

جمهوری اسلامی ایران
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

راهنمای استفاده از مواد پراکنده ساز نفتی (دیسپرسنت ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی

ضابطه شماره ۶۸۳

معاونت محیط زیست دریایی
دفتر بررسی آلودگی های دریایی
www.doe.ir

معاونت فنی و توسعه امور زیربنایی
امور نظام فنی و اجرایی کشور
nezamfanni.ir

شماره: ۹۵/۲۴۷۷	بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران
تاریخ: ۱۳۹۵/۰۱/۱۱	

موضوع: راهنمای استفاده از مواد پراکنده‌ساز نفتی (دیسپرسنت‌ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی

به استناد ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و مواد (۶) و (۷) آیین‌نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی- مصوب سال ۱۳۵۲ و در چارچوب نظام فنی و اجرایی کشور (موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۲۳۳۹/ت/۳۳۴۹۷-هـ مورخ ۱۳۸۵/۴/۲۰ هیأت محترم وزیران)، به پیوست ضابطه شماره ۶۸۳ امور نظام فنی و اجرایی، با عنوان «راهنمای استفاده از مواد پراکنده‌ساز نفتی (دیسپرسنت‌ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی» از نوع گروه سوم ابلاغ می‌شود.

رعایت مفاد این ضابطه در صورت نداشتن ضوابط بهتر، از تاریخ ۱۳۹۵/۰۴/۰۱ الزامی است.

امور نظام فنی و اجرایی این سازمان دریافت‌کننده نظرات و پیشنهادهای اصلاحی در مورد مفاد این ضابطه بوده و اصلاحات لازم را اعلام خواهد کرد.

محمد باقر نوبخت

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی:

امور نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این ضابطه نموده و آن را برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایراد و اشکال نیست.

از این‌رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را به صورت زیر گزارش فرمایید:

- ۱- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.
 - ۲- ایراد مورد نظر را به صورت خلاصه بیان دارید.
 - ۳- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.
 - ۴- نشانی خود را برای تماس احتمالی ذکر فرمایید.
- کارشناسان این امور نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت. پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان بهارستان، خیابان صفی علی‌شاه - مرکز تلفن ۳۳۲۷۱

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، امور نظام فنی و اجرایی

Email: info@nezamfanni.ir

web: nezamfanni.ir

پیشگفتار

یکی از مهم‌ترین مسائلی که امروزه در ارتباط با محیط‌زیست مطرح می‌گردد مساله آلودگی دریا، به ویژه آلودگی‌های نفتی است. عمده‌ترین عوامل آلودگی نفتی دریا می‌تواند ناشی از استخراج نفت در دریا، ترافیک تانکرهای نفتی و حمل محموله‌های نفتی به وسیله کشتی‌ها باشد. با توجه به اثرات مخرب و زیست محیطی و صدمات جبران‌ناپذیر نشت نفت و مشتقات آن و گستردگی آلودگی‌هایی که از حد خود پالایی دریا خارج است، اگرچه بهترین راه حفاظت دریا در برابر آلودگی نفتی، پیشگیری از نشت است، معه‌ذا در صورت نشت نفت، ممکن است نیاز به پاک‌سازی باشد. پاک‌سازی می‌تواند از طرق مختلف صورت گیرد. به عنوان آخرین راه چاره، می‌تواند مواد زائل کننده نفتی (دیسپرسنت‌ها) برای پاک‌سازی به کار گرفته شود.

با توجه به اهمیت مبحث فوق، معاونت محیط‌زیست دریایی سازمان حفاظت محیط‌زیست، تهیه «راهنمای استفاده از مواد پراکنده‌ساز نفتی (دیسپرسنت‌ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی» را با هماهنگی امور نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در دستور کار قرار داد و پس از تهیه، آن را برای تایید و ابلاغ به عوامل ذینفع نظام فنی و اجرایی کشور به این سازمان ارسال نمود که پس از بررسی، براساس ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه و آیین‌نامه استانداردهای اجرایی مصوب هیات محترم وزیران و طبق نظام فنی اجرایی کشور (مصوب شماره ۴۲۳۳۹/ت/۳۳۴۹۷ هـ- مورخ ۱۳۸۵/۴/۲۰ هیات محترم وزیران) تصویب و ابلاغ گردید.

علیرغم تلاش، دقت و وقت زیادی که برای تهیه این مجموعه صرف گردید، این مجموعه مصون از وجود اشکال و ابهام در مطالب آن نیست. لذا در راستای تکمیل و پربار شدن این ضابطه از کارشناسان محترم درخواست می‌شود موارد اصلاحی را به امور نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ارسال کنند. کارشناسان سازمان پیشنهادهای دریافت شده را بررسی کرده و در صورت نیاز به اصلاح در متن ضابطه، با هم‌فکری نمایندگان جامعه فنی کشور و کارشناسان مجرب این حوزه، نسبت به تهیه متن اصلاحی، اقدام و از طریق پایگاه اطلاع‌رسانی نظام فنی و اجرایی کشور برای بهره‌برداری عموم، اعلام خواهند کرد.

بدین وسیله معاونت فنی و توسعه امور زیربنایی از تلاش‌ها و جدیت رییس امور نظام فنی و اجرایی جناب آقای مهندس غلامحسین حمزه مصطفوی و کارشناسان محترم آن امور، مدیرکل محترم دفتر بررسی آلودگی‌های دریایی جناب آقای دکتر ضیاءالدین الماسی و کارشناسان محترم آن دفتر و دیگر متخصصان همکار در امر تهیه و نهایی نمودن این ضابطه، تشکر و قدردانی می‌نماید.

غلامرضا شافعی

معاون فنی و توسعه امور زیربنایی

بهار ۱۳۹۵

تهیه و کنترل «راهنمای استفاده از مواد پراکنده ساز نفتی (دیسپرسنت‌ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی»

[ضابطه شماره ۶۸۳]

مجری: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده علوم و فنون دریایی

مشاور پروژه: امیر حسین جاوید دانشکده علوم و فنون دریایی

اعضای گروه تهیه‌کننده:

الهام ارجمند	سازمان حفاظت محیط‌زیست	کارشناس ارشد آلودگی و حفاظت محیط‌زیست دریا
امیرحسین جاوید	دانشکده علوم و فنون دریایی، واحد علوم و تحقیقات	دکترای مهندسی محیط‌زیست
فرزاد زندی	سازمان حفاظت محیط‌زیست	کارشناس ارشد حقوق محیط‌زیست

اعضای گروه نظارت و تایید کننده:

ضیاءالدین الماسی	سازمان حفاظت محیط‌زیست	دکترای برنامه‌ریزی محیط‌زیست
فرزام پوراصغر سنگاچین	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور	دکترای برنامه‌ریزی محیط‌زیست
مرضیه دانشگر	شرکت ملی نفت ایران	کارشناس مهندسی شیمی
مریم رسولی	سازمان بنادر و دریانوردی	کارشناس ارشد شیمی دریا
محمد رضا شیخ الاسلامی	مهندسين مشاور سبز اندیش پایش	کارشناس ارشد خاکشناسی
علیرضا کاظمی صادقی	شرکت نفت فلات قاره ایران	کارشناس بهداشت محیط
محمد میرنژاد	سازمان بنادر و دریانوردی	کارشناس ارشد مدیریت بنادر و دریانوردی

اعضای گروه هدایت و راهبری (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور):

علیرضا توتونچی	معاون امور نظام فنی و اجرایی
فرزانه آقارمضانعلی	رئیس گروه امور نظام فنی و اجرایی
سید وحیدالدین رضوانی	کارشناس امور نظام فنی و اجرایی

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۳	فصل اول - مقدمه و هدف
۵	۱-۱- مقدمه
۵	۲-۱- تعریف پراکنده سازهای نفتی (دیسپرانت ها)
۶	۳-۱- ویژگی های اصلی دیسپرانت ها
۷	۱-۳-۱- ترکیب شیمیایی دیسپرانت ها
۷	۲-۳-۱- انواع سورفکتانت ها و حلال های مورد استفاده در دیسپرانت ها
۸	۴-۱- مکانیزم پراکنده شدن مواد دیسپرانت
۱۰	۵-۱- طبقه بندی دیسپرانت
۱۰	۱-۵-۱- تقسیم بندی بر اساس نسل دیسپرانت ها
۱۱	۲-۵-۱- پراکنده سازهای نفتی بر اساس تقسیم بندی Uk Classification
۱۶	۶-۱- انتخاب دیسپرانت
۱۶	۷-۱- عوامل موثر بر عملکرد دیسپرانت ها
۱۶	۱-۷-۱- شرایط اقلیمی دریا
۱۸	۲-۷-۱- ویژگی های نفت
۲۲	۳-۷-۱- تماس میان دیسپرانت و نفت
۲۲	۴-۷-۱- اختلاط
۲۲	۵-۷-۱- عمق
۲۳	۶-۷-۱- میدان دید ضعیف
۲۳	۸-۱- ویژگی های فیزیکی دیسپرانت ها
۲۳	۱-۸-۱- گرانروی دیسپرانت
۲۳	۲-۸-۱- چگالی نسبی (وزن مخصوص)
۲۳	۳-۸-۱- نقطه ریزش
۲۴	۴-۸-۱- نقطه اشتعال
۲۴	۵-۸-۱- عمر ماندگاری یا مدت انقضا
۲۴	۶-۸-۱- نقطه ابری شدن

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۲۴	۱-۸-۷- حالت فیزیکی
۲۴	۱-۸-۸- سایر موارد
۲۴	۱-۹- تاثیرگذاری دیسپرست بر لکه‌های مختلف نفتی
۲۷	فصل دوم - روش‌های به‌کارگیری
۲۹	۲-۱- روش‌های استفاده از مواد دیسپرست
۳۰	۲-۱-۱- استفاده از شناور
۳۳	۲-۱-۲- پاشش هوایی
۳۷	۲-۱-۳- سیستم‌های قابل حمل فردی برای استفاده در موارد خاص
۳۸	۲-۲- عملیات و روش‌های اسپری کردن دیسپرست‌ها
۳۸	۲-۲-۱- عملیات هوابرد
۴۱	۲-۲-۲- عملیات شناورها
۴۶	۲-۳- نحوه انتخاب تجهیزات
۴۶	۲-۳-۱- تجهیزات و اقدامات مورد نیاز در کاربرد دیسپرست‌ها
۴۷	۲-۴- هدایت عملیات بر فراز لکه نفتی
۴۷	۲-۴-۱- شناسایی اولیه و علامت‌گذاری
۴۷	۲-۴-۲- استفاده از بویه‌ها (نشانگرهای شناور) و بمب‌های دودزا
۴۸	۲-۴-۳- راهنمایی هوایی
۴۸	۲-۵- اقدامات ایمنی و موارد احتیاطی استفاده از دیسپرست‌ها
۴۸	۲-۵-۱- مانورها
۴۹	۲-۵-۲- آموزش
۴۹	۲-۵-۳- حفاظت از افراد و تجهیزات
۵۰	۲-۵-۴- بازرسی و کنترل
۵۱	۲-۶- تحقیقات و برنامه‌های اجرا شده در خصوص دیسپرست‌ها
۵۲	۲-۶-۱- آژانس ایمنی دریانوردی اروپا (EMSA) و کارگاه دیسپرست
۵۲	۲-۶-۲- آزمایشات مخزن موج در کانادا
۵۳	۲-۶-۳- آزمایش در محیط شبیه‌سازی شده نفت و مواد خطرناک

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

۵۳	۲-۶-۴- احتمال استفاده از دیسپرسنت‌ها بر روی لکه نفت در یخ
۵۴	۲-۶-۵- تغییر قوانین استفاده از دیسپرسنت‌ها در هلند
۵۴	۲-۶-۶- راهبردهای ملی در کشورهای غیر عضو اتحادیه اروپا
۵۴	۲-۶-۷- استفاده/عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها در حوادث نفتی/لکه‌ها
۵۶	۲-۷- استفاده از دیسپرسنت‌ها در ایران
۵۶	۲-۷-۱- تحقیقات انجام شده در خصوص استفاده از دیسپرسنت‌ها
۵۷	فصل سوم- ملاحظات به کارگیری
۵۹	۳-۱- مزایا و خطرات احتمالی استفاده از دیسپرسنت‌ها
۶۱	۳-۱-۱- تجزیه و تحلیل مزیت‌های خالص زیست‌محیطی (NEBA)
۶۳	۳-۱-۲- تعریف سمی بودن
۶۵	۳-۲- اثرات زیست‌محیطی
۶۶	۳-۲-۱- سمیت
۶۹	۳-۲-۲- تجزیه میکروبی
۷۰	۳-۲-۳- تاثیر دیسپرسنت‌ها بر پستانداران و پرندگان دریایی
۷۱	۳-۲-۴- اثرات دیسپرسنت‌ها بر مناطق ساحلی و منابع طبیعی
۷۴	۳-۳- نظارت بر کارآیی دیسپرسنت
۷۴	۳-۴- توصیه‌هایی برای استفاده از دیسپرسنت‌ها
۷۴	۳-۴-۱- تجزیه‌پذیری و تجزیه‌ناپذیری نفت
۷۵	۳-۴-۲- محل‌هایی که پراکنش شیمیایی در آن‌ها مورد قبول است.
۷۶	۳-۴-۳- موقعیت‌هایی که از دیسپرسنت‌ها نباید استفاده شوند
۷۷	۳-۴-۴- فرآیند تصمیم‌گیری
۷۸	۳-۵- کاربرد دیسپرسنت‌ها در حوادث نفتی در زیر آب (مانند ترکیدن لوله)
۷۹	۳-۶- عملکرد دیسپرسنت در آب‌هایی با شوری کم
۷۹	۳-۷- کاربرد دیسپرسنت در خطوط ساحلی
۸۰	۳-۸- استفاده از دیسپرسنت‌ها در رودخانه‌ها و دریاچه‌ها
۸۱	۳-۹- مقدار دزهای مورد استفاده دیسپرسنت‌ها

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۸۳	۳-۹-۱- مقادیر مورد نیاز در هنگام اسپری از هواپیما
۸۵	۳-۹-۲- مقادیر مورد نیاز در هنگام اسپری از شناور
۸۶	۳-۱۰-۱- ارزیابی اثرگذاری عملیات پراکنش
۸۶	۳-۱۰-۱- مشاهده بصری
۸۷	۳-۱۰-۲- سنجش مادون قرمز از راه دور
۸۷	۳-۱۱-۱- روش‌های ارزیابی و نظارت
۸۷	۳-۱۱-۱- آزمایش پیش از اسپری کردن و در مقیاس کلان
۸۸	۳-۱۱-۲- نظارت بر عملیات
۸۹	فصل چهارم- فهرست دیسپرسنت‌های مجاز و نقشه‌های راهنما
۹۱	۴-۱- دیسپرسنت‌های مورد تایید سازمان منطقه ای حفاظت از محیط‌زیست دریایی
۹۱	۴-۲- مواد دیسپرسنت مورد استفاده در ایران
۹۲	۴-۲-۱- برخی دیسپرسنت‌های مورد استفاده در خلیج فارس
۹۳	۴-۳- نواحی حفاظت شده در ایران
۱۰۰	۴-۴- فرم‌های تهیه گزارش
۱۰۱	پیوست ۱- علائم اختصاری
۱۰۵	پیوست ۲- کلید واژه‌ها و اصطلاحات برنامه‌ریزی و ارزیابی راهبردی محیط‌زیست
۱۱۱	پیوست ۳- فلوچارت و فرم‌های پیشنهادی
۱۵۵	پیوست ۴- وضعیت سمیت دیسپرسنت‌ها
۱۵۹	منابع و مراجع

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
۸	جدول ۱-۱- انواع سورفکتانت‌ها و حلال‌ها در دیسپرسنت‌ها
۱۲	جدول ۲-۱- لیست برخی از دیسپرسنت‌های مصرفی بر حسب تیپ‌های ۱، ۲ و ۳
۱۲	جدول ۳-۱- لیست دیسپرسنت‌ها بر حسب نسل و نوع
۱۳	جدول ۴-۱- لیست انواع پراکنده‌سازهای نفتی مورد استفاده و میزان ذخایر آن‌ها در کشورهای حاشیه دریای مدیترانه
۱۳	جدول ۵-۱- جزییات تجهیزات اسپری کردن پراکنده‌سازها در کشورهای اتحادیه اروپا و عضو EFTA
۱۸	جدول ۶-۱- اثر دما و شوری بر روی برخی پراکنده‌سازهای نفتی
۲۱	جدول ۷-۱- میزان کارایی دیسپرسنت‌ها بر ویسکوزیته‌های مختلف
۲۳	جدول ۸-۱- رابطه میان گرانروی و دما
۲۵	جدول ۹-۱- تاثیرگذاری دیسپرسنت بر لکه‌های نفتی مختلف
۳۰	جدول ۱-۲- برخی پارامترهای مهم جهت انتخاب روش‌های اسپری پراکنده‌سازها
۶۵	جدول ۱-۳- نتایج حاصل از استفاده از دیسپرسنت در حادثه ولز
۸۲	جدول ۲-۳- لیست برخی از لکه‌های نفتی پاک‌سازی شده توسط دیسپرسنت‌ها و میزان DOR
۸۳	جدول ۳-۳- میزان دیسپرسنت‌ها در عملیات هوایی
۸۵	جدول ۴-۳- میزان دیسپرسنت‌ها در عملیات دریایی
۱۲۵	جدول ۱-۵- فلوچارت طبقه‌بندی نوع نفت
۱۲۶	جدول ۲-۵- ویژگی‌های نفت بر اساس نوع نفت
۱۲۷	جدول ۳-۵- برآورد میزان پراکندگی بر اساس نوع نفت
۱۲۷	جدول ۴-۵- نسبت بین میزان دما و گرانروی برای نفت‌های انتخابی
۱۲۸	جدول ۵-۵- پایگاه داده‌های کامپیوتری ADIOS (درخواست اطلاعات خودکار برای نشت‌های نفت)
۱۲۸	جدول ۶-۵- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از محصولات تصفیه شده پس از پراکنده‌سازی
۱۳۰	جدول ۷-۵-a- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده‌سازی
۱۳۱	جدول ۷-۵-b- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده‌سازی
۱۳۳	جدول ۱-۶- دیسپرسنت مناسب جهت استفاده برای انواع مختلف نفت‌ها
۱۳۳	جدول ۲-۶- خلاصه‌ای از انواع دیسپرسنت‌ها
۱۳۳	جدول ۳-۶- نتایج تست کارایی ذخایر دیسپرسنت MSA *
۱۳۷	جدول ۱-۸- پارامترهای کلیدی روش‌های کاربرد دیسپرسنت‌های مختلف
۱۴۰	جدول ۱-۹- سرعت و ارتفاع توصیه شده برای هواپیما بر حسب نوع دیسپرسنت

فهرست شکل‌ها

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۶	شکل ۱-۱- طرز عمل پراکنده‌سازها
۹	شکل ۲-۱- نحوه انتشار لکه نفت در شرایط آزمایشگاهی
۱۷	شکل ۳-۱- کارکرد پراکنده‌سازها در آب‌های شیرین و شور
۱۹	شکل ۴-۱- رابطه میان دمای دریا و گرانروی نفت برای ۱۰ نوع نفت مختلف
۱۹	شکل ۵-۱- ناموثر بودن تصفیه نفت کوره سنگین توسط دیسپرسنت با مشخص شدن یک ستون سفید در آب
۲۰	شکل ۶-۱- پخش دیسپرسنت‌ها توسط بازوهای متصل به قایق
۲۱	شکل ۷-۱- رابطه میان گرانروی و کارایی دیسپرسنت‌ها
۲۹	شکل ۱-۲- حالت‌های مختلف اسپری دیسپرسنت در شناورها، هواپیماها و بالگردها
۳۱	شکل ۲-۲- بوم اسپری در حال اسپری کردن
۳۲	شکل ۳-۲- سیستم اسپری دیسپرسنت معمولی در قایق‌ها
۳۵	شکل ۴-۲- هواپیمای کشاورزی
۳۵	شکل ۵-۲- هواپیمای چند موتوره در حال عملیات بر روی آب‌های عمیق
۳۶	شکل ۶-۲- هواپیماهای اسپری POD
۳۶	شکل ۷-۲- سیستم‌های پاششی هوابرد (با ۲۰ تن ظرفیت)
۳۷	شکل ۸-۲- سیستم‌های اسپری ثابت برای هلی‌کوپترها
۳۷	شکل ۹-۲- هلی‌کوپتر مجهز شده به سطل پاشش مجزا
۳۸	شکل ۱۰-۲- تاثیر سرعت باد در عملیات هوایی
۳۹	شکل ۱۱-۲- نازل پاشش در هواپیما
۳۹	شکل ۱۲-۲- دریچه‌های کنترل ضدچکه
۴۰	شکل ۱۳-۲- استفاده از بمب دودزا
۴۰	شکل ۱۴-۲- اسپری کردن به دفعات
۴۱	شکل ۱۵-۲- انجام عملیات در جهت قائم
۴۱	شکل ۱۶-۲- اسپری دیسپرسنت در شرایط واقعی: اسپری در جهت باد و اسپری خلاف جهت باد
۴۲	شکل ۱۷-۲- موج تولید شده در سینه شناور، نفت را از شناور دور می‌کند
۴۲	شکل ۱۸-۲- می‌توان برای اسپری از قسمت سینه و جلویی شناور استفاده کرد
۴۲	شکل ۱۹-۲- با کم کردن سرعت، موج سینه شناور، نفت را از حد فاصل تحت پوشش بوم‌ها دور نخواهد کرد
۴۳	شکل ۲۰-۲- نحوه اسپری کردن الف- نباید استفاده شود، ب- می‌توان استفاده کرد

فهرست شکل‌ها

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۴۳	شکل ۲-۲۱- تاثیر باد بر روی مواد پراکنده‌ساز اسپری شده
۴۴	شکل ۲-۲۲- اثر باد بر پوشش‌دهی میزان اسپری
۴۴	شکل ۲-۲۳- اثر تراکمی
۴۵	شکل ۲-۲۴- کاربرد دیسپرسنت در جهت وزش باد صورت گرفته و منجر به تاثیر تراکمی شده است
۴۵	شکل ۲-۲۵- شناور در حال اسپری کردن دیسپرسنت در خلاف جهت باد
۴۶	شکل ۲-۲۶- شناور در حال اسپری کردن دیسپرسنت با زاویه بر روی لکه نفتی
۵۱	شکل ۲-۲۷- ظروف IBCs
۷۱	شکل ۳-۱- تاثیر پراکنده‌سازها بر روی قسمت‌های مختلف بدن لاک‌پشت‌ها
۷۲	شکل ۳-۲- وضعیت مواد نفتی پس از استفاده از دیسپرسنت‌ها
۷۴	شکل ۳-۳- اثر پراکنده‌سازها بر روی جنگل‌های مانگرو
۹۴	شکل ۴-۱- موقعیت مناطق حفاظت شده استان خوزستان
۹۵	شکل ۴-۲- موقعیت مناطق حفاظت شده استان بوشهر
۹۶	شکل ۴-۳- موقعیت مناطق حفاظت شده استان هرمزگان
۹۷	شکل ۴-۴- موقعیت مناطق حفاظت شده استان سیستان و بلوچستان
۹۸	شکل ۴-۵- موقعیت مناطق حفاظت شده استان گیلان
۹۹	شکل ۴-۶- موقعیت مناطق حفاظت شده استان مازندران
۹۹	شکل ۴-۷- محدوده‌های مشاهده لکه‌های نفتی
۱۰۰	شکل ۴-۸- محدوده زیستگاه‌های حساس
۱۰۰	شکل ۴-۹- محدوده‌های صید و پرورش

فصل ۱

مقدمه و هدف

۱-۱ - مقدمه

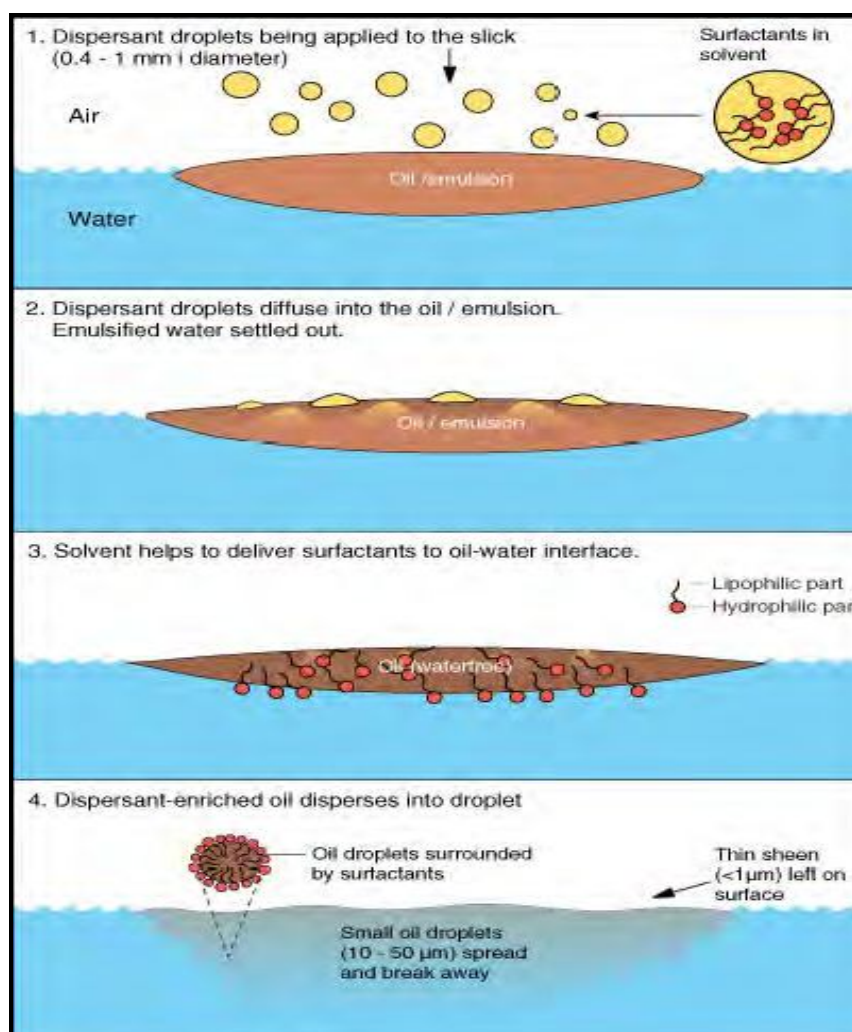
یکی از مهم‌ترین مسایلی که امروزه در ارتباط با محیط‌زیست مطرح می‌شود مساله آلودگی دریا می‌باشد. یکی از مواد آلاینده دریا را می‌توان نفت خام دانست. سالانه معادل ۲ تا ۳ میلیون تن نفت خام از منشاهای مختلف وارد آب دریاها می‌شود. عمده‌ترین عوامل آلوده کننده آب‌های دریایی می‌تواند ناشی از استخراج و بهره‌برداری نفت در دریا، ترافیک تانکرهای نفتی و حمل محموله‌های نفتی به وسیله کشتی‌ها و حوادث باشد. نشت نفت اثرات زیان باری بر روی آبزیان دارد و برای انواع گوناگونی از موجودات دریایی سمی می‌باشد. با توجه به اثرات مخرب و زیست‌محیطی و صدمات جبران‌ناپذیر نشت نفت و مشتقات آن و گستردگی آلودگی‌ها که از حد خود پالایی دریا خارج می‌باشد، در هنگام ایجاد لکه نفتی نیاز به پاک‌سازی فوری پیش از گسترش در دریا می‌باشد. پاک‌سازی منطقه آلوده شده با نفت وقت‌گیر، مشکل و گران است. تا کنون روش‌های مختلفی جهت مبارزه با گسترش، حذف و کاهش صدمات ناشی از پراکنش نفت در اکوسیستم‌های آبی ارائه شده، به طور کلی این روش‌ها شامل، روش‌های مکانیکی، بیولوژیک و شیمیایی تقسیم می‌باشند که یکی از روش‌های شیمیایی پاک‌سازی لکه‌های نفتی در دریا در شرایط خاص، استفاده از مواد شیمیایی پراکنده‌ساز نفتی می‌باشد. لازم به ذکر است استفاده از دیسپرسنت‌ها به دلیل پیامدهای محیط‌زیستی (نگاه کنید به مبحث ۳-۱) و دشواری کنترل این پیامدها، آخرین راه حل برای مقابله با آلودگی نفتی محسوب می‌گردد.

۱-۲ - تعریف پراکنده‌سازهای نفتی (دیسپرسنت‌ها)^۱

در سال‌های اخیر مطالعات زیادی بر روی حذف آلودگی‌های نفتی از روی آب دریا انجام شده است. روش‌های پاک‌سازی لکه نفتی از سطح آب دریا معمولاً به سه دسته عمده تقسیم می‌شوند. دسته اول روش‌های فیزیکی است که شامل جاذب‌ها، بوم‌ها، اسکیمرها می‌شود. دسته دوم روش‌های شیمیایی که شامل مواد پراکنده‌ساز، سوزاندن در محل و استفاده از مواد جامد کننده است و دسته سوم شامل روش‌های بیولوژیکی و تجزیه زیستی است. همان‌طور که گفته شد یکی از روش‌های مقابله با آلودگی نفتی در دریا و جلوگیری از آلوده شدن محیط‌زیست دریایی، استفاده از مواد شیمیایی پخش کننده یا پراکنده‌ساز (دیسپرسنت) نفت به منظور جلوگیری از پراکندگی آلودگی‌های نفتی است.

این مواد، تشکیل قطرات کوچک نفت پراکنده شده در لایه بالایی ستون آب را تسریع می‌کنند و در نتیجه عملیات اکسیداسیون و تبخیر هیدروکربن‌های فرار و تجزیه میکروبیولوژیکی تسریع گردیده و خسارت‌ها و زیان‌های ناشی از نشت نفت کاهش می‌یابد. از این مواد برای پراکندگی و از بین بردن لکه‌های نفتی به خصوص هنگامی که به کارگیری تجهیزات مقابله با آلودگی امکان‌پذیر نباشد استفاده می‌شود. هنگامی که پخش کننده‌ها بر لکه نفتی اسپری می‌شوند جاذب‌های

سطحی در پخش‌کننده‌ها به نفت نفوذ می‌کند. این جاذب‌ها موجب شکست لکه نفتی شده و حالت امولسیون از نفت و آب را به وجود آورده و به سمت محل تلاقی آب و نفت جهت‌گیری می‌نمایند. این امر موجب اعمال نیرویی می‌گردد که از مخلوط شدن راحت نفت و آب جلوگیری کرده و نیروی چسبندگی بین این دو را به طور قابل توجهی کاهش می‌دهد. این عمل از طریق سورفاکتانت‌های موجود در پراکنده‌سازها صورت می‌گیرد که در واقع این ماده مانند یک رابط عمل کرده و به دلیل خاصیت دو قطبی بودن این مواد، کشش سطحی آب به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. سر قطبی آن به آب و سر غیرقطبی آن به چربی نفت متصل شده و به همین دلیل قطرات نفتی کوچک به راحتی تشکیل می‌شوند (شکل ۱-۱) (Lewis et al., 2009).

شکل ۱-۱- طرز عمل پراکنده‌سازها (Lewis et al., 2009)

۱-۳- ویژگی‌های اصلی دیسپرسنت‌ها

دیسپرسنت‌ها مایعاتی هستند که بر روی لکه نفتی در دریا به منظور پراکنده کردن نفت در ستون آبی پاشیده می‌شوند. بازده این روش به شرایط ویژه لکه نفت بستگی دارد.

۱-۳-۱- ترکیب شیمیایی دیسپرسنت‌ها

اساس ترکیبات شیمیایی دیسپرسنت‌ها، به گونه‌ای است که باعث افزایش پراکندگی به صورت طبیعی به همراه کاهش کشش سطحی بین مولکول‌های آب و نفت می‌گردند. حلال داخل دیسپرسنت، باعث کاهش گرانروی سورفکتانت می‌گردد که خود، موجب سهولت در اسپری شدن مواد دیسپرسنت و همچنین، باعث نفوذ مواد سورفکتانت به داخل لکه‌های نفتی خواهد شد. مواد شیمیایی دیسپرسنت، دارای دو ترکیب اصلی سورفکتانت‌ها و حلال‌ها هستند.

سورفکتانت‌ها (عامل فعال در سطح) ترکیبات شیمیایی با مولکول‌هایی متشکل از دو بخش غیرمشابه، «آب دوست» (هیدروفیلیک) و «نفت دوست» (اولئوفیلیک) می‌باشند. سورفکتانت‌ها مانند یک «پل شیمیایی» بین مواد نفتی و آب عمل کرده و باعث می‌شوند این دو فاز به راحتی با یکدیگر مخلوط شوند.

هزاران سورفکتانت تکی وجود دارد که برخی از آن‌ها طبیعی می‌باشند (مانند سورفکتانت‌های طبیعی در شیر) و برخی ساخته دست بشر یا ترکیبی می‌باشند. برخی از سورفکتانت‌های ساده از جمله صابون به پاک کردن آلودگی، چربی و مواد چرب از پوست و سایر سطوح کمک می‌کند و باعث می‌شوند این مواد به راحتی از طریق شستشو به آب منتقل شوند. سورفکتانت‌های موجود در پراکنده کننده‌های لکه نفت بسیار پیچیده‌تر از یک صابون ساده می‌باشند.

سورفکتانت‌ها با رنج وسیعی از ویژگی‌ها و کاربردها می‌توانند به طور شیمیایی با ترکیب مواد چربی (برای مثال روغن‌های گیاهی) با مواد بسیار حلال در آب (برای مثال شکرها) ساخته شوند. اولین سورفکتانت ترکیبی در اوایل قرن بیستم ساخته و تعداد آن‌ها در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ به سرعت افزایش یافت.

حلال‌ها برای حل کردن سورفکتانت‌ها (برخی سورفکتانت‌ها جامد می‌باشند) و کاهش چسبندگی (بسیاری از سورفکتانت‌ها مایعاتی با چسبندگی بالا می‌باشند) به کار می‌روند و باعث پاشیده شدن دیسپرسنت بر روی لکه نفتی می‌شوند. تمام دیسپرسنت‌ها، دارای حلال‌های مناسب هستند که خاصیت نفوذ آن‌ها به داخل لایه‌های مواد نفتی را موجب می‌شوند و مانند یک نیروی کمکی برای سورفکتانت عمل می‌کنند (Lewis et al., 2009).

۱-۳-۲- انواع سورفکتانت‌ها و حلال‌های مورد استفاده در دیسپرسنت‌ها

سورفکتانت‌ها و حلال‌های موجود در دیسپرسنت‌ها صرفاً برای استفاده در پراکنده‌سازی لکه‌های نفتی تولید نمی‌شوند. کمپانی‌های شیمیایی مختلف رنج وسیعی از سورفکتانت‌ها را برای فروش به کمپانی‌های سازنده دیسپرسنت، تولید می‌کنند. امکان استفاده از تمامی سورفکتانت‌های مورد استفاده در دیسپرسنت‌ها در سایر محصولات نیز وجود دارد.

انتخاب دو یا سه سورفکتانت مناسب از هزاران سورفکتانت موجود و سپس ترکیب آن‌ها با نسبت‌های مناسب برای رسیدن به تاثیر مطلوب، از مهارت‌های سازندگان دیسپرسنت‌ها می‌باشد. انتخاب حلال مناسب نیز اهمیت دارد. دیسپرسنت‌ها معمولاً برای استفاده در شرایط خاصی تولید می‌شوند، این شرایط را می‌توان با ترکیب سورفکتانت‌های متفاوت و حلال‌های موجود برآورده ساخت، بنابراین تمام دیسپرسنت‌ها دارای یک نوع سورفکتانت یا حلال یکسان نیستند. فرمول‌بندی تجاری موجود برای دیسپرسنت‌ها جزء اطلاعات اختصاصی سازندگان می‌باشند. این اطلاعات توسط

سازنده‌ها در اختیار مراجع ملی که دیسپرسنت‌ها را برای فروش و استفاده تایید می‌کنند، قرار می‌گیرند، اما به صورت اسناد عمومی منتشر نمی‌شوند. خلاصه‌ای از انواع حلال‌ها و سورفکتانت‌ها در نسل‌های گوناگون و انواع دیسپرسنت‌های UK در جدول (۱-۱) آورده شده است (Lewis et al., 2009).

جدول ۱-۱- انواع سورفکتانت‌ها و حلال‌ها در دیسپرسنت‌ها (Lewis et al., 2009)

نسل	نوع UK	سورفکتانت	حلال	وضعیت
نسل اول	-	(i) Nonylphenol ethoxylates or Tall oil ethoxylates	KEX (Kerosene extract) Kerosene	منسوخ شده
نسل دوم یا دیسپرسنت‌های با پایه هیدروکربن‌ها یا معمولی	UK1 یا معمولی یا بر پایه هیدروکربن	Fatty acid esters (ii) Ethoxylated fatty acid esters	Light petroleum distillates: Odourless or de-aromatised kerosene Low aromatics (less than 3% wt.) kerosene CAS No. 64742-47-8 EC No. 265-149-8	موجود
نسل سوم یا غلیظ یا کنسانتره‌ها	UK2 یا کنسانتره‌های قابل رقیق‌سازی با آب	(i) Fatty acid esters or sorbitan esters such as Span™ series CAS No. 1338-43-8 (ii) Ethoxylated fatty acid esters (PEG esters) or ethoxylated sorbitan esters such as Tween™ series CAS No. 103991-30-6 (iii) Sodium di-iso-octyl sulphosuccinate EC No. 209-406-4 CAS No. 577-11-7	Glycol ethers such as: Ethylene glycol Dipropylene glycol 2-butoxyethanol (Butyl Cellosolve™) CAS No. 111-76-2 Di-propylene glycol monomethyl ether CAS No. 34590-94-8 EC No. 252-104-2 Light petroleum distillates: Hydrotreated light distillates CAS No 64742-47-8 EC No. 265-149-8	موجود
	UK3 یا دیسپرسنت‌های غلیظ یا کنسانتره‌ها			موجود

۴-۱- مکانیزم پراکنده شدن مواد دیسپرسنت

آلودگی‌های نفتی در ستون آب، به صورت طبیعی پراکنده می‌شوند و میزان پراکندگی مواد نفتی در ستون آب، به نوع نفت و انرژی امواج بستگی دارد. نفت‌هایی که گرانی‌تری پایین‌تری دارند، تمایل به پراکندگی به صورت طبیعی دارند. به‌طور کلی نفت‌های خام نسبت به نفت‌های کوره در حوزه وسیع‌تری پراکنده خواهند شد.

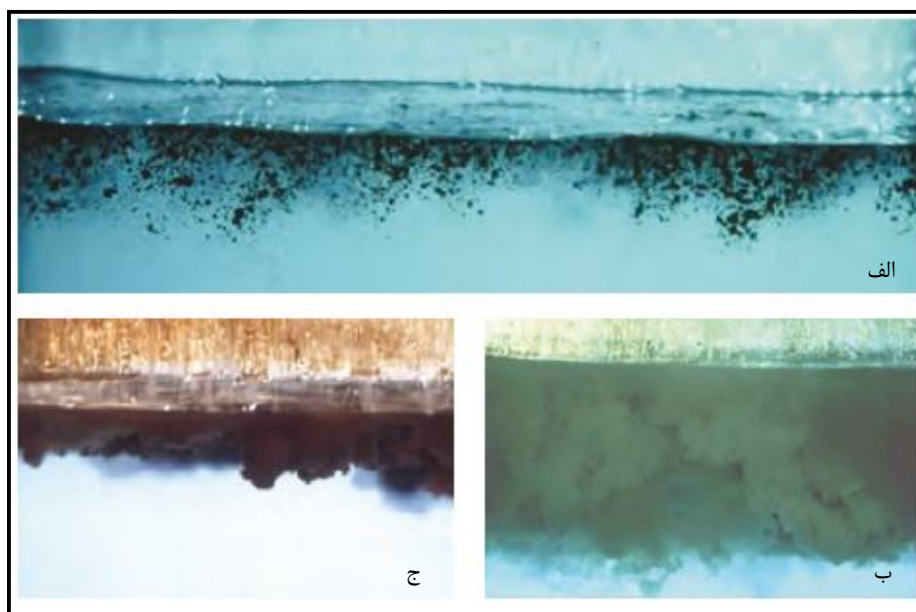
پراکندگی طبیعی وقتی رخ می‌دهد که اختلاط انرژی ناشی از امواج و باد، برای غلبه بر کشش سطحی بین نفت و آب کافی بوده و باعث شکست لکه نفت به قطراتی با اندازه‌های گوناگون بشود (شکل (۱-۲-الف)). قطرات نفتی بزرگ‌تر سریع‌اً دوباره به سطح آمده و منعقد خواهند شد تا لکه نفتی را ترمیم نمایند. قطرات کوچک‌تر، به علت حرکت و تلاطم موج، در ستون آب به صورت معلق باقی مانده و توسط جریان‌های زیر سطحی رقیق‌تر می‌گردند.

فرایند پراکندگی طبیعی در دریاهای نا آرام، با امواج شکننده و بادهای بالای ۵ متر در ثانیه (۱۰ گره یا ۱۰ مایل دریایی) رخ می‌دهند. به عنوان مثال شرایط طوفانی شدید در Shetland، انگلستان، در حادثه به گل نشستن تانکر نفتی

در سال ۱۹۹۳، باعث پراکندگی طبیعی بیش از ۸۵/۰۰۰ تن محموله نفت خام Gulfaks (یک حوزه نفت و گاز در دریای شمال)، با گرانی نفت خیلی پایین، با حداقل اثر روی خط ساحلی گردید.

دیسپرسنت‌ها برای افزایش میزان پراکندگی طبیعی به وسیله کاهش کشش سطحی میان نفت و آب طراحی شده‌اند و باعث ایجاد قطرات نفت بسیار کوچک توسط امواج می‌شوند. (شکل‌های (۲-۱-ب) و (۲-۱-ج)). همان‌گونه که قبلاً نیز اشاره شد، دیسپرسنت‌ها مخلوطی از دو ترکیب سورفکتانت‌ها و حلال‌ها می‌باشند. حلال‌ها وظیفه مهمی را بر عهده دارند و به عنوان یک رقیق کننده و یا کاهش دهنده گرانی نفت سورفکتانت به کار می‌روند.

هر مولکول سورفکتانت، یک بخش اولئوفیلیک (جذب شده به نفت) و یک بخش هیدروفیلیک (جذب شده به آب) دارد. حلال‌ها به هنگام پاشش بر روی نفت، سورفکتانت را بین نفت/آب انتقال داده و موجب کاهش کشش سطحی بین نفت و آب شده و به همراه موج انرژی باعث دور شدن قطرات از لکه نفت می‌شود. قطراتی که کوچک هستند در ستون آب معلق مانده و یک ستون شاخص به رنگ قهوه‌ای تولید می‌نماید که در زیر سطح پخش می‌شود (شکل (۲-۱-ج)) (ITOPF, 2009).

شکل ۲-۱- نحوه انتشار لکه نفت در شرایط آزمایشگاهی (ITOPF, 2009)

برای دستیابی به میزان پراکندگی موثر، اندازه قطره نفت باید در حدود ۱ الی ۷۰ میکرومتر باشد، که پایدارترین حالت کمتر از ۴۵ میکرومتر می‌باشد. تلاطم دریا سرعت را متعادل می‌سازد، به‌طوری‌که قطرات نفت در این محدوده به حالت تعلیق باقی مانده و مخلوط نفت و دیسپرسنت سریعاً در چند متر بالایی ستون آب رقیق می‌شوند. حضور مولکول‌های سورفکتانت در قطرات سطحی و احتمال کاهش قطرات نفت در هنگام تماس، امکان انعقاد مجدد لکه‌های سطحی را به حداقل می‌رساند.

تجزیه بیولوژیکی توسط میکروارگانیسم‌های دریایی، به دلیل حضور این ارگانیسم‌ها در آب، فقط در سطح قطره رخ می‌دهد. تولید قطرات نفت کوچک‌تر، ناحیه سطحی نفت و در نتیجه ناحیه در دسترس برای تجزیه بیولوژیکی را افزایش

می‌دهد. به عنوان مثال یک قطره با قطر یک میلی‌متر، پراکنده شده درون ده هزار قطره، (همه قطرها ۴۵ میکرومتری)، منجر به سطحی خواهند شد که بیست برابر بزرگ‌تر از سطح قطره اصلی می‌باشد. در عمل همه قطرات پراکنده شده به یک اندازه نیستند و توزیع به گونه‌ای صورت می‌گیرد که تعداد قطرات کوچک‌تر نسبت به قطرات بزرگ‌تر بیش‌تر شده و تا حد زیادی فرصت تجزیه بیولوژیکی را افزایش می‌دهد (ITOPF, 2009).

۱-۵- طبقه‌بندی دیسپرسنت

۱-۵-۱- تقسیم‌بندی بر اساس نسل دیسپرسنت‌ها

دیسپرسنت‌ها بر اساس نسل و نوع به سه دسته طبقه‌بندی می‌شوند:

۱-۵-۱-۱- نسل اول

نسل اول محصولات، که در دهه ۱۹۳۰ استفاده می‌شدند، شبیه پاک‌کننده‌های صنعتی و ضد چربی‌ها با سمیت آبی بالا بودند، که امروزه دیگر در موارد نشت نفت مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.

۱-۵-۱-۲- نسل دوم یا دیسپرسنت‌های با پایه هیدروکربن یا معمولی / نوع I

نسل دوم دیسپرسنت‌ها، که دیسپرسنت‌های نوع I نیز نامیده می‌شوند، دارای حلال هیدروکربن با آروماتیک بسیار کم و یا بدون آروماتیک و به طور معمول ۱۵ تا ۲۰ درصد سورفکتانت هستند. معمولاً بدون رقیق‌سازی به کار برده می‌شوند، زیرا رقیق‌سازی با آب، آن‌ها را غیرموثر می‌سازد. نیاز به دز بالایی از دیسپرسنت به نفت (بین ۱:۱ تا ۱:۳) دارند. امروزه در بسیاری از کشورها از این نسل دیسپرسنت‌ها دیگر استفاده نمی‌شود (ITOPF, 2009).
به کارگیری این نوع پراکنده‌سازها نیاز به اسپری به وسیله تجهیزات مناسب دارد. این پراکنده‌سازها نسبت به دیسپرسنت‌های نسل اول سمیت پایین‌تری دارند و علی‌رغم سمیت پایین، دارای اثر بخشی کم یا محدود می‌باشد (نیک بخش، ۱۳۸۴).

۱-۵-۱-۳- نسل سوم یا دیسپرسنت‌های کنسانتره یا قابل رقیق‌سازی با آب / نوع II و III

دیسپرسنت‌های نسل سوم مخلوطی از دو یا سه سورفکتانت و حلال‌های ناشی از تقطیر نفت سبک هستند. رایج‌ترین سورفکتانت‌های استفاده شده غیریونی و آنیونی. غلظت سورفکتانت بین ۲۵ الی ۶۵ درصد بوده و تمایل دارد که بیش‌تر از سورفکتانت‌های موجود در محصولات نوع I باشد. دیسپرسنت‌های نسل سوم می‌توانند به دو نوع II و III که هر دو کنسانتره هستند، تقسیم‌بندی شوند (ITOPF, 2009).

نوع II، دارای سورفکتانت بیش‌تری بوده و اثر بخشی بهتری نسبت به نوع I دارد، اما دارای گرانیروی بالایی بوده و قابلیت اسپری شدن را ندارد که این مشکل را می‌توان با رقیق نمودن آن حل نمود (نیک بخش، ۱۳۸۴).

دیسپرسنت‌های نوع II معمولاً قبل از استفاده با آب رقیق می‌شوند (به طور معمول در ده درصد دیسپرسنت) و برای میزان تاثیر بیش‌تر به دز بالایی (۱:۵ تا ۲:۱) نیاز دارند. این الزام برای رقیق‌سازی، استفاده از آن‌ها را برای کاربرد در مخازن محدود می‌نماید. عمدتاً در مقابله با آلودگی‌های نفتی خطوط ساحلی و کناره‌های دریا به کار برده می‌شوند (ITOPF, 2009).

نوع III، به وسیله هواپیما یا کشتی و از نیز در ساحل قابل استفاده می‌باشند. در حال حاضر دیسپرسنت‌هایی با درجه کارایی بالا دارای سورفاکتانت‌های غیریونی، آنیونی به بازار عرضه شده‌اند که بدون رقیق شدن اسپری می‌شوند (مقدار استفاده ۱ به ۲۰ تا ۳۰ می‌باشد) (نیک بخش، ۱۳۸۴).

دیسپرسنت‌های نوع III به صورت خالص استفاده می‌شوند و عمدتاً در پاشش توسط هواپیما موثرترند، اما ممکن است در پاشش آن‌ها از مخازن نیز استفاده شود. میزان دز مصرفی بنابر نوع حادثه بین ۱:۵ تا ۱:۵۰ (دیسپرسنت خالص به نفت)، تغییر می‌نماید. دیسپرسنت‌های نسل سوم نوع III در حال حاضر در دسترس‌ترین دیسپرسنت‌های رایج می‌باشند [ITOPF;2009].

۱-۵-۲- پراکنده‌سازهای نفتی بر اساس تقسیم‌بندی Uk Classification

در کنار دسته‌بندی بیان شده، مقامات بریتانیایی^۱ دیسپرسنت‌ها را بر اساس نسل و بر اساس روش کاربردی که برای آن محصول در بریتانیا تصویب شده است طبقه‌بندی کرده‌اند:

- دیسپرسنت «معمولی» یا «بر پایه هیدروکربن» و یا «UK نوع ۱» که در پاک‌سازی لکه‌های کم در خطوط ساحلی کاربرد دارند.
- دیسپرسنت‌های «کنسانتره‌های قابل رقیق‌سازی با آب» یا «UK نوع ۲» که می‌توانند توسط قایق یا کشتی‌ها اسپری شوند.
- دیسپرسنت‌های «کنسانتره» یا «UK نوع ۲/۳» که می‌توانند توسط هواپیما یا کشتی‌ها اسپری شوند (Lewis et al, 2009).

در جدول (۲-۱) لیست برخی از دیسپرسنت‌ها بر حسب تیپ آن‌ها و در جدول (۳-۱)، دیسپرسنت‌ها بر اساس نوع و نسل ارائه شده‌اند.

جدول ۱-۲- لیست برخی از دیسپرسنت‌های مصرفی بر حسب تیپ‌های ۱، ۲ و ۳ (Leigh, 2009)

نوع ۱	نوع ۲	نوع ۲/۳
BP 1100X	BP 1100WD	Atpet 787
BP A-B	Castrol solvex OSD 9 conc	Corexit 9527
Castrol atlas OSD	Gamlen OSD LT*	Shell VDC/Slickgone LTSW
Drew ameriod OSD/LT	Corexit 9600	Simple green*
Gamlen OSR LT	Quell oil C1	نوع ۳
Shell Dispersant ND	Shell Dispersant Conc	BP Enersperse 1037
Shell SD LT[X]	Surflow OW1	Shell dispersant HEC
Tergo (Rochem) OSR WSA	Tergo (Rochem) OSR LT	Tergo (Rochem) R40

*Considered appropriate for freshwater use

جدول ۱-۳- لیست دیسپرسنت‌ها بر حسب نسل و نوع (Lewis et al, 2009)

نسل	نوع UK	تجهیزات	میزان تاثیرگذاری	توضیحات	وضعیت
نسل اول	-	قایق / کشتی در ساحل	به میزان زیاد ۳۰-۵۰٪ دیسپرسنت استفاده شده یا ۱ بخش دیسپرسنت برای ۲ تا ۳ بخش نفت	پاک کننده‌های صنعتی با سمیت بسیار بالا در دیسپرسنت‌ها استفاده شده است	استفاده نمی‌گردد
نسل دوم یا برپایه هیدروکربن یا معمولی	نوع ۱ یا معمولی یا برپایه هیدروکربن	قایق / کشتی در ساحل	به میزان زیاد ۳۰-۵۰٪ دیسپرسنت استفاده شده یا ۱ بخش دیسپرسنت برای ۲ تا ۳ بخش نفت	سمیت پایین اثر گذاری زیاد	موجود
نسل سوم یا کنسانتره	نوع ۲ کنسانتره‌های قابل رقیق سازی با آب	قایق / کشتی	۱ بخش دیسپرسنت برای ۲۰ تا ۳۰ بخش نفت	سمیت پایین اثر گذاری زیاد	موجود
	نوع ۳ کنسانتره	قایق / کشتی هوایما	به میزان کم ۳-۵٪ دیسپرسنت استفاده شده یا ۱ بخش دیسپرسنت برای ۲۰ تا ۳۰ بخش نفت	سمیت پایین اثر گذاری کم	موجود

بیشترین مقدار دیسپرسنت‌های در دسترس برای استفاده سریع در دریای مدیترانه توسط دولت فرانسه انبار می‌شود. جدول (۱-۴) میزان ذخایر پراکنده‌سازهای نفتی در کشورهای حاشیه مدیترانه و جدول (۱-۵) جزییات تجهیزات اسپری کردن پراکنده‌سازها در کشورهای اتحادیه اروپا و عضو اتحادیه تجارت آزاد اروپا را نشان می‌دهد (REMPEC, 2011).

جدول ۱-۴- لیست انواع پراکنده‌سازهای نفتی مورد استفاده و میزان ذخایر آنها در کشورهای حاشیه دریای مدیترانه (REMPEC, 2011)

نوع دیسپرسنت	Belgium	Cyprus	France (Manche)	France (Atlantic)	France (Med)	France Private	Greece	Italy	Latvia	Norway	UK Govt	UK Private	Total
Gamlen OD 4000			148*	120*	462*								730
Dasic Slickgone NS	10*								2*	400**	230*		642
Super-dispersant 25											595*	11**	606
Inipol IP 80			32*	218*	192*	60**							502
Agma DR 379												15**	428
DasicSlickgone LTSW												257**	394
Unknowun brands		22*					248*	28*					298
Dispolene 36S			107*	64*									171
Finasol OSR-52				34*									34
Oceania 1000				50*									50
Enersperse 1583											23*	20**	43
Corexit 9500											10*	30**	40
Dasiclickgone EW												18**	18
Corexit 9527	10*									20**			30
Finasol OSR-51											73*	2**	75
Total	20	22	287	486	654	60	248*	28	2	420	1481	353	4061

* Government owned or privately held under government contract

*** Privately owned

جدول ۱-۵- جزییات تجهیزات اسپری کردن پراکنده‌سازها در کشورهای اتحادیه اروپا و عضو EFTA (REMPEC;2011)

نام کشور	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق هواپیما	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق شناورها	مخازن پراکنده‌ساز
بلژیک	ندارد. چنانچه استفاده از پراکنده‌ساز هوایی مورد نیاز باشد، هواپیمای مورد نیاز از بریتانیا درخواست خواهد شد.	وزارت محیط‌زیست این کشور دارای ۴ یگان کشتی VikomaVikospray 2000 که بر آن بازوی اسپری کننده نصب شده است می‌باشد.	۱۰ تن DasicSlickgone NS و حدود ۱۰ تن Corexit 9527 در بندرگاه اوستن ذخیره می‌شود.
بلغارستان	ندارد.	ندارد.	ندارد.
قبرس	ندارد.	شناورهای که در دسترس اند دارای قابلیت اسپری کردن هستند: لارناکا (۲ واحد) پافوس (۱ واحد) لیماسول (۸ واحد) پارالیمنی (۱ واحد)	۲۲ تن پراکنده‌سازها در بندر لارناکاولی ماسول در دسترس هستند.
دانمارک	ندارد.	ندارد.	ندارد.
استونی	ندارد.	ندارد.	ندارد.
فنلاند	ندارد.	ندارد.	ندارد.

ادامه جدول ۱-۵- جزییات تجهیزات اسپری کردن پراکنده‌سازها در کشورهای اتحادیه اروپا و عضو EFTA (REMPEC;2011)

نام کشور	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق هواپیما	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق شناورها	مخازن پراکنده‌ساز
فرانسه	در فرانسه استفاده از پراکنده‌سازهای نفتی از طریق هلی کوپترهای firelon نیروی دریایی صورت می‌گیرد. نیروی دریایی فرانسه دارای ۵ هلی کوپتر SOKAF ۳۰۰۰ با ظرفیت ۳ m ² در مناطق برستو Toulon است. همچنین دو هلی کوپتر نوع SIMPLEX متعلق به شرکت‌های نفتی در نزدیک به مارسسی نگهداری می‌شود.	فرانسه دارای ۴ شناور مبارزه با آلودگی آب راه‌ها است که دارای تجهیزات اسپری کننده پراکنده‌ساز شناور AILETTE در منطقه Toulon با موتور اسپری کننده (بازوی اسپری کننده ۹ x ۲ متر) شناور ALCYON در منطقه Brest با موتور اسپری کننده (بازوی اسپری کننده ۹ x ۲ متر) شناور CARANGUE در منطقه Toulon با موتور اسپری کننده (بازوی اسپری کننده ۱۲ x ۲ متر) شناور ARGONAUTE در منطقه Brest با موتور اسپری کننده (بازوی اسپری کننده ۹ x ۲ متر) نیروی دریایی فرانسه مجموعه‌ای از شناورهای دیگر جهت اسپری پراکنده‌ساز دارد که مجهز به کشتی‌ها و قایق‌های یدکی است.	فرانسه در حدود ۱۱۶۰ تن از پراکنده‌سازنفتی را ذخیره کرده است: ۳۰۰ تن در Channel aera Dispolene 36 S Gamlen OD 4000 Inipol IP 80 ۲۰۰ تن در منطقه اقیانوس اطلس به خصوص منطقه برست Dispolene 36 S Finasol OSR 52 Gamlen OD 4000 Inipol IP 80 Oceania 1000 ۴۱۰ تن در منطقه مدیترانه Gamlen OD 4000 Inipol IP 80 - 5x50t in the ۶۰ تن از Inipol IP 80 در منطقه مارسسی انبار می‌شود.
آلمان	ندارد.	ندارد.	ندارد.
یونان	ندارد	دولت یونان ۱۰ شناور چند منظوره داشته که قابلیت اسپری پراکنده‌سازها را جهت مبارزه با نشت نفت دارد. همچنین برای اسپری کردن پراکنده‌سازها از طریق کشتی، ۴۸ دستگاه اسپری کننده پراکنده‌سازی قابل حمل با بازوهای اسپری کننده دارد.	۲۳۰ تن از نسل دوم پراکنده‌سازها و ۲۴۸ تن از پراکنده‌سازهای نسل سوم در انبارها نگهداری می‌شوند. اجازه ذخیره کردن پراکنده‌سازها در بندرگاه‌های مختلف، ایستگاه‌ها و کشتی‌هایی که جهت مبارزه با آلاینده‌ها هستند، در سراسر کشور داده می‌شود.
ایسلند	ندارد	ندارد	ندارد
ایرلند	گارد ساحلی ایرلندی که یکی از اعضای وابسته به OSRL انگلستان است و می‌تواند عمل اسپری پراکنده‌سازها را انجام دهد.	ایرلند توانایی استفاده از شناور یا هواپیمای اسپری کننده پراکنده‌سازهای خود را ندارد. گارد ساحلی ایرلندی، عضو وابسته به OSRL انگلستان تجهیزات زیادی (اسپری کننده‌های پراکنده‌سازهای نفتی) برای مقابله با آلودگی نفتی را نگهداری می‌کند.	ندارد
ایتالیا	ندارد	تجهیزات اسپری کننده پراکنده‌سازهای نفتی شناورهای دولت ایتالیا از طریق بخش خصوصی قابل دسترس هستند.	۲۸ تن از پراکنده‌سازهای نفتی دولت ایتالیا از طریق بخش خصوصی قابل دسترس هستند.
لتونی	ندارد	یک سیستم موتور تک محوری اسپری کننده پراکنده‌ساز نفت برای شناور طراحی شده که این سیستم اسپری کننده پراکنده‌ساز در کشتی گارد ساحلی لتونی نصب شده است.	۲ تن از پراکنده‌ساز DasicSlickgone NS در بندر لی پاجا ذخیره می‌شود.
لیتوانی	ندارد	شناور مجهز به ۲ مجموعه از تجهیزات اسپری پراکنده‌ساز «simple green» است	۱.۸ تن پراکنده‌ساز simple green
هلند	ندارد	ندارد	ندارد
مالتا	ندارد	شناورهای مورد استفاده: یدک‌کش‌ها، گشت، قایق‌های عملیاتی workboats و صنایع حفاظتی غیرنظامی، برای استفاده از پراکنده‌سازها در دریا در دسترس مقامات مالت می‌باشند.	جهت مبارزه با نشت نفت (OPRM) پراکنده‌سازها در انبارهایی در فاصله ۳ کیلومتری از بندرگاه Valetta والتا نگهداری می‌شوند و قابل دسترس هستند.

ادامه جدول ۱-۵- جزییات تجهیزات اسپری کردن پراکنده‌سازها در کشورهای اتحادیه اروپا و عضو EFTA (REMPEC;2011)

نام کشور	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق هواپیما	اسپری پراکنده‌سازهای نفتی از طریق شناورها	مخازن پراکنده‌ساز
نروژ	استفاده از پراکنده‌سازهای نفتی در نروژ توسط شناورهای دارای بازوهای اسپری کننده و یا هلی کوپتر انجام می‌شود که هر کدام از آن‌ها ۸۰۰ لیتر (یکی در Bergen و یکی در Oslofjord) و یا ۳۰۰۰ لیتر (در ناحیه نزدیک به ساحل Heidrun) استفاده می‌کنند.	تعداد زیادی شناورهای پراکنده‌ساز در دسترس شرکت‌های عملیاتی اتحادیه دریاهای پاک نروژ (NOFO) و شرکت‌های عملیات نفتی قرار می‌گیرد.	حدود ۴۰۰ تناز DasicSlickgoneNS توسط شناورهای شرکت‌های نفتی و NOFO در نقاط مختلف نگهداری می‌شود علاوه بر آن مقادیر جزیی از پراکنده‌سازها (حدود ۳۰،۰۰۰ لیتر) در پالایشگاه‌های نفت و پایانه‌های نفتی نیز ذخیره می‌شود.
لهستان	ندارد	تنها یگان اسپری کننده قابل حمل SAR 1000 VikomaVkospray متعلق به (پایگاه جستجو و نجات) در منطقه Swinoujscie است.	۲۰۰ کیلوگرم از پراکنده‌ساز SINTAN در پایگاه جستجو و نجات منطقه Swinoujscie ذخیره شده.
پرتغال	ندارد	در استفاده از شناور اسپری کننده پراکنده‌سازها محدودیت دارند.	میزان کمی از پراکنده‌سازها در ۵ انبارهای تجهیزات مبارزه با آلودگی، در سراسر کشور توسط نیروی دریایی نگهداری می‌شود.
رومانی	ندارد	ندارد	ندارد
اسلوونی	ندارد	ندارد	ندارد
اسپانیا	آژانس امنیت و نجات دریایی اسپانیا اجازه استفاده از هواپیماهای دارای توانایی پراکنده‌سازها را دارد.	اداره کل بازرگانی دریایی اسپانیا تعداد محدودی از قایق یدک‌کش مجهز به پراکنده‌ساز داشته و همچنین در صورت نیاز امتیاز استفاده از قایق یدک‌کش از بخش خصوصی را دارد.	در بخش خصوصی مقدار محدودی از ذخیره پراکنده‌سازها در دسترس قرار می‌گیرد.
سوئد	ندارد	ندارد	ندارد
بریتانیا	بریتانیا در وحله اول از هواپیمای قابلیت اسپری پراکنده‌ساز استفاده می‌کند: دو هواپیمای ۴ موتور turbo prop Lockheed Electra L188 با قابلیت مدت زمان ۶ ساعت در حالت آماده باش و دارای ظرفیت پراکنده‌ساز بالای ۱۵۰۰۰ لیتر است. هواپیمای F406 cessna ظرفیت حداکثر تا ۱۵۰۰ لیتر پراکنده‌ساز جهت لکه‌های نفتی کوچک و به طور آزمایشی پراکنده‌ساز را اسپری می‌کند. عملیات اسپری کردن پراکنده‌سازها از طریق دو هواپیمای اختصاصی که نظارت هوایی دارند در حین عملیات سمپاشی صورت می‌گیرد.	دو آژانس گارد ساحلی - دریایی بریتانیا قرار داد استفاده از کشتی‌های یدک‌کش اسپری کننده پراکنده‌ساز را دارند. اما این‌ها همیشه برای فعالیت‌های اسپری کردن پراکنده‌سازها استفاده نمی‌گردد.	آژانس گارد ساحلی - دریایی بریتانیا در حدود ۱۴۰۰ تن از پراکنده‌سازهای نفتی را در انبارهای زیر ذخیره نموده است: Huddersfield, East Kent, Coventry, Prestwick, Southampton, Saltash, Milford Haven, Northern Ireland, Inverness, Stornoway and Shetland ذخایر آژانس گارد ساحلی - دریایی بریتانیا شامل: Superdispersant 25 Agma DR 379 DasicSlickgone NS DasicSlickgone LTSW Finasol OSR 51 OSRL has a stockpile of ۲۲۴OSRL تن از پراکنده‌سازهای نفتی را در مکان‌های مختلف در بریتانیا است. ذخایر OSRL شامل: DasicSlickgone LTSW Corexit 9500 Enersperse 1583 DasicSlickgone EW DasicSlickgone NS ۱۰۰ تن دیگر از پراکنده‌سازهای نفتی عمدتاً DasicSlickgoneLTSW است که توسط شرکت‌های مبارزه با نشت نفت ذخیره می‌شود.

۱-۶- انتخاب دیسپرسنت

دیسپرسنت‌ها با فرمول‌بندی‌های مختلف تولید می‌شوند و کارایی آن‌ها بسته به نوع نفت تغییر می‌نماید. تست‌های آزمایشگاهی بسیاری برای درجه‌بندی میزان سودمندی یک دیسپرسنت نسبت به دیگری اجرا شده است. با این وجود، در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌ها رعایت موارد احتیاطی توصیه می‌شود، زیرا امکان به وجود آوردن شرایط دریا در محیط آزمایشگاه مشکل می‌باشد. به طور معمول، نسبت ۱:۲۰ دیسپرسنت کنسانتره نوع III به نفت استفاده می‌شود و تجهیزات پاشش برای دستیابی به این مورد از پیش تعیین می‌گردد. این مقدار ممکن است برای نفت تازه کاهش داده شود و برعکس برای نفت‌های غلیظ یا چرب افزایش داده شود، در مکان‌هایی که بیش‌تر از یک نوع کاربرد ممکن است مورد نیاز باشد (ITOPF, 2009).

۱-۷- عوامل موثر بر عملکرد دیسپرسنت‌ها

سودمندی دیسپرسنت توسط پارامترهای فیزیکی و شیمیایی معینی محدود می‌شود که مهم‌ترین آن‌ها شرایط دریا و ویژگی‌های نفت می‌باشد. آگاهی از این محدودیت‌ها، برای شناسایی بهتر شرایط محیطی در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌ها مهم است.

صرف‌نظر از روش‌های کاربردی و دز بهینه مورد استفاده، از دیگر عوامل موثر بر عملکرد دیسپرسنت‌ها عبارتند از:

- میزان تماس بین دیسپرسنت و نفت
- میزان اختلاط
- شرایط آب و هوایی

۱-۷-۱- شرایط اقلیمی دریا

پراکنش شیمیایی نفت نسبت به روش‌های دیگر، به میزان کم‌تری تحت تاثیر شرایط آب و هوایی نامساعد قرار دارد. علاوه بر این شرایط آب و هوایی به صورت مستقیم فرایند فیزیکی/ شیمیایی پراکنش را تحت تاثیر قرار نمی‌دهند بلکه بر کاربرد دیسپرسنت‌ها اثر می‌گذارند (REMPEC, 2011).

۱-۷-۱-۱- امواج

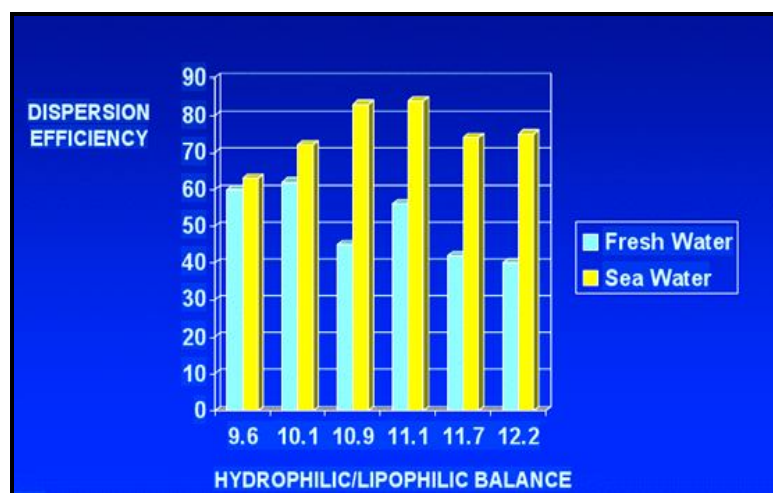
برای استفاده بهینه از دیسپرسنت‌ها در دریا به حداقل میزان انرژی موج نیاز می‌باشد. کم‌تر از این حداقل انرژی، قطرات نفت پراکنده شده ممکن است دوباره به سطح آمده و یک لکه را مجدداً به وجود آورند (ITOPF, 2009). با این‌که امواج، انرژی لازم برای بروز فرایند پراکنش را فراهم می‌کنند، اما امواج بزرگ یا امواج شکست‌دار نیز می‌توانند تبدیل به مانعی برای پراکنش شده و مشکلاتی برای قایق‌های در حال انجام عملیات پراکنش، ایجاد کنند. همچنین در شرایط امواج بزرگ یا ناآرام، برهم کنش میان دیسپرسنت و لکه نفتی نیز می‌تواند کاهش یابد (REMPEC, 2011).

۱-۷-۲- باد

در شرایط دریایی نامتعادل، لکه نفت توسط امواج متلاطم به زیر آب رفته و بنابراین از تماس مستقیم بین دیسپرسنت و نفت جلوگیری نموده و تاثیر دیسپرسنت تقلیل خواهد یافت. نتایج آزمایشات میدانی نشان می‌دهد که سرعت باد بین ۴-۱۲ متر در ثانیه (۸-۲۵ گره دریایی، ۳-۶ مقیاس بیوفورت) از بهترین شرایط می‌باشد (ITOPF, 2009). ممکن است بادهای دیسپرسنت‌های اسپری شده را از منطقه هدف دور کرده و متعاقبا باعث اتلاف مواد دیسپرسنت شوند. در مورد اسپری هوایی دیسپرسنت‌ها بادهای شدید می‌توانند علاوه بر دور کردن و هدر دادن دیسپرسنت‌ها، ایمنی هواپیمای اسپری کننده را نیز تحت تاثیر منفی خود قرار دهند (REMPEC, 2011).

۱-۷-۳- شوری

دیسپرسنت‌ها عمدتاً برای استفاده در آب‌های دریا با شوری حدود ۳۰ - ۳۵ ppt تولید می‌شوند و کارایی آن‌ها در آب‌هایی با شوری زیر ۵-۱۰ ppt به ویژه زمانی که دیسپرسنت پیش رقیق کننده به کار می‌رود، به سرعت کاهش می‌یابد. همچنین در شوری بالای ۳۵ ppt نیز کارایی دیسپرسنت‌ها تحت تاثیر قرار می‌گیرد. تاثیر دیسپرسنت‌ها به نحو چشمگیری در آب‌های شیرین، به دلیل این که سورفکتانت‌ها تمایل دارند تا از طریق لایه نفت به درون ستون آب نفوذ نمایند، کاهش می‌یابد. با این وجود، برخی از دیسپرسنت‌ها اختصاصاً برای استفاده در آب‌های شیرین فرمول بندی می‌شوند. در یک سیستم آب شیرین محدود، همانند رودخانه‌ها و دریاچه‌ها، لازم است عوامل دیگری در نظر گرفته شوند، از جمله این که آیا عمق و تبادل آب به میزان کافی برای دستیابی به رقیق سازی نفت پراکنده شده وجود دارد (ITOPF, 2009). شوری زیاد آب اثر پراکنده سازها را بر روی لکه‌های نفتی افزایش می‌دهد و از مهاجرت مولکول‌های سورفکتانت به فاز آبی جلوگیری می‌کند، در این حالت مولکول‌های سورفکتانت تمایل به برقرار کردن پیوند با سر غیرقطبی نفت در سطح آب دارند که باعث کاهش کشش بین سطح روغن - آب شده و بنابراین شکسته شدن و تجزیه لایه نفتی را تسریع می‌کنند. شکل (۱-۳) تفاوت کارکرد پراکنده سازها در آب‌های شیرین و شور را نشان می‌دهد (Leigh, 2009).

شکل ۱-۳- کارکرد پراکنده سازها در آب‌های شیرین و شور (Leigh, 2009)

درجه حرارت نیز در روند پخش کردن لکه نفتی موثر است با کاهش درجه حرارت میزان ماده شیمیایی مورد نیاز دیسپرانت افزایش می‌یابد. با توجه به جدول (۱-۶) می‌توان اثر دما و شوری را بر روی برخی از پراکنده‌سازهای نفتی مشاهده کرد. با کاهش شوری و دما از میزان اثر پراکنده‌سازها بر روی لکه‌های نفتی کاسته می‌شود (Leigh, 2009)

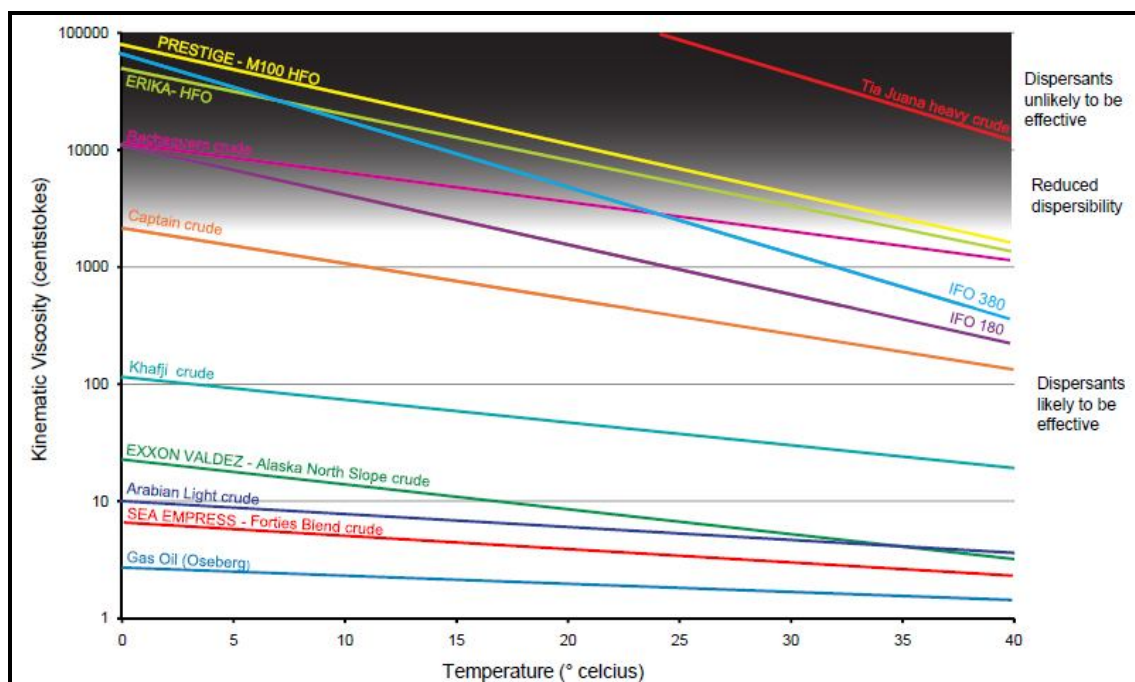
Dispersant	Sea water (34ppt)			Fresh water 10 ° C
	5° C	10° C	15° C	
Corexit 9537	Least effective Most effective			ineffective
Shell VDC(slickgone LTSW)				ineffective
Gamlen OSD LT				effective
Tergo (Rochem) R40				effective
Simple green				ineffective

مشخصات نفت و روشی که در آن این ویژگی‌ها به دلیل شرایط اقلیمی دریا تغییر می‌نمایند در هنگام ارزیابی احتمال موفقیت استفاده از دیسپرسنت‌ها مهم می‌باشد. گرانروی و نقطه ریزش نفت و تعلیق نفت از ویژگی‌های مهم می‌باشند. تغییرات ایجاد شده در ویژگی‌های نفت در اثر شرایط اقلیمی باعث محدود کردن زمان موثر در کاربرد موفق دیسپرسنت‌ها می‌شود. زمان مفید، از چند ساعت تا چند روز بسته به نوع نفت و شرایط محیطی متغیر است (ITOPF, 2009).

تنها نفت‌هایی که در دمای محیط آب دریا گرانروی بیش از ۵۰۰۰ cSt (اکثر نفت‌های خام شیرین و نفت کوره رده میانی) نداشته باشند، از نظر شیمیایی توسط محصولات فعلی قابل تجزیه هستند. پراکنش شیمیایی نفت‌های دارای گرانروی بین ۵۰۰۰ cSt تا ۱۰۰۰۰ cSt چندان عملی نیست و میزان پراکنش کاهش می‌یابد، پراکنش شیمیایی در گرانروی بالای ۱۰۰۰۰ cSt (نفت‌های خام سنگین و امولسیون شده و سوخت‌های سنگین) بسیار کم یا کاملاً به نتیجه است.

حتی نفت‌هایی با گرانروی اولیه پایین مستعد این هستند که بر اثر فرایند هوازگی به سرعت به محدودیت‌های گرانروی ذکر شده در بالا برسند (اغلب ۲۴ ساعت پس از شروع آلودگی). زمانی که نفت هنوز تجزیه‌پذیر است «فرصت پراکنش» نامیده می‌شود. این زمان می‌تواند بسته به نوع نفت و شرایط هواسنجی و اقیانوس‌شناسی (عمدتا باد و دما و تلاطم) متغیر باشد. هرچه گرانروی نفت بالاتر باشد تلاطم امواج بیش‌تری برای پراکنش شیمیایی آن لازم است (REMPEC, 2011).

گرانروی لکه نفتی در اثر شرایط اقلیمی، عمدتاً تبخیر و امولسیون‌سازی، افزایش خواهد یافت. نفت‌های خام تازه – سبک تا متوسط (نفت‌های گروه ۲ و ۳) عموماً در درجه حرارت‌های بالا در دریا پراکنده می‌شوند. احتمال رسیدن به حد بالاتر پراکندگی با نفت‌های سنگین‌تر نیز وجود دارد (نفت‌های گروه ۴). در شکل (۱-۴) رابطه بین گرانروی نفت و دمای دریا ارائه شده است.

شکل ۱-۴- رابطه میان دمای دریا و گرانروی نفت برای ۱۰ نوع نفت مختلف (ITOPF, 2009)

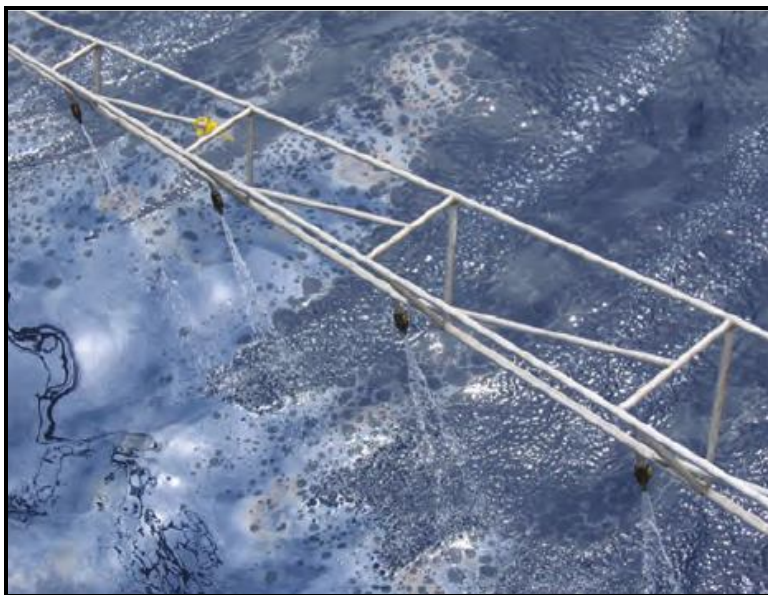
نفت‌های با گرانروی بالا، به دلیل آن‌که مقاومت مکانیکی قطرات نفت مانع دور شد قطرات کوچک از زیر لکه‌ها می‌شود، به راحتی پراکنده نمی‌شوند. بنابراین، دیسپرسنت‌ها به دلیل عدم توانایی در نفوذ به این لکه‌ها، بر روی این نفت‌ها موثر نیستند، و توسط ستون سفیدی که به نحو قابل توجهی در تضاد با پراکندگی است مشخص می‌شوند (شکل ۱-۵). امروزه فرمول‌بندی دیسپرسنت‌ها در حال گسترش می‌باشند، به نحوی که اثر آن‌ها روی نفت‌های با گرانروی بالا نیز بهبود یافته است. به عنوان مثال، ژل‌های دیسپرسنت در حال توسعه می‌باشند تا تماس با نفت را در حلال طولانی‌تر نمایند (ITOPF, 2009).

شکل ۱-۵- نمونه بودن تصفیه نفت کوره سنگین توسط دیسپرسنت با مشخص شدن یک ستون سفید در آب (ITOPF, 2009)

بعضی از انواع نفت مستعد شکل دادن امولسیون‌های آب در نفت هستند (به ویژه آن‌هایی که آسفالتین‌های نسبتاً بالا (بزرگ‌تر از ۵/۰ درصد) و غلظتی مرکب از نیکل / وانادیم بزرگ‌تر از ۱۵ ppm دارند).

محصولات سبک همانند دیزل، بنزین و نفت سفید به آسانی امولسیون را تشکیل نمی‌دهند اما به صورت لایه‌های نازکی از نفت بر روی سطح آب، پخش می‌شوند که بدون نیاز به استفاده از دیسپرسنت‌ها تبخیر شده یا از هم پاشیده می‌شوند. صرف‌نظر از این مساله، استفاده از دیسپرسنت‌ها روی محصولات سبک با منشاء نفت خام یا کوره توصیه نمی‌شود، زیرا قطرات دیسپرسنت تمایل به سوراخ کردن لایه نازک موجود در آب زمینه را دارند که باعث جمع شدن نفت می‌شوند. دیسپرسنت‌ها در آب باعث عقب کشیدن لایه نفتی می‌شوند که نتیجه آن به وجود آمدن ناحیه‌ای از آب شفاف است که نباید با پراکندگی اشتباه گرفته شود (شکل ۱-۶). دیسپرسنت‌های فرمول‌بندی شده برای استفاده روی نفت‌های معدنی، بر روی لکه‌های غیرمعدنی (همانند روغن نخل یا روغن کلزا) اثر کمی داشته یا هیچ اثری ندارند (ITOPF, 2009).

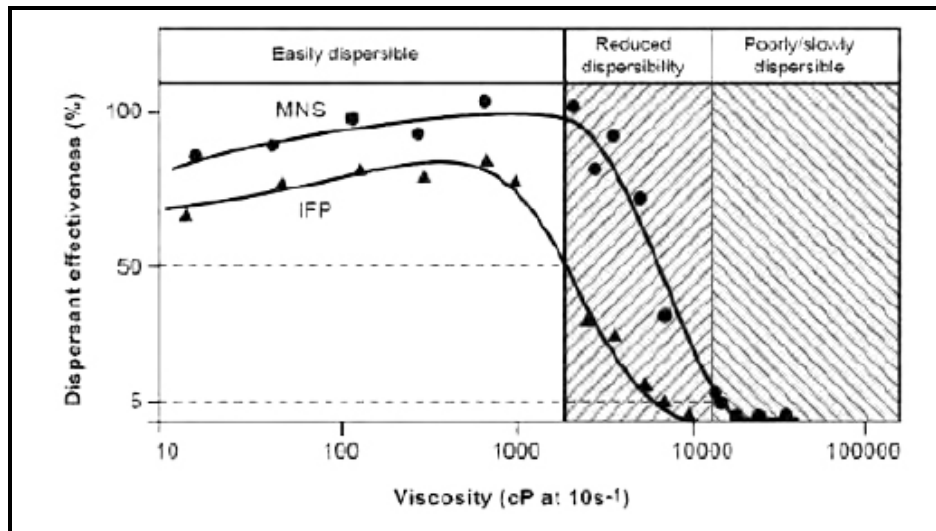

شکل ۱-۶- پخش دیسپرسنت‌ها توسط بازوهای متصل به قایق (ITOPF, 2009)

- تاثیر کلی گرانروی نفت بر اثربخشی دیسپرسنت‌ها

در جدول (۷-۱) میزان کارایی دیسپرسنت‌ها از نسل و نوع مختلف بر میزان گرانروی‌های نفت ارائه شده است. شایان ذکر است که حتی دیسپرسنت‌های مدرن «غلیظ شده»^۱ بر روی نفت‌های با گرانروی بالا (UK نوع ۲) نسبتاً بی‌اثر هستند. این نوع دیسپرسنت‌ها به خودی خود به عنوان تمیز و رقیق کننده در آب دریا بر نفت‌های با گرانروی بالا با میزان

تاثیر منطقی اثر بخش خواهند بود (Lewis et al, 2009). در هنگام افزایش گرانروی نفت، کارایی دیسپرسنت کاهش می‌باید که این مساله در، شکل (۷-۱) نشان داده شده است.

شکل ۷-۱- رابطه میان گرانروی و کارایی دیسپرسنت‌ها (ITOPF, 2009)

جدول ۷-۱- میزان کارایی دیسپرسنت‌ها بر ویسکوزیته‌های مختلف (Lewis et al, 2009)

لکه نفت				تجهیزات افشانه سازی	دیسپرست		
گرانروی نفت (cSt) در دمای دریا					نسل	توضیحات	UKنوع
بیش از ۱۰۰۰۰	۵۰۰۰- ۱۰۰۰۰	۵۰۰- ۵۰۰۰	کم تر از ۵۰۰				
احتمال پخش شدن							
غیر ممکن	گاهی اوقات امکان پذیر	ممکن	آسان				
بی تاثیر	میزان اثر دیسپرست ۱۰۰٪	میزان اثر دیسپرست ۵۰- ۳۰٪	میزان اثر دیسپرست ۳۰٪	کشتی، قایق در ساحل	۱	معمولی/بر پایه هیدروکربن	دوم
بی تاثیر	بی تاثیر	بی تاثیر	میزان اثر دیسپرست ۵۰- ۱۰۰٪	کشتی و قایق	۲	معمولی/برپایه آب	سوم
بی تاثیر	میزان اثر دیسپرست ۱۵- ۱۰٪	میزان اثر دیسپرست ۱۰۰- ۵٪	میزان اثر دیسپرست ۵٪	هوایی، کشتی و قایق	۳	معمولی	

۱-۷-۲-۲- نقطه ریزش

نفت‌های دارای پارافین زیاد (موم)، یعنی نفت‌هایی که نقطه ریزش بالایی دارند، اگر دمای محیط به طرز قابل توجهی پایین‌تر از نقطه ریزش شان باشد دیگر تجزیه‌پذیر نیستند (REMPEC, 2011).

به عنوان یک قانون کلی، نفت‌های با نقطه ریزش نزدیک یا بالاتر از درجه حرارت سطح دریا، قابل پراکنده شدن نخواهند بود (ITOPF, 2009).

۱-۷-۳- تعلیق نفت

در فرایند تعلیق، گرانروی نفت افزایش می‌باید و دیگر دیسپرسنت تأثیری بر امولسیون‌های آب در نفت ندارد. با وجود این مطالعات نشان داده‌اند هنگامی که امولسیون تازه تشکیل شده و هنوز کاملاً تثبیت نشده، دیسپرسنت‌ها می‌توانند موثر باشند، در چنین مواردی، کاربرد دیسپرسنت‌ها شامل دو مرحله می‌شود: یک کاربرد اولیه برای شکست امولسیون که منجر به کاهش گرانروی نفت می‌شود و یک کاربرد ثانویه برای انجام عمل پراکنش.

۱-۷-۳- تماس میان دیسپرسنت و نفت

به منظور دستیابی به تماس مناسب بین دیسپرسنت و نفت، باید دیسپرسنت را به گونه‌ای بر روی آن اسپری کرد که به سطح نفت برسد اما به درون لایه نفتی نفوذ نکند. این امر با ترکیبی از روش‌های اسپری و اندازه مناسب قطره‌ها تحقق می‌یابند. اندازه بهینه قطره‌های دیسپرسنت در حدود ۳۵۰ تا ۱۰۰۰ میکرومتر یا به طور متوسط ۷۰۰ میکرومتر می‌باشد. قطره‌های کوچک‌تر از این میزان توسط باد از محل دور شده و ممکن است هرگز تماسی با نفت نداشته باشند و قطره‌های بزرگ‌تر نیز به داخل لایه نفتی نفوذ کرده و مستقیماً با آب در تماس قرار می‌گیرند بدون این‌که فرصت کافی برای تشکیل پیوند با نفت داشته باشند. برای دستیابی به اندازه مناسب قطره‌ها باید از سیستم اسپری استفاده کرد (REMPEC, 2011).

۱-۷-۴- اختلاط

هنگامی که دیسپرسنت با نفت تماس پیدا کرده و بخش نفت دوست مولکول آن به نفت می‌چسبد، مخلوط نفت/دیسپرسنت باید متلاطم شده تا شکسته و تبدیل به قطره‌هایی گردد که در حجم انبوهی از آب دریا پراکنده شوند. برای تکمیل این فرآیند به تلاطم طبیعی سطح دریا (امواج) نیاز است. در برخی موارد اگر انرژی امواج ناکافی باشد (هنگامی که دریا بسیار آرام است)، و در صورتی که آلودگی‌ها کم و محدود باشند، اختلاط سیستم دیسپرسنت/نفت و آب را می‌توان به صورت موضعی ایجاد کرد:

- از طریق عبور کشتی از میان لکه نفتی و متلاطم کردن آن با امواج سینه کشتی و توسط چرخش پروانه آن.
- از طریق اختلاط آب و نفت با لوله‌های آب‌پاش آتش‌نشانی.

۱-۷-۵- عمق

عمق نیز در پراکنده‌سازی نفت تأثیرگذار است. به طور کلی در آب‌هایی با عمق کم‌تر از ۱۰ متر استفاده از دیسپرسنت‌ها ممنوع است. زیرا مخلوط شدن مواد نفتی نیاز به عمق کافی دارد. همچنین در مناطق کم عمق غلظت مواد شیمیایی پراکنده‌ساز در ستون آب زیاد می‌شود و اثرات سمی آن‌ها برجا می‌ماند (Leigh, 2009).

۱-۷-۶- میدان دید ضعیف

در برخی از موارد البته به نسبت کم تر از موارد قبلی، میدان دید ضعیف نیز بر میزان کارایی دیسپرست ها به صورت غیرمستقیم و از طریق دشوارتر کردن عملیات اسپری تاثیرگذار است (REMPEC, 2011).

۱-۸-۱- ویژگی های فیزیکی دیسپرست ها

برخی ویژگی های فیزیکی دیسپرست ها می تواند مشکلاتی برای استفاده، نگهداری و یا ایمنی این مواد ایجاد کند. به همین دلیل بعضی کشورها تایید و ارائه مجوز برای استفاده از دیسپرست ها را مشمول الزاماتی در خصوص گرانی و/یا نقطه ریزش، نقطه اشتعال و عمر ماندگاری یا مدت انقضای دیسپرست ها می دانند (REMPEC, 2011).

۱-۸-۱-۱- گرانی و دیسپرست

گرانی مایع به عنوان مقاومت آن در برابر جاری شدن تعریف می شود. واحدی که بیش تر در مناطق مدیترانه ای برای تعیین کمیت گرانی استفاده می شود می تواند گرانی حرکتی (دینامیک) با واحد «سانتی پواز» (cP) یا گرانی ایستایی (سینماتیک) با واحد «سانتی استوک» (cSt) باشد. گرانی دیسپرست ها به دما بستگی دارد، جدول (۱-۸). گرانی بر روی اندازه قطره های دیسپرست تاثیر می گذارد. به همین دلیل ممکن است برخی کشورها محدودیت هایی برای گرانی دیسپرست ها وضع کنند، (مانند فرانسه که در آن باید گرانی دیسپرست زیر ۸۰ سانتی پواز در ۲۰ درجه سانتی گراد باشد).

جدول ۱-۸- رابطه میان گرانی و دما (REMPEC, 2011)

دما	°C	°C۲۰
میزان گرانی دیسپرست cP		
معمولی	۱۰-۵۰	۵-۲۵
غلظت شده (کنسانتره)	۶۰-۲۵۰	۳۰-۱۰۰

۱-۸-۲- چگالی نسبی (وزن مخصوص)

نسبت وزن یک جامد یا مایع به وزن همان حجم آب را در دمای معین چگالی نسبی یا وزن مخصوص می نامند. دیسپرست های معمولی عموماً چگالی نسبی کمتری (۰/۸-۰/۹) نسبت به دیسپرست های کنسانتره (۰/۹-۱/۰۵) دارند.

۱-۸-۳- نقطه ریزش

کمترین دمایی که مایع در آن جاری می شود، را نقطه ریزش گویند. نقطه ریزش اکثر دیسپرست ها زیر صفر درجه سانتی گراد است (منفی ۱۰ الی منفی ۴۰ درجه سانتی گراد) و در شرایط مناطق مدیترانه ای این دیسپرست ها هرگز جامد نمی شوند.

۴-۸-۱- نقطه اشتعال

کم‌ترین دمایی که بخار ساطع شده از ماده فرار هنگامی که در هوا در معرض شعله آتش قرار گیرد، مشتعل می‌شود، نقطه اشتعال است. اکثر دیسپرسنت‌ها نقطه اشتعالی بالای ۶۰ درجه سانتی‌گراد دارند و می‌توان آن‌ها را غیرقابل اشتعال در نظر گرفت. اما با وجود این، برخی کشورها به دلایل ایمنی ممکن است محدودیت‌هایی در مورد نقطه اشتعال وضع کنند (مانند فرانسه که در آن نقطه اشتعال دیسپرسنت باید بیش از ۶۰ درجه سانتی‌گراد باشد) (REMPEC, 2011).

۵-۸-۱- عمر ماندگاری یا مدت انقضا

در طی مدتی که به عنوان عمر ماندگاری دیسپرسنت توسط تولید کننده اعلام شده است، ویژگی‌های آن نباید دستخوش تغییر شوند. اکثر تولیدکنندگان عمر ماندگاری ۵ ساله یا بیش‌تر را برای تولیدات خود اعلام می‌کنند.

۶-۸-۱- نقطه ابری شدن^۱

نقطه ابری شدن دیسپرسنت‌ها نفتی نباید بیش‌تر از ۵۰- درجه سانتی‌گراد باشد.

۷-۸-۱- حالت فیزیکی

ماده شیمیایی پخش کننده نفت باید به صورت مایع باشد و نباید به صورت جامد در بیایند.

۸-۸-۱- سایر موارد

وجود برخی عناصر در ترکیب دیسپرسنت‌ها می‌توانند در دراز مدت باعث خوردگی بسته‌بندی آن‌ها شوند. به همین خاطر در برخی کشورها مقرراتی وضع شده است که استفاده از چنین عناصر مضر را در دیسپرسنت‌ها ممنوع می‌کند (REMPEC, 2011).

۹-۱- تاثیرگذاری دیسپرسنت بر لکه‌های مختلف نفتی

دیسپرسنت‌ها تاثیر متفاوتی بر روی لکه‌های نفتی ایجاد شده از منابع گوناگون دارند. در کتاب راهنمای کاربری دیسپرسنت‌ها که توسط MEMAC در سال ۲۰۰۸ منتشر شده جدولی جهت تاثیرگذاری این مواد بر لکه‌های نفتی مختلف ارائه شده است. اطلاعات مربوطه در جدول (۹-۱) نشان داده شده است.

۱- دمایی که در آن اولین میکروکریستال‌ها تشکیل و باعث ایجاد کدورت در محلول می‌گردد.

جدول ۱-۹- تاثیرگذاری دیسپرسنت بر لکه‌های نفتی مختلف (MEMAC, 2008)

منشا حادثه	جنس لکه نفتی	اثر دیسپرسنت
کشتی صیادی	دیزل دریایی. گازوییل	خیر
کشتی باری کوچک	نفت متوسط	بله
کشتی باری متوسط	نفت متوسط	بله
تانکر	نفت متوسط / سنگین / باقیمانده	بله
تانکر	بنزین	خیر
تانکر	سوخت جت	خیر
تانکر	دیزل / روغن‌های گیاهی	خیر
تانکر	سوخت‌های سنگین و باقیمانده	احتمالی
کشتی باری بزرگ	نفت سنگین و باقیمانده	احتمالی
تانکر نفتی	نفت سنگین و باقیمانده	احتمالی
تانکر نفتی	مواد غلیظ شده	احتمالا خیر
تانکر نفتی	نفت خام	بله - برخی مواقع

فصل ۲

روش‌های به کارگیری

۱-۲- روش‌های استفاده از مواد دیسپرسنت

بهترین راه استفاده از مواد دیسپرسنت روی لکه‌های نفتی، اسپری کردن در کوتاه‌ترین زمان ممکن پس از مشاهده است. زمانی که اسپری کردن مواد دیسپرسنت صورت می‌گیرد، معمولاً لکه‌های نفتی به قطعات کوچک‌تر تقسیم می‌شوند و به قسمت جلوی شناور حرکت خواهند کرد. در شرایط نامطلوب، تماس دیسپرسنت با آلودگی‌های نفتی، باعث لخته شدن و به صورت رشته‌ای درآمدن آلودگی‌های نفتی خواهد شد و از پراکندگی مواد دیسپرسنت در ستون آب جلوگیری خواهد کرد.

دیسپرسنت‌ها می‌توانند از طریق هوایی با استفاده از مخازن یا هواپیماها بر روی لکه نفت موجود در آب‌های آزاد به کار گرفته شوند. هواپیماهای چند موتوره بزرگ برای لکه‌های نفتی اصلی و دور از ساحل بازده‌های بیش‌تری دارند درحالی‌که استفاده از قایق‌ها، هلی‌کوپترها و هواپیماهای سبک، برای برطرف کردن لکه‌های کوچک‌تر نزدیک به ساحل مناسب‌تر می‌باشند (ITOPF, 2009).

پخش قطرات دیسپرسنت با اندازه مناسب توسط سیستم‌های پاشش از اهمیت بالایی برخوردار است. قطرات باید به اندازه کافی بزرگ باشند تا بر اثرات رانش باد و تبخیر غلبه نمایند اما نه آن‌قدر بزرگ که لایه نفتی را سوراخ کرده و از آن عبور نمایند. بهترین اندازه قطره دیسپرسنت بین ۶۰۰ الی ۸۰۰ میکرومتر در قطر می‌باشد. به منظور جلوگیری از هدر رفتن منابع دیسپرسنت و از بین رفتن اثر آن‌ها، قسمت‌های ضخیم‌تر لکه نفتی (قبل از تاثیر شرایط دریا و اقلیم) باید سریعاً مورد هدف قرار گیرند (ITOPF, 2009). حالت‌های مختلف اسپری دیسپرسنت‌ها در شناور، هواپیما و بالگردها در شکل (۱-۲) نشان داده شده است.

در جدول (۱-۲) پارامترهای اصلی جهت انتخاب روش‌های اسپری پراکنده‌سازها، ارائه شده است.

شکل ۱-۲- حالت‌های مختلف اسپری دیسپرسنت در شناورها، هواپیماها و بالگردها (REMPEC, 2011)

جدول ۱-۲- برخی پارامترهای مهم جهت انتخاب روش‌های اسپری پراکنده‌سازها (ITOPF, 2009)

تجهیزات	ظرفیت (تن)	میزان مورد استفاده (L/Ha)	پهنای اسپری (m)	قابلیت مانور	بُرد	مقدار نفت (تن) پاک‌سازی شده در هر ساعت
هلی کوپتر	0.5-3	80-200	15-20	عالی	متوسط	-
هواپیمای تک موتوره	0.5-1.5	50-100	15-20	خوب	متوسط	40
هواپیمای چند موتوره	5-20	50-100	20-40	ضعیف	طویل	400
قایق	0.5-6.5	100-350	5-20	خوب	طویل	5-10 (type 2) 75 (type 3)
لوله ثابت با مکنده	-	-	5-10	بسیار محدود	بسیار کوچک	1

انتخاب روش بستگی به عوامل زیر دارد:

- نوع دیسپرسنت در دسترس
- نوع دستگاه پاشش در دسترس
- هرچند اندازه و میزان محل نشت نیز باید در نظر گرفته شود. انواع مختلفی از سیستم‌های آب‌پاش وجود دارد و می‌توان بر اساس حاملشان آن‌ها را طبقه‌بندی نمود:
- سیستم‌های اسپری نصب شده بر روی هواپیما
- سیستم‌های اسپری نصب شده بر روی قایق‌ها
- واحدهای قابل حمل شخصی (REMPEC, 2011).

۱-۱-۲- استفاده از شناور

در این روش دیسپرسنت‌ها، معمولاً از طریق مجموعه‌ای از نازل‌های نصب شده بر روی بازوی افشانه، پخش می‌شوند. پمپ‌های دیزلی یا الکتریکی دیسپرسنت را از یک تانک (مخزن) ذخیره‌سازی به بازوی افشانه که به یکسری از نازل‌های برای تولید یکنواخت قطرات مجهز شده، انتقال می‌دهند. واحدهای افشانه می‌توانند قابل حمل باشند یا به‌صورت ثابت روی یک مخزن نصب شوند. این بازوها اگر تا حد امکان روی مخزن به طرف جلو نصب گردند تا از بروز موج‌های کمّانی که نفت را به فراتر از پهنای الگوی افشانه یا نوار افشانه فشار می‌دهند اجتناب شود، موثرتر خواهند بود. توجه به طول بازوها نیز اهمیت دارد به عنوان مثال اگر بازوها بیش از حد طویل (دراز) باشند، در هنگام چرخش مخزن در معرض آسیب می‌باشند. در برخی از موارد شلنگ‌های آتش‌نشانی یا جت‌های آب برای مصرف دیسپرسنت‌های غلیظ رقیق شده در جریان آب مورد استفاده قرار می‌گیرند. فشار بالای جت آب هم چنین خطر درهم شکستن دیسپرسنت را ایجاد می‌نماید. بنابراین احتمال دارد که جت‌های آتش‌نشانی منجر به اتلاف دیسپرسنت و کاربرد غیرموثر آن شوند مگر این‌که به شکلی خاص و برای هدفی خاص طراحی شوند.

مخازن مورد استفاده برای پاشش دیسپرسنت باید به آسانی در دسترس باشند، راحت بارگیری شوند و بتوانند دیسپرسنت را با دقت برای ناحیه‌های خاص در یک لکه به کار ببرند. از نظر هزینه مزایای مخازن از هواپیما بیش‌تر بوده

و قادر هستند ظرفیت‌های بیش‌تری از دیسپرسنت‌ها را حمل و جا به جا نمایند. اما در هنگام بروز حوادثی با نشت‌های بزرگ کارآیی ندارند (ITOPF, 2009).

انواع مختلفی از این تجهیزات از جمله واحدهایی که بر روی کشتی‌ها ثابت هستند و یا نوع قابل حمل آن‌ها، وجود دارد شکل (۲-۲). تجهیزات اسپری شناورها قادر به استفاده از دیسپرسنت‌های خالص یا (در صورت قدیمی بودن تجهیزات شناور) اسپری دیسپرسنت‌هایی که از قبل در آب شیرین رقیق‌سازی شده‌اند، می‌باشند. استفاده از دیسپرسنت‌های خالص بر استفاده از دیسپرسنت‌های رقیق شده ارجحیت دارد زیرا برروی نفت هوازده و/یا امولسیون شده موثرتر هستند (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۲- بوم اسپری در حال اسپری کردن (REMPEC, 2011)

- ویژگی‌های عملیات شناورها

واکنش کند: به جز زمانی که لکه نفتی که در فاصله ای نزدیک واقع شده است، شناورها برای رسیدن به محل عملیات به زمان قابل توجهی نیاز دارند و این به معنای کم‌تر شدن احتمال موفقیت عملیات در نتیجه از دست رفتن فرصت پراکنش در مدت زمانی است که نفت به تازگی نشت کرده و همچنان نسبت به دیسپرسنت واکنش‌پذیر است. میدان عملیات محدود (با واحد هکتار بر ساعت): به این دلیل که شناورها نمی‌توانند به سرعتی بالاتر از ۴ تا ۶ نات (و در موارد نادر ۸ نات) برسند، در مدت زمان معین، میدان عملیاتی آن‌ها محدود می‌باشد. تاثیرپذیری از وضعیت دریا: به محض این‌که وضعیت دریا کمی نامساعد و متلاطم گردد، قدرت مانور شناور کاهش می‌یابد و علاوه بر این، از آن‌جا که دیسپرسنت‌ها تاثیری تراکمی دارند، شناور می‌بایست دیسپرسنت را به درون باد اسپری کند، که گزینه راحتی نیست، مخصوصاً هنگامی که شرایط دریا نامساعد باشد. اما:

تاثیر تلاطم ایجاد شده توسط حرکت شناور می‌تواند در شرایطی که دریا بیش از حد آرام است به آغاز پراکنش کمک کند. شناور می‌تواند در صورت برخورداری از راهنمایی هوایی لکه‌های نفتی متفرق را مورد پاک‌سازی قرار دهد.

شناور می‌تواند به تنظیم میزان اسپری دیسپرسنت (لیتر بر هکتار) هم از طریق تغییر سرعت شناور و هم از طریق استفاده از تجهیزات اسپری (مجموعه‌ای از بوم‌های اسپری چندگانه) کمک کند. شناور می‌تواند بدون نیاز به بارگیری مجدد دیسپرسنت، برای بازه‌های زمانی طولانی به پراکنش نفت بپردازد (REMPEC, 2011).

۲-۱-۱-۱- سیستم‌های اسپری دیسپرسنت‌های معمولی

سیستم‌هایی هستند که امروزه به ندرت برای دیسپرسنت‌های معمولی/ نسل دومی و دیسپرسنت‌های بر پایه هیدروکربن، استفاده می‌شوند، زیرا این نوع از دیسپرسنت‌ها مخلوط نشده هستند و به علت ۱:۱ یا ماکزیمم ۱:۳، بودن نسبت دیسپرسنت به نفت، دیسپرسنت به میزان زیاد توسط کشتی حمل می‌گردد. کشتی دارای یک پمپ با سرعت جریان ثابت و دو بازوی اسپری است (شکل (۲-۳))، که هر کدام ۳ نازل دارند و اغلب در عقب کشتی نصب می‌شوند (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۳- سیستم اسپری دیسپرسنت معمولی در قایق‌ها (REMPEC, 2011)

۲-۱-۱-۲- سیستم‌های اسپری دیسپرسنت رقیق شده به آب دریا

استفاده از دیسپرسنت‌های از پیش رقیق شده در آب دریا به منظور استفاده از دیسپرسنت‌های کنسانتره (دز نفت/دیسپرسنت کم) با استفاده از تجهیزاتی که در اصل برای اعمال دیسپرسنت‌های معمولی (دز نفت/ دیسپرسنت بالا) است، ابداع شده است. در واقع، رقیق کردن باعث افزایش نرخ جریانی شده و به همین دلیل اسپری کردن با تجهیزات مشابه امکان‌پذیر می‌شود. در این سیستم‌ها امکان هدر رفتن دیسپرسنت وجود دارد، این سیستم در اغلب کشتی‌ها دیده می‌شوند، اما تنها در صورتی از آن استفاده می‌شود که هیچ تجهیزات دیگری در دسترس نباشد.

باید تاکید کرد که رقیق کردن در آب دریا ممکن است بازدهی دیسپرسنت را کاهش دهد، به ویژه وقتی نفت کمی چسبنده است، یعنی هوا خورده است ($CS_t > 70^\circ$). به همین دلیل، استفاده از دیسپرسنت خالص توصیه می‌گردد (REMPEC, 2011).

۲-۱-۱-۳- سیستم‌هایی برای اسپری دیسپرست خالص

این سیستم‌ها به صورت خاص برای استفاده از دیسپرست غلیظ رقیق نشده طراحی می‌شوند. این واحدها معمولاً بر روی دماغه کشتی نصب شده و دارای پمپی با نرخ جریان متغیر هستند. دیسپرست نیز از طریق نازل‌های نصب شده بر روی بازوهای اسپری تخلیه می‌شود. این واحدها معمولاً در مقایسه با بازوهای نصب شده بر روی عقب کشتی بلندتر هستند و میزان برخورد نفت در آن‌ها بیش‌تر است. انرژی ترکیبی توسط موج در دماغه فراهم می‌شود.

به منظور افزایش دامنه نرخ جریان دیسپرست، برخی واحدها به مجموعه‌های پاششی چندگانه مجهز می‌شوند. با به کار انداختن یک یا چند مورد از مجموعه اسپری‌ها، نرخ جریان را می‌توان به گونه‌ای تنظیم کرد که با موقعیت‌های مختلف از جمله (سرعت کشتی، ضخامت و نوع نفت...)، خود را تطبیق دهد.

کشتی‌های مختلفی ممکن است برای اسپری کردن دیسپرست‌ها به کار روند از جمله قایق‌ها، شناورهای ماهی‌گیری کوچک و قایق‌های کوچک ماهی‌گیری و یا انواع مختلف کشتی‌ها که برای اسپری کردن دیسپرست‌ها به کار می‌روند. ضرورت کار کردن در سرعت‌های پایین و در عین حال حفظ قدرت مانور، ممکن است عامل محدود کننده‌ای در انتخاب کشتی به حساب آید. کشتی‌های مناسب باید فضای ذخیره‌سازی کافی برای دیسپرست نیز داشته باشند (REMPEC, 2011).

۲-۱-۲- پاشش هوایی

کاربرد دیسپرست‌ها از طریق هواپیما به دلیل استفاده بهینه از دیسپرست‌ها، گرفتن نتیجه مطلوب بلافاصله بعد از استفاده و امکان استفاده گسترده‌تر، نسبت به مخازن مزایای بیش‌تری دارد. سه دسته از هواپیماهای با بال ثابت استفاده می‌شوند:

۱- آن‌هایی که برای عملیات کنترل کشاورزی یا آفات طراحی می‌شوند که نیاز به اصلاح کم‌تری جهت کاربرد برای دیسپرست‌ها دارند.

۲- آن‌هایی که اختصاصاً برای کاربرد دیسپرست طراحی شده‌اند.

۳- هواپیماهای مخصوص باربری با مخازن چرخان.

استفاده از هلی‌کوپترها نیز به دو صورت است یکی با بازوهای افشانه ثابت و دیگری هلی‌کوپترهایی که قادر به حمل سیستم‌های سطل به صورت آویزان زیر بدنه هستند و معمولاً نیازی به اصلاحات عمده در طراحی خود ندارند. نوع هواپیما با توجه به نوع حادثه، (عمدتاً اندازه و محل نشت) تعیین خواهد شد، هرچند دسترسی سریع و آسان به مکان نیز عامل حیاتی خواهد بود. هواپیما باید قادر به انجام عملیات ایمن در ارتفاعات پایین (به ویژه ۱۵ - ۳۰ متر برای هواپیماهای بزرگ‌تر) و در سرعت‌های نسبتاً کم (۲۵ - ۷۵ متر در ثانیه) باشد و باید در سطح بالایی از نظر قابلیت مانور دادن باشد. مصرف سوخت، ظرفیت ترابری، فاصله بین لکه و پایگاه عملیاتی و... همه از ملاحظات مهم به هنگام انتخاب یک هواپیما مناسب می‌باشند.

دیسپرست‌های نوع III، به دلیل پایین بودن نسبت دیسپرست به نفت (به‌طور معمول ۱:۲۰) برای پاشش هوایی مناسب‌ترین می‌باشند. سیستم‌های پاشش هواپیما شامل یک پمپ می‌شوند که دیسپرست را به میزان کنترل شده از

یک تانک به درون بازوهای افشانه نصب شده به هواپیما می‌کشاند. دیسپرانت یا از طریق فشار نازل‌ها یا از طریق واحدهای دوار فضا سازی شده در فاصله‌های منظم در امتداد بازوهای افشانه، که برای تولید قطرات دیسپرانت با اندازه‌های بهینه طراحی می‌شوند، تخلیه می‌شود. هر دو نوع این واحدهای تخلیه، می‌توانند در اکثر هواپیماهای سبک و هلی کوپترها مورد استفاده قرار گیرد، اما در هواپیمای بزرگ‌تر از فشار نازل‌ها استفاده می‌نمایند (ITOPF, 2009).

- ویژگی‌های عملیات هوایی

سرعت: هواپیما می‌تواند به سرعت خود را به صحنه عملیات رسانده و عملیات را انجام دهد.
میدان عملیات وسیع: هواپیما می‌تواند دیسپرانت‌ها را با سرعت زیاد در مناطقی وسیع، اسپری کند.
هواپیما می‌تواند در شرایط نامساعد آب و هوایی نیز عملیات اسپری را انجام دهد.
نیاز به راهنمایی هوایی بسیار کم می‌باشد: اگر هواپیما به منظور دیدن لکه نفتی در ارتفاع بسیار پایین پرواز کند، می‌تواند اوج گرفته و نمایی کلی از لکه و حدود آن به دست آورد.
اما توجه به موارد زیر نیز در عملیات هوایی الزامی است:
اسپری غیریکنواخت و هدر رفتن دیسپرانت‌ها ممکن است به ۵۰ درصد نیز برسد: زیرا دیسپرانت از ارتفاعی به اندازه ۱۰ تا ۳۰ متر بالاتر از سطح دریا اسپری شده است و بخش از آن کم و بیش هدر رفته و به سطح لکه نمی‌رسد.
ظرفیت بار مفید بالگردها هنگامی که مسافت حمل بار افزایش می‌یابد با شیب شدیدی رو به کاهش می‌گذارد (REMPEC, 2011).

۲-۱-۲-۱- انواع هواپیما

الف- هواپیماهای کشاورزی

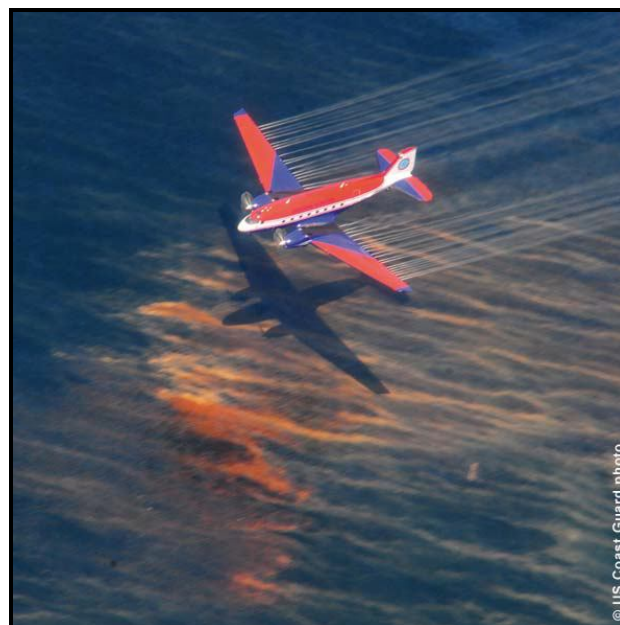
به راحتی در دسترس هستند. به دلیل بالا بودن میزان دیسپرانت‌ها نسبت به سموم شیمیایی کشاورزی، بهتر است که تغییراتی در نازل‌های این نوع هواپیماها داده شود. از معایب آن‌ها می‌توان به محدودیت ظرفیت تانکر و عدم ایمنی کافی به دلیل تک موتوره بودن آن‌ها اشاره نمود (REMPEC, 2011). در شکل (۲-۴) یک نمونه از این نوع هواپیماها ارائه شده است.

شکل ۲-۴- هواپیمای کشاورزی (REMPEC, 2011)

ب- هواپیماهای چند موتوره سیستم ثابت

سیستم‌های ثابت برای تبدیل هواپیماهای چند موتوره به منابعی برای ذخیره دیسپرسنت‌ها عبارتند از: یک پمپ شامل بازوهای پر قدرت برای اسپری کردن همراه با نازل و یک سیستم کنترل از راه دور (شکل ۲-۵)). برخی سیستم‌های مستقل (با تانک، پمپ و بمب‌های اسپری)، که در زیر بدنه هواپیما نصب می‌شوند، در حال توسعه هستند، این سیستم‌ها به سرعت اجازه تبدیل هواپیماهای معمولی را به هواپیماهایی جهت اسپری دیسپرسنت می‌دهند (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۵- هواپیمای چند موتوره در حال عملیات بر روی آب‌های عمیق (REMPEC, 2011)

ج- سیستم‌های پاششی POD

این سیستم‌ها در هواپیماهای کوچک کاربرد دارند، سیستم‌های اسپری کاملی هستند که زیر هواپیماهای کوچک مانند یک صندوق بسته می‌شوند، (شکل (۲-۶)).

شکل ۲-۶- هواپیماهای اسپری (REMPEC, 2011) POD

د- سیستم‌های پاششی هوابرد سیستم سرخود

این سیستم‌ها برای استفاده در هواپیماهای بزرگ حمل بار ساخته شده‌اند که در طول پرواز درب سمت عقب هواپیما باز می‌باشد، (شکل (۲-۷))، یک فروند آن شامل مخزن، جعبه تغذیه، پمپ و بازوهای اسپری قابل جمع شدن که به راحتی می‌تواند از محموله مورد نظر پر شود، است (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۷- سیستم‌های پاششی هوابرد (با ۲۰ تن ظرفیت) (REMPEC, 2011)

۲-۲-۱-۲- هلی کوپتر

سیستم‌های ثابت اسپری برای هلی کوپترها، در زیر بدنه نصب شده و دارای بخش‌هایی مشابه هواپیماهای با بال ثابت هستند. در شکل (۲-۸) یک نمونه از این سیستم‌ها نمایش داده شده است.

شکل ۲-۸- سیستم‌های اسپری ثابت برای هلی‌کوپترها (REMPEC, 2011)

سطح‌های اسپری هلی‌کوپتر (شکل (۲-۹)) را می‌توان برای هر نوع هلی‌کوپتری که مجهز به قلاب بار باشد، صورت مخازن معلق در زیر بدنه به کار برد. یک فروند آن شامل (تانک، پمپ، منبع تغذیه و بازوهای اسپری) می‌باشد و قابلیت کنترل از طریق کابین خلبان و از راه دور را دارد (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۹- هلی‌کوپتر مجهز شده به سطل پاشش مجزا (REMPEC, 2011)

کاربردهای هوایی دیسپرسنت‌ها بستگی به قابلیت دید منطقه لکه نفتی و انرژی موج برای مخلوط کردن لکه نفتی با دیسپرسنت دارد.

۲-۱-۳- سیستم‌های قابل حمل فردی برای استفاده در موارد خاص

واحدهای به صورت کوله پشتی، سبک، ارزان و قابل دسترس که معمولاً در کشاورزی به کار می‌روند و عمدتاً برای پاک‌سازی خطوط ساحل طراحی شده‌اند و ممکن است برای کاربرد دیسپرسنت در موارد تخلیه نفتی با میزان کم در نزدیکی ساحل نیز استفاده شوند. میزان استفاده از این واحدها محدود است. در طرح‌هایی از آن‌ها مخزن و پمپ بر روی

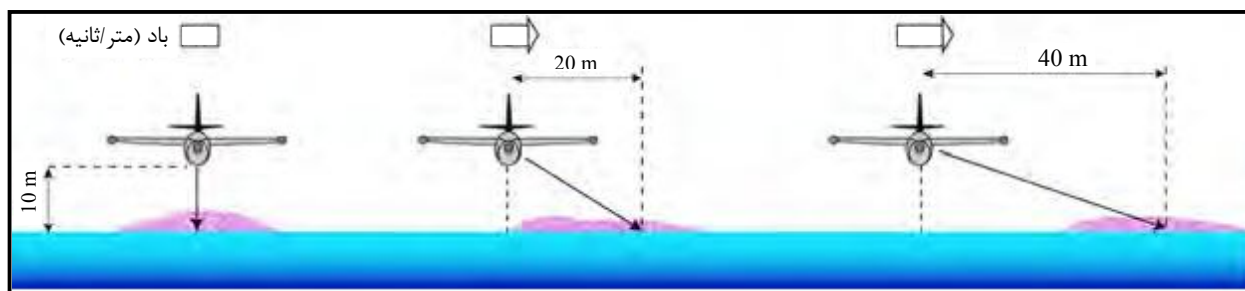
تریلر سوار شده و به تفنگ اسپری قابل حملی با یک لوله قابل انعطاف متصل هستند. دیسپرسنت‌های برپایه هیدروکربن و دیسپرسنت‌های کنسانتره را می‌توان با این ابزارهای مورد استفاده قرار داد (REMPEC, 2011).

۲-۲- عملیات و روش‌های اسپری کردن دیسپرسنت‌ها

۲-۲-۱- عملیات هوابرد

به منظور اجتناب از اتلاف دیسپرسنت‌ها (باد دیسپرسنت‌ها را از لکه نفتی دور می‌کند)، معمولاً پیشنهاد می‌شود اندازه قطرات دیسپرسنت بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ میکرومتر باشد. این اندازه با استفاده از تجهیزات اسپری مناسب حاصل می‌شود. توجه: شرایط باد می‌تواند عمل اسپری را دشوار و بی‌اثر کند زیرا قطرات دیسپرسنت هم‌چنان که به سوی لکه نفتی در حال حرکت هستند، توسط باد نیز جا به جا می‌شوند و یک باد جانبی می‌تواند دیسپرسنت‌ها را از محل مورد انتظار (محل لکه نفتی) دور کند.

توجه: استفاده از بمب‌های دودزا موجب مشخص شدن جهت باد شده و در جهت تقویت این توصیه‌ها عمل خواهد کرد. توصیه: در طی انجام عملیات پراکنش، همواره در ارتفاع توصیه شده پرواز برای نوع هواپیمای مورد استفاده، خلاف جهت یا در جهت باد پرواز شود. تاثیر سرعت باد در عملیات هوایی در شکل (۲-۱۰) بررسی شده است.

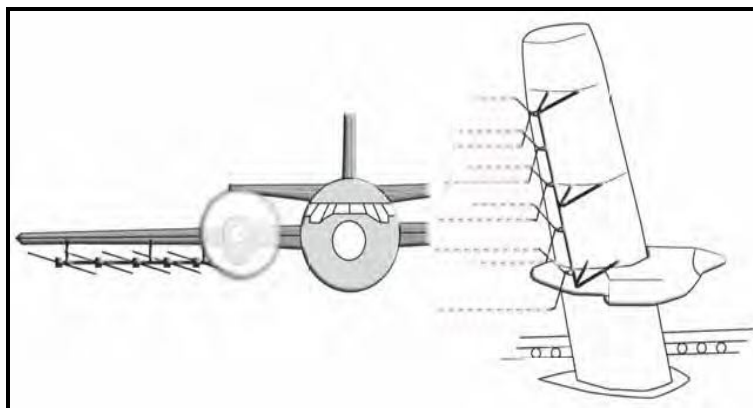

شکل ۲-۱۰- تاثیر سرعت باد در عملیات هوایی (REMPEC, 2011)

۲-۲-۱-۱- تجهیزات اسپری موجود در هواپیما

الف- نازل

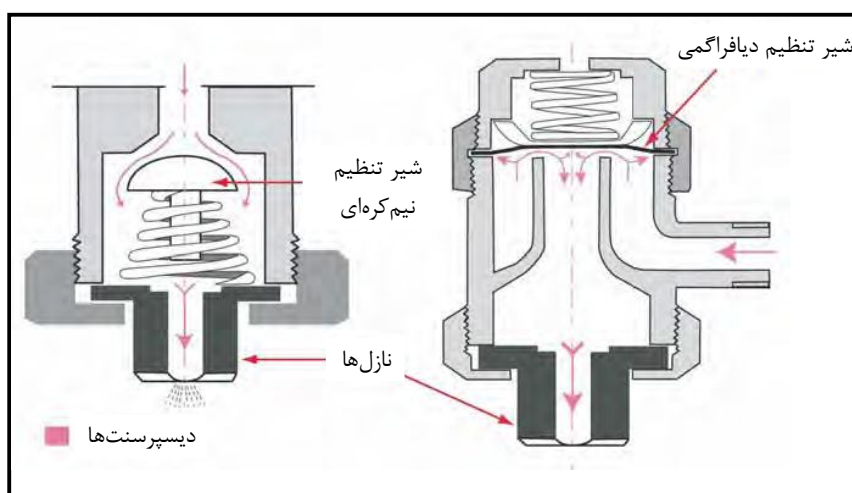
به طور کلی تجهیزات اسپری پراکنده‌سازهای نفتی شامل بوم‌های اسپری مجهز به نازل‌های تنظیم شده می‌باشند که توسط جریان مستقیم پاشش در آن‌ها صورت می‌گیرد. در برخی موارد به منظور تولید جریان‌های موازی باهم و جلوگیری از برخورد جریان‌ها، نازل‌ها باید در زاویه ای بین ۱۰ تا ۱۵ درجه نسبت به بوم قرار بگیرند (شکل (۲-۱۱)).

شکل ۲-۱۱- نازل پاشش در هواپیما (REMPEC, 2011)

ب- دریچه‌های کنترل ضد چکه

دریچه‌های کنترل اغلب بر روی سیستم اسپری و بالاتر از نازل‌ها قرار می‌گیرند و در هنگام کاهش فشار در بوم‌های اسپری کننده، این دریچه‌ها بسته می‌شوند تا ضمن جلوگیری از نشت مواد شیمیایی پراکنده‌ساز هنگام اتمام عملیات اسپری کردن، سیستم اسپری کننده را در حالت پرفشار و پر از مواد پراکنده‌ساز نفتی نگه دارند، (شکل ۲-۱۲) (REMPEC, 2011).

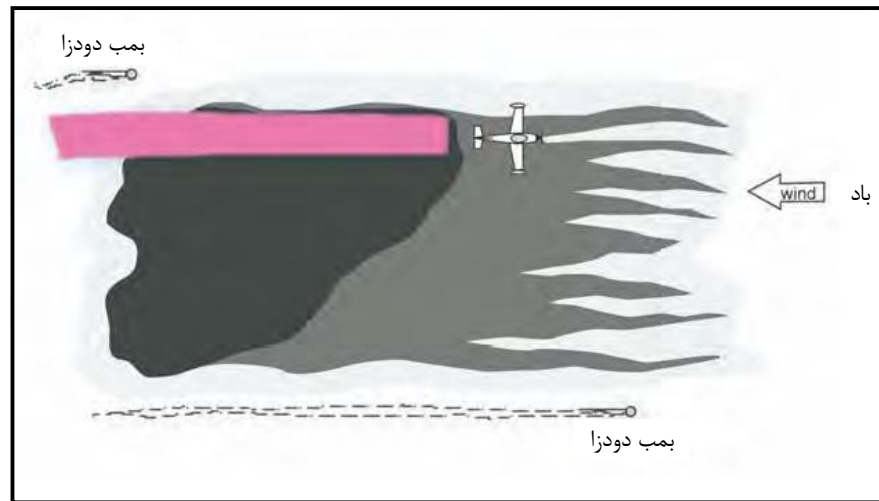

شکل ۲-۱۲- دریچه‌های کنترل ضد چکه (REMPEC, 2011)

۲-۱-۲-۲- روش‌های اسپری کردن پراکنده‌سازها از طریق هواپیما

- روش استاندارد

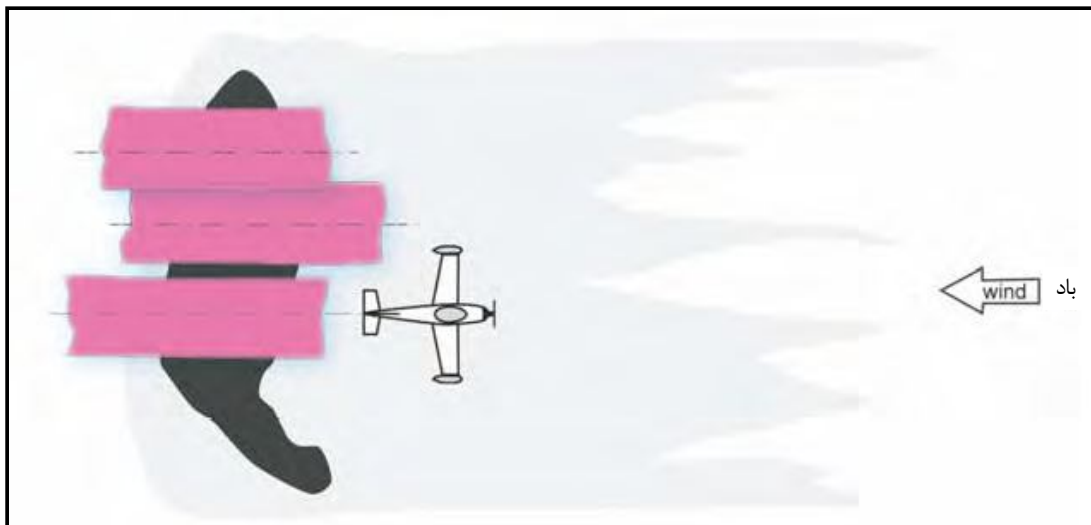
در عملیات هوابرد هم انجام اسپری در جهت وزش باد و هم خلاف جهت وزش باد، روش استاندارد می‌باشد و بمب‌های دوزا می‌توانند برای نشان‌گذاری یک لکه نفتی و جهت‌یابی وزش باد بسیار مفید باشند (شکل ۲-۱۳) (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۱۳- استفاده از بمب دودزا (REMPEC, 2011)

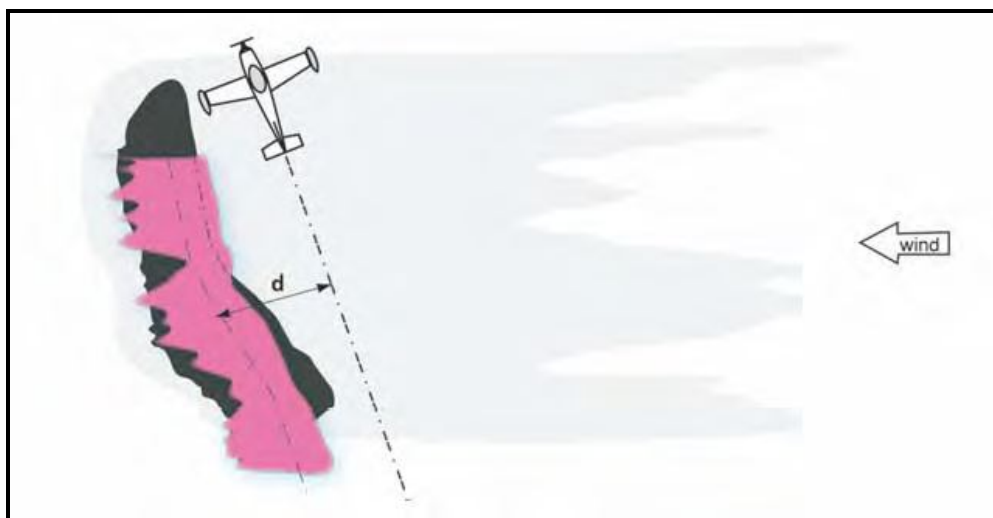
- موارد خاص

اگر لکه نفتی نوار باریکی در زاویه قائم باد باشد: نحوه مطلوب و استاندارد انجام چند عملیات پرواز (شکل ۲-۱۴)، در خلاف جهت باد (درون باد) خواهد بود.

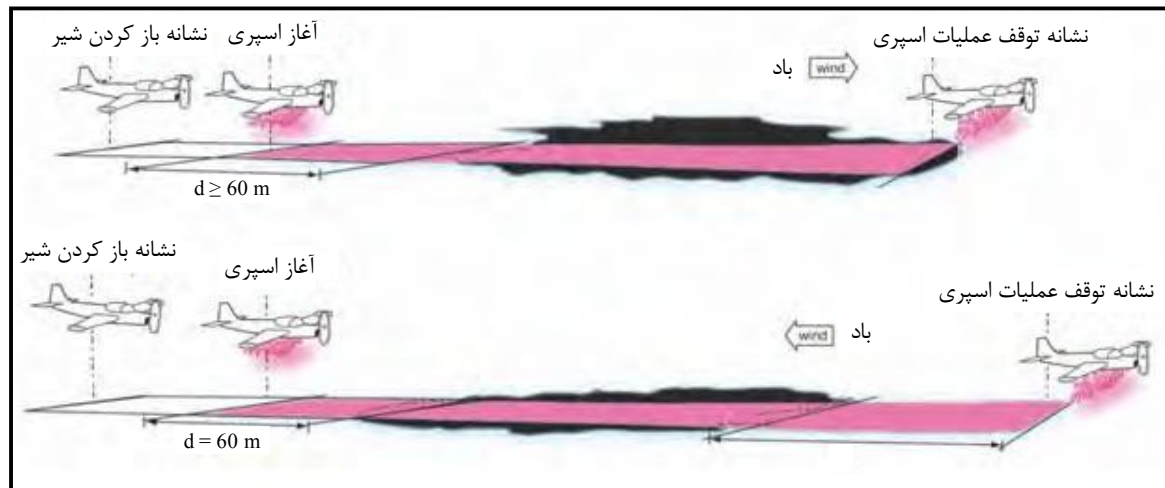
شکل ۲-۱۴- اسپری کردن به دفعات (REMPEC, 2011)

همچنین می‌توان در زاویه قائم با جهت وزش باد عملیات را انجام داد، در این مورد دیسپرسنت توسط باد به سمت لکه حرکت داده خواهد شد (شکل ۲-۱۵).

شکل ۲-۱۵- انجام عملیات در جهت قائم (REMPEC, 2011)

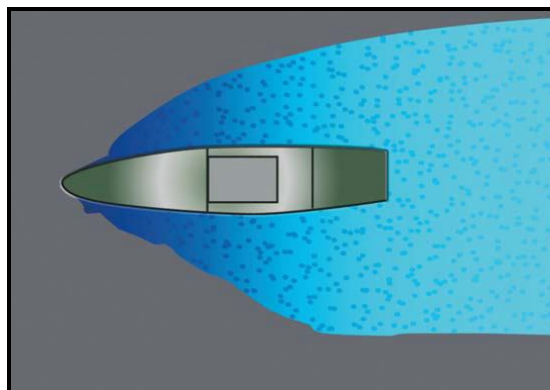
در حالت پرواز در جهت باد، دیسپرسنت‌ها زمانی به نفت می‌رسند که هواپیما یا بالگرد از روی لکه عبور کرده باشد اما در حالت پرواز در خلاف جهت باد به محض این‌که هواپیما یا بالگرد به لبه لکه نفتی برسد این اتفاق رخ می‌دهد. قطع نظر از ملاحظات زمانی، همواره از ۶۰ متر قبل از رسیدن به لبه لکه نفتی، عملیات اسپری باید آغاز شود، حتی اگر سرعت باد کم باشد (REMPEC, 2011). در شکل (۲-۱۶) اسپری دیسپرسنت‌ها در جهت و خلاف جهت باد نمایش داده شده است.

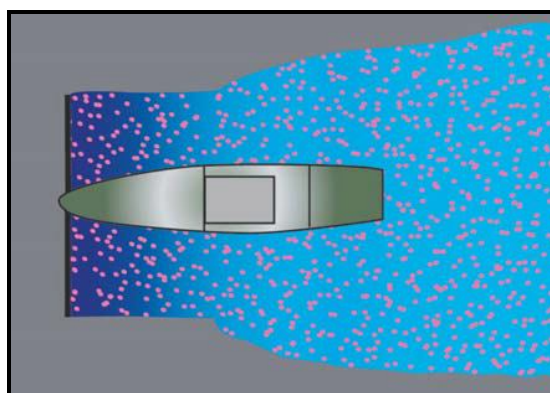
شکل ۲-۱۶- اسپری دیسپرسنت در شرایط واقعی: اسپری در جهت باد و اسپری خلاف جهت باد (REMPEC, 2011)

۲-۲-۲- عملیات شناورها

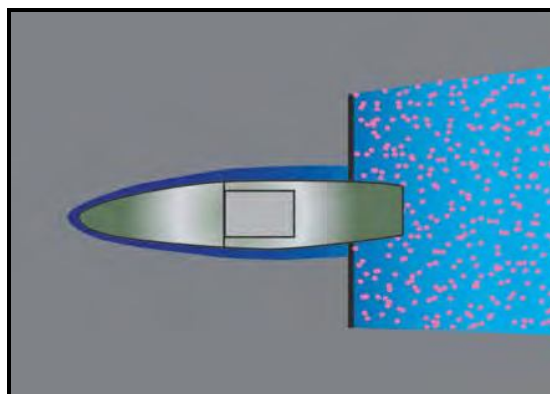
برقراری تماس فیزیکی بین دیسپرسنت‌ها و نفت الزامی است که توسط روش‌های ارائه شده در شکل‌های (۲-۱۷) الی (۲-۱۹) امکان‌پذیر است.

شکل ۲-۱۷- موج تولید شده در سینه شناور، نفت را از شناور دور می‌کند (REMPEC, 2011)

شکل ۲-۱۸- می‌توان برای اسپری از قسمت سینه و جلویی شناور استفاده کرد (REMPEC, 2011)

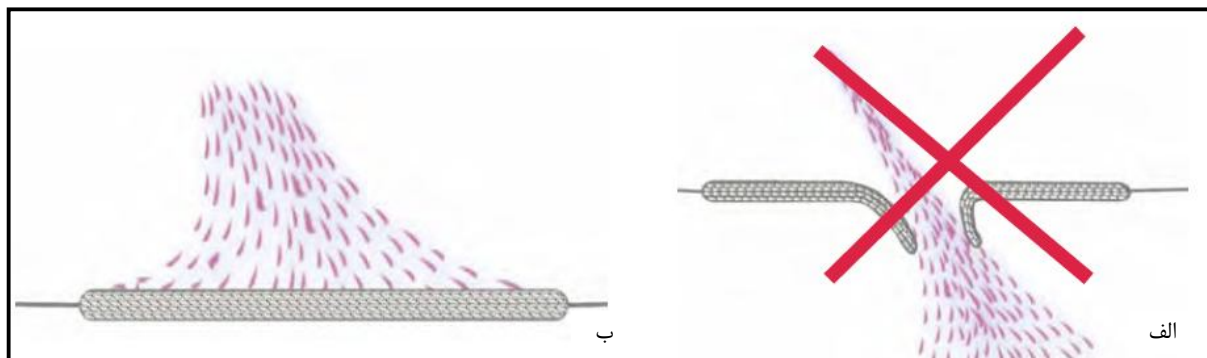

شکل ۲-۱۹- با کم کردن سرعت، موج سینه شناور، نفت را از حد فاصل تحت پوشش بوم‌ها دور نخواهد کرد (REMPEC, 2011)

امواج سینه شناور و همین‌طور تکان‌های رو به بالا و پایین آن نفت را دور کرده و به محوطه‌ای خارج از محدوده تحت پوشش بوم‌های اسپری منتقل می‌کند. علاوه بر این موج سینه نباید پیش از آن‌که دیسپرسنت فرصت نفوذ به لکه نفتی را داشته باشد آن را متراکم کند. هر چه گرانی‌تر نفت بالاتر باشد، نفوذ دیسپرسنت به آن مدت زمان بیشتری می‌طلبد. در چنین وضعیتی باید از سرعت شناور کاسته شود (REMPEC, 2011).

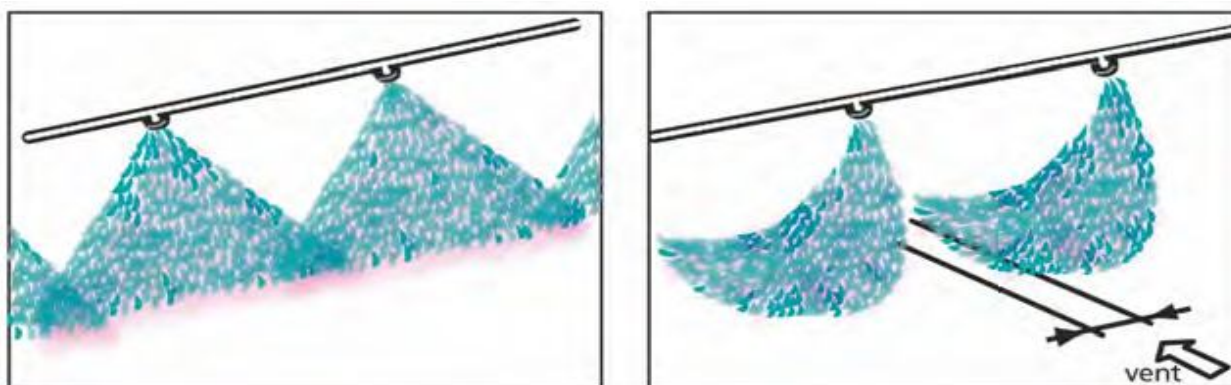
- نحوه اسپری کردن و پاشیدن مواد شیمیایی پراکنده‌ساز نفتی بر روی لکه‌های نفتی

در این روش سایز ذرات مواد شیمیایی پراکنده‌ساز نفت نباید بیش از حد کوچک و یا بزرگ باشد تا به راحتی بر روی مواد نفتی پراکنده شوند. همچنین در پاشیدن پراکنده‌سازها روی لکه نفتی نباید از شلنگ‌های آتش‌نشانی با جریان جامد استفاده شود، اما از تجهیزات ویژه: بوم‌های اسپری، لوله‌ها و... و در غیر این صورت از آب‌پاش‌های آتش‌نشانی در حالت جریان مه (قطره‌های ریز) می‌توان استفاده کرد. (شکل (۲-۲۰)).

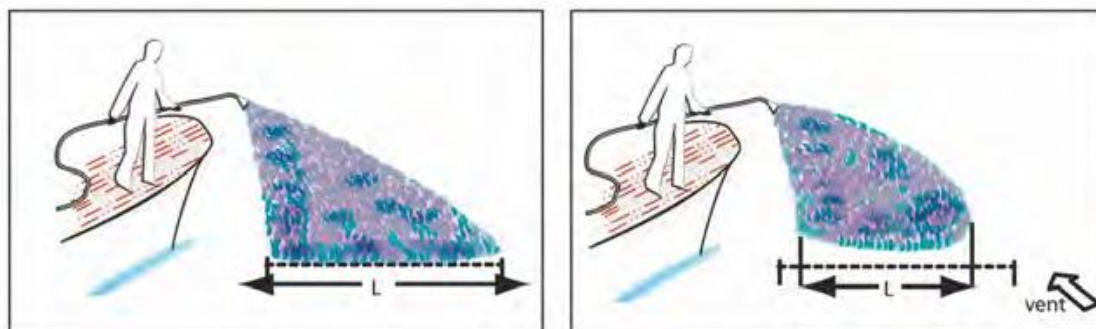
شکل ۲-۲۰- نحوه اسپری کردن الف- نباید استفاده شود، ب- می‌توان استفاده کرد (REMPEC, 2011)

در هنگام استفاده از بوم‌های اسپری کننده، وزش بادهای شدید بر کیفیت اسپری کردن مواد شیمیایی پراکنده‌ساز نفتی تاثیرگذار خواهد بود. به عنوان مثال وسعت منطقه پاشش را کاهش داده و یا ممکن است با حرکت دادن نفت، کیفیت عملیات را تحت تاثیر قرار دهد. این تاثیر منفی خصوصا هنگامی بیش‌تر مشاهده می‌شود که دیسپرسنت از ارتفاع نسبتا بالایی به سطح لکه نفتی اسپری شود. (شکل (۲-۲۱)) (REMPEC, 2011).

شکل ۲-۲۱- تاثیر باد بر روی مواد پراکنده‌ساز اسپری شده (REMPEC, 2011)

باد به طور قابل توجهی، توانایی کاهش، بازه تحت پوشش نازل‌های اسپری را دارد. در شکل (۲-۲۲) اثر باد بر میزان پوشش‌دهی ارائه شده است.

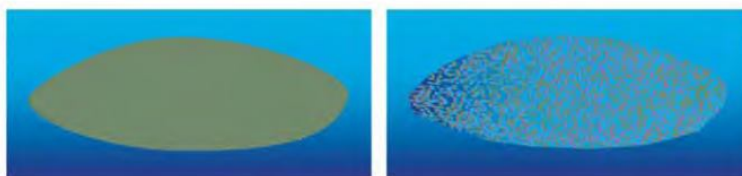
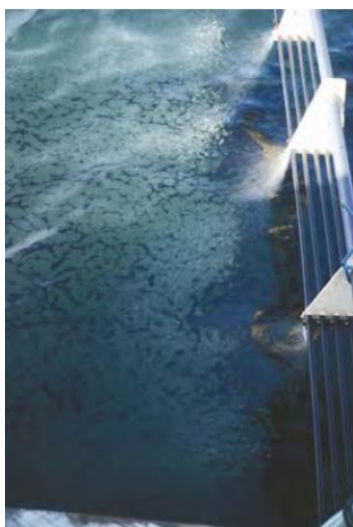

شکل ۲-۲۲- اثر باد بر پوشش‌دهی میزان اسپری (REMPEC, 2011)

به عنوان یک قاعده کلی، بهتر است جهت اسپری مواد پراکنده‌ساز مخالف جهت باد باشد و تنها در زمانی که باد بیش از حد شدید است، می‌توان تلاش کرد در جهت وزش باد نیز اسپری کرد اما در این حالت به هر حال میزان اسپری دیسپرسنت به دلیل وزش باد کم خواهد شد (REMPEC, 2011).

- دیسپرسنت‌ها می‌توانند لایه نفتی را منقبض کنند

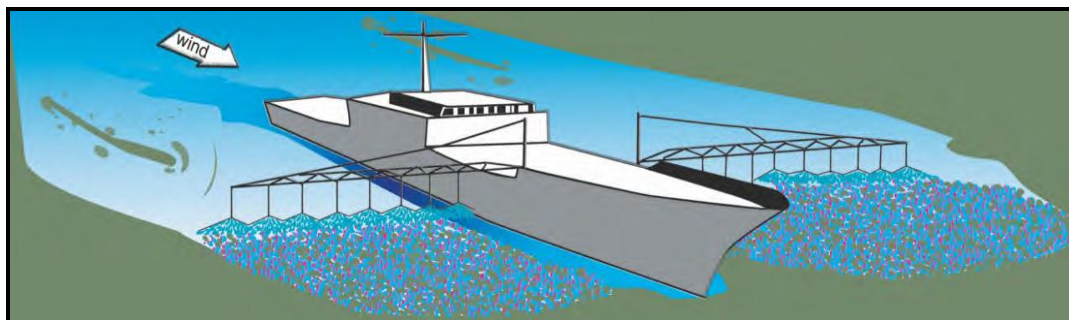
در هنگام شرایط نامساعد، دیسپرسنت‌ها می‌توانند نفت را به صورت تکه یا رشته‌هایی کوچک متراکم و غلیظ که به جای پراکنده شدن در ستون آب، روی سطح آب باقی می‌مانند، تبدیل کنند.

شکل ۲-۲۳- اثر تراکمی (REMPEC, 2011)

این اثر تراکمی را می‌توان هنگامی که عمل اسپری در جهت وزش باد انجام می‌شود، مشاهده کرد (شکل ۲-۲۳). در چنین وضعیتی، لکه نفتی توسط قطرات ریز دیسپرسنت که باد آن‌ها را به سمت جلوی کشتی حرکت داده است، به تکه‌هایی کوچک‌تر شکسته می‌شود. هنگامی که بوم‌های اسپری از محل لکه شکسته شده بگذرند، اکثر قطرات دیسپرسنت به سطح آب موجود میان تکه‌های شکسته شده لکه نفتی رسیده‌اند. بنابراین مدل اسپری مطلوب، مدل خلاف جهت وزش باد (به سمت درون باد) است، (شکل ۲-۲۴).

هنگامی که تاثیر تراکمی رخ می‌دهد، اسپری دوباره دیسپرسنت حاصلی در بر ندارد، بهتر است همواره دیسپرسنت در یک نوبت و در مقدار دز مناسب اسپری شود. اگر نفت با گانروی بالا، ضخیم و امولسیون شده باشد، تاثیر تراکمی رخ نخواهد داد (REMPEC, 2011).

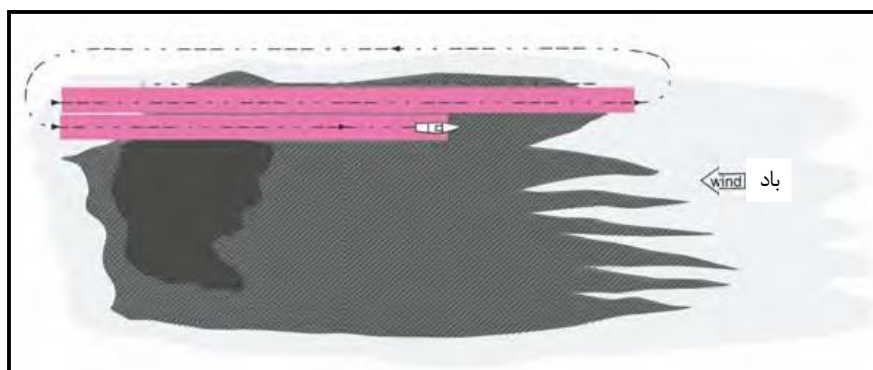
شکل ۲-۲۴- کاربرد دیسپرسنت در جهت وزش باد صورت گرفته و منجر به تاثیر تراکمی شده است (REMPEC, 2011)

درصد دیسپرسنت به صورت از پیش رقیق شده با آب شیرین، باید حداقل ۱۰ درصد باشد، زیرا ترقیق بیش از اندازه می‌تواند باعث ناکارآمدی دیسپرسنت شود (REMPEC, 2011).

۲-۲-۲-۱- روش‌های اسپری پراکنده‌سازها از طریق شناورها

- روش استاندارد

روش استاندارد در عملیات‌های دریایی انجام اسپری در جهت مخالف وزش باد می‌باشد، (شکل ۲-۲۵).

شکل ۲-۲۵- شناور در حال اسپری کردن دیسپرسنت در خلاف جهت باد (REMPEC, 2011)

- موارد خاص

لکه از تعدادی توده‌های نازک یا ریشه‌های (تکه‌های) نازک تشکیل شده است که در زاویه ۹۰ درجه با جهت وزش باد قرار گرفته‌اند (REMPEC, 2011)، (شکل ۲-۲۶).

شکل ۲-۲۶- شناور در حال اسپری کردن دیسپرانت با زاویه بر روی لکه نفتی (REMPEC, 2011)

۲-۳- نحوه انتخاب تجهیزات

تجهیزات مورد استفاده در کاربرد دیسپرانتها مواد و تجهیزاتی تخصصی یا تبدیل شده برای همین هدف هستند (مانند هواپیمای کشاورزی که به نازل‌های مناسب مجهز شده‌اند یا سیستم‌های اسپری قابل حمل که می‌توان آن‌ها را زیر هواپیماهای فرودگاهی نصب کرد). تجهیزات مناسب باعث اطمینان از اسپری صحیح و توزیع مداوم دیسپرانتها می‌شود. این تجهیزات مرتباً و به صورت دوره‌ای مورد حفاظت قرار گرفته (هنگامی که در انبار هستند هر کدام یک بار در سال بازرسی می‌شوند) و از طریق تمرینات و مانورهای به خصوصی بررسی می‌شوند. انتخاب تجهیزات مربوط به انبارهای ملی باید توسط «نهاد مسوول» و با مشاوره فنی «نهادها، موسسات و/یا سازمان‌های خصوصی درگیر در مساله» تایید شود (REMPEC, 2011).

۲-۳-۱- تجهیزات و اقدامات مورد نیاز در کاربرد دیسپرانتها

تجهیزات مورد نیاز در کاربرد دیسپرانتها شامل سیستم‌های اسپری، محصولات و سایر موارد مربوط می‌باشد. محصولات و ابزار مورد نیاز در عملیات میدانی فهرست شده (محل، مقدار، ویژگی‌ها، سازگاری، موجودی، شرایط محدودیت‌های عملیاتی و قابلیت حمل و چهارچوب زمانی استقرار آن‌ها) عبارتند از:

- مواد عملیات دیسپرانت
- سیستم‌های اسپری سوار بر کشتی
- شناوری که بتوان در آن از تجهیزات اسپری استفاده کرد
- شناورهای مجهز به سیستم‌های اسپری
- هواپیماهای اسپری هوایی
- تاسیسات و اماکنی که ابزار و وسایل مورد نیاز در آن‌جا مستقر شده باشند (فرودگاه، بندر...).

و در نهایت:

- هواپیماهای گشت هوایی که عملیات را پیگیری و راهنمایی می‌کنند
- ابزارهای ارتباطی
- وسایل حمل و نقل و...

در عملیات میدانی می‌بایست اطلاعات (ویژگی‌ها، عملکرد، ملزومات و شرایط موجودی) مربوط به تجهیزاتی شود که احتمال دارد جا به جا شوند، در سطوح زیر در دسترس باشد:

- در سطح ملی، تجهیزات دولتی و خصوصی
 - در سطح محلی، تجهیزات موجود بر اساس توافق‌نامه (های) دو جانبه با کشورهای همسایه
 - در سطح بین‌المللی، تجهیزات موجود بر اساس قراردادهای منعقد شده با شرکت‌های همکار بین‌المللی.
- این اطلاعات شامل جزییات مفصلی در مورد افراد مسوول تجهیزات (افراد) که با آن‌ها باید در ارتباط و هماهنگی بود) نیز می‌باشد. «نهاد مسوول» در همکاری با سهام‌داران (شرکت‌های خصوصی، بنادر و...) نیز مسوول به روز نگه‌داشتن فهرست تجهیزات و تدارکات مربوطه است (REMPEC, 2011).

۲-۴- هدایت عملیات بر فراز لکه نفتی

۲-۴-۱- شناسایی اولیه و علامت‌گذاری

در ارتفاع پایین (که برای انجام عملیات اسپری توصیه شده است) شناسایی لکه نفتی (ضخامت و لبه‌های آن) کار ساده‌ای نمی‌باشد، بنابراین همواره توصیه می‌شود که هواپیما یا بالگرد دومی هم بالاتر از هواپیما یا بالگرد اسپری کننده در حال پرواز باشد تا بتواند آن را راهنمایی کرده و نشانه‌های آغاز و توقف عملیات اسپری را در هر نوبت گزارش نماید. اگر هواپیما یا بالگرد دیگری در دسترس نباشد، هواپیما یا بالگرد اسپری کننده ناچار خواهد بود ارتفاع بیشتری گرفته تا پیش از شروع عملیات اصلی، شناسایی مناطقی را که مستلزم انجام اسپری هستند انجام دهد. خلبان باید قادر به جانمایی لکه نفتی باشد که در طی عملیات کمک به سزایی به او خواهد کرد. این امر با استفاده از کشتی‌هایی که در آن نزدیکی هستند، سکوهای نفتی، خطوط ساحلی، نشانگرهای های شناور و بمب‌های دودزا، امکان‌پذیر خواهد بود (REMPEC, 2011).

۲-۴-۲- استفاده از بویه‌ها (نشانگرهای شناور) و بمب‌های دودزا

می‌توان لکه نفتی را با استفاده از موارد زیر نشانه‌گذاری کرد:

بمب‌های دودزا که توسط هواپیما یا بالگرد اسپری کننده در حین شناسایی و جانمایی لکه انداخته شده‌اند. بمب‌های دودزا همچنین می‌توانند در جهت نمایی وزش باد نیز به کار آیند.

بمب‌های دودزا و بویه‌ها که از کشتی یا شناوری که توسط یک هواپیما یا بالگرد راهنمایی می‌گردد، به دریا انداخته می‌شوند.

۲-۴-۳- راهنمایی هوایی

در هنگام پراکنش یا بازیابی نفت، شناورها معمولاً به راهنمایی هوایی نیاز دارند: از آن‌جا که خدمه شناور برای تعیین محل نفت بر سطح آب دچار مشکل خواهند بود، باید به سمت لکه نفتی راهبری شوند.

حالت مطلوب و استاندارد این است که شرحی مفصل و دارای جزییات (همراه با نقشه) از لکه نفتی که شناور برای انجام اسپری به سمت آن عازم شده است، تهیه گردد. اما هنگامی که ارائه چنین جزییات و چنین نقشه‌ای امکان‌پذیر نباشد، راهبری پایه‌ای صورت می‌گیرد، که هدف آن هدایت شناور به ضخیم‌ترین قسمت‌های لکه نفتی می‌باشد. هواپیما (یا ترجیحاً بالگرد) باید موقعیت لکه نفتی و شکل آن را، به علاوه محل‌هایی که لکه بیش‌ترین ضخامت را داشته و به اسپری نیاز دارد، مشخص کند.

راهنمایی می‌تواند مستقیماً و از طریق ارتباط رادیویی به شناور داده شود. هنگامی که زمان پاسخ محدود است، همواره بهترین کار این است که به خدمه حاضر در شناور واکنش به آلودگی شرح دقیقی از لکه (های) نفتی و همچنین مختصات GPS^۱ آن داده شود. اگر به شناور گفته شود که بویه یا بمب‌های دودزا را کجا به دریا بیندازد، راهنمایی به سمت لکه نفتی موثرتر و نتیجه بخش‌تر خواهد بود (REMPEC, 2011).

۲-۵- اقدامات ایمنی و موارد احتیاطی استفاده از دیسپرسنت‌ها

۲-۵-۱- مانورها

مانورها به منظور ارزیابی دوره‌ای شیوه‌های مبارزه با آلودگی، آموزش اپراتورها و بررسی ظرفیت و توانایی انجام عملیات میدانی، بررسی توانایی تجهیزات مبارزه با آلودگی برای واکنش در برابر یک وضعیت آلودگی (از طریق شبیه‌سازی‌های واقعی، انتقال افراد و تجهیزات به محل حادثه) برنامه‌ریزی می‌شوند. برنامه‌ریزی و عملیاتی کردن، سالیانه یک تمرین در سطح ریزمقیاس و نمونه، در ناحیه نزدیک به منابع آبی و یک تمرین در سطح ملی در یک ناحیه متفاوت الزامی است. تمرین سطح ملی را می‌توان در قالب NOSCP^۲ (طرح ملی عملیات احتمالی لکه‌های نفتی) (که علاوه بر

1- Global Positioning System

2- National Oil Spill Contingency Plan

پراکنش، شامل روش‌های دیگر نیز می‌شود) اجرا کرد. در نهایت با توجه به نتایج تمرینات انجام شده باید اقدامات اصلاحی انجام شود. مانورها توسط «نهاد مسوول» با هماهنگی «سازمان‌های درگیر در مساله» انجام می‌گیرد.

۲-۵-۲- آموزش

چه در روش هوایی و چه در روش استفاده از شناور، بسیار مهم است که کلیه پرسنل درگیر، دارای تجربه کافی بوده به صورت ویژه آموزش دیده باشند. همچنین در زمینه کاربرد نکات مربوط به تجهیزات و استفاده آن‌ها قبل از آغاز هر عملیات، همه افراد باید مجدداً توجیه شوند. همچنین کلیه افراد درگیر از خطرات استفاده از محلول دیسپرسنت‌ها آشنایی کامل داشته باشند. «نهاد مسوول» آموزش پرسنل را هماهنگ کرده و بر آن نظارت خواهد داشت.

۲-۵-۳- حفاظت از افراد و تجهیزات

پرسنل مسوول عملیات اسپری در برابر دیسپرسنت‌ها (تجهیزات حفاظت فردی، مانند ماسک، لباس‌های محافظتی غیرقابل نفوذ، دستکش و...) محافظت می‌شوند.

افرادی که با مواد دیسپرسنت سرو کار دارند، باید تجهیزات پوششی مناسب بر تن داشته و از دستکش‌هایی از جنس لاستیک نیتریل به جای لاتکس استفاده نمایند. در هنگام وجود ذرات، باید از ماسک‌های مناسب ذرات استفاده شود. اگر دیسپرسنت با چشم یا پوست تماس پیدا کرد، به سرعت محل تماس با آب فراوان و تمیز شستشو شود. استفاده از دیسپرسنت‌ها ممکن است موجب لغزندگی سطح کشتی گردد، به منظور اجتناب از لغزندگی و بروز هرگونه حادثه این سطوح با آب شستشو شوند (رعایت مسایل ایمنی).

مواد و تجهیزاتی که با دیسپرسنت‌ها در تماس هستند نیز با فشار آب شستشو داده می‌شوند تا از هرگونه خرابی جلوگیری شود.

مواد دیسپرسنت، اغلب مواد قابل اشتعال هستند و نقطه اشتعال آن‌ها بالای ۶۰ درجه سانتی‌گراد است. در صورت اشتعال مواد دیسپرسنت، برای خاموش کردن آتش، باید از کف، مواد شیمیایی خشک، دی اکسیدکربن و یا واترفاگ^۱ استفاده شود. در مورد آتش‌های کوچک، استفاده از ماسه یا خاک نیز مناسب است. در این شرایط، نباید از آب با فشار بالا استفاده شود.

تجهیزات اسپری نیز پس از استفاده، با آب تازه و تمیز شستشو داده می‌شوند (REMPEC, 2011).

۲-۵-۴- بازرسی و کنترل

کارکردن با دیسپرسانت یک عملیات اختصاصی می‌باشد که نیاز به متصدیان آموزش دیده و آماده سازی کامل کلیه تجهیزات و تدارکات در محل دارد. شناسایی مکان لکه‌ها با استفاده از هواپیماهای لکه بین، موجب افزایش کارایی عملیات‌ها می‌گردد. کارکنان هواپیمای لکه بین باید قادر به شناسایی سنگین‌ترین غلظت‌های نفت و لکه‌هایی باشند که به عنوان بزرگ‌ترین تهدید خودنمایی می‌کنند. این افراد باید با کلیه کارکنان در گیر در عملیات به منظور راهنمایی آن‌ها به هدف و شناسایی نقاطی که در آن پاشش جهت جلوگیری از اتلاف دیسپرسانت باید به حداقل برسد، ارتباط خوبی داشته باشند. در طی خود عملیات پاشش، هواپیمای لکه بین هم چنین می‌تواند جهت نظارت بر عملیات مورد استفاده قرار گیرد.

جهت تضمین امنیت عملیات، مناطق ممنوعه باید در طی عملیات پاشش هوایی ایجاد شوند. تامین آرامش کارکنان ضروری است زیرا پرواز بر فراز دریا در ارتفاع پایین می‌تواند بی نهایت طاقت فرسا باشد. هم چنین چک کردن‌های دوره‌ای هواپیما و هلی کوپتر پیشنهاد شده و همچنین توصیه می‌شود که هواپیما به طور مستمر برای زدودن دیسپرسانت و آب نمک، با مقدار زیادی آب شسته شود.

وجود یک فرمانده عملیات بر روی زمین برای فراهم نمودن ادامه عملیات‌های پاشش در حداکثر زمان موجود و طی ساعت‌های مختلف روز و حتی در طی ساعات تاریکی شب الزامی است. با توجه به این که امکان پیوسته بودن نشر لکه نفتی وجود دارد، استفاده از یک وسیله منفرد برای برطرف نمودن لکه کافی نیست و لازم است منابع اضافی دیسپرسانت به منظور تامین مجدد مخازن هواپیما جهت به حداقل رساندن تاخیر، در محل مستقر گردند. به طور مشابه، باید در مورد تهیه سوخت، به ویژه برای هواپیما و همچنین تهیه تجهیزات ضروری برای بارگیری مخازن یا هواپیما، از جمله مواردی چون پمپ‌های با ظرفیت بالا و تانکرهای جاده ای تدارکاتی دیده شود.

برای ذخیره بلند مدت دیسپرسانت‌ها، استوانه های پلاستیکی، تانک ها یا ظروف با حجم متوسط یک مترمکعب (IBCs)^۱ (شکل (۲-۲۷)) توصیه می‌شوند.

شکل ۲-۲۷- ظروف IBCs (ITOPF, 2009)

دیسپرسنت‌های ذخیره شده اگر به صورت سرپوشیده و به دور از تابش مستقیم خورشید قرار گیرند برای سالیان متوالی قابل استفاده هستند. پس از باز کردن مخازن دیسپرسنت، جهت اطمینان از میزان سودمندی بنا به توصیه تولیدکنندگان، باید به صورت دوره‌ای آزمایش سالیانه از جمله بررسی ویژگی‌های فیزیکی اصلی همانند تراکم، گرانروی و نقطه اشتعال، انجام و در صورت تغییر پارامترهای فیزیکی یا انقضای تاریخ مصرف، دیسپرسنت‌ها باید مجدداً در آزمایشگاه بررسی گردند.

دیسپرسنت‌هایی با انواع، سن و مارک‌های مختلف نباید در یک تانک یا ظرف ذخیره‌سازی و مخلوط شوند، چون این امر ممکن است باعث تغییر گرانروی دیسپرسنت شده و یا باعث رسوب بعضی از اجزا شود. دیسپرسنت‌ها نباید پس از رقیق شدن با آب دریا ذخیره‌سازی شوند. دمایی بین پانزده تا سی درجه سانتی‌گراد برای ذخیره بیش‌تر دیسپرسنت‌ها بهینه می‌باشد و تولیدکنندگان پیشنهاد می‌نمایند که نوسانات دما در طی مدت ذخیره‌سازی به حداقل برسد. در دماهای متفاوت و دره‌های سرد ممکن است بعضی از دیسپرسنت‌ها بیش از حد چسبناک شده و عبور آن‌ها از طریق نازل‌های اسپری مشکل گردد (ITOPF, 2009).

۲-۶- تحقیقات و برنامه‌های اجرا شده در خصوص دیسپرسنت‌ها

دیسپرسنت‌ها معمولاً برای شرایط آزمون مورد نیاز در قوانین ملی فرمول‌بندی می‌شوند. از آن جا که نسل‌های جدید، یا انواع UK دیسپرسنت‌ها عرضه شده است، شرایط برای دستیابی به حداقل کارایی طبق ارزیابی و آزمون‌های متفاوت آزمایشگاهی مطرح می‌گردد.

این حقیقت که تمام دیسپرسنت‌های مدرن باید طی آزمایش‌های متعدد اثر بخشی آزمایشگاهی حداقل الزامات را کسب کنند به این معنا نیست که تمام دیسپرسنت‌های «کنسانتره» یکسان هستند یا این که با تمام لکه‌های نفت در دریا درجه یکسانی از عملکرد را نشان می‌دهند.

دیسپرسنت‌های موجود اگر به درستی استفاده شوند، اثر بخش هستند. تولید دیسپرسنت‌هایی که به طور قابل توجهی اثربخشی بیش‌تری نسبت به دیسپرسنت‌های کنونی داشته باشند منطقی نیست. به عنوان مثال ساخت یک دیسپرسنت «کنسانتره» مدرن اثر بخش، در نرخ‌های پایین تصفیه امکان‌پذیر است اما اعمال آن به طور موثر با تجهیزات افشانه کنونی بسیار دشوار و بدون شک پرهزینه خواهد بود. بنابراین، اکثر پژوهش‌ها بر یادگیری این نکته تمرکز دارد که چگونه می‌توان از دیسپرسنت‌های موجود به طور موثر استفاده کرد و برداشتن «گام‌هایی به جلو» در جهت ساخت دیسپرسنت‌های جدید کم‌تر مورد توجه است.

۲-۶-۱- آژانس ایمنی دریانوردی اروپا (EMSA)^۱ و کارگاه دیسپرسنت

استانداردسازی و هماهنگ‌سازی میان دولت‌های عضو درباره روش‌های آزمایش و تایید دیسپرسنت در این کارگاه مورد تاکید قرار گرفت. آژانس ایمنی دریانوردی اروپا با همکاری نزدیک با سایر متخصصان مقاله‌ای آماده کرده است که وضعیت کنونی روش‌های آزمایش و تایید در اتحادیه اروپا را شرح داده است. این یافته‌ها در دومین کارگاه آژانس ایمنی دریانوردی اروپا درباره دیسپرسنت‌ها در ماه می سال ۲۰۰۸ به تفصیل مورد بحث قرار گرفت. پیشرفت‌های اخیر در کاربرد دیسپرسنت‌ها و روش‌های تحقیق و توسعه در این خصوص نیز در این کارگاه ارایه شدند. مسایل مورد توافق در این کارگاه به سوی رویکردی هماهنگ برای روش‌های آزمایش و تایید دیسپرسنت‌ها در اتحادیه اروپا از طریق ایجاد یک گروه مطابقت فنی (TCG)^۲ به کمک آژانس در حال بررسی است (Lewis et al, 2009).

۲-۶-۲- آزمایشات مخزن موج در کانادا

پس از انتشار گزارش شورای ملی تحقیقات ایالات متحده تحت عنوان «شناخت دیسپرسنت‌های لکه نفت: اثربخشی و تاثیر» در سال ۲۰۰۵، یک مخزن موج در موسسه اقیانوس‌شناسی بدفورد در کانادا ساخته شد تا به طور اخص میزان اتلاف انرژی ناشی از امواج مختلف و هم‌چنین تاثیر موج انرژی بر اندازه قطرات نفت در لکه را مورد بررسی قرار دهند. طول مخزن ۳۲ متر، عرض آن ۰/۶ متر و عمق آن ۱۵ متر است. یک ژنراتور موج که توسط رایانه کنترل می‌شود، موج‌های شکننده با شدت مشخص را در مخزن ایجاد می‌نماید. در فاصله زمانی بین سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۸ مطالعات

1- European Maritime Safety Agency

2- Technical Correspondence Group

گوناگونی درباره کنش دیسپرسنت در این مخزن انجام گرفته و در سال‌های اخیر نیز ادامه دارد. نتایج اولیه نشان دادند که امواج غیرشکننده، نفت را در سطح آب حرکت می‌دهند و امواج شکننده سبب پراکنش نفت پاک‌سازی شده با دیسپرسنت می‌شوند. همچنین، وجود دیسپرسنت به طور قابل توجهی اندازه قطرات نفت ایجاد شده توسط پراکنش در یک موج شکننده را کاهش می‌دهد.

۲-۶-۳- آزمایش در محیط شبیه‌سازی شده نفت و مواد خطرناک

پس از آزمایشات انجام شده در سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۵، تاثیر دیسپرسنت‌ها در تاسیسات مخزن توسط محیط شبیه‌سازی شده نفت و مواد خطرناک (OHMSETT)^۱ در نیو جرسی، ایالات متحده آمریکا آزمایش شد. در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۸ پژوهش‌های متعددی درباره تاثیرات امواج غیرشکننده بر نفت پاک‌سازی شده با دیسپرسنت انجام شده است. طی این نتایج امواج غیرشکننده سبب پراکنشی در نفت نشد و امواج شکننده حتی با دامنه نوسان پایین مورد نیاز بود. این امر سبب انجام مطالعات بیش‌تری گردید تا مشخص شود آیا نفت بر روی آب کاملاً آرام و افشانه شده با دیسپرسنت در صورت نا آرام شدن دریا، پراکنده خواهد شد، یا خیر. این مساله برای چندین روز صدق می‌کرد. با این حال، پس از چند روز و با نا آرام شدن دریا، جریانی زیر-سطح آب در زیرلکه نفت پاک‌سازی شده با دیسپرسنت، مانند آنچه که در صورت حرکت نفت تحت تاثیر باد رخ می‌دهد به آرامی دیسپرسنت را از روی نفت پاک و سبب از بین رفتن دیسپرسنت خواهد شد (Lewis et al, 2009).

۲-۶-۴- احتمال استفاده از دیسپرسنت‌ها بر روی لکه نفت در یخ

افزایش فعالیت‌های تولید و اکتشاف نفت در دریا‌های قطب شمال، بررسی امکان استفاده از دیسپرسنت‌ها بر روی لکه نفتی در میان یخ‌ها را افزایش داد. تحقیقات متعددی درباره این موضوع انجام شد. دیسپرسنت‌ها ممکن است در آب سرد تحت برخی شرایط تاثیر خود را از دست بدهند، اصولاً به این دلیل که غلظت نفت نشت کرده در دمای پایین افزایش می‌یابد. با این حال، یافته‌ها حاکی از آن است که دیسپرسنت‌ها در آب بسیار سرد بر روی لکه نفت موثر می‌باشند. دمای پایین آب لزوماً به معنای از دست دادن کارایی دیسپرسنت‌ها نیست. وجود یخ بر روی سطح دریا سبب ایجاد چالش‌های عملیاتی در به کارگیری دیسپرسنت‌ها می‌شود که این مساله در حال بررسی است.

۲-۶-۵- تغییر قوانین استفاده از دیسپرسنت‌ها در هلند

روش‌های اولیه کنترل لکه‌های نفتی در آب‌های هلند عبارت از محدود سازی و بازیابی مکانیکی می‌باشند. در سال ۲۰۰۶ (RWS)^۱ طرح ظرفیتی جدیدی برای، محافظت دریاها و مناطق ساحلی آسیب‌پذیر منتشر و طی آن استفاده از دیسپرسنت‌ها را به عنوان گزینه‌ای موفق معرفی کرد. از آن جایی که استفاده از دیسپرسنت در آب‌های هلند پیش‌تر مجاز نبوده است، نیاز به جمع‌آوری اطلاعات درباره استفاده از دیسپرسنت‌ها در کشورها و مناطق احساس شد تا شرایط استفاده از آن در آب‌های هلند مشخص گردد. بنابراین یک کارگاه بین‌المللی در این خصوص سازمان‌دهی و در اکتبر ۲۰۰۷ برگزار شد (Lewis et al, 2009).

۲-۶-۶- راهبردهای ملی در کشورهای غیر عضو اتحادیه اروپا

با حمایت سازمان بین‌المللی دریایی و به لطف سایر طرح‌ها، چندین کشور برای مثال گرجستان و ترکیه مشغول تنظیم سیاست‌های ملی خود برای استفاده از دیسپرسنت به عنوان طرح‌های واکنش به نشت نفت هستند.

۲-۶-۷- استفاده/عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها در حوادث نفتی/لکه‌ها

برخی از حوادث رخ داده در سال‌های اخیر در خصوص لکه‌های نفتی و نشت نفت در دریاها و استفاده/عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها در این حوادث عبارتند از:

در جولای ۲۰۰۶، طی بمباران جنوب لبنان و اصابت بمب به نیروگاه برق الجیة (در ۳۰ کیلومتری جنوب بیروت)، بخشی از نفت سنگین در آتش سوخت. بنابر تخمین مقامات لبنانی، ده تا پانزده هزار تن از نفت نسوخت و به ساحل نشت و توسط بادهای جنوب غربی به سمت دریا حرکت کرد. آلودگی بسیار زود گسترش یافت و تقریباً نیمی از خط ساحلی ۲۰۰ کیلومتری لبنان را تحت تاثیر قرار داد. به دلیل فعالیت‌های نظامی، از دیسپرسنت‌ها در این مورد استفاده نشد. در یازدهم اوت ۲۰۰۶، نفتکش ساحلی سولار ۱ حامل ۲۰۰۰ تن نفت در آب‌هایی با عمق ۳۰۰ متر در نزدیک جزیره گوئیماراس^۲ در فیلیپین غرق و بیش از ۱۳۰۰ تن نفت به دریا نشت کرد. ساحل جزیره به دلیل خروج نفت از طریق شکاف‌های پوسته نفتکش به شدت آلوده شد. مقامات منطقه‌ای جزیره را به عنوان یک منطقه فاجعه دیده معرفی کردند. بویه‌های دریایی و شناورها محلی برای محافظت اعزام شدند. مقداری دیسپرسنت به لکه نفت اصلی اسپری شد اما اثربخشی آن نامشخص است. شرایط نامساعد جوی واکنش را به تاخیر انداخت و احتمالاً اثر بخشی دیسپرسنت‌ها را کاهش داد.

1- Rijkswaterstaat

2- Guimaras

در هجدهم ژانویه ۲۰۰۷، کشتی کانتینری ناپولی^۱، در مسیر خود از آنتورپ به سوی لیسبون^۲ با طوفانی در ورودی کانال گرفتار و دچار صدمات ساختاری در پوسته شد. کشتی در منطقه‌ای خارج از دوون، انگلستان به گل نشست و عملیاتی طولانی برای برداشتن ۲۳۱۸ کانتینر و ۳۵۰۰ تن نفت کوره سوخت‌رسان صورت گرفت. مقدار کمی (حدود ۹ تن) از نفت IFO-380 در ۲۳ ژانویه از آن نشت کرد و طی عملیاتی موفقیت‌آمیز با یک تن دیسپرسنت جمع‌آوری گردید.

بزرگ‌ترین نشت نفت در دریا در سال‌های اخیر در هفتم دسامبر ۲۰۰۷ رخ داد که در آن نفت‌کش هیبای اسپیریت^۳ با بار ۲۰۹ هزارتنی نفت خام درحالی که پنج مایلی تائیان در ساحل شرقی جمهوری کره لنگر انداخته بود به کرجی برخورد کرد. حدود ۱۰۵۰۰ تن از انواع نفت خام (نفت سنگین ایرانی، آپر زاکوم و صادرات کویت) به دریا نشت و سه استان از چهار استان در امتداد ساحل غربی جمهوری کره را آلوده ساخت. دیسپرسنت‌ها در این حادثه مورد آزمون قرار گرفتند اما در مقیاس وسیع از آن‌ها استفاده نشد.

طی طوفانی در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۷، چهارکشتی غرق و شش کشتی در کرج استریت^۴، بین روسیه و اکراین که دریای سیاه را به دریای آزوف متصل می‌کند، گرفتار و سر در گم شدند. دو نفت‌کش آسیب دیده و سبب نشت حدود ۲۰۰۰ متر یک تن نفت کوره شدند. به دلیل دور از دسترس بودن محل و نامساعد بودن شرایط جوی، از دیسپرسنت‌ها در واکنش به آن حادثه استفاده نشد.

در صبح ۱۲ دسامبر ۲۰۰۷، هنگام تخلیه بار از سکوی استات فورد A^۵ در دریای شمال، حدود ۴۱۰۰ مترمکعب استاندارد، نفت خام از خط لوله زیر سطحی به دریا نشت کرد. این حادثه هنگامی رخ داد که نفت‌کش ناویون بریتانیا درحال بارگیری نفت از یک شناور بود. دیسپرسنت‌ها در این حادثه استفاده نشد و نفت به صورت طبیعی در آب پراکنده و پاک‌سازی شد.

در ساعت ۲۳ روز شانزدهم فوریه سال ۲۰۰۸ میلادی، یک مورد نشت نفت در شناور در حال بارگیری در منطقه FPSO Dalia (حدود ۱۳۰ کیلومتری ساحل آنگولا) هنگام عملیات انتقال به نفت‌کش رخ داد. دیسپرسنت‌ها برای لکه نفت اعمال و سپس، عملیات بازیابی در دریا آغاز شد تا نفت پراکنده نشده احتمالی بازیابی شود و در نتیجه هیچ نفتی به سمت ساحل نیامد.

در روز یکشنبه شانزدهم مارس ۲۰۰۸، یک مورد نشت لوله سبب نشت حدوداً ۴۰۰ تن سوخت از مخازن (IFO 380) در هنگام بارگیری کشتی در پالایشگاه دونگس لوار^۶ آتلانتیک، فرانسه شد. در این حادثه کشتی بازیابی آروگونات با یک

1- MSC Napoli

2- Antwerp to Lisbon

3- Hebei Spirit

4- Kerch Strait

5- Statfjord A

6- Donges Refinery

تور عریض در دهانه رودخانه لواری مستقر و دو کشتی تور کش، توده‌های قیر را از ساحل جمع‌آوری کردند. در این حادثه نیز از دیسپرسنت‌ها استفاده نشد (Lewis et al, 2009).

۲-۷- استفاده از دیسپرسنت‌ها در ایران

۲-۷-۱- تحقیقات انجام شده در خصوص استفاده از دیسپرسنت‌ها

به طور کلی در ایران تحقیقات اندکی در خصوص پراکنده‌سازهای نفتی، تا کنون صورت گرفته است. به عنوان مثال در سال ۱۳۸۴، اثرات ژئوتوکسیک نفت خلیج فارس و دیسپرسنت‌های مورد استفاده با سالمونلاتیفی موریوم مورد ارزیابی قرار گرفت که در طی این تحقیق اثر جهش‌زایی برخی از مواد پراکنده‌ساز نفتی (پارس ۱ و ۲ و D و گملن) با استفاده از باکتری سالمونلاتیفی موریوم بررسی گردید. امروزه دانشمندان بر این باورند که هرگونه آسیب و تغییر ژنتیکی اعم از تغییرات ایجاد شده در توالی و انسجام DNA، بروز جهش در ژن‌ها و دیگر تغییرات ژنتیکی در ساختار کروموزمی در سرطان زایی نقش بسزایی دارند و با توجه به این که بین DNA و کدهای ژنتیکی بین پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها و گونه‌های مختلف جانداران تفاوتی وجود ندارد از سیستم باکتریایی برای پیش‌بینی مواد جهش‌زا استفاده می‌کنند. نتایج تحقیق فوق حاکی از این بود که پراکنده‌ساز پارس ۱ و ۲ به تنهایی به شدت سمی و جهش‌زا بوده و در ترکیب این دو با نفت، نمونه پراکنده‌ساز پارس ۲ نسبت به پارس ۱ سمی‌تر ارزیابی شد. همچنین نتیجه‌گیری گردید نوع D و گملن به تنهایی جهش‌زایی ضعیفی ایجاد می‌نماید ولی در ترکیب با نفت، پراکنده‌ساز D نسبت به گملن جهش‌زاتر می‌باشد.

در تحقیق دیگری اثرات سمیت دیسپرسنت‌ها بر روی موجودات آبی (میکروارگانیزم‌ها و ماکروارگانیزم‌ها) بررسی و طی آن تاثیر همین پراکنده‌سازها روی ماهی قزل‌آلا، کپور و سخت پوست آرتمیا مشخص شد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که پراکنده‌ساز نفتی نوع گملن بر روی ماهی قزل‌آلا و ماهی کپور سمیت کمتری نسبت به پراکنده‌ساز پارس ۱ و ۲ دارد. همچنین پراکنده‌ساز پارس ۱ سمیت کمتری نسبت به نوع پارس ۲ بر روی آرتمیا دارد (نیک بخش، ۱۳۸۴).

فصل ۳

ملاحظات به کارگیری

۳-۱- مزایا و خطرات احتمالی استفاده از دیسپرسنت‌ها

هدف از استفاده دیسپرسنت‌ها انتقال لکه نفتی از سطح دریا به ستون آب به صورت قطرات بسیار کوچک نفت است. کوچک‌ترین قطرات نفت با حرکات موج‌های شکننده یا موج‌های غیرشکننده در چند متری بالای ستون آب نگه داشته خواهند شد. جریان‌ها و سایر حرکات آب به آرامی این قطرات را در سطح بزرگی از حجم وسیعی از آب پخش می‌کنند. افزایش منطقه بینابینی نفت-آب به دلیل تبدیل لکه نفت شناور به قطرات بسیار کوچک نتایجی از جمله موارد زیر را در پی خواهد داشت:

میکروارگانیزم‌هایی که به صورت طبیعی وجود دارند، به سرعت بخش عظیمی از لکه نفت را تجزیه می‌کنند (Lewis et al, 2009).

خطر تماس مستقیم بین قطرات نفت پراکنده شده و حیات دریایی افزایش می‌یابد.

پراکنش قطرات نفت و رقیق شدن آن‌ها در حجم وسیعی از آب برای فرایند تجزیه مطلوب است و خطر تماس بین ارگانیزم‌های دریایی را کاهش می‌دهد. بنابراین در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌ها باید منافع و خطرات بالقوه آن‌ها را مد نظر قرار داد.

منافع بالقوه پراکنده کردن لکه نفتی این است که نفت از سطح دریا جمع شده و از حرکت آن‌ها به سمت ساحل یا آب‌های کم عمق جلوگیری می‌شود. اکثر خسارات هنگامی رخ می‌دهند که لکه نفتی به آب کم عمق رسیده و به سمت ساحل حرکت می‌کند. تاثیر پراکنده کردن نفت نشت کرده به نفع ساکنین و ارگانیزم‌های محلی است زیرا از آلوده شدن آن‌ها جلوگیری می‌شود.

خطر بالقوه استفاده از دیسپرسنت‌ها این است که ارگانیزم‌های دریایی بیش از زمانی که از دیسپرسنت‌ها استفاده نشده، در معرض حلال‌های نفتی (نفت‌های پراکنده شده) قرار می‌گیرند. درجه خسارات احتمالی به ارگانیزم‌های دریایی که در معرض نفت پخش شده قرار گرفتند، تابع شرایط مواجهه است (یعنی غلظت نفت پخش شده، مدت زمان مواجهه، سرعت پراکنش و رقیق شدن و هم چنین حساسیت درونی ارگانیزم به نفت پخش شده).

برقراری تعادل بین منافع و خطرات بالقوه به عوامل متعددی بستگی دارد. به عنوان مثال اگر نفت نشت کرده با پخش شدن در ستون آب از سطح آب جمع‌آوری شود، مزایایی برای برخی از منابع (برای مثال، مرغابی دریایی) بر روی سطح آب دارد، که این مساله بهتر است با خطر بالقوه برای سایر منابع (برای مثال، حلزون صدف دار) در بستر دریا به تعادل برسد.

در مرحله نخست، شناسایی منابع در محدوده‌ای که تحت تاثیر لکه نفتی قرار گرفته اهمیت دارد. مرحله بعدی ارزیابی، میزان مواجهه با لکه نفتی و شناسایی شرایط غالب در موقعیت نشت نفت است. دانستن میزان عمق آب و سرعت تبادل آب از اهمیت بسیاری برخوردار است. اگر عمق و تبادل آب کم باشد، برای مثال در یک خلیج، نفت پخش شده با استفاده از دیسپرسنت‌ها در غلظت‌های پایین در آب رقیق نخواهد شد و با غلظت نسبتاً بالا برای مدت طولانی در آب باقی خواهد ماند، بنابراین همه ارگانیزم‌های موجود به مدت طولانی در معرض غلظت نسبتاً بالایی از نفت پخش شده

قرار خواهند گرفت. اگر آب کم عمق، اما تبادل آب بالا باشد، برای مثال روی یک موج فروکشی (جزر)، غلظت نفت پخش شده در ابتدا نسبتاً بالا خواهد بود اما هنگامی که موج می افتد و نفت پخش شده در آب‌های عمیق تر رقیق می‌شود، غلظت به سرعت کاهش می‌یابد. در این حالت همه ارگانیزم‌های موجود برای مدت زمان نسبتاً کوتاهی، در معرض غلظت نسبتاً بالایی از نفت پخش شده قرار می‌گیرند.

شرایط غالب دریا عامل دیگری است که باید مد نظر قرار گیرد. در یک دریای آرام، سرعت پراکنش ناشی از استفاده دیسپرسنت‌ها آرام خواهد بود و غلظت نفت پخش شده که دقیقاً زیر لکه نفت پاک‌سازی شده توسط دیسپرسنت‌ها قرار دارد به آرامی افزایش می‌یابد. اگر دریا ناآرام و نفت نشت کرده نسبتاً «سبک» باشد (مانند بسیاری از نفت‌های خام)، بخشی از نفت به طور طبیعی و بدون استفاده از دیسپرسنت‌ها، پخش شده و به ستون آب انتقال می‌یابد. در این حالت نیز ارگانیزم‌های دریایی حتی اگر از دیسپرسنت استفاده نشود در معرض غلظت بالایی از نفت پخش شده در ستون آب قرار خواهند گرفت. استفاده از دیسپرسنت برای پخش کردن نفت، در این شرایط، غلظت نفت پخش شده در آب را بالا خواهد برد (Lewis et al, 2009).

برخی از مزایا و معایب استفاده از دیسپرسنت‌ها عبارتند از:

- مزایا

- دیسپرسنت‌ها نسبت به سایر گزینه‌های فعال در برابر آلودگی‌ها معمولاً در شرایط محیطی نامطلوب‌تری مورد استفاده قرار می‌گیرند.
- هنگامی که آلاینده پراکنده شود (نگاه کنید به مبحث ۱-۶) دیگر توسط باد جا به جا نشده و در نتیجه مطابق جریان آب حرکت می‌کند، بنابراین، هنگامی که پراکنش برخلاف جهت باد در مناطق آسیب‌پذیر و حساس استفاده شود، نقش به سزایی در کاهش مقدار آلاینده ای که باد به سمت این مناطق حرکت می‌دهد ایفا خواهد کرد.
- دیسپرسنت‌ها در کاهش آلودگی‌های ناشی از لکه‌های نفتی بر روی برخی از ذخایر جانوری آسیب‌پذیر مانند پستانداران و پرندگان نقش مهمی ایفا می‌کنند.
- پراکنش شیمیایی، شرایط تجزیه نفت در محیط زیست دریایی را بهبود می‌بخشد (REMPEC, 2011).

- معایب

- دیسپرسنت‌ها در مقابله با تمام آلاینده‌های نفتی، به خصوص آلاینده‌های باگرا نیروی بالا، کارآمد نیستند.
- نفت تجزیه شده برای ارگانیزم‌های موجود در آب، قابل دسترس‌تر است، بنابراین عمل پراکنش به صورت موقت و محلی سمیت نفت را افزایش دهد.
- ایجاد سمیت و عوارض سوء بر برخی آبزیان

- افزایش سمیت احتمالی ستون آب (نگاه کنید به مبحث ۳-۱-۲-۲)
- استفاده از پراکنش در هر جایی مناسب نیست، مخصوصا جایی که احتمال ترقیق و انتشار کم باشد.
- در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌های شیمیایی شرایط مناسب باید فراهم باشد، به عنوان مثال دیسپرسنت‌های شیمیایی باید فقط در ساعات/ روزهای نخست عملیات به کار گرفته شوند، یعنی قبل از این که نفت غیرقابل تجزیه شود. همچنین در آلودگی‌های با مقیاس وسیع، استفاده از پراکنش شیمیایی در وضعیت‌های دریایی آرام و بدون تلاطم امکان‌پذیر نیست. در این روش آلاینده پاک نشده ولی تجزیه می‌شود (REMPEC, 2011).
- در به کارگیری دیسپرسنت‌ها ضروری است با توجه به ماهیت شیمیایی آن، نکات ایمنی و حفاظت فردی رعایت گردد (نگاه کنید به برگه اطلاعات ایمنی مواد MSDS که توسط تامین کنندگان مواد ارائه می‌گردد. بخشی از این اطلاعات در پیوست شماره ۳ ارائه شده است).

۳-۱-۱- تجزیه و تحلیل مزیت‌های خالص زیست‌محیطی (NEBA)^۱

در برخی از شرایط، استفاده از دیسپرسنت‌ها به دلیل جلوگیری از حرکت نفت پخش شده به سمت ساحل و جلوگیری از آلوده کردن سکونتگاه‌های حساس و صدمه زدن به گونه‌هایی که نزدیک ساحل زندگی می‌کنند و یا زیست‌بوم‌های ساحلی دارای مزایای بسیاری هستند. در شرایط دیگر، استفاده از دیسپرسنت‌ها ممکن است بدون داشتن مزیت قابل توجه و مهم، سبب آسیب به ارگانیزم‌های دریایی یا سایر ارگانیزم‌هایی که ممکن است تحت تاثیر لکه نفتی قرار گیرند، شوند.

NEBA مفهومی حیاتی برای تصمیم‌گیری در مورد استفاده صحیح از دیسپرسنت است. دیسپرسنت‌ها به دلیل پاک شدن نفت از سطح آب، سبب افزایش قابل توجه غلظت نفت پخش شده در ستون آب خواهند شد. NEBA تاکید می‌کند که «نقاط منفی» استفاده از دیسپرسنت، که عبارت است از، احتمال اثرات نامطلوب بر ارگانیزم‌های دریایی به سبب مواجهه با غلظت‌های بالای نفت پخش شده در آب، باید در کنار «نکات مثبت» استفاده از دیسپرسنت‌ها مد نظر قرار گیرند. از جمله نکات مثبت عبارتند از این که، نفت نشت کرده پرنده‌گان دریایی را آلوده نخواهد کرد، به سمت آب‌های کم عمق ساحلی حرکت نکرده و سبب بروز خسارت در آن‌جا نخواهد شد.

این مساله به صورت بحث «سیاه و سفید» ارائه می‌شود، «استفاده از دیسپرسنت به ارگانیزم‌های دریایی آسیب می‌رساند و عدم استفاده آن از آسیب به آن‌ها جلوگیری می‌کند، بنابراین، دیسپرسنت‌ها نباید مورد استفاده قرار گیرد». این گونه قضاوت‌ها، ساده کردن واقعیت در این زمینه است.

دیسپرسنت‌ها تا لکه نفتی مشاهده نشود، استفاده نخواهند شد، بنابراین آسیبی که توسط نفت نشت شده (هم در سطح دریا و هم در دریا) به وجود می‌آید، مبحث اصلی است. هدف، کاهش خسارات است و دیسپرسنت‌ها ابزاری هستند که می‌توانند در این زمینه مورد استفاده قرار گیرند. استفاده از دیسپرسنت‌ها نیاز به تحلیل دقیق ندارد، اما عواقب عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها و در نتیجه عدم موفقیت در جلوگیری از آلودگی خطوط ساحلی حساس، نیازمند تحلیل بیش‌تری است.

در واقع NEBA بررسی آن چیزی است که در صورت رعایت نکردن برخی مسایل، آسیب خواهند دید. پرواضح است که آینده با قطعیت مشخص نیست اما با تخصص و دانش لازم می‌توان نتایج احتمالی نشت نفت را در موقعیت‌های مشخص و تحت شرایط غالب تخمین زد. بنابراین NEBA باید در طرح‌های کلی و ایمنی در خصوص نشت نفت به عنوان رکن اساسی گنجانده شود.

هم چنین در صورت بروز حوادث نفتی، NEBA می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. زمان همیشه در واکنش به حوادث نفتی نقش اساسی دارد، همیشه برای بحث و بررسی‌ها زمان زیادی در اختیار نخواهد بود و باید سریعاً با متخصصان مشورت و خلاصه‌ای از صدمات احتمالی ناشی از نشت نفت را از آن‌ها دریافت کرد. این خلاصه گزارش باید آسیب به منابع دریایی از جمله مناطق صید ماهی، نرم تنان، منابع اکولوژیک در ساحل و آب‌های نزدیک ساحل، منابع اجتماعی، اقتصادی و عواقب مستقیم و غیرمستقیم آن را شامل شود و هدف آن ایجاد دورنمایی از تمام خسارات احتمالی ناشی از نشت نفت باشد.

هنگامی بهترین شیوه که از نقطه نظر اکولوژیکی محدود کردن و بازبایی نفت لکه نفتی است، امکان‌پذیر خواهد بود که انجام آن سریعاً مورد ارزیابی قرار گیرد و جوابی مناسب بر سوالات مطرح شده، از جمله موارد زیر داشته باشد:

آیا تجهیزات کافی (بوم و اسکیمر) موجود است؟ آیا تجهیزات را می‌توان به سرعت به موقعیت‌های دیگر انتقال و پیش از این که نفت به ساحل برسد مورد استفاده قرار داد؟ نفت بازبایی شده در کجا ذخیره خواهد شد؟ و از همه مهم‌تر، با اقدامات موثر از چه آسیب‌ها و خساراتی جلوگیری می‌شود؟ آیا اسپری کردن دیسپرسنت‌ها ممکن و عملی است؟ آیا دیسپرسنت‌ها بر نوع لکه نفتی تاثیر دارند؟ آیا ارگانیزم‌های دریایی به شدت تحت تاثیر لکه نفتی قرار خواهند گرفت؟ آیا استفاده از دیسپرسنت‌ها از تاثیر سوء نفت نشت کرده بر منابع حساس مانند جلگه‌ها جلوگیری می‌کند؟

تمام این نکات باید سریعاً مد نظر قرار گیرد. واکنش به نشت نفت یک اقدام فوری و عملی است، نه یک تمرین آکادمیک، هرچند دانش تخصصی بسیاری از کارشناسان در زمینه‌های مختلف باید مورد استفاده قرار گیرد. پاسخ‌های احتمالی به تمامی این سوالات لزوماً نباید بسیار دقیق باشند، اما تخمین‌های معقول عواقب ناشی از اقدامات را بررسی خواهد کرد.

هدف تمام روش‌ها، از استفاده از دیسپرسنت‌ها گرفته تا روش‌های پاک‌سازی خطوط ساحلی، باید کاهش میزان خسارت ناشی از لکه نفتی باشد. خسارات ممکن است به منابع اکولوژیکی مانند پرندگان دریا و یا سکونتگاه‌های حساس و یا به منابعی اقتصادی چون ماهی‌گیری و گردشگری زیان برساند. بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که، مفهوم NEBA

به این معنا است که، در برخی از شرایط، منطقی خواهد بود که خسارت به منبع مشخص ناشی از هرگونه واکنش را نادیده بگیریم، البته در صورتی که واکنش از وقوع زیان بیش‌تر به یک منبع دیگر جلوگیری کند. در واقع NEBA خسارت کلی را در نظر می‌گیرد و بر جنبه خاصی تمرکز ندارد.

هر تصمیمی در خصوص استفاده از دیسپرسنت‌ها به این معنا است که استفاده دیسپرسنت‌ها تاثیر کلی نشت را تحت شرایط موجود در آن زمان کاهش می‌دهد. این امر مستلزم قضاوتی موثر و معقول برای برقراری تعادل بین مزایا و معایب استفاده از دیسپرسنت‌ها و هم چنین مقایسه آن با عواقب ناشی از سایر روش‌های موجود است (Lewis et al, 2009).

۳-۱-۲- تعریف سمی بودن

سمی بودن را می‌توان به تاثیرات منفی بر ارگانیزم‌ها ناشی از مواجهه با مواد شیمیایی تعبیر کرد. این تاثیرات منفی ممکن است مرگبار (مسبب مرگ) یا غیر- مرگبار (آسیب زننده به ارگانیزم) باشند. مواجهه با مواد سمی تابع غلظت ماده و مدت زمان مواجهه می‌باشد. مواجهه می‌تواند حاد (مواجهه با غلظت‌های بالای یک ماده برای مدتی کوتاه) یا این‌که مزمن (مواجهه با غلظت‌های پایین یک ماده برای دوره طولانی) باشد.

تکنیک‌های مختلفی برای ارزیابی سمی بودن استفاده می‌شود. سمی بودن حاد یک ماده را می‌توان با در معرض قرار دادن یک گروه از ارگانیزم‌ها در دامنه‌ای از غلظت‌های مختلف یک ماده برای دوره‌های مشخص، ارزیابی کرد. مدت‌های معمول ۲۴ ساعت (۱ روز)، ۴۸ ساعت (۲ روز) و ۹۶ ساعت (۴ روز) هستند. تعداد ارگانیزم‌هایی که پس از در معرض قرار گرفتن می‌میرند اندازه‌گیری و غلظت ماده‌ای که نصف جمعیت آزمایش شده را می‌کشد محاسبه می‌شود. غلظت مرگباری که ۵۰ درصد از جمعیت آزمایش شده را در طی ۹۶ ساعت از بین می‌برد ^۱LC50^۱ گویند.

مرگ شاخص بسیار دقیقی برای تعیین میزان سمیت نیست. جمعیت ارگانیزم ممکن است برای مدت‌های کوتاه‌تر به شیوه‌های متفاوت تحت تاثیر غلظت‌های پایین ماده قرار گیرد. تداخل با رفتار تغذیه و جفت‌گیری ممکن است بدون کشتن مستقیم ارگانیزم سبب تغییرات در میزان جمعیت شود. شاخص‌های دقیق‌تر دیگری نیز برای ارزیابی سمیت مورد استفاده قرار می‌گیرند. پایین‌ترین سطح حساسیت تحت عنوان NOEC^۲ (غلظت تاثیرات غیرقابل مشاهده) شناخته می‌شود. مواجهه یک ارگانیزم به NEOC در یک ماده سبب تاثیرات غیرقابل مشاهده می‌شود. ارزیابی دقیق NOEC یا LC50 دشوار است و اغلب از یک دهم LC50 که آسان‌تر محاسبه می‌شود، استفاده می‌گردد (Lewis et al, 2009).

1- Lethal Concentration that kills 50 % of the test population

2- No observable effects concentration

۳-۱-۲-۱- سمیت دیسپرسنت‌ها

دیسپرسنت‌های جدید مورد استفاده در لکه‌های نفتی به وسیله روش‌های مختلف آزمایشگاهی از لحاظ سمیت و استاندارد بودن ارزیابی شده (آزمایش LC50 برای ۶، ۲۴، ۴۸ و ۹۶ ساعت) و اکثراً با سمیت پایین یا حداقل با درجه سمیت کم‌تری نسبت به لکه نفتی، مورد تایید قرار می‌گیرند. این دیسپرسنت‌ها در مقایسه با «نسل اول دیسپرسنت‌هایی» که برای پاک‌سازی لکه نفتی از دره توری^۱ در سال ۱۹۶۷ به کار رفته بودند و از نفت خام نشت کرده سمی‌تر بودند، سمیت کم‌تری دارند.

سمی بودن نفت موضوع پیچیده‌ای است و نفت نشت کرده می‌تواند تاثیرات سمی بر محیط داشته باشد زیرا برخی از ترکیبات شیمیایی در نفت نسبتاً در آب حلال هستند.

پتانسیل سمی بودن حاد ناشی از مواجهه با لکه‌های نفتی مختلف در دامنه وسیعی متفاوت است. به عنوان مثال سوخت دیزل با ویسکوزیته پایین و پراکنش ساده و داشتن بالاترین نسبت نفتالین‌های جایگزین، بالاترین پتانسیل را برای تاثیرات سمی داشته و سوخت سنگین پسماند با داشتن ویسکوزیته بالا و پراکنش دشوار و داشتن پایین‌ترین نسبت از نفتالین‌های جایگزین، دارای پایین‌ترین پتانسیل برای تاثیرات سمی است.

میزان تاثیر سموم با زمان مواجهه تغییر می‌کند، به عنوان مثال با افزایش زمان مواجهه میزان LC50 کاهش می‌یابد. این امر به سبب زمان بر بودن تجمع سم برای رسیدن میزان سم دریافتی به غلظت بافت بحرانی است که خود سبب مرگ و میر می‌شود. تجمع برای ترکیبات آب ترس (هیدروفوبیک) در دماهای پایین‌تر به آرامی صورت می‌پذیرد. بنابراین، مواجهه‌های کوتاه مدت در دمای پایین، به غلظت بالاتری از سم نسبت به مواجهه‌های طولانی مدت در دمای بالا نیاز دارند. بنابراین با در نظر گرفتن مدت زمان و دمای مواجهه، میزان LC50 مناسب و اثرات سم بر ارگانیسم‌های ستون آب را می‌توان تعیین نمود (Lewis et al, 2009).

۳-۲-۱-۲- سمیت نفت تحت تاثیر استفاده از دیسپرسنت‌ها

پخش کردن نفت نشت کرده نفت را از لکه سطح پنهان می‌کند و به صورت ابری از قطرات بسیار کوچک نفت در ستون آب در می‌آورد. این قطرات نفت ممکن است توسط ارگانیسم‌هایی مانند صدف‌ها، نرم تنان و حلزون‌ها جذب شوند. استفاده از دیسپرسنت‌ها می‌تواند با ایجاد تعادل در تاثیرات بالقوه لکه نفت بر ارگانیسم‌های ستون آب، تاثیرات منفی ناشی از نشت نفت بر حیات وحش و سکونتگاه‌های خطوط ساحلی را کاهش دهند. افزایش محدوده سطح نفت، سبب افزایش سرعت انتقال ترکیبات شیمیایی حلال در آب موجود در نفت به دریا شده و در نتیجه غلظت محلی این ترکیبات سمی، قبل از رقیق شدن، افزایش می‌یابد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از دیسپرسنت‌ها اقدام مناسبی برای

از بین بردن لکه‌های نفتی نیست، زیرا استفاده از آن به شرط اثر بخش بودن، به طور اجتناب‌ناپذیری غلظت نفت پخش شده در ستون آب را افزایش داده و موجب بروز سمیت در محیط‌زیست دریایی می‌شود.

در صورت استفاده از دیسپرسنت‌ها، غلظت لکه نفتی یقیناً بالاتر خواهد رفت. این به این معنا نیست که غلظت‌های نفت پخش شده به اندازه‌ای بالاست که مقاومت کرده و تأثیرات سمی را ایجاد کند. استفاده موفقیت‌آمیز از دیسپرسنت‌ها به وضوح غلظت نفت پخش شده در دریا را افزایش خواهد داد. البته توجه به این نکته نیز ضرورت دارد که، برخی از لکه‌های نفتی به طور طبیعی پخش می‌شوند، حتی اگر از دیسپرسنت‌ها استفاده نشود.

در عملیات پخش کردن نفت به ستون آب با استفاده از دیسپرسنت‌ها برخی از ارگانیزم‌های دریایی محلی در معرض سطوح بالاتری از ترکیبات نفتی تقریباً حلال در آب قرار گرفته و میزان نفت پخش شده به بیش از زمانی که از دیسپرسنت‌ها استفاده نمی‌شود، افزایش می‌یابد. با این حال، نمی‌توان نتیجه گرفت که اگر دیسپرسنت‌ها استفاده نشوند، ارگانیزم‌های دریایی در معرض نفت پخش شده قرار نخواهند گرفت، یا اگر دیسپرسنت‌ها استفاده شوند، ارگانیزم‌های دریایی در معرض نفت پخش شده قرار خواهند گرفت. زیرا پراکنش طبیعی فرایندی است که تقریباً خیلی سریع در دریاها با آرام بافت‌های با میزان گرانشی پایین رخ می‌دهد و مواجهه ارگانیزم‌های دریایی با لکه‌های نفتی در غلظت‌های مختلف، حتی هنگامی که از دیسپرسنت‌ها استفاده نشود، رخ خواهد داد. تجربیات مربوط به آزمایشات تجربی و میدانی استفاده از دیسپرسنت‌ها در موارد نشت واقعی نشان داده‌اند که نفت پخش شده به سرعت در دریا رقیق می‌گردد. در خصوص سمیت در بخش اثرات زیست‌محیطی به تفصیل توضیح داده خواهد شد.

در حادثه Sea Empress، در سال ۱۹۹۶ در ولز که بزرگ‌ترین عملیات افشانه دیسپرسنت در زمان خود بود بیش از ۴۴۰ تن دیسپرسنت افشانه و غلظت‌های نفت در ستون آب بالایی پایش و نتایج جدول (۳-۱) به دست آمد (Lewis et al, 2009):

جدول ۳-۱- نتایج حاصل از استفاده از دیسپرسنت در حادثه ولز (Lewis et al, 2009)

زمان پس از استفاده دیسپرسنت	غلظت نفت در ستون آب (ppm)
درست پس از پاک‌سازی	10
دو روز پس از پاک‌سازی	1
۱ هفته پس از پاک‌سازی	0.5
۱ ماه پس از پاک‌سازی	0.2
۳ ماه پس از پاک‌سازی	سطح پیش زمینه

۳-۲- اثرات زیست‌محیطی

تأثیرات زیست‌محیطی استفاده از دیسپرسنت‌ها عمدتاً شامل موارد زیر است:

الف- سمیت دیسپرسنت‌ها یا مخلوط دیسپرسنت و نفت

ب- تأثیر آن‌ها بر تجزیه میکروبی لکه نفتی

ج- تأثیرات آن‌ها بر پرندگان دریایی و جمعیت پستانداران دریایی (REMPEC, 2011).

۳-۲-۱- سمیت

همان گونه که در بخش‌های قبل نیز توضیح داده شد، سمیت را می‌توان به عنوان یک اثر منفی ایجاد شده در ارگانیسم‌ها در اثر مواجهه با یک ماده شیمیایی تعریف کرد که این اثرات منفی می‌توانند مهلک و کشنده باشند و یا صدمات غیرمهلک برجای بگذارند. قرار گرفتن در معرض این مواد به غلظت ماده دیسپرسنت و مدت زمانی که ارگانیسم در معرض آن می‌باشد، بستگی دارد. سمیت معمولاً در قالب اثر غلظت در طی زمانی معین یا در قالب اثر زمان در غلظتی معین بیان می‌شود. اغلب اوقات اثر غلظت بر حسب قسمت بر میلیون (ppm)^۱ یا قسمت بر میلیارد (ppb)^۲ گزارش می‌گردد که علی‌رغم تفاوت‌های جزئی در غلظت‌های بسیار دقیق، این واحدها به ترتیب برابر با میلی‌گرم بر لیتر و میکروگرم بر لیتر در نظر گرفته می‌شوند.

سمیت دیسپرسنت‌ها در حالت ایده آل و آرمانی باید در محل و در حضور واقعی ارگانیسم‌ها مورد بررسی قرار گیرد. با وجود این، عملیاتی نبودن چنین آزمایش‌های میدانی منجر به ایجاد شیوه‌های بسیاری برای بررسی‌های آزمایشگاهی شده است. از آن جا که قرار نیست این آزمایش‌ها از نظر بوم شناسی کاملاً عملی و دقیق باشند یا تأثیرات استفاده از دیسپرسنت‌ها در حالت میدانی را به طور کامل و بدون نقص پیش‌بینی کنند، نتایج این بررسی‌ها باید با دقت هرچه تمام‌تر تفسیر شوند. در اکثر آزمایش‌ها از غلظت‌ها و مدت زمان مواجهه مشابه عملیات میدانی استفاده می‌کنند. علاوه بر این، حیوانات مورد آزمایش برای چند روز در معرض غلظت‌های کم و بیش پایدار قرار می‌گیرند، در حالی که در وضعیت واقعی و در دریا غلظت‌های دیسپرسنت و / یا نفت تجزیه شده به صورت پیش‌رونده و معمولاً سریع رقیق می‌شوند. بنابراین خطا در تفسیر نتایج آزمایشگاهی می‌تواند به این دلیل باشد که آستانه‌های مشخص شده در بیش‌تر اوقات غلظت‌هایی غیرواقعی هستند (مقدار کل دیسپرسنت یا نفت تقسیم بر حجم کل آب در محیط آزمایشگاهی) و برابر غلظت‌های اندازه‌گیری شده در عملیات میدانی که ارگانیسم‌ها در مواجهه با آن قرار دارند، نیستند. آخرین مورد که مانند سایر موارد دارای اهمیت به سزایی می‌باشد، این است که شرایط آزمایش می‌تواند منجر به تخمین مبالغه‌آمیز سمیت نفت شود. درواقع این آزمایش‌ها اغلب بر روی نفت‌های تازه انجام می‌شود درحالی که در شرایط واقعی نفت تا حدی دچار هوازگی شده و طی چند ساعت بیش‌تر عناصر سمی خود را از دست می‌دهد (REMPEC, 2011).

- سمیت ذاتی دیسپرسنت

دلیل اصلی نگرانی‌ها و انجام آزمایش‌ها برای تعیین سمیت دیسپرسنت‌ها، اثرات مهلک آن‌ها می‌باشد، با این وجود برخی از اثرات غیرمهلک شامل تغییر در تولید مثل، رفتار، رشد، متابولیسم و تنفس نیز می‌توانند هنگامی رخ دهند که ارگانیسم‌ها در معرض سطوح سمیتی باشند که کاملاً پایین‌تر از آستانه سمیت مهلک است.

1- Part Per Million

2- Part Per Billion

یادآوری می‌گردد که کلیه بررسی‌های آزمایشگاهی در خصوص واکنش ارگانیک‌ها در مدت زمان ۱ الی ۴ روز انجام گرفته، که خیلی طولانی‌تر از زمان مواجهه مورد انتظار در اکثر موارد استفاده از دیسپرسنت‌ها در آب‌های آزاد می‌باشد، همچنین غلظت‌های به کار رفته در این آزمایش‌ها معمولاً ۱ تا ۲ مرتبه قوی‌تر از بالاترین حد غلظت مورد انتظار در استفاده میدانی بوده است. گزارشات نشان می‌دهند که حتی غلظت‌های اولیه در ستون آب معمولاً در مرتبه‌ای پایین‌تر از سطح مهلک یا سطح صدمات غیرمهلک برآورد شده توسط آزمایش‌ها، قرار می‌گیرند.

در خاتمه، نتایج مطالعات و تحقیقات در خصوص تاثیرات دیسپرسنت‌ها، به شرط آن‌که به دقت بر استفاده از دیسپرسنت‌ها در نسبت‌ها و دزهای توصیه شده، نظارت شود، حاکی از آن است که اثرات عمده و خطرناک اصولاً نباید در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌ها در آب‌های نزدیک سطح رخ دهند.

- سمیت نفت

انواع مختلف نفت دارای نسبت‌های کوچکی از ترکیبات شیمیایی می‌باشند که برای ارگانیک‌های دریایی سمی هستند. برخی از ترکیبات سمی‌تر و سبک‌تر از وزن مولکولی (مانند بنزن، تولوئن، اتیل بنزن و زایلن یا عناصر BTEX)^۱ تا حدی فرار و محلول در آب هستند. نفت‌های خامی که به تازگی نشت کرده و تشکیل لکه داده‌اند به شدت سمی‌تر از دیسپرسنت‌های مدرن هستند.

ترکیبات دارای وزن مولکولی بیش‌تر که در غلظت‌های پایین در بسیاری از نفت‌ها یافت شده و اغلب موجب بروز نگرانی‌هایی می‌شوند، ترکیباتی هستند که از آن‌ها با نام PAHs^۲ (یا هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای) یاد می‌شود. PAH ها به سرطان‌زا بودن مشهورند و قرار گرفتن طولانی مدت در معرض آن‌ها می‌تواند آسیب‌های جانبی دیگری نیز به بار آورد.

1- Benzene, Toluene, Ethylbenzene, and Xylenes

۲- هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای (PAH) ترکیباتی شامل دو یا چند حلقه‌ای آروماتیک به هم جوش خورده هستند که به صورت ایزومرهای مختلفی وجود دارند. این ترکیبات در محیط اغلب به صورت مخلوط‌های پیچیده‌ای حضور دارند و به صورت منفرد دیده نمی‌شوند. به صورت خالص معمولاً جامداتی بی‌رنگ تا سفید یا زرد کم رنگ بوده و در رنگ‌سازی، ساخت پلاستیک‌ها، آفت‌کش‌ها و آسفالت جاده‌ها به کار می‌روند. از جمله این ترکیبات می‌توان به نفتالن، اسفنتیلن، آنتراسن، فلورن، فلوئانتن، فناترن، بنزو [a] پیرن، بنزو [k] فلورانتن و غیره اشاره نمود.

PAH ها دسته بزرگی از سرطان‌زاهای محیطی هستند که در همه جا به عنوان آلاینده‌های محیطی از جمله آب، هوا و خاک دیده می‌شوند و به واسطه مقاومت خود در محیط‌های مختلف برای سلامتی انسان مضر می‌باشند. از آنجایی که این مواد از حوادث طبیعی از قبیل آتش‌سوزی جنگل‌ها، فعالیت‌های آتشفشانی و همچنین در فرایندهای احتراق ناقص سوخت‌های فسیلی، کوره‌های متالوژی و غیره حاصل می‌شوند، لذا به طور گسترده‌ای در محیط پراکنده‌اند. جدا از مقادیر کم حاصل از منابع ژئوشیمیایی و طبیعی، ترکیبات آروماتیک چند حلقه‌ای عموماً از منابع انسانی حاصل می‌شوند. دودکش‌های صنعتی، اگزوز اتومبیل‌ها، زباله‌سوزها و وسایل گرم‌کننده خانگی از منابع مهم آلودگی هوا توسط PAH می‌باشند. آلودگی ناشی از منابع نفتی نیز قابل توجه است. این آلودگی می‌تواند به علت ترکیب‌های لوله‌های نفتی، پوسیدگی تانکرها، نشت مخازن سطحی و یا حتی زیرزمینی و اتفاقات متعدد دیگری که اغلب در تولید و انتقال مواد نفتی رخ می‌دهد باشد. علاوه بر این، این آلودگی می‌تواند به طور طبیعی و به خاطر نفوذ نفت از مخازن زیرزمینی نفت و گاز به سطوح فوقانی نیز به وجود آید.

- تاثیر استفاده از دیسپرسنت‌ها بر سمیت نفت

پراکنده‌سازی آلودگی نفتی، نفت را از یک لایه آلودگی به یک مه یا «ابر» متشکل از قطره‌های بسیار کوچک پراکنده شده در ستون آب تبدیل می‌کند. این قطره‌های نفت می‌توانند توسط ارگانیسم‌هایی مانند صدف‌ها، حلزون‌های دو کفه‌ای و نرم‌تنان خورده شوند.

افزایش در سطح منطقه لکه نفتی میزان انتقال ترکیبات شیمیایی موجود در نفت را به درون آب دریا افزایش می‌دهد (این ترکیبات نسبتاً محلول در آب نیز هستند). غلظت موضعی این ترکیبات بالقوه سمی قبل از این‌که رقیق شوند، افزایش خواهد یافت و این همان توجیهی است که بیان می‌دارد هرگز نمی‌توان دیسپرسنت‌ها را به عنوان واکنشی معتبر و مناسب در برابر لکه‌های نفتی برشمرد، زیرا استفاده از دیسپرسنت‌ها، اگر موثر باشند، به صورت اجتناب‌ناپذیری باعث افزایش غلظت نفت تجزیه شده در ستون آب شده و منجر به تاثیراتی سمی بر حیات دریایی می‌شود.

غلظت نفت تجزیه شده مسلماً با استفاده از دیسپرسنت‌ها، بالاتر خواهد رفت. اما این واقعیت به این معنا نیست که غلظت‌های نفت تجزیه شده به اندازه کافی بالا خواهد رفت، یا برای مدت زمانی کافی، پایدار خواهد ماند تا تاثیرات سمی ایجاد کند. اکثر نفت‌ها، در مراحل آغازین نشت و پیش از این‌که امولسیون شوند، تا حدی به صورت خود به خود و طبیعی پراکنده و تجزیه خواهند شد. استفاده موفقیت‌آمیز از دیسپرسنت‌ها به وضوح غلظت نفت تجزیه شده را در دریا افزایش می‌دهد.

با پراکنده‌سازی نفت در ستون آب، میزان مواجهه ارگانیسم‌هایی که در لایه بالایی ستون آب زندگی می‌کنند افزایش می‌یابد. اگر ترقیق ابر نفت تجزیه شده در ستون آب سریع باشد، میزان مواجهه کم‌تر می‌شود. تجارب به دست آمده از بررسی‌های آزمایشگاهی، میدانی و عملیات دوراز ساحل در خصوص استفاده از دیسپرسنت‌ها در وضعیت‌های واقعی آلودگی‌های نفتی نشان داده است که نفت تجزیه شده به سرعت در آب دریا رقیق می‌شود و در ۱۰ تا ۲۰ متری بالایی ستون آب در همان چند ساعت اولیه، غلظت نفت در آب به سرعت از حداکثر ۵۰-۳۰ ppm (در هنگام شروع عملیات) به ۱۰-۱۱ ppm کاهش می‌یابد.

به این دلیل که نفت توسط پراکنش طبیعی (که در دریاها، متلاطم و با نفت‌های دارای گرانیروی پایین، فرایندی است نسبتاً سریع) پخش می‌شود، قرارگیری برخی از ارگانیسم‌های دریایی در معرض غلظت‌های معینی از نفت تجزیه شده حتی هنگامی که از دیسپرسنت‌ها استفاده نشده است نیز رخ می‌دهد.

مطالعات بسیاری انجام شده است تا روش‌های آزمون سمیت جدیدی ابداع شود که ارگانیسم‌های آزمایشی را در معرض وضعیتی نزدیک‌تر به وضعیت محیط واقعی در شرایط آلودگی‌های نفتی قرار دهد. آزمون‌های سمیتی که با روش‌های «در معرض قرارگیری» واقع‌گرایانه و عملی‌تر انجام شده‌اند نشان می‌دهند استفاده از دیسپرسنت‌ها در

غلظت‌های کم‌تر از ۱۰-۵ ppm نفت تجزیه شده تاثیر قابل توجهی بر تخم و لاروهای جانداران دریایی ندارد. همچنین مشخص شده است سطح ۴۰-۱۰ ppm بر ساعت نیز تاثیرات قابل توجهی بر زندگی دریایی جانداران بالغ تر مانند لاروهای بزرگ‌تر، ماهی‌ها و حلزون‌ها ندارد. با وجود این، مطالعات اخیر (مانند مطالعه دیسکوبیول^۱) نشان می‌دهند که:

- غلظت مهلک اثرگذار بر جانداران جوان و بزرگ‌تر بسیار بیش‌تر از نهایت غلظتی است که در حوادث واقعی آلودگی‌های نفتی مشاهده شده است.

- پس از مدت زمان مواجهه، آسیب‌های غیرمهلک نیز (مانند استرس، تجمع متابولیت‌ها در کبد) مشاهده شد، با این وجود اکثر این اثرات در یک بازه زمانی نسبتاً کوتاه قابل بازگشت هستند، به عنوان مثال پس از دو هفته مرحله بهبودی، آسیب‌های مشاهده شده از بین رفته یا به سطح بسیار ناچیزی یافتند (REMPEC, 2011).

مشروط به این‌که دیسپرسنت‌ها به منظور تجزیه آلودگی نفتی در آبی استفاده شوند که عمق لازم و تبادل و تلاطم کافی را داشته باشد تا بتواند باعث ترقیق مناسب شود، خطر افزایش غلظت نفت تجزیه شده و رسیدن آن به سطوحی که در دراز مدت تاثیرات قابل توجهی برای اکثر جانداران دریایی داشته باشد، بسیار ناچیز است.

۳-۲-۲- تجزیه میکروبی

پراکنش نفت، چه به صورت مکانیکی و چه به صورت شیمیایی، نفت را به صورت راحت‌تر در اختیار میکروارگانیسم‌های حاضر در آب دریا قرار می‌دهد. بنابراین تاثیر دیسپرسنت‌ها بر تجزیه میکروبی نفت نیز بسیار قابل اهمیت است.

میکروارگانیسم‌های قادر به رشد در هیدروکربن‌های نفتی، در تمام دریاها وجود دارند و مقدار تجزیه میکروبی مستقیماً به میزان پراکنش نفت بستگی دارد. درصدی از پارافین و ترکیبات دارای آروماتیک بالا یا متوسط نفت، قابلیت تجزیه میکروبی دارند، در حالی که در مورد هیدروکربن‌های پلی آروماتیک (۴،۵ حلقه ای) و آسفالتن‌ها نمی‌توان با قطعیت گفت که قابلیت تجزیه میکروبی وجود دارد.

دیسپرسنت‌ها میزان تجزیه نفت را به دو طریق افزایش می‌دهند:

- از طریق افزایش نسبت سطح به حجم نفت

۱- پروژه دیسکوبیول برای مطالعه مصرف دیسپرسنت‌ها در مناطق ساحلی طی یک برنامه ۳ ساله در Cedre فرانسه (۲۰۰۸ - ۲۰۱۰) انجام شد. هدف این پروژه مقایسه اثر پراکندگی مواد شیمیایی با شرایط غیر پراکندگی به منظور تهیه اطلاعات مورد نیاز و تصمیم‌گیری در شرایط وقوع یک لکه نفتی بوده است. در این پروژه سمیت و اثر نفت با و بدون استفاده از دیسپرسنت‌ها بر روی حیات موجودات زنده در ستون آب و گل و لای بستر آن و همچنین روی علف‌های دریایی مورد بررسی قرار گرفته است.

- از طریق افزایش دسترسی زیستی نفت (ثبیت قطره‌های نفت در ستون آب به جای به ساحل بردن یا رسوب دادن آن‌ها).

با وجود این، در برخی شرایط دیسپرسنت‌ها می‌توانند خود به عنوان ماده غذایی، هدف تجزیه میکرواورگانیزم‌ها قرار گیرند و یا از طریق افزایش غلظت نفت تجزیه شده در ستون آب، که تاثیرات بازدارنده یا سمیت موقتی بر جوامع میکروبی طبیعی دارد، میزان تجزیه زیستی را کاهش دهند.

برخی مطالعات آزمایشگاهی و تمام مطالعات انجام شده در محیط‌های شبیه‌سازی شده نشان داده‌اند که میزان تجزیه زیستی نفت در هنگام استفاده از دیسپرسنت‌ها افزایش می‌یابد. همچنین در بررسی‌های آزمایشگاهی ممانعت از تجزیه زیستی در نفت تجزیه شده نیز ثبت گردیده است. با وجود این، به نظر می‌رسد این ممانعت در غلظت‌های بالاتر از مقدار مورد انتظار در وضعیت‌های میدانی نفت تجزیه شده رخ می‌دهد. داده‌های به دست آمده از مطالعات در محیط‌های شبیه‌سازی شده به خوبی نشان داده‌اند که استفاده موثر از دیسپرسنت‌ها میزان تجزیه زیستی لکه نفتی را افزایش می‌دهد. اگر چه اطلاعات موجود بیان می‌دارند که ترکیبات نسوز علیرغم افزودن دیسپرسنت‌ها نیز تجزیه نخواهند شد، یافتن پاسخ این پرسش که آیا دیسپرسنت‌ها میزان تجزیه زیستی را افزایش می‌دهند یا نه همچنان مستلزم مطالعات بیش‌تری می‌باشد (REMPEC, 2011).

۳-۲-۳- تاثیر دیسپرسنت‌ها بر پستانداران و پرندگان دریایی

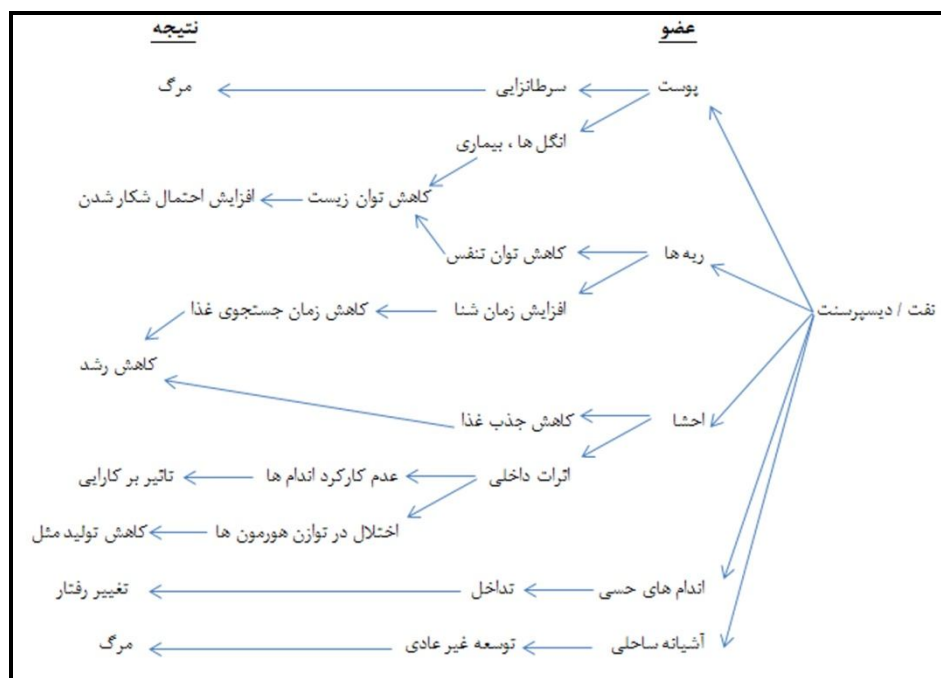
نفت از دو طریق بر پرندگان و پستانداران دریایی تاثیر می‌گذارد:

- اثرات سمی ناشی از بلع مستقیم نفت از سطح آب دریا یا بلع غیرمستقیم از طریق تمیز کردن بدن خود.
 - اثرگذاری بر قابلیت دفع آب توسط پر یا پوست حیوانات که برای عایق‌بندی دمایی بدن حیوان حیاتی است.
- هنوز تاثیر استفاده از دیسپرسنت‌ها بر کاهش این نوع از اثرات نفت به طور گسترده‌ای مورد مطالعه قرار نگرفته است. بررسی مطالعات موجود تفاوتی در سمیت ناشی از عناصر سمی موجود در نفت تجزیه شده به روش مکانیکی و نفت تجزیه شده به روش شیمیایی در پرندگان دریایی را نشان نداده است. با وجود این، نیاز به کاهش نفت سطحی برای محافظت از پرندگان احساس می‌شود. به نظر می‌رسد مواجهه با دیسپرسنت‌ها و نفت تجزیه شده بیش‌تر موجب نگرانی است تا سمیت افزایش یافته توسط نفت.

می‌دانیم که پستانداران دریایی از قرار گرفتن در معرض نفت دچار آسیب می‌شوند. آسیب‌های گزارش شده شامل نقص در کارکرد فرایندهای فیزیولوژیک مانند تنظیم حرارتی، توانایی شنا و تعادل بدن و همچنین نقص در فرایندهای زیست-شیمیایی مانند فعالیت‌های آنزیمی می‌شود. سایر آسیب‌های آشکار دیگر مانند تحریک و جراحات‌های چشمی نیز گزارش شده‌اند. قرار گرفتن پستانداران دریایی در معرض نفت می‌تواند بر توانایی این حیوانات برای نوشیدن آب، ذخیره‌سازی و تصفیه هیدروکربن‌ها تاثیر بگذارد، ضمن این‌که موارد مواجهه شدید ممکن است در برخی پستانداران نابالغ که در برابر تاثیرات سمی نفت آسیب‌پذیرتر هستند منجر به تلفات شود.

از آن جا که آلوده شدن به نفت منجر به کاهش توانایی عایق بندی حرارتی پوست می شود، برای پاک سازی نفت خام چسبیده به پوست حیوانات، به صورت آزمایشی از دیسپرسنت ها استفاده شده است. این آزمایش ها منجر به رفع هم زمان چربی های پوستی و نفت خام شد که در نتیجه قابلیت دفع آب بدن حیوان را از بین برد. سورفکتانت ها (مواد کاهنده کشش سطحی) می توانند ترشده گی پر یا پوست را افزایش دهند که این امر باعث نفوذ آب سرد و افزایش گرمایی می شود. این مساله به خصوص برای حیواناتی خطرناک است که توسط پر یا پوستشان می توانند در آب شناور بمانند یا بدن خود را عایق بندی کنند. همچنین مدارک و شواهدی از مرگ حیوانات در اثر بلع مستقیم نفت در حین تمیز کردن بدن جانداران ثبت شده است. اطلاعات به شدت محدودی از تاثیر دیسپرسنت ها یا نفت تجزیه شده بر پستانداران دریایی وجود دارد، با وجود این استفاده از دیسپرسنت ها نمی تواند تهدید فیزیکی آلودگی نفتی را برای پستانداران دریایی عایق بندی پوستی، کاهش دهد (REMPEC, 2011).

پراکنده سازها بر روی لاک پشت ها تاثیر زیادی می گذارند در برخی موارد به سرعت موجب مرگ این جانوران می شوند که شرح کامل آن در شکل (۱-۳) ارائه شده است (Milton et al, 2003).

شکل ۱-۳- تاثیر پراکنده سازها بر روی قسمت های مختلف بدن لاک پشت ها (Milton et al, 2003)

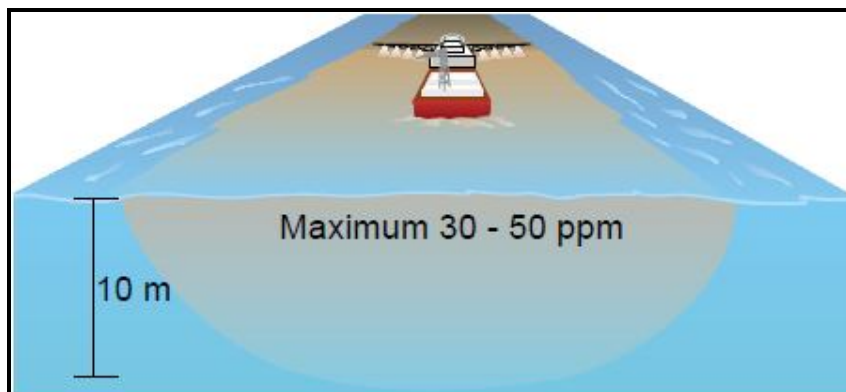
۳-۲-۴- اثرات دیسپرسنت ها بر مناطق ساحلی و منابع طبیعی

استفاده از دیسپرسنت می تواند به عنوان راهی برای به حداقل رساندن اثرات بالقوه و یا جلوگیری یا کاهش آلودگی نوارهای ساحلی در نظر گرفته شود، اما در اکثر مواقع خود به عنوان آلوده کننده محیط زیست در نظر گرفته می شود. علیرغم پیشرفت ها در فرمولاسیون های دیسپرسنت، سمی بودن مخلوط دیسپرسنت/نفت برای محیط زیست دریایی، عمده ترین نگرانی زیست محیطی می باشد. در تعدادی از کشورها، سهولت در تجزیه دیسپرسنت ها و سمیت آن ها یک

نگرانی است و مطالعاتی در این خصوص در حال انجام می‌باشند. فرایندهای برای استفاده از دیسپرسنت در بسیاری از کشورها در حال تصویب است تا هم سودمندی و هم سمیت آن‌ها را مدنظر قرار دهد. محصول تصویب شده در یک کشور ممکن است در کشور دیگر تصویب نشود، بنابراین قبل از استفاده در هر مکان با توجه به لیست ملی اماکن حفاظت شده، باید مشورت صورت گیرد. لازم به ذکر است لیست مناطق حفاظت شده ساحلی خلیج فارس و دریای عمان عبارتند از:

- پناهگاه حیات وحش شادگان
- منطقه حفاظت شده حله
- منطقه حفاظت شده مند
- پارک ملی دیر- نخیلو
- پارک ملی نای بند
- منطقه حفاظت شده سراج
- منطقه حفاظت شده فارور
- منطقه حفاظت شده خوران (حرا)
- منطقه حفاظت شده تیاب و میناب (حرا)
- منطقه حفاظت شده رود گز (حرا)
- منطقه حفاظت شده گابریک (حرا)

مطالعات بر روی نفت خام، نشان داده‌اند که بلافاصله پس از کاربرد دیسپرسنت، غلظت نفت دقیقاً در آب زیر لکه در حدود ۳۰ تا ۵۰ ppm می‌باشد که پس از چند ساعت از ۱ الی ۱۰ ppm در ۱۰ متری و یا در ستون آب کاهش می‌باید شکل (۳-۲). بنابراین مواجهه برای موجودات دریایی از نوع حاد و زمان مواجهه محدود می‌باشد، بنابراین احتمال اثرات جانبی بلند مدت کاهش می‌باید. با این وجود، پاشش دیسپرسنت‌ها در آب‌های کم عمق توصیه نمی‌شود مگر این‌که تبادل آب کافی بتواند رقیق شدن ستون نفت پراکنده شده را تضمین نماید.

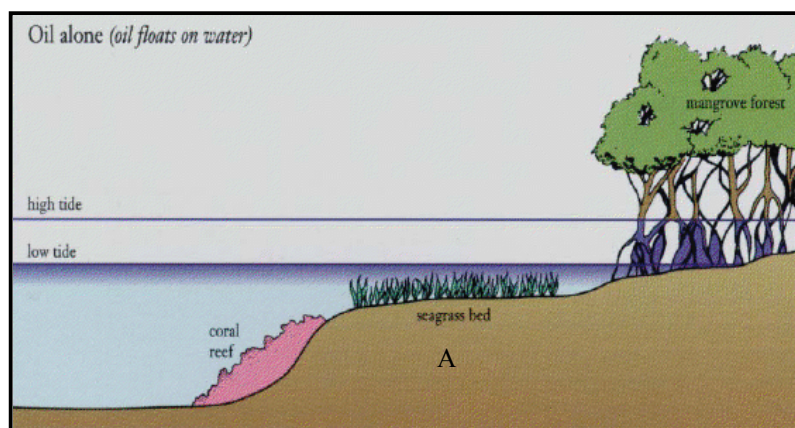

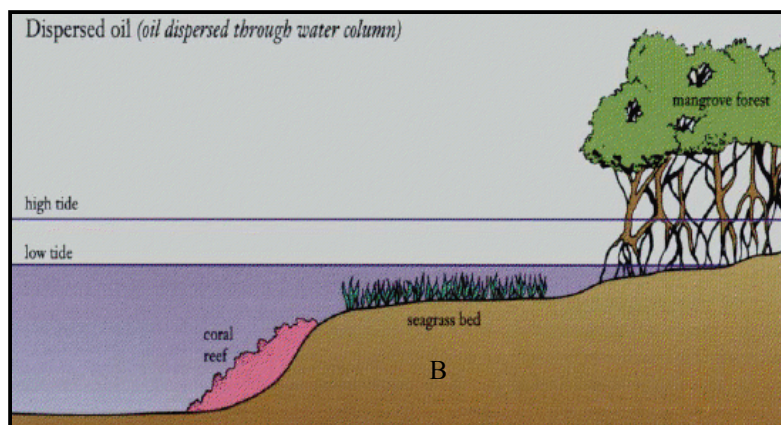
شکل ۳-۲- وضعیت مواد نفتی پس از استفاده از دیسپرسنت‌ها (Prince William, 2004)

با برآوردی از میزان رقیق شدن، می‌توان در خصوص استفاده و یا عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها به منظور حفاظت از منابع طبیعی بدون ایجاد خطر و خسارت اظهار نظر نمود. در این خصوص عوامل مربوطه عبارتند از: اوج غلظت‌ها و مدت آن‌ها، عمق آب، مقدار نفت در واحد سطح، فاصله بین محل کاربرد و نواحی حساس و هم چنین جهت و سرعت جریان‌ها. دیسپرسنت‌ها، با زدودن نفت از سطح آب خطر روغنی شدن پرندگان دریایی و آلودگی نوارهای ساحلی حساس مانند نمک‌زارها، جنگل‌های مانگرو، و سواحل توریستی را کاهش می‌دهند. با این وجود، نفت زدوده شده از سطح به ستون آب منتقل می‌شود و خساراتی توسط نفت پراکنده شده به محیط وارد می‌گردد. مرجان‌ها، چمن‌های دریایی و نواحی تخم‌ریزی ماهی‌ها ممکن است به نفت پراکنده شده بسیار حساس باشند، بنابراین در مناطقی که احتمال تاثیرپذیری این منابع وجود دارد، استفاده از دیسپرسنت‌ها پیشنهاد نمی‌شود. همچنین استفاده از دیسپرسنت‌ها در مجاورت اجتماعات ماهی‌ها، بسترهای صدف‌ها و نواحی ماهی‌گیری در آب‌های کم عمق، به علت خطر فزاینده فاسد کردن ذخایر طبیعی توصیه نمی‌شود، همچنین استفاده از دیسپرسنت‌ها در مجاورت ورودی‌های آب صنعتی به دلیل خطر فزاینده وارد شدن نفت به این ورودی‌ها توصیه نمی‌شود.

تصمیم در مورد استفاده یا عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها، به روشنی بیان نشده و باید تعادلی بین مزایا و محدودیت‌های آن، از جمله اعتماد به فرایندهای طبیعی، مقرون به صرفه بودن، حمایت از منابع مختلف در قبال خسارت و آلودگی برقرار گردد. در بسیاری از موارد، انجام ارزیابی‌های زیست‌محیطی و مشورت با مقامات ملی، قبل از کاربرد دیسپرسنت‌ها، ضروری خواهد بود. با توجه به این که زمان استفاده از دیسپرسنت‌ها محدود است، برای اجتناب از تاخیرها در جلوگیری از نشت لکه‌ها، تصمیم‌گیری در خصوص این که آیا دیسپرسنت‌ها می‌توانند استفاده شوند و اگر چنین است در چه شرایط محیطی باید استفاده شوند، باید قبلاً مورد توافق مقامات قرار گیرد (ITOPF, 2009).

البته استفاده از دیسپرسنت‌ها در هنگامی که نشت نفت درختان جنگل‌های مانگرو را فرا گرفته موثرتر است زیرا از بروز خفگی ناشی از چسبیدگی نفت بر روی ریشه‌های هوایی این درختان (نماتوسیست) جلوگیری کرده و اثر تخریبی نفت را کاهش می‌دهد. (شکل (A-۳-۳) در زمان آلودگی نفتی و شکل (B-۳-۳) استفاده از دیسپرسنت‌ها را نشان می‌دهد) (mentaljudo.blogspot.com, 2010).

شکل ۳-۳- اثر پراکنده‌سازها بر روی جنگل‌های مانگرو (mentaljudo.blogspot.com, 2010)

۳-۳- نظارت بر کارایی دیسپرسنت

با توجه به این که دیسپرسنت‌ها در مراحل اولیه نشت نفت کارآمدتر هستند، تصمیم‌گیری سریع و بدون از دست دادن زمان در ارزیابی‌ها و مذاکرات در مورد استفاده یا عدم استفاده از دیسپرسنت‌ها دارای اهمیتی بسیار حیاتی است (REMPEC, 2011).

میزان کارایی دیسپرسنت‌ها باید به‌طور پیوسته مورد نظارت قرار گیرد. مشاهده بصری مهم می‌باشد اما ممکن است در شرایط آب و هوایی بد، در آب‌هایی با بار رسوبی بالا و یا به هنگام پراکندگی نفت‌های کمرنگ (رنگ پریده) از میزان کارایی کاسته شود، کما این که پاشش و نظارت بصری در شب غیرعملی می‌باشد. استفاده از دیسپرسنت زمانی کارایی و ارزش دارد که بلافاصله پس از پاشش و در مدت زمان کوتاهی پس از آن تغییرات قابل رویت باشد. عدم تغییر در ظاهر نفت و عدم کاهش در پوشش نفت نشان دهنده آن است که دیسپرسنت موثر نیست (ITOPF, 2009).

۳-۴- توصیه‌هایی برای استفاده از دیسپرسنت‌ها

۳-۴-۱- تجزیه‌پذیری و تجزیه‌ناپذیری نفت

همان‌گونه که در بخش‌های قبلی نیز به آن اشاره شد، اثرگذاری پراکنش شیمیایی به ماهیت آلاینده وابسته است و گرانروی آلاینده در دمای محیط یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذاری دیسپرسنت می‌باشد. گرانروی یک آلاینده نفتی با گذر زمان (از آغاز نشت) در محیط افزایش می‌یابد و برعکس با گذر زمان تحت تاثیر تبخیر و تعلیق، تجزیه‌پذیری آن کاهش می‌یابد: به طور خلاصه، یک آلاینده نفتی تنها در طی یک بازه زمانی مشخص تجزیه‌پذیر است، که به آن «فرصت پراکنش» گویند.

برای برآورد گرانروی یک آلاینده نفتی، ویا «فرصت پراکنش»، می‌توان از مدل‌های داده‌پردازی مشخصی استفاده کرد که برای تخمین تغییر شکل و روند گسترش آلاینده بر اساس ماهیت آن و شرایط محیطی طراحی شده‌اند. هنگامی که آلاینده دارای گرانروی قابل توجهی باشد، محیط (وضعیت دریا) متلاطم تر شده و احتمال موفقیت پراکنش نیز بالاتر می‌رود. از دیدگاه زیست‌محیطی، محصولات نفتی ناپایدار پالایشگاهی (مانند دیزل، بنزین و نفت سفید) چون پس از نشت در دریا تبخیر شده و خود به خود تجزیه می‌شوند، به پراکنش نیاز ندارند. علاوه بر این، این محصولات سبک شامل عناصر سبک سمی هستند که اگر در آب پراکنده شوند تأثیرات مخرب بیش‌تر و بزرگ‌تری به بار می‌آورند. برای این محصولات، پراکنش شیمیایی به دلایل ایمنی، (کاهش خطر آتش‌سوزی یا انفجار) کارآمدتر هستند.

رعایت نکات زیر قبل از اقدام به هرگونه پراکنش الزامی است: در خصوص مواد نفتی که اغلب در داخل یا مجاورت آب‌های قلمرو کشورها (آب‌های کم عمق نزدیک به ساحل) حمل و نقل می‌شوند/ یا در «بنادر کشورها» تخلیه می‌شوند، مطالعات ویژه‌ای باید انجام شود تا فرصت‌های اقدام به پراکنش سنجیده شود، برخی از این مطالعات عبارتند از:

- انجام مطالعات اثر عوامل جوی با استفاده از مدل‌سازی
- انجام آزمون‌های آزمایشگاهی به منظور سنجش تجزیه‌پذیری نفت.

نتایج به دست آمده از بررسی‌ها و مطالعات در قالب جداولی ارائه می‌گردد که در آن‌ها گرانروی/فرصت پراکنش نفت بر اساس شرایط محیطی مختلف (دما، باد) بررسی می‌گردد. مطالعات باید توسط «نهاد یا سازمان مسوول» و در همکاری با «نهادهای سازمان‌ها و سایر مراجع درگیر» انجام شود (REMPEC, 2011).

۳-۴-۲- محل‌هایی که پراکنش شیمیایی در آن‌ها مورد قبول است.

سمیت نفت تجزیه شده می‌تواند بر روی گیاهان و جانوران آبی تأثیرگذار باشد، بنابراین انجام پراکنش شیمیایی در هر جایی امکان‌پذیر نیست.

پراکنش شیمیایی به طور کلی در داخل یا در مجاورت مناطق آسیب‌پذیر یا حساس از نظر بوم‌شناختی و همین‌طور در مناطقی که به دلیل بازیافت (استفاده دوباره) و اختلاط آب، شرایط مساعد برای رقیق‌سازی سریع نفت تجزیه شده مهیا نیست، به کار گرفته نمی‌شود.

تعیین مناطقی که می‌توان در آن‌ها از پراکنش شیمیایی استفاده کرد فرایندی نسبتاً پیچیده و زمان‌بر است زیرا باید داده‌ها و پارامترهای زیست‌محیطی مختلف محلی از جمله (موج‌ها، تنوع زیستی و...) در نظر گرفته شوند. چنین کاری (تعریف این مناطق) در طی یک حادثه باید با سخت‌کوشی هر چه تمام‌تر انجام شود. مناطقی که می‌توان در آن‌ها از پراکنش شیمیایی استفاده کرد به دلیل محدودیت‌های زمین‌شناسی در استفاده از دیسپرسنت‌ها، باید از پیش تعیین مکان‌یابی شوند.

انتخاب این مناطق باید بر اساس مطالعات و بررسی دستورکارهایی باشد که هدف‌شان مقایسه تغییر شکل، گسترش و تأثیرات اجتماعی-اقتصادی و زیست‌محیطی آلاینده‌های تجزیه شده و تجزیه نشده است (با در نظر گرفتن مفهوم

"NEBA" و رهنمودهای IMO/UNEP^۱. این بررسی‌ها باید تمام ویژگی‌های محلی را در نظر بگیرند از جمله: نوع منابع اجتماعی، اقتصادی و بوم‌شناختی مناطق محافظت شده دریایی و منابع مرتبط به شیلات، جریان‌های دریایی و فصول سال، تغییرات جوی و مهاجرت گونه‌های دریایی متاثر و... محدودیت‌های زمین شناختی نیز باید برای بهبود عملکرد دستورکارهای مربوط به آلودگی‌های نفتی، مطابق با شرایط آلودگی تعیین شوند.

یک کمیته فنی، در هنگام ضرورت و در مناطق مربوط و متاثر مانند ورودی بندرگاه (منطقه ای بسیار آسیب‌پذیر) و مناطق محافظت شده دریایی (که دارای ارزش زیست‌محیطی بالایی هستند: زیست‌بوم‌های حیاتی دریایی و شیلات)، تغییرات این محدودیت‌های کلی را در مقیاس محلی مورد بررسی و مطالعه قرار می‌دهد تا بتواند ویژگی‌های محلی (زیست‌محیطی و اجتماعی، اقتصادی) را به درستی در اقدامات خود لحاظ کند. این کمیته فنی می‌تواند از مشاوره سازمان‌های غیردولتی^۲ (مردم نهاد) که در زمینه محافظت از دریا فعالیت می‌کنند و متخصصان علمی در زمینه محیط‌زیست دریایی بهره‌مند شود.

با در نظر گرفتن مناطق بندرگاهی و ارائه «فهرست بندرگاه‌های در معرض خطر»، امکان استفاده از دیسپرسنت‌ها باید بر اساس دستور کارهایی واقع‌گرایانه و عملی مورد بررسی قرار گیرد، دستور کارهایی که بر اساس مقدار نفتی که انتظار می‌رود در نشت نفت و ایجاد لکه‌های نفتی به دریا بریزد، محل‌های اصلی که خطر رخداد حادثه در آن‌ها بیش‌تر است، وضعیت آب و هوایی غالب، جریان جزر و مد و تلاطم سطحی، تدوین یابند، این بررسی‌ها برآنند که مقایسه‌ای واقع‌گرایانه (بر اساس تجهیزات موجود) بین گزینه‌های بازایی آلودگی، پراکنش شیمیایی و هدایت نفت به سمت ساحل به منظور پاک‌سازی ساحلی، انجام دهند. برای هر کدام از این گزینه‌ها آسیب‌های زیست‌محیطی و هزینه‌های الزامی نیز باید در نظر گرفته شود تا به منظور تعیین مناسب‌ترین گزینه با هزینه‌ها و آسیب‌های ناشی از سایر گزینه‌ها مقایسه شود. در رابطه با استفاده از دیسپرسنت‌های لکه‌های نفتی در آب‌های داخلی توجه به این نکته ضروری است که، منطق و دلیل استفاده از دیسپرسنت‌ها در آب‌های داخلی کاملاً با آب‌های دریایی تفاوت داشته و ملاحظات زیست‌محیطی مختص به خود را دارد (REMPEC, 2011).

۳-۴-۳- موقعیت‌هایی که از دیسپرسنت‌ها نباید استفاده شوند

دیسپرسنت‌ها با برداشتن نفت از سطح آب، خطرات ناشی از مواجهه با نفت بر پرندگان دریا و خطوط ساحلی حساس مانند باتلاق نمک، سواحل حاره‌ای (مانگرو) و توریستی را کاهش می‌دهد. بسیاری از گونه‌های ماهی‌های آزاد قادر به

1- International Maritime Organization/United Nation Environment Programme

2- NGO

تشخیص نفت پخش شده در ستون آب با غلظت‌های پایین بوده و به سمت دیگری شنا و از آن اجتناب می‌کنند. به شرطی که تبادل آب کافی برای رقیق کردن نفت پخش شده در حجم بالاتری از آب وجود داشته باشد، غلظت نفت پخش شده در ستون آب به سرعت کاهش می‌یابد.

به طور کلی در موارد زیر استفاده از دیسپرسنت‌ها توصیه نمی‌شود:

- دیسپرسنت‌ها نباید در آب بسیار کم عمق با عمق کمتر از ۱۰ متر استفاده شوند، زیرا رگه‌های نفت پخش شده با بستر دریا تماس برقرار خواهد کرد و ارگانیزم‌هایی که در ته دریا زندگی می‌کنند را در معرض غلظت‌های بالای نفت پخش شده قرار می‌دهند.
- تغذیه کننده‌های دریایی مانند ماهی صدف‌دار که از پلانکتون تغذیه می‌کنند ممکن است قطرات نفت پخش شده را جذب کنند. بنابراین دیسپرسنت‌ها نباید برای لکه‌های نفتی که مستقیماً بالای بسترهای این ماهی قرار دارد، مورد استفاده قرار گیرند.
- دیسپرسنت‌ها نباید برای لکه‌های نفتی که مستقیماً بالای مرجان‌ها، علف دریایی و مناطق ماهی‌گیری قرار دارد استفاده شوند، زیرا این مناطق به نفت پخش شده بسیار حساس هستند.
- استفاده از دیسپرسنت‌ها معمولاً در مجاورت و نزدیکی قفس ماهی‌ها^۱، بسترهای نرم‌تنان صدف دار یا آبزیان و مزارع پرورش آبزیان، توصیه نمی‌شود زیرا خطر آلودگی وجود دارد.
- استفاده از دیسپرسنت‌ها در نزدیکی لوله‌های برداشت آب صنعتی و آب‌شیرین‌کن‌ها که توسط بوم‌های ثابت محافظت شده‌اند، توصیه نمی‌شود. زیرا نفت پخش شده از زیر بوم‌ها عبور کرده و مبدل‌های حرارتی را آلوده می‌کند (Lewis et al, 2009).

۳-۴-۴- فرآیند تصمیم‌گیری

فرایند تصمیم‌گیری در خصوص استفاده از دیسپرسنت‌ها بر اساس ۳ سوال اساسی به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- آیا پراکنده‌سازی نفت امکان‌پذیر است؟ آیا از نقطه نظر فیزیکوشیمیایی نفت قابلیت پخش شدن دارد؟
- ۲- آیا استفاده از پراکنده‌ساز قابل قبول است؟ آیا از نقطه نظر زیست‌محیطی و اقتصادی استفاده از پراکنده‌سازها سودمند است؟
- ۳- آیا از نقطه نظر تدارکاتی کاربرد پراکنده‌سازها امکان‌پذیر می‌باشد؟

فلوچارت مربوط به فرآیند تصمیم‌گیری و سوالات مربوط به آن در پیوست شماره ۱، ارائه شده است (REMPEC, 2011).

۳-۵- کاربرد دیسپرسنت‌ها در حوادث نفتی در زیر آب (مانند ترکیدن لوله)

می‌توان از دیسپرسنت‌ها در تجزیه نفت ناشی از نشت‌های زیر آب مانند ترکیدگی و نشت‌هایی که از چاه‌های زیر دریایی رخ می‌دهند، استفاده کرد. این روش اخیراً و در حادثه سال ۲۰۱۰ "Deep Water Horizon" در خلیج مکزیک به کار گرفته شد. در این حادثه مقادیر عظیمی از نفت وارد دریا شده بود (میزان فشار بالا/ سرعت برشی بالا) و برای تجزیه نفتی که در حال نشت بود (نفت تازه)، مقادیر زیادی دیسپرسنت مستقیماً به منبع نشت در کف دریا و به درون لوله بالارو آسیب دیده تزریق شد (در عمق ۱۳۰۰ متری) تا:

مقدار نفتی که از چاه آسیب دیده به سطح می‌رفت کاهش یابد.

مقدار مواد فرار در فضای اطراف چاه آسیب دیده (به دلایل ایمنی) کاهش یابد.

مقدار نفتی که مستعد حرکت داده شدن (به وسیله باد و...) به سمت خط ساحلی آسیب‌پذیر ایالت لوئیزیانا بود، کاهش یابد (به دلیل بروز مسایل زیست‌محیطی).

پس از استفاده از دیسپرسنت‌ها، تشکیل یک رگه بزرگ نفت تجزیه شده در عمق ۱۱۰۰ تا ۱۳۰۰ متری با غلظت‌های پایین مشاهده شد.

از نظر کارایی، همچنان تردیدهایی در مورد اثرگذاری واقعی دیسپرسنت‌ها وجود دارد و جامعه علمی همچنان منتظر تحقیقات و بررسی‌های بیش‌تر است، اما برآوردهای اولیه دانشمندان این است که استفاده از دیسپرسنت‌ها و تأثیرات پراکنده‌سازی نفت در ستون آب معمولاً از لحاظ زیست‌محیطی آسیب کم‌تری نسبت به حرکت لکه نفتی به سمت تالاب‌ها یا زیست‌بوم‌های ساحلی در پی خواهد داشت.

لازم به ذکر است که راهکارها و توصیه‌های معمول در کاربرد دیسپرسنت‌ها در مورد لکه‌های سطحی ممکن است در مورد کاربردهای زیرآبی موثر نباشد. در کاربرد زیر دریایی دیسپرسنت‌ها، نفت هنوز تازه بوده و عناصر سبک خود را دارد، (که سمی‌ترین اجزای آن هستند) در حالی که لکه‌های سطحی معمولاً تا حدی هوازده می‌شوند. با وجود این و با در نظر گرفتن محیط نشت بسیار عمیق نسبت به شرایط آب سطحی (منطقه آبی نورگیر)، شرایط زیست‌محیطی (دما، حساسیت و تنوع زیست‌محیطی و...) آن‌قدر متفاوت است که روش معمول برای ارزیابی تأثیر احتمالی پراکنش شیمیایی، دیگر کارایی ندارد (REMPEC, 2011).

۳-۶- عملکرد دیسپرسنت در آب‌هایی با شوری کم

اکثر دیسپرسنت‌ها برای کار در شرایط دریای آزاد با شوری 30 psu یا بیش‌تر ساخته می‌شوند، بنابراین مناطقی مانند دریای شمال یا اقیانوس‌های آتلانتیک یا آرام بیش‌تر مورد استفاده قرار می‌گیرند.

سورفاکتانت‌های غیریونی موجود در دیسپرسنت‌ها از لحاظ شیمیایی به شوری آب دریا حساس هستند و زنجیره‌های اکسید اتیلن آن‌ها در تماس با نمک موجود در آب دریا تغییر می‌یابند. اکثر دیسپرسنت‌ها، البته نه همه آن‌ها، در آب شیرین به خوبی کار نکرده و اثربخشی بیش‌تر دیسپرسنت‌ها تقریباً تا 10 psu کاهش می‌یابد. این امر برای بسیاری از دیسپرسنت‌ها دارای اهمیت نیست زیرا در رودخانه‌ها و دریاچه‌ها مورد استفاده قرار نمی‌گیرند (Lewis et al, 2009).

با این حال، شرایطی وجود دارد که در آن پراکندگی لکه نفتی در آب با شوری کم مد نظر می‌باشد. جریان‌های آبی از رودخانه‌های بزرگ به دریا می‌تواند محدوده‌های بزرگی از آب با شوری کم ایجاد کند. مناطق بزرگی با شوری کم وجود دارد که با رودخانه‌های بزرگی مانند آمازون و می‌سی‌سی‌پی در ارتباط هستند، همچنین آب ذوب شده از یخ نواحی قطبی می‌تواند در بالای آب دریا که چگال‌تر است شناور شده و لایه نازکی از آب با شوری کم تولید کند. هم‌چنین، دریا‌های نیمه محصور با ورودی بالای آب رودخانه وجود دارند، مانند دریای بالتیک، که در آن مناطق زیادی از آب با شوری کم وجود دارد (Lewis et al, 2009).

برخی از دیسپرسنت‌ها، مانند دیسپرسنت‌های نوع Basic Freshwater, Disper ED, Inipol IPF و OD 4500 به طور ویژه برای استفاده در آب‌های شیرین ساخته شده‌اند. البته در آب‌های شور هم اثربخشی مطلوبی دارند. در بسیاری از کشورها تاییدیه‌ای برای ارزیابی عملکرد دیسپرسنت بر روی لکه‌های نفتی موجود در آب‌های شیرین وجود ندارد. با این حال، بر اساس طرحی در فرانسه علاوه بر تست کارایی، سمیت و تجزیه‌پذیری دیسپرسنت‌های دریایی، آزمون رقیق شدن IFP (NF.T 90-345) نیز بر روی آب شیرین و انواع متفاوت نفت با شرایط مشابه دیسپرسنت‌های دریایی، بر روی گونه‌ای از ماهی‌های آب شیرین، یعنی گورخر ماهی انجام شده است (Lewis et al, 2009).

۳-۷- کاربرد دیسپرسنت در خطوط ساحلی

دیسپرسنت‌ها بعضی اوقات به عنوان پاک‌کننده‌هایی برای زدودن نفت از سطوح سفت همانند صخره‌ها، دیواره‌های دریا و دیگر ساختارهای ساخته شده توسط انسان در سواحل استفاده می‌شوند. در این روش عموماً از سیستم‌های دستی که بر روی کوله پشتی نصب شده‌اند، استفاده می‌شود. به دلیل عدم امکان جمع‌آوری نفت پراکنده شده، استفاده از دیسپرسنت‌ها روی خطوط ساحلی با نگرانی‌های زیست‌محیطی همراه است. در این موارد از پاک‌کننده‌های مخصوص

خط ساحلی استفاده می‌شود. به عنوان مثال پاک‌کننده‌های حاوی حلال که در کشتی‌های عریض برای رسیدگی به نظافت موتور خانه حمل می‌شوند، که سمی‌تر از دیسپرسنت هستند و نباید به عنوان یک دیسپرسنت در دریا یا به عنوان پاک‌کننده خط‌های ساحلی استفاده شوند (ITOPF, 2009).

۳-۸- استفاده از دیسپرسنت‌ها در رودخانه‌ها و دریاچه‌ها

موارد استفاده از دیسپرسنت‌ها در آب‌های داخلی با موارد استفاده از آن‌ها در آب‌های آزاد متفاوت است: به طور کلی، پراکنش شیمیایی برای آلودگی‌های نفتی در آب‌های داخلی به دلایل زیر مناسب نمی‌باشد:

- حجم آب اغلب محدود بوده و شرایط ترقیق و انتشار مشابه شرایط معمول در دریاهای آزاد را ندارد.
- تلاطم اغلب آن‌قدر ضعیف است که نمی‌تواند در فرایند پراکنش تاثیر مثبتی داشته باشد.
- در آب‌های داخلی، حوادث لکه‌های نفتی اغلب شامل محصولات پالایش شده سبک می‌شوند که مستلزم پراکنش شیمیایی نمی‌باشند.

تردیدهایی در مورد تاثیرات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی وجود دارد. ملاحظات زیست‌محیطی در آب‌های داخلی ممکن است از نظر حساسیت و آسیب‌پذیری با ملاحظات زیست‌محیطی مربوط به محیط‌زیست دریایی متفاوت باشد، این موارد باید از پیش و به منظور بررسی این مساله که آیا مزایای استفاده از پراکنش بیش از معایب آن است یا خیر، مورد مطالعه قرار گیرند. به طور خاص، پراکنش شیمیایی در مجاورت یا بالا دست سازه‌های آبگیر (که در چنین مواردی آلوده خواهند شد)، مزارع پرورش ماهی و... به هیچ وجه روش مناسبی نیست.

به طور کلی، طبق این ملاحظات نباید از دیسپرسنت‌ها در محیط‌های آب شیرین استفاده شود، شرایطی که می‌توان از روش پراکنش در آب‌های شیرین استفاده کرد عبارتند از:

- بهتر است فرآورده‌های نفتی قابل تجزیه، با گرانی کمی‌تر از ۱۰۰۰۰-۵۰۰۰ cSt و پایدار (که شامل فرآورده‌های پالایشی سبک نظیر بنزین، نفت دیزل و نفت سفید که به صورت طبیعی تبخیر شده و خود تجزیه هستند نمی‌شود) باشند.
- جریان و امواج شدیدی وجود داشته باشد که مانع از به کارگیری روش‌های بازیابی شود، یا در دریاچه‌های بزرگ و هنگامی که تلاطم ناشی از شرایط آب و هوایی نامساعد (باد) آن‌قدر شدید باشد که اجازه اجرای عملیات بازیابی را ندهد.

- محل آلودگی به اندازه زیاد و کافی از سازه‌های آبگیر و منابع آسیب‌پذیر از نظر زیست‌محیطی دور باشد.
- مقدار آلاینده بسیار محدود باشد و نتواند محیط‌زیست محلی را آلوده کند.

رعایت موارد زیر نیز ضروری است:

- دیسپرسنت‌های ویژه طراحی شده برای استفاده در آب‌های شیرین به کار برده شود (چرا که دیسپرسنت‌های آب‌های آزاد در آب‌های داخلی کارایی مورد انتظار را ندارند).

- اگر لازم باشد، می توان پس از فرایند پراکنش، لکه نفتی را با آب پرفشار^۱ مخلوط کرده و فرایند را بهبود بخشید.
- عملیات در محل هایی انجام شود که عمق آب بیش از ۱۰ متر است.
- به جمعیتی که از آب استفاده می کنند هشدارهای لازم داده شود (اماکن ماهی گیری و...).
- حادثه به مقامات گزارش داده شود و محیط مورد نظارت و پایش قرار گیرد.
- اگر قرار است برخی ترکیبات نفتی پایدار (مانند نفت خام) مرتباً در آب های شیرین حمل و نقل شوند، بهتر است این مواد را از نظر سمیت و رفتار در محیط آب شیرین مورد مطالعه قرار داد تا مناسب ترین گزینه و بهترین شرایط مشخص گردد (REMPEC, 2011).

۳-۹- مقدار دزهای مورد استفاده دیسپرسنت ها

برای محاسبه صحیح میزان دیسپرسنت، نسبت دیسپرسنت به نفت باید تعیین شود. این نسبت می تواند از ۱:۱ برای دیسپرسنت نوع I تا ۱:۵۰ برای دیسپرسنت نوع III، بسته به روش کاربرد، نوع دیسپرسنت، نوع نفت و شرایط حاکم تغییر نماید. میزان کاربرد می تواند در دو مرحله به روش های زیر محاسبه شود:

- ۱- برآورد حجم نفت برای تصفیه بر اساس مشاهدات و فرضیات مرتبط با متوسط ضخامت و ناحیه لکه.
 - ۲- محاسبه کمیت دیسپرسنت مورد نیاز برای دستیابی به مقدار لازم (نسبت دیسپرسنت: نفت) (ITOPF, 2009).
- همان گونه که اشاره شد، دز دیسپرسنت های مورد نیاز برای مقدار معینی نفت به منظور دستیابی به بهترین سطح پاشش، بسته به نوع نفت، میزان هوازگی آن، ضخامت لایه نفتی، شرایط محیطی (مانند امواج) و خود دیسپرسنت متفاوت است.
- در موارد خاصی مانند حادثه نفتکش "Sea Empress"، چون نفت به آسانی تجزیه پذیر است، بنابراین مقدار دز پایین (نسبت دیسپرسنت به نفت) می تواند کافی باشد، در حالی که در سایر حوادث مخرب تر (که تجزیه پذیری نفت زیاد نیست)، ممکن است نیاز باشد که دز دیسپرسنت افزایش یابد.
- از نظر تجربی، بهتر است در استفاده از دیسپرسنت ها به دز ذکر شده توسط تولید کننده مراجعه شود (که اغلب در مورد دیسپرسنت های کنسانتره ۵ درصد می باشد)، میزان دز می تواند در طول عملیات و بر اساس ارقام متوسط تغییر کند.

در حالت کلی، دیسپرسنت‌های معمولی یا دیسپرسنت‌های نوع ۲ (دیسپرسنت‌های با پایه هیدروکربن) معمولاً در دزهای تقریبی ۳۰-۵۰ درصد از مقدار برآورد شده نفت با گرانروی پایین (تا ۱۰۰۰ سانتی استوک) و با دز ۱۰۰ درصد برای نفت‌های دارای گرانروی ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ سانتی استوک استفاده می‌شوند.

دزدیسپرسنت‌های نوع ۳ یا دیسپرسنت‌های کنسانتره، برای نفت‌های دارای گرانروی ۵۰۰۰ سانتی استوک، ۵٪ و برای نفت‌های دارای گرانروی ۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ سانتی استوک ۱۰ - ۵٪ می‌باشد. همچنین در مورد نفت‌های دارای گرانروی بیش از ۱۰۰۰۰ سانتی استوک نیز استفاده از دیسپرسنت‌ها چندان تاثیری ندارد. برای نفت‌های سبک تازه که به آسانی تجزیه پذیر هستند و گرانروی کم‌تر از ۵۰۰۰ سانتی استوک دارند، مقدار دز ۵ درصد می‌تواند کافی باشد.

با در نظر گرفتن نسبت کاربرد در برابر ضخامت نفت، می‌توان مقدار کاربرد را بر اساس قواعد عموماً پذیرفته شده ارزیابی ضخامت نفت انجام داد (ضخامت لکه‌های تیره نفتی معمولاً در حدود ۱/۰ میلی‌متر و ضخامت مناطقی که با لایه نازکی از نفت رنگی و درخشان پوشیده شده‌اند در حدود ۰/۰۰۱ تا ۰/۰۱ میلی‌متر برآورد می‌شود).

صرف نظر از ابزار اسپری مورد استفاده، مقدار کاربرد توسط دبی پمپ دیسپرسنت، سرعت شناور یا هواپیما و پهنای منطقه‌ای که توسط اسپری کردن پوشش داده می‌شود (نوار اسپری) تعیین می‌شود (REMPEC, 2011).

DOR^۱ نشان دهنده میزان پاک کننده ای است که قادر به پاک کردن میزان ۹۰٪ از لکه نفتی باشد. از طریق DOR می‌توان حجم دیسپرسنت مورد نیاز برای پاک کردن لکه نفتی را مورد محاسبه قرار دارد و از نظر سمیت و هزینه آن را مورد بررسی قرار داد. جدول (۲-۳) نمونه ای از برخی نفت‌های نشتی، دیسپرسنت‌های مورد استفاده و میزان DOR محاسبه شده جهت پاک‌سازی لکه نفتی را نشان می‌دهد (PrinceWilliam, 2004).

جدول ۲-۳- لیست برخی از لکه‌های نفتی پاک‌سازی شده توسط دیسپرسنت‌ها و میزان DOR (PrinceWilliam, 2004)

نوع نفت	درصد تبخیر بر حسب وزن	میانگین دمای هوا °C	میانگین دمای آب °C	حجم لکه نفتی نشتی (Li)	ضخامت تقریبی لکه نفتی (mm)	نوع دیسپرسنت	DOR	برآورد حجم DOR (Li)	درصد دیسپرسنت محاسبه شده در DOR
Hibernia	0.0	6.1	2.4	86	1.17	-	0	0	
	0.0	6.1	2.4	82	1.21	Corexit 9500	1:33	2.6	45
	7.9	6.7	0.048	88	1.47	Corexit 9500	1:38	2.32	39
	10.3	10	0.4	68	1.76	Corexit 9500	1:14	4.9	29
Hot Hibernia	0.0	10	0.4	69	1.80	Corexit 9500	1:14	4.9	32
ANS نفت خام	0.0	10	0.4	20		-	0	0	

ادامه جدول ۳-۲- لیست برخی از لکه‌های نفتی پاک‌سازی شده توسط دیسپرست‌ها و میزان DOR(PrinceWilliam,2004)

نوع نفت	درصد تبخیر بر حسب وزن	میانگین دمای هوا °C	میانگین دمای آب °C	حجم لکه نفتی نشی (Li)	ضخامت تقریبی لکه نفتی (mm)	نوع دیسپرست	DOR	بر آورد حجم DOR(Li)	درصد دیسپرست محاسبه شده DOR در
	0.0	2.8	0	71	1.15	Corexit 9527	1:32	2.2	40
	10	3.9	2	79	1.28	Corexit 9527	1:48	1.65	53
	20	2.8	0	77	1.25	Corexit 9527	1:44	1.75	39
	0.0	6.7	0.8	71	1.14	Corexit 9500	1:34		40
	0.0	16.7	0.9	74	1.20	Corexit 9500	1:81	0.9	47
	20	16.7	0.9	76	1.23	Corexit 9500	1:38	2.0	40
ANS	17	-3.1	-0.6	107	0.92		24	4.46	62
ANS	17	-1.7	-0.4	1001 (94.8)	0.97		25	3.8	25
Endicott	0	-2.1	-0.4	113	1.1		31	3.65	51
Endicott	11	-1.9	-0.6	94	0.91		22	4.27	58
Northstar	0	-4.4	-0.6	78	0.75		18	4.33	53
Northstar	29	-7.4	-0.7	105	1.1		19	5.53	45
MGS	0	-6.1	-0.5	98	0.95		24	4.08	52
MGS	20	-5.3	-1.1	105	0.90		27	3.89	63
Pt. McIntyre	0	-5.6	-0.5	103	1.0		29	3.55	55

۳-۹-۱- مقادیر مورد نیاز در هنگام اسپری از هواپیما

مقدار دوز مورد نیاز بسته به میزان آلودگی از ۵ تا ۱۰ درصد متغیر است و مقادیر مورد نیاز به ضخامت نفت بستگی دارند، مقادیر مورد نیاز مصرف دیسپرست‌ها در عملیات هوایی در جدول (۳-۳) ارائه شده است.

جدول ۳-۳- میزان دیسپرست‌ها در عملیات هوایی (REMPEC, 2011)

گرانروی (سانتی استوک بر دمای دریا)	>۵۰۰	۵۰۰-۵۰۰۰	۱۰۰۰۰-۵۰۰۰	<۱۰۰۰۰
واکنش‌پذیری نسبت به پراکنش	معمولا به راحتی واکنش‌پذیر است	معمولا واکنش‌پذیر است	گاهی واکنش‌پذیر است	معمولا واکنش‌پذیر نیست
دیسپرست‌های معمول نسل دوم- نوع ۱	هرگز با هواپیما اسپری نمی‌شوند			
دیسپرست‌های کنسانتره نسل سوم- نوع ۲ با ترقیق ۱۰٪ در آب شیرین				
دیسپرست‌های کنسانتره نسل سوم- نوع ۳ دیسپرست خالص اسپری شده به آلاینده	۵ درصد	۵ تا ۱۰ درصد	۱۰ درصد (و شاید ۱۵ درصد)	تاثیر ندارد
توجه: امولسیون تازه ممکن است لازم باشد برای انجام موثر عملیات، با وقفه ای یک ساعته، دوبار به لکه‌های نفتی دیسپرست اسپری شود. نخستین عملیات اسپری از درصد پایین دیسپرست استفاده می‌کند (۱ تا ۲ درصد) تا امولسیون را شکسته و گرانروی را کاهش دهد. عملیات بعدی نیز به طور موثری لکه را پراکنده می‌کند.				

به جز موارد خاص مانند لکه‌های ضخیم (۲۵۰ لیتر بر هکتار برای لکه‌هایی که ۲۵۰ تا ۵۰۰ میکرومتر ضخامت دارند)، مقادیر مورد نیاز را می‌توان با تغییر سرعت پمپ یا تغییر نازل‌ها و تا حد کمتری با تغییر سرعت حرکت بر فراز منطقه (برای بالگردها) تنظیم کرد. مقادیر مورد نیاز دیسپرسنت (لیتر بر هکتار) را می‌توان با استفاده از معادله (۱-۳) محاسبه کرد:

$$\text{Rate} \approx (10^3 / 3) \times (D / L \times V) \quad (1-3)$$

D: میزان جریان دیسپرسنت (لیتر بر دقیقه)

V: سرعت حرکت بر فراز منطقه در طی عملیات (بر حسب نات)

L: بازه موثر محدوده اسپری: ۱/۲ تا ۲ برابر طول بوم اسپری بسته به هواپیما و ارتفاع (بر حسب متر)

$$\text{Literal equatio} = T_{(1/ha)} = 10^4 \times D / (L_{(m)} \times V_{(nds)} \times 1852) / 60 \quad (2-3)$$

در عمل، ضخامت‌های لکه نفتی ناشناخته بوده و مقدار دز مورد نیاز در عملیات‌ها ۵۰ تا ۱۰۰ لیتر بر هکتار در نظر گرفته می‌شود که به معنای ضخامت متوسط لکه نفتی می‌باشد (۵۰ تا ۲۰۰ میکرومتر).

نکته مهم: مقدار دز موثر همواره کمتر از دز محاسبه شده توسط معادله می‌باشد زیرا برخی از دیسپرسنت‌ها توسط باد به مناطق دورتری حرکت داده می‌شوند. با در نظر داشتن چنین مواردی و به خصوص هنگامی که لکه نفتی به تکه‌های کوچک‌تری تفکیک شده باشد، بهتر است مقادیر دیسپرسنت را افزایش داد، (برای مثال، افزایش مقادیر دیسپرسنت از ۵ درصد به ۱۰ درصد) (REMPEC, 2011).

روش‌های تنظیم مقادیر دیسپرسنت

الف - بر روی زمین

- عمدتاً با انتخاب نازل‌های متفاوت
- با تغییر سرعت پمپ (دور در دقیقه rpm یا با باز کردن «لوله فرعی»)*
- *هنگامی که سیستم اسپری تنظیم شد، به فشار اسپری توجه داشته باشید. این فشار برای اطمینان از تاثیرگذاری عملیات اسپری بسیار مفید و کارآمد خواهد بود. تغییر در فشار اسپری ممکن است منجر به بد کارکردن سیستم شود.

ب- در حین پرواز

- تغییر سرعت پرواز (بالگرد)
- برخی سیستم‌ها چندین بوم دارند و می‌توان میزان اسپری را با تغذیه یکی از بوم‌ها تغییر داد.**
- ** برای مثال یک سیستم اسپری با دو بوم که می‌توان از هر کدام از بوم‌های آن به طور مستقل استفاده کرد.

۳-۹-۲- مقادیر مورد نیاز در هنگام اسپری از شناور

مقدار دز مورد نیاز بسته به میزان آلودگی از ۵ تا ۱۰ درصد متغیر است و مقادیر مورد نیاز به ضخامت نفت بستگی دارند، مقادیر مورد نیاز مصرف دیسپرسنت‌ها در عملیات دریایی در جدول (۳-۴) ارائه شده است.

جدول ۳-۴- میزان دیسپرسنت‌ها در عملیات دریایی (REMPEC, 2011)

گرانروی (سانتی استوک بر دمای دریا)	۵۰۰>	۵۰۰-۵۰۰۰	۵۰۰۰-۱۰۰۰۰	۱۰۰۰ <
واکنش‌پذیری نسبت به پراکنش	معمولا به راحتی واکنش‌پذیر است	معمولا واکنش‌پذیر است	گاهی واکنش‌پذیر است	معمولا واکنش‌پذیر نیست
دیسپرسنت‌های معمول نسل دوم- نوع ۱	۳۰٪	۳۰ تا ۵۰٪	تا ۱۰۰٪ تأثیر کمی دارد	تأثیر ندارد
دیسپرسنت‌های کنسانتره نسل سوم- نوع ۲ با ترقیق ۱۰ درصد در آب شیرین*	۵ تا ۱۰٪**	تأثیر ندارد	تأثیر ندارد	تأثیر ندارد
دیسپرسنت‌های کنسانتره نسل سوم- نوع ۳ دیسپرسنت دوغایی اسپری شده به آلاینده	۵٪	۵ تا ۱۰٪	۱۰٪ (و شاید ۱۵٪)	تأثیر ندارد

توجه ۱: امولسیون تازه ممکن است لازم باشد برای انجام موثر عملیات، با وقفه‌ای یک ساعته، دوبار به لکه‌های نفتی دیسپرسنت اسپری شود. نخستین عملیات اسپری از درصد پایین دیسپرسنت است یاده می‌کند (۱ تا ۲ درصد) تا امولسیون را شکسته و گرانروی را کاهش دهد. عملیات بعدی نیز به طور موثری لکه را پراکنده می‌کند.

**میزان ترقیق دیسپرسنت نباید کم‌تر از ۱۰٪ باشد.

** مانند یک محلول «آب+دیسپرسنت» ۵۰ تا ۱۰۰٪.

در شرایط واقعی به دلیل تغییر مداوم ضخامت در جای جای لکه نفتی، تشخیص این‌که ضخامت لکه واقعا است بسیار دشوار می‌باشد:

- لکه‌های ضخیم: هرجایی که از ۱/۰ میلی‌متر تا چند میلی‌متر ضخامت داشته باشد.

- لکه‌های بزرگ اما نازک: از ۱/۰ میلی‌متر تا ۱/۱ میلی‌متر.

مقدار دز انتخاب شده باید حدود ۵۰ تا ۱۰۰ لیتر بر هکتار باشد که به معنای ضخامت متوسط لکه نفتی یعنی ۱/۰ میلی‌متر می‌باشد.

به منظور بهینه ساختن مقادیر دیسپرسنت، می‌توان مقدار دز لازم در عملیات را بسته به مقدار ضخامت لکه، کمی تغییر داد.

۳-۹-۲-۱- روش‌های تنظیم مقادیر دیسپرسنت

الف- روش استاندارد

به منظور دستیابی به میزان ۵۰ یا ۱۰۰ لیتر بر هکتار، باید سرعت شناور به گونه‌ای تنظیم شود که موارد زیر رعایت گردد:

$$V_{(50l/ha)} = D / (0.6 \times L) \quad (3-3)$$

$$V_{(100l/ha)} = D / (0.3 \times L) \quad (۴-۳)$$

V: سرعت شناور (بر حسب نات)

D: نرخ پمپاژ دیسپرسنت توسط سیستم (بر حسب لیتر بر دقیقه).

L: پهنایی که توسط سیستم به صورت موثر اسپری می‌شود (بر حسب متر)

ب- موارد خاص

- سیستم اسپری غیر قابل تنظیم

باید تکه‌های نفتی ضخیم‌تر را (با ضخامت بیش‌تر از ۱/۰ میلی‌متر) با سرعت کم‌تری اسپری کرد یا تا حد امکان چند بار عمل اسپری روی آن‌ها انجام شود تا بتوان مقادیر دیسپرسنتی که به نفت می‌رسند را افزایش داد.

- سیستم اسپری قابل تنظیم

در سیستم‌های قابل تنظیم با بازه تنظیم کم (۱ تا ۴ برابر کردن جریان اسپری)، سرعت شناور باید تغییر یابد تا به میزان اسپری حداقل ۱۰۰ لیتر بر هکتار دست یابد.

$$V = D \text{ minimum} / 0.3 L \quad (۵-۳)$$

از آن‌جا که با استفاده از سیستم‌های قابل تنظیم می‌توان مقادیر دیسپرسنتی را که در یک نوبت به نفت می‌رسد افزایش داد، این سیستم‌ها مقابله با تکه‌های ضخیم نفتی (با ضخامت بیش از ۱/۰ میلی‌متر) را تسهیل می‌کنند.

در سیستم‌های قابل تنظیم با بازه تنظیم زیاد (۱ تا ۱۰ برابر کردن جریان اسپری) تنها کاری که باید انجام داد تنظیم سرعت شناور است تا حداقل میزان ۵۰ لیتر بر هکتار دیسپرسنت اسپری شود.

$$V = D \text{ minimum} / 0.6 L \quad (۶-۳)$$

در چنین مواردی، دیسپرسنت مازاد را می‌توان در طول تکه‌های نازک و رقیق (۱۰ تا ۱۰۰ میکرومتر) که برای چندین مایل به صورت پیوسته ادامه می‌یابند، کاهش داد. تکه‌های ضخیم (بزرگ‌تر از ۱۰۰ میکرومتر) را می‌توان در یک نوبت اسپری کرد، تنها کاری که باید کرد افزایش میزان جریان اسپری می‌باشد.

۳-۱۰- ارزیابی اثرگذاری عملیات پراکنش

۳-۱۰-۱- مشاهده بصری

در صورت مشاهده ابری قهوه‌ای- نارنجی و یا حتی مایل به تیره (با برخی نفت‌های سوختی سنگین) زیر سطح آب، عملیات پراکنش با موفقیت انجام شده است. این ابر را می‌توان معمولاً در خلاف جهت وزش باد در مناطق لکه نفتی با

ضخامت متوسط و زیاد مشاهده کرد. لکه سطحی حرکت داده شده توسط باد به آهستگی از محل خود در جهت وزش باد منحرف شده و پشت سر خود ابر پراکنش را به جا می گذارد.

توجه: ابر پراکنش همواره آن قدر هم سریع تشکیل نمی شود، مخصوصاً هنگامی که نفت کمی هوازده و امولسیون شده باشد و انرژی امواج کم باشد. علاوه بر این، دیدن این ابر همیشه هم اینقدر ساده نیست و مدت زیادی طول خواهد کشید، تا دیده شود. ممکن است رقیق شده و کم کم ناپدید گردد (هنگامی که نفت شروع به پراکنده شدن کند). ابر پراکنش می تواند هنگامی که پراکنش نفت آغاز شده است نیز تشکیل شود به شرطی که فعالیت امواج وجود داشته باشد. در هنگام انجام اسپری دیسپرسنت از طریق هواپیما یا بالگرد، ممکن است به دلیل ارتفاع، جانمایی و تشخیص ابر پراکنش سخت تر گردد.

با گذر زمان (در طی دقایق یا ساعت ها بعد) لکه شکسته خواهد شد. مناطق سطحی آب که با لکه های ضخیم پوشیده شده بودند به تدریج کوچک و کوچک تر می شوند (ناپدید شدن تدریجی تکه های خیلی ضخیم و رنگ های خیلی تیره مانند قهوه ای تیره یا سیاه).

توجه: پراکنش نباید با تاثیر معروف و قابل رویت دیگری که در لکه های نفتی تازه و نازک روی می دهد اشتباه گرفته شود. هنگامی که دیسپرسنت اسپری شده است، نفت به ناگهان ناپدید می شود. اما در حقیقت دیسپرسنت به این خاطر که بسیار سریع پخش می شود، نفت را به کناره ها حرکت داده است (تاثیر تراکمی) اما این اتفاق به هیچ وجه به معنای پراکنش واقعی نیست زیرا پس از مدتی لایه نازک نفت دوباره پدیدار می شود (REMPEC, 2011).

۳-۱۰-۲- سنجش مادون قرمز از راه دور

اگر عملیات پراکنش با موفقیت انجام شده باشد، تکه های ضخیم به تدریج از سطح دریا ناپدید شده و اسکن های مادون قرمزی که از هواپیمای سنجش از راه دور انجام می شوند تکه های سفید کم تر و کمتری را نشان خواهند داد (REMPEC, 2011).

۳-۱۱- روش های ارزیابی و نظارت

۳-۱۱-۱- آزمایش پیش از اسپری کردن و در مقیاس کلان

از آن جا که عملیات لکه های نفتی ناگهانی هستند لازم است که از قبل، مقدمات عملیات آماده باشد، باید پیش از انجام عملیات اصلی، مانورهای صورت گیرد تا بررسی شود که عملیات اسپری دیسپرسنت با موفقیت انجام شده و تاثیرگذار خواهد بود.

بنابراین باید یک عملیات اسپری هوایی انجام گیرد و در عین حال مراقب محدودیت‌های عملیاتی (مانند زمان پاسخی که در اختیار است) بود تا از اتخاذ شیوه‌ای کیفی برای آزمایش تاثیرگذاری عملیات از طریق در اختیار داشتن موارد زیر اطمینان حاصل شود:

- استفاده از هواپیما و یا همچنین می‌توان از سنجش از راه دور نیز بهره برد.
- استفاده از شناور در نزدیکی محل، که مشاهدات آن باید حضور یک ابر قهوه ای رنگ یا ناپدید شدن تدریجی تکه‌های ضخیم‌تر لکه نفتی را تایید کنند.
- در غیر این صورت، هواپیما یا بالگرد اسپری کننده باید پس از این که تمام دیسپرسنت را اسپری کرد، یا قبل از این که نوبت دوم اسپری را آغاز کند، خود به جمع‌آوری اطلاعات بپردازد.
- هنگامی که عملیات واکنش در برابر آلودگی نفتی برای دوره‌های زمانی طولانی مدت ادامه می‌یابد، باید دو بار در روز کنترل کرد که نفت خیلی زیاد هوازده نشده و هنوز نسبت به پراکنش واکنش‌پذیر باشد.
- اگر نشانه‌ای وجود نداشته باشد که پراکنش واقعا تاثیرگذار بوده است باید عملیات را متوقف کرده و به دو سوال پاسخ داده شود:

- ۱- پراکنش نتایج مورد انتظار را به دست نداده است. آیا این مساله به خاطر ماهیت نفت است، آیا نفت آن قدر هوازده شده و اکنون آن قدر گرانروی آن بالا رفته است که دیگر پراکنده نمی‌شود؟ اگر پاسخ مثبت است، دیگر پراکنش گزینه مناسبی برای مبارزه با آلودگی نفتی نخواهد بود.
- ۲- پراکنش نتایج مورد انتظار را به دست نداده است. آیا این مساله ناشی از نبود یا کمبود انرژی امواج است (آیا دریا بیش از اندازه آرام است)؟ اگر پاسخ مثبت است، عملیات پراکنش تنها در صورتی می‌تواند ادامه یابد که گزارشات هواشناسی مربوط به تغییرات جوی کوتاه مدت، خبر از شرایط آب و هوایی متفاوتی بدهند تا انرژی بیشتری برای امواج فراهم شده و بتوان به رفع مشکل امیدوار بود (REMPEC, 2011).

۳-۱۱-۲- نظارت بر عملیات

اگر قرار است عملیات اقدام در برابر لکه نفتی برای چند روزی ادامه داشته باشد، باید از آب دریا نمونه‌برداری شود. نمونه‌برداری باید از مناطقی انجام شود که به تازگی توسط هواپیمای اسپری کننده مورد پراکنش قرار گرفته‌اند. آزمایشگاه باید محتوای نفت پراکنش شده موجود در نمونه‌ها را بررسی کرده و پاسخ دهد که آیا عملیات هوایی موثر بوده و انجام پراکنش هوایی موجه است یا خیر.

نمونه‌برداری (در حد چند دسی لیتر) از زیر سطح آب انجام می‌شود و اگر امکان آن باشد، عمق نمونه‌برداری نباید کمتر از یک متر با سطح آب فاصله داشته باشد. نمونه باید در یک ظرف شیشه‌ای نگهداری شود و هنگامی که بلافاصله پس از نمونه‌برداری به این ظرف منتقل شد، اگر به طور سهوی، نفت شناور بر روی سطح آب (ناشی از لکه نفتی) نیز در هنگام برداشت نمونه به ظرف منتقل شده باشد، باید آن را از آب نمونه جداسازی کرد (REMPEC, 2011).

فصل ۴

فهرست دیسپرسنت‌های مجاز و

نقشه‌های راهنما

بعد از حادثه ریزش نفت در خلیج مکزیک و به دنبال آن مشکلات اکوسیستمی ناشی از مصرف دیسپرسنت ها، خیلی از قوانین تحت بازنگری و تغییرات قرار گرفتند. در جدیدترین لیست منتشر شده توسط EPA (پیوست ۴) مواد دیگری نظیر عامل زیست پالایی معرفی گردیده اند. این مواد مشکلات، محدودیت ها و عوارض جانبی دیسپرسانت ها را ندارند. با توجه به لزوم رعایت قوانین منطقه ای ROPME و MEMAC و طبق ضوابط اول و پنجم کنوانسیون مارپل در مورد معرفی شدن منطقه دریایی خلیج فارس و دریای عمان به عنوان منطقه ویژه دریایی لازم است در خصوص استفاده از مواد کاملاً غیر سمی با همکاری و اخذ تاییدیه از سازمان های منطقه ای، تحقیقات و بررسی های لازم، در ایران صورت پذیرد.

۴-۱- دیسپرسنت‌های مورد تایید سازمان منطقه ای حفاظت از محیط‌زیست دریایی

فهرست مواد شیمیایی پراکنده‌ساز نفتی مورد تایید سازمان منطقه ای حفاظت از محیط‌زیست دریایی در ادامه ارائه شده است (MEMAC, 2011).

- 1- Corexit 9500a
- 2- NU CRU
- 3- Dasic Slickgone NS
- 4- Radiagreen OSD
- 5- Finaasol OSR-51
- 6- Finaasol OSR-52
- 7- GAMLEN OD 4000 (PE 998)
- 8- SUPER-DISPERSANT 25

آخرین تغییرات در فهرست فوق تا زمان ذکر، در سایت <http://www.memac-rsa.org> قابل دسترسی است.

۴-۲- مواد دیسپرسنت مورد استفاده در ایران

سازمان حفاظت محیط‌زیست ایران صرفاً دیسپرسنت‌هایی را که توسط سازمان منطقه‌ای حفاظت محیط‌زیست دریایی (ROPME) اعلام شده است را برای استفاده در شرایط مجاز (نگاه کنید به مبحث ۳-۴-۳ و ۳-۴-۳) تایید می‌نماید. انبارداری ثبت سفارش و مصرف دیسپرسنت‌ها می‌بایست با توجه به تاریخ تولید و مصرف این مواد بر اساس آخرین خرید- آخرین مصرف صورت پذیرد. دیسپرسنت‌های تاریخ مصرف گذشته می‌بایست طبق قوانین، مقررات و روش‌های اجرایی مدیریت مواد زاید خطرناک، مدیریت شوند. در صورتی که اشخاص حقیقی یا حقوقی جهت مصرف برای مقابله با آلودگی نفتی، تمایل به ارائه دیسپرسنت‌هایی که در فهرست مذکور نیست، باشند باید به شرح زیر اقدام نمایند:

۱- اخذ تاییدیه محصول حداقل از ۲ انستیتو از ۳ انستیتوی زیر:

- Center De Documentation de Recherche et d' Experimentations
sur les pollutions accidentelles des eaux (CEDRE)
rue Alain Colas-BP 20413-29604

BREST CEDEX

FRANCE

Fax: 33(0)2 98 44 91 38

E-Mail: Francois.Merlin@ifremer.fr

- Marine and Fisheries Agency(MFA)

Area 6 B

3-8 Whitehall Place

London SW1A 2HH

UNITED KINGDOM

Tel:020 7270 8644

Fax:020 7270 8708

E-Mail:Dispersants@mfa.gsi.gov.uk

- U.S.Environmental Protection Agency
Office of Emergency & Remedial Response
Emergency Protection Agency (5202 G)
Oil Pollution Response & Abatement Section
401 M. Street, S.W., Washington D.C. 20460

U.S.A.

E-Mail:Friedman.David@epamail.epa.gov

۲- ارسال مدارک بند ۱ به معاونت دریایی سازمان حفاظت محیط‌زیست (در این مرحله سازمان حفاظت از محیط‌زیست با سازمان منطقه ای حفاظت از محیط‌زیست دریایی (ROPME) مکاتبه نموده و اقدام به اخذ مجوزهای لازم می‌نماید).

۳- دریافت مجوز از سازمان حفاظت محیط‌زیست

۴-۲-۱- برخی دیسپرسنت‌های مورد استفاده در خلیج فارس

۴-۲-۱-۱- کورکسیت^۱

اولین نوع آن Corexit 9580 بود و در ۱۹۸۹ به وسیله Exvow produce ساخته شد و تا سال ۱۹۹۷ مورد استفاده قرار گرفت، ولی در آن زمان توسط CFR1910,1200 خطرزا بودن آن اعلام شد. Corexit حاوی مقدار کمی اتیلن اکساید می‌باشد که در زمان حمل و نقل، در کانتینرهای ذخیره‌سازی و مکان‌های بسته تجمع می‌باید. یک ماده جهش‌زا، Genotoxic، Sensitization و Neurologic برای انسان می‌باشد و همچنین موجب سقط جنین به طور خودبه‌خودی و آسیب‌های Cybgenetic و اثرات Neurological می‌شود. از دهه ۱۹۶۰ از انواع دیگر Corexit با سمیت کم‌تر استفاده

1- Corexit

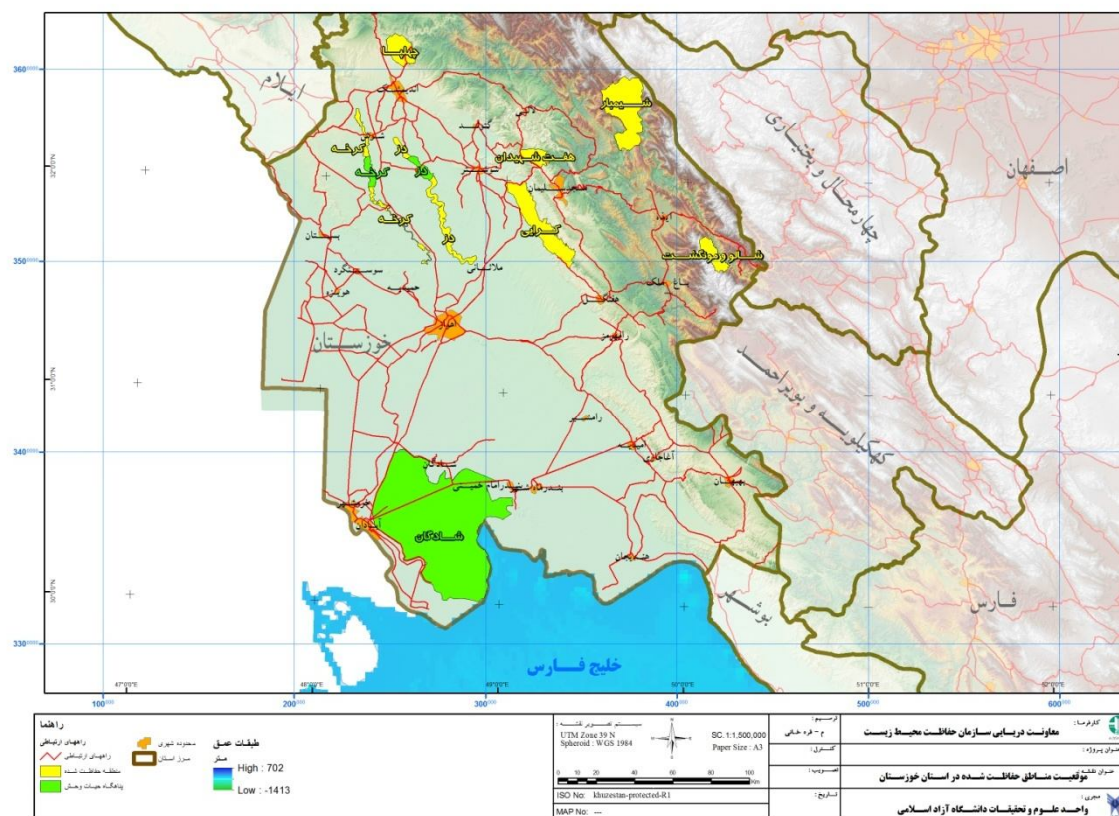
شده است. مطالعاتی در خصوص اثرات سمیت پراکنده‌سازهای Corexit 9227، بر روی گونه‌های آبی انجام شده و طی آزمایشات مختلف اثرات معنی‌دار سمیت تخمین‌زده شده است. اثرات سمیت بستگی به مدت زمان، دما و مرحله زندگی دارد. انتخاب نوع پراکنده‌ساز نفتی به واکنش شیمیایی بستگی دارد و نباید تنها بر پایه سمیت پراکنده‌ساز برای آزمون این انتخاب صورت گیرد.

۴-۲-۱-۲- گملن Gamlen OD 4000

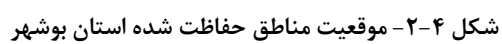
در طراحی این نوع پراکنده‌ساز نفتی، حلال‌ها و سورفکتانت‌هایی با سمیت کم به کار گرفته شده است. از این نوع مواد شیمیایی برای پاک‌سازی نفت خام، نفت سفید و گریس‌ها استفاده می‌شود. از این ماده در بنادر، خطوط ساحلی (سواحل گلی و صخره‌ای) و همچنین به عنوان پاک‌کننده صنعتی به منظور پاک‌سازی قسمت‌هایی از ماشین‌آلات استفاده می‌گردد. برای پاک‌سازی نفت در بنادر، Gamlen OD 4000 نفت را به صورت امولسیون در آورده و قطرات ریز نفت به وسیله باکتری‌های دریایی قابل تجزیه می‌باشند. کانال‌ها قبل از به‌کارگیری Gamlen OD 4000، لکه نفتی را به وسیله بوم محدود می‌کنند. زمانی که قطر لکه به اندازه کافی رسید، به وسیله پمپ و مواد جذب‌کننده مثل GAMSORB نفت را جمع‌آوری و سپس پراکنده‌ساز را بر روی باقیمانده نفت اسپری می‌کنند. حرکت امواج، به امولسیون نمودن توسط پراکنده‌ساز کمک می‌کند. این پراکنده‌ساز توان امولسیون نمودن نفت را در سطح آب داشته و آن را به قطعات بسیار ریز تبدیل می‌کند. پراکنده‌ساز Gamlen OLA III باز یافت‌کننده نفت و پراکنده‌ساز Gamlen PE 797 شکننده قطرات و امولسیون‌کننده می‌باشد. هنگام استفاده از Gamlen OD 4000 باید از تماس پراکنده‌ساز با چشم، پوست و همچنین استنشاق بخارات آن جلوگیری نمود (نیک بخش، ۱۳۸۴).

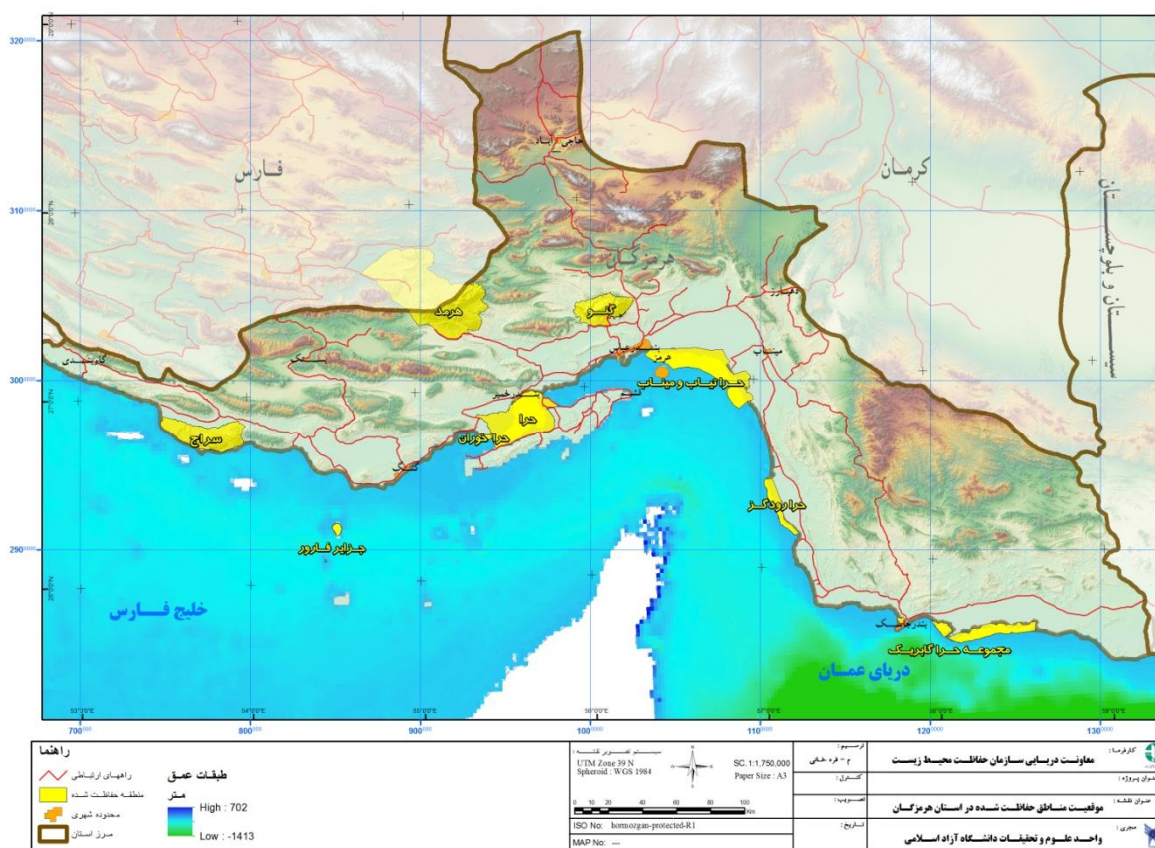
۴-۳- نواحی حفاظت شده در ایران

در شکل‌های (۴-۱) الی (۴-۶) نواحی حفاظت شده، به همراه عمق منطقه ارائه شده است.

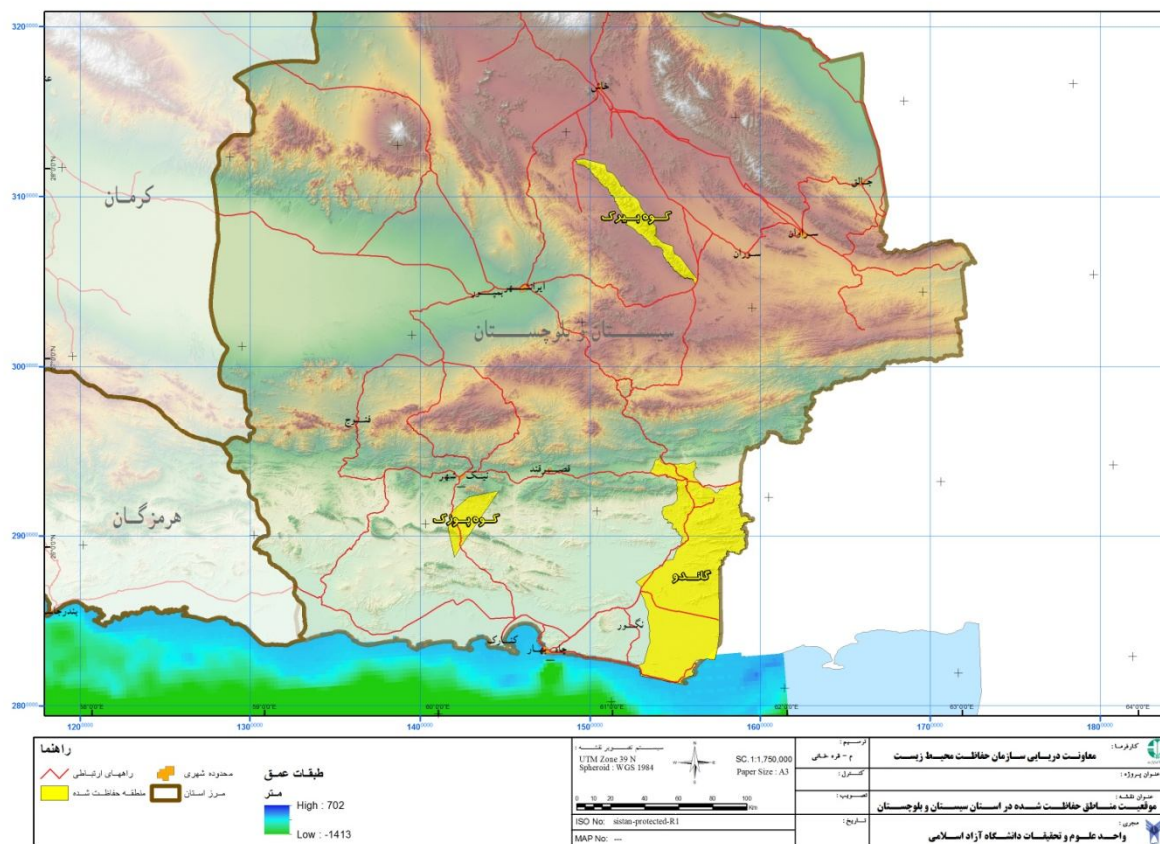

شکل ۴-۱- موقعیت مناطق حفاظت شده استان خوزستان

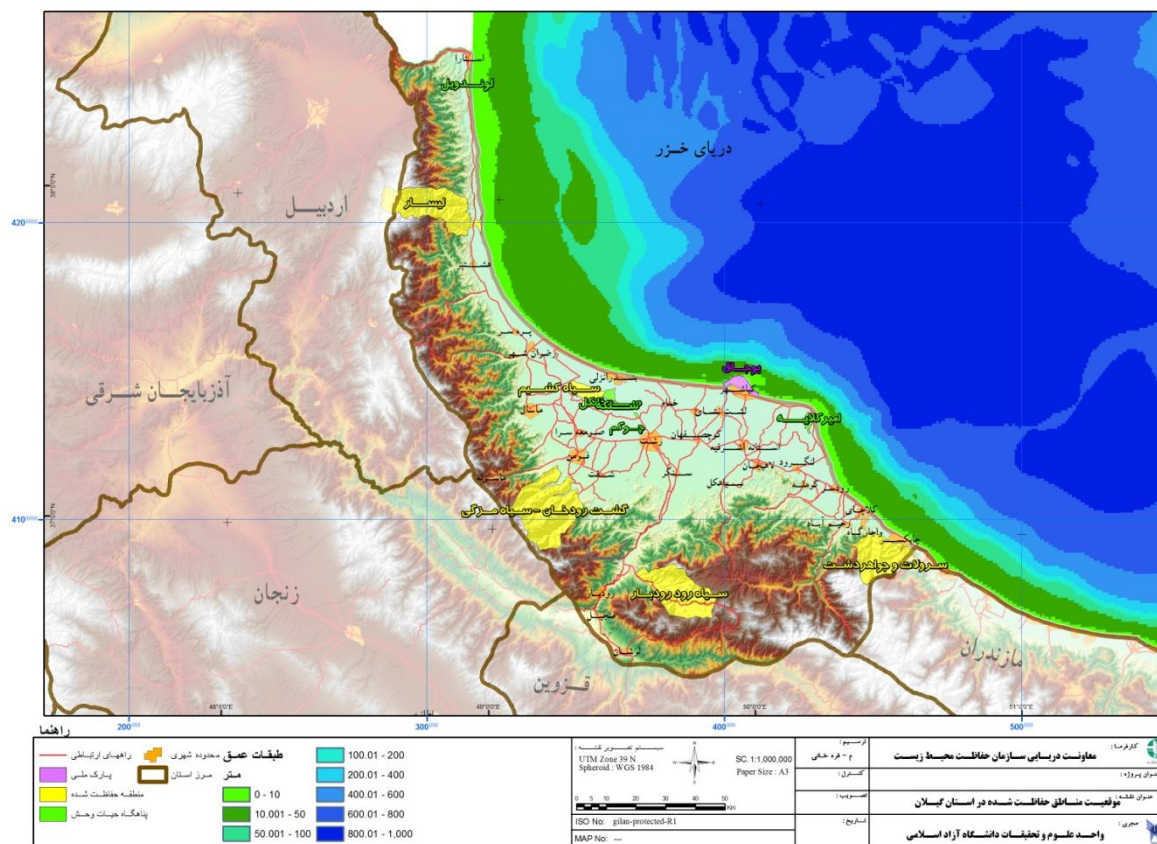

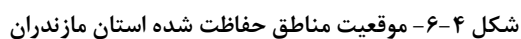
شکل ۴-۳- موقعیت مناطق حفاظت شده استان هرمزگان

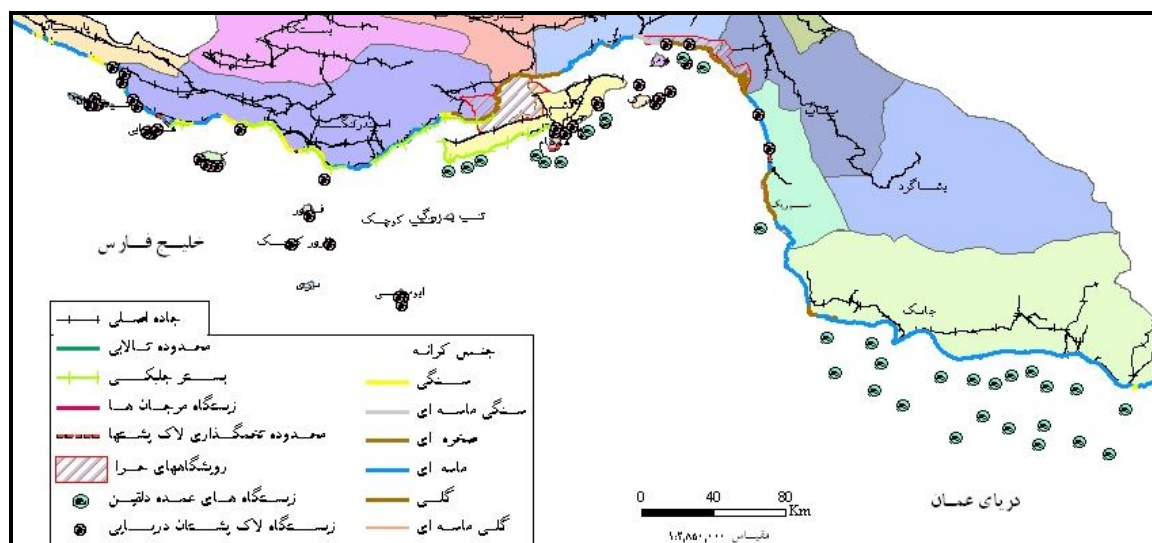
شکل ۴-۴- موقعیت مناطق حفاظت شده استان سیستان و بلوچستان

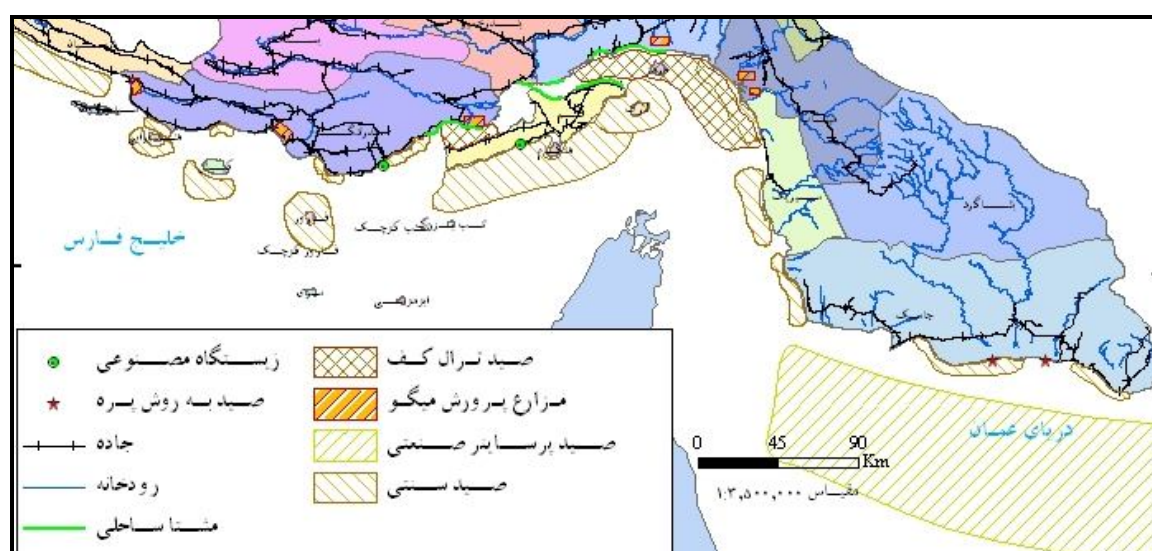
شکل ۴-۵- موقعیت مناطق حفاظت شده استان گیلان

شکل ۴-۷- محدوده‌های مشاهده لکه‌های نفتی (mohitt.blogfa.com, 2012)

شکل ۴-۸- محدوده زیستگاه‌های حساس (mohitt.blogfa.com, 2012)

شکل ۴-۹- محدوده‌های صید و پرورش (mohitt.blogfa.com, 2012)

۴-۴- فرم‌های تهیه گزارش

در پیوست ۲، فلوچارت و فرم‌هایی جهت کاربرد دیسپرسنت‌ها در هنگام بروز حوادث و لکه‌های نفتی ارائه شده که همگی بر اساس موارد بیان شده در متن گزارش هستند.

۱۲ فرم اصلی به همراه کلیه توضیحات و موارد مورد نیاز جهت تکمیل در هنگام بروز حادثه و همچنین فرم خلاصه شده در پیوست مذکور تحت عنوان فرم اولیه گزارش آلودگی / لکه نفتی، جهت تکمیل در مراحل اولیه گزارش حادثه تهیه گردیده است.

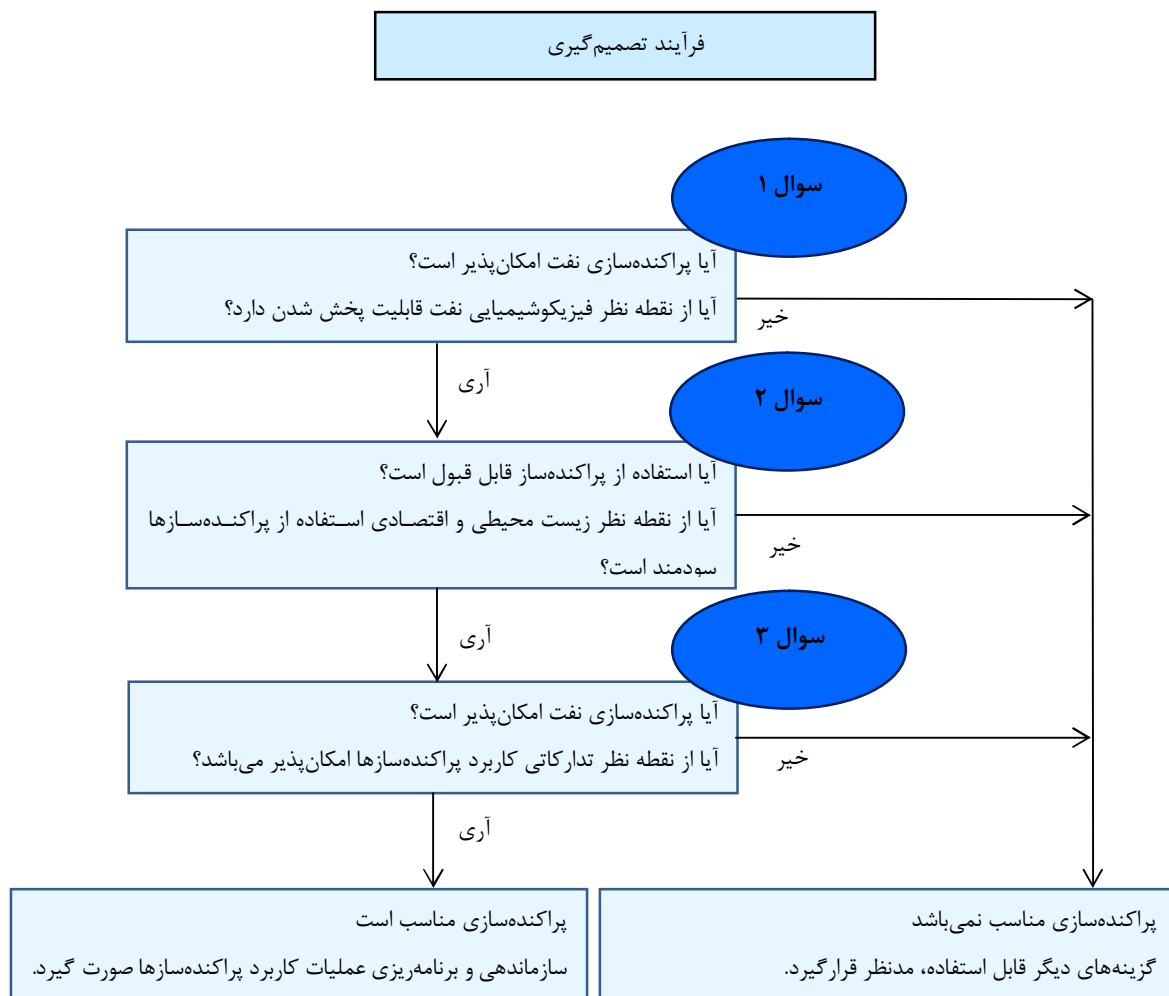
پیوست ۱

علائم اختصاری

EFTA: European Free Trade Association (Table 1-5)
GPS: Global Positioning System (2-4-3)
NOSCP: National Oil Spill Contingency Plan (2-5-1)
IBCs: Intermediate Bulk Container (2-5-4)
EMSA: European Maritime Safety Agency (2-6-1)
TCG: Technical correspondence group (2-6-1)
OHMSETT: Oil and Hazardous Materials Simulated Environment Test Tank (3-6-1)
NEBA: Net Environmental Benefit Analysis (1-1-3)
LC50: Lethal Concentration that kills 50 % of the test population (2-1-3)
NOEC: No observable effects concentration (2-1-3)
ppm: Part Per Million (1-2-3)
ppb: Part Per Billion (1-2-3)
BTEX: Benzene, Toluene, Ethylbenzene, and Xylenes (1-2-3)
IMO: International Maritime Organization (2-4-3)
UNEP: United Nation Environment Programme (2-4-3)
PSU: Practical Salinity Unit (3-6)
DOR: Dispersant to Oil Spill Ratio (3-9)

پیوست ۲

فلوچارت‌های فرآیند تصمیم‌گیری

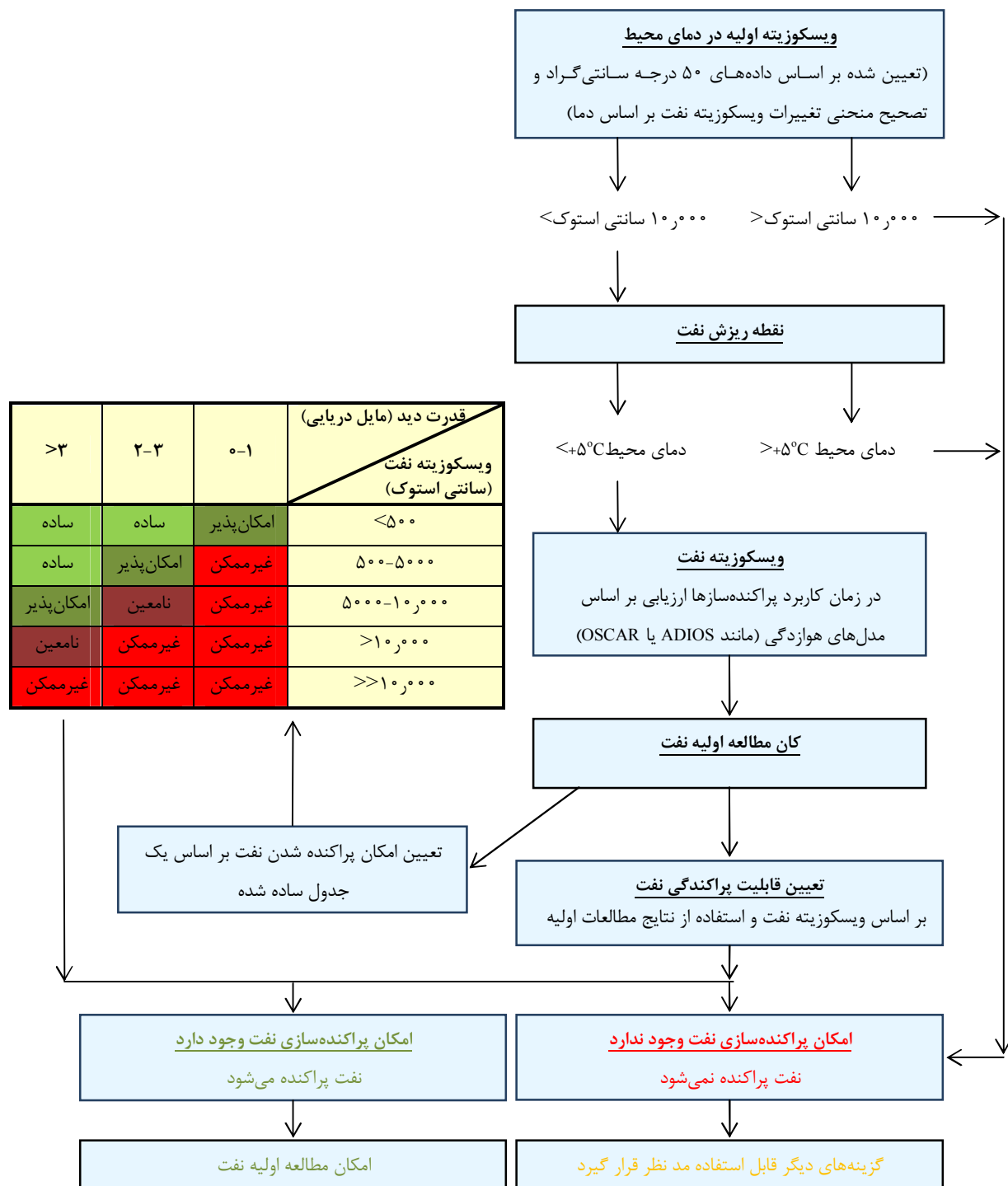

سوال ۱ -

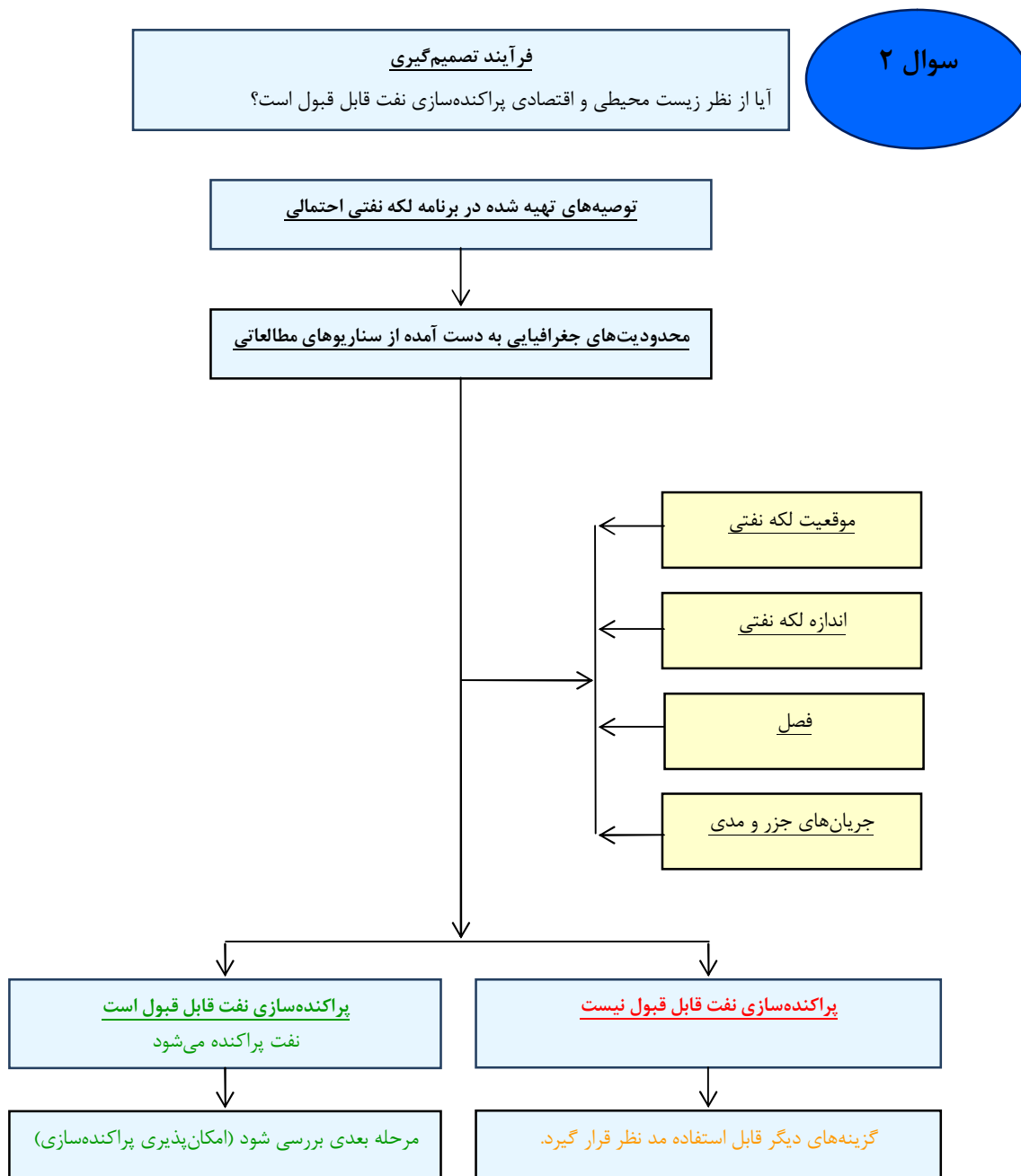
سوال ۱

فرآیند تصمیم‌گیری

آیا از نظر فیزیکو شیمیایی، نفت قابلیت پراکنده شدن را دارد؟

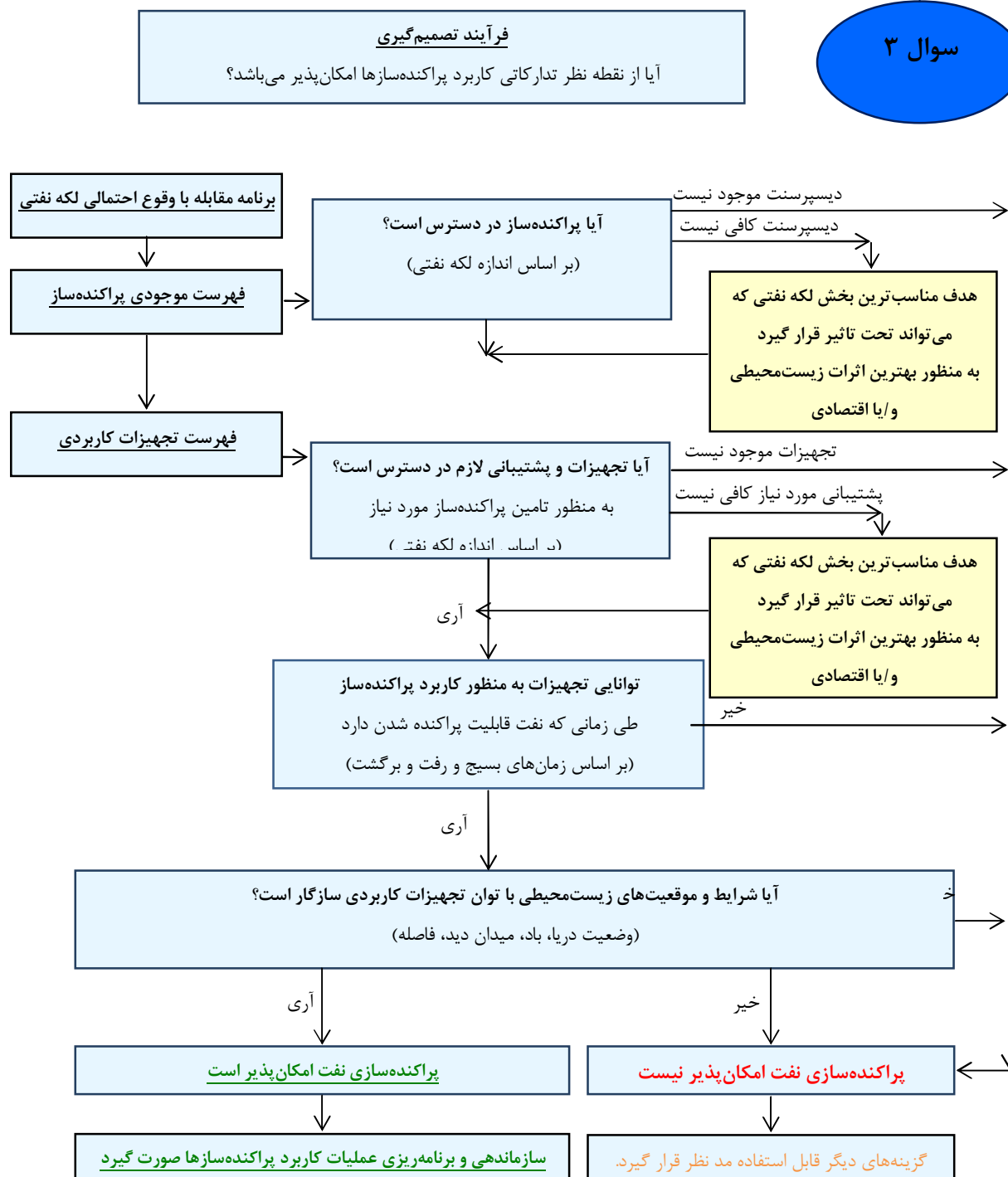

- سوال ۲

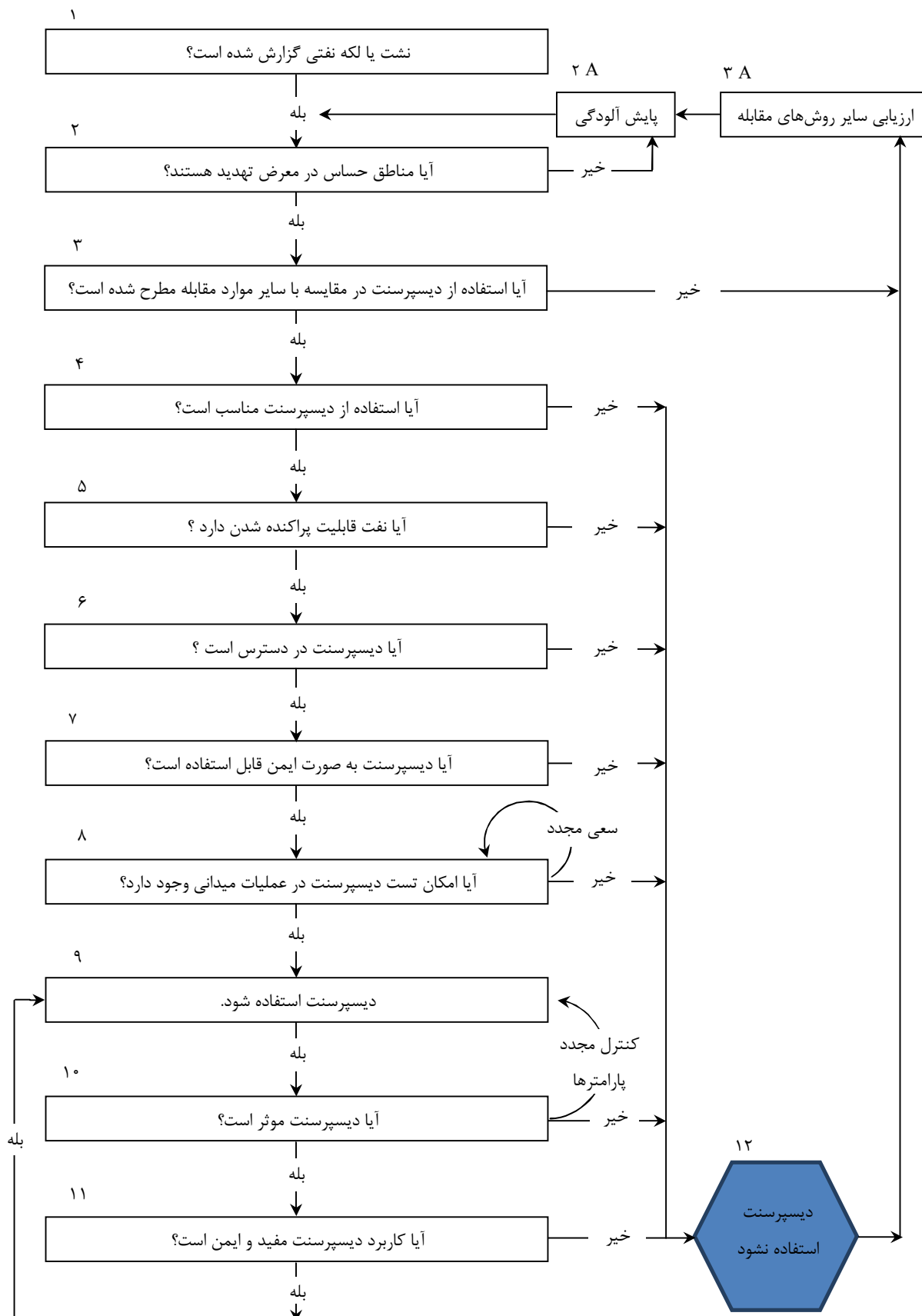
- سوال ۳

سوال ۳

پیوست ۳

فلوچارت و فرم‌های پیشنهادی

فرم شماره ۱

لکه نفتی گزارش و تایید شده است؟			
ساعت	روز		
.....		فرم ۲	☐ بله
.....		گزارش کامل گردد	☐ خیر

۱-۱- فهرستی از الزامات مورد نیاز جهت تهیه گزارش نشت نفت عبارتند از:

- لطفا موارد مورد نیاز علامتگذاری شود. توضیحات مربوط به لیست مذکور در پایین صفحه ارائه شده است.
- ☐ گزارش لکه نفت تهیه شده است.
- ☐ اطلاعات بیش‌تر در فرم‌های ارزیابی دریایی لکه نفتی ثبت شده است.
- ☐ فرم ارزیابی دریایی برای فرمانده عملیات ارسال شده است.
- ☐ وصول فرم ارزیابی توسط فرمانده عملیات تایید شده است.
- ☐ فرمانده عملیات جزییات لکه نفتی را ارزیابی می‌نماید.
- ☐ فرمانده عملیات مسوول ایمنی دریایی و افسر کشتی را در جریان فرم مربوط به لکه‌های نفتی قابل توجه قرار می‌دهد.
- ☐ فرمانده عملیات هماهنگی لازم جهت اصلاح گزارش لکه نفتی را به عمل می‌آورد.
- ☐ فرمانده عملیات نتایج اصلاحات مسوول ایمنی دریایی و افسر کشتی را گزارش می‌نماید.
- برای هرگونه لکه نفت پاک‌سازی شده، فرمانده عملیات باید هرچه سریع‌تر:
- ☐ فرم ارزیابی لکه نفتی دریایی را به مسوول ایمنی دریایی و افسر کشتی فکس نماید.
- ☐ از دستیار مسوول ایمنی دریایی بخواهد فرم‌های درخواست شورای منطقه‌ای برای مساعدت توسط MSA به کار گیرد.
- فرم‌های این بخش عبارتند از:

- ارزیابی نشت دریایی نفت^۱

- یک الگو تهیه، تا این اطمینان حاصل شود که اطلاعات نشتی لازم جهت اتخاذ یک واکنش متناسب جمع‌آوری شده‌اند.
- اطلاعات شامل محل نشت، شرایط آب و هوایی، پیش‌بینی تغییر مکان نشت، میزان نشت و نوع نفت می‌شود.

- فرم‌ها قابل به روزرسانی بوده و می‌توانند در سراسر جریان واکنش نشت به عنوان گزارش وضعیت مورد استفاده قرار گیرند.

- اطلاع‌رسانی در خصوص لکه نفت دریایی

- یک الگو برای هیات منطقه‌ای تهیه می‌شود تا جزییات تمام نشتی‌های نفت را به MSA گزارش دهد.
- در مورد هر نوع نشتی با پتانسیل قابل توجه، باید افسر دریایی MSA بدون هر نوع تاخیر در زمینه نشت آگاه‌سازی شود، هر چند که به تجهیزات MSA یا مشاوره متخصص نیاز باشد.
- در مورد نشتی‌های کوچکتر، MSA باید ظرف ۳ روز از نشتی آگاه‌سازی شود پس آمار مربوط به اندازه و تکرار نشتی در پایگاه داده ملی نشت قابل ثبت خواهد شد.

- درخواست شورای منطقه‌ای برای مساعدت توسط MSA

- یک الگو آماده می‌شود تا برای مساعدت MSA با تجهیزات / مشاوره متخصص درخواستی ارائه گردد.
- برای هر نوع نشتی با پتانسیل قابل توجه، افسر وظیفه دریایی MSA باید بلافاصله درباره نوع و میزان تجهیزات MSA یا مشاوره متخصص که مورد نیاز خواهد بود آگاه‌سازی شود.
- درخواست‌های مربوطه به مساعدت باید در اسرع وقت آماده شود تا کارکنان اطلاع‌رسانی شده و برای اقدامات میسر آماده شوند.

ارزیابی لکه نفت دریایی (صفحه ۱ از ۲)

این فرم با خودکار مشکی تکمیل و برای مسوولین ایمنی دریایی ارسال گردد

نام حادثه: شماره گزارش:

تهیه کننده گزارش نهایی: سازمان: تاریخ گزارش: ساعت گزارش:			
تلفن: نمابر: تلفن همراه: پیجر:			
گزارش دهنده نشت / لکه نفتی: سازمان: تاریخ گزارش: ساعت گزارش: تلفن: نمابر: تلفن همراه: پیجر: آدرس: میزان دسترسی (تا چند ساعت آینده): نشت / لکه نفتی مشاهده شده توسط: ☐ کشتی / اقایق نام: پرچم: ☐ هواپیما / هلی کوپتر مشخصه: ارتفاع از سطح دریا: (ft/m) ☐ زمینی مکان:			
منبع نشت / لکه نفتی: زمان شروع نشت: ☐ میزان نشت در لحظه: Lit/ton ☐ میزان نشت مداوم: Lit/ton در ساعت			
نوع نشت / لکه نفتی: وزن مخصوص: در °C/°F نام محصول: درجه API: در °C/°F منشاء محصول: گرانیوی جنبشی: در cSt °C/°F نقطه ریزش: °C/°F نفت خام ☐ محصولات تصفیه شده ☐ فراریت (نقطه اشتعال): °C/°F			
شکل ظاهری نشت / لکه نفتی: ☐ بیضوی ☐ دایره ای ☐ مربع ☐ مربع مستطیل ☐ نواری ☐ دیگر موارد:			
میزان نشت: ۱- طول کلی نشت / لکه = km ۴- برآورد نسبت کل منطقه پوشش داده شده در مرحله ۳ با نفت: ماکزیمم = ۱ (۰/۱۰۰) ۲- عرض کلی نشت / لکه = km ۵- تخمین مساحت لکه = km ² (مرحله ۳ × مرحله ۴) ۳- محاسبه سطح کلی لکه = km ² (طول کلی × عرض کلی)			
تخمین حجم لکه: که ضخامت متوسط یک تن (۱۰۰۰ لیتر) نفت در هر هکتار برابر ۰/۱ mm است. با استفاده از موارد زیر:			
i. ثبت نسبت سطح لکه ساخته شده از مرحله ۵	ii. ضرب (A) در مرحله	iii. ضرب (B) در (C) جهت	iv. افزودن (D) به میزان حجم
براساس ظاهر نفت از لیست بعد (A=)	۵ (B=)	تخمین میزان حجم نفت (D=)	کل نفت تخمین زده شده
ظاهر نفت: i. نسبت سطح لکه	ii. سطح لکه km ²	iii. تخمین حجم لکه (m ³ /km ²)	iv. برآورد حجم نفت (m ³)
درخشش نقره ای (A) تقریباً ۰/۰۰۰۱ mm ضخامت (۰/۱ میکرون)	 × مساحت لکه (۵) (B) = (L/H ^۱)	(D) = × (C) ۰/۱	
درخشش رنگین کمان (A) تقریباً ۰/۰۰۰۳ mm ضخامت (۰/۳ میکرون)	 × مساحت لکه (۵) (B) = (L/H ^۳)	(D) = × (C) ۰/۳	
سیاه تازه / نفت سیاه (A) تقریباً ۰/۱ mm ضخامت (۱۰۰ میکرون)	 × مساحت لکه (۵) (B) = (L/H ^{۱۰۰۰})	(D) = × (C) ۱۰۰	
موس قهوه ای / نارنجی (A) تقریباً ۱ mm ضخامت (۱۰۰۰ میکرون)	 × مساحت لکه (۵) (B) = (L/H ^{۱۰۰۰۰})	(D) = × (C) ۱۰۰۰	
جمع کل	ماکزیمم = ۱	km ²	m ³
	برآورد سطح لکه (۵)		برآورد حجم کلی نفت

این فرم با خودکار مشکی تکمیل و برای مسوولین ایمنی دریایی ارسال گردد

[illegible]

فرم شماره ۲

آیا مناطق حساس و زیستگاه‌ها در معرض خطر نشت/ لکه نفت قرار دارند؟			
ساعت	روز		
.....		☐ بله	فرم شماره ۳ تکمیل شود. اطلاع به مسئولین حیات وحش و مشاوران علمی مربوطه (اشاره به طرح درجه ۲)
.....		☐ خیر	به فرم ۸۲ مراجعه شود. پایش نشت/لکه نفتی ادامه یابد.

۲-۱- ارزیابی خطر ات در مناطق حساس

۱- محل نشتی را روی نقشه دریایی مناسب ترسیم کنید.

۲- جابجایی احتمالی نشتی و سرعت آنرا با استفاده از گزارش داده نشتی از فرم ارزیابی نشتی دریایی نفت تخمین بزنید.

۳- از هر یک از منابع مربوطه زیر استفاده کنید تا مشخص کنید که آیا مقادیر حساس در محل نشتی وجود دارند:

منابع اطلاعاتی:

☐ طرح منطقه‌ای درجه ۲	☐ ماهیگیری / صنعت آبی‌پروری	☐ دولت و موسسات مربوطه
☐ اطلس ساحلی	☐ قرارداد با اپراتورهای قایق‌ها	☐ Maori/iwi
☐ گروه حفاظت	☐ آژانس‌های گردشگری	☐ گروه‌های زیست محیطی
☐ موسسه شیلات	☐ مقامات بندر	☐ دانشگاه‌ها
☐ شورای محلی / منطقه‌ای	☐ گروه تفریحی/ غواصی، قایقرانی، ماهیگیری	☐ دیگر موارد

۲-۲- مناطق حساس در معرض خطر به عبارت زیر باید مشخص شوند (توجه: ممکن است این لیست کامل نباشد)

منابع مهم زیست محیطی:

منابع مهم اقتصادی:

☐ درختان حرا	☐ اسکله‌ها و بنادر
☐ باتلاق‌های نمک	☐ مناطق ماهیگیری / جمع‌آوری صدف
☐ علف‌های بستر دریا	☐ فعالیت‌های ماهیگیری
☐ ساحل گلی/ ساحل شنی	☐ آبزیان
☐ اماکن تخم‌ریزی و پرورش ماهی	☐ آب‌شیرین‌کن‌ها
☐ پرندگان دریایی	☐ سواحل توریستی
☐ پستانداران دریایی	☐ مناطق تفریحی
☐ موارد دیگر	☐ موارد دیگر
☐ تهدید زیست محیطی وجود ندارد	☐ تهدید اقتصادی وجود ندارد

۲-۳- برآورد هرگونه تهدید برای مناطق حساس اهمیت دارد.

پایه این برآورد به مکان، حرکت نشت / لکه، اندازه آن و نوع نفت بستگی دارد. تهدیدهای قابل ملاحظه عبارتند از: آسیب‌های زیست محیطی، هزینه‌های بالای پاک‌سازی، اثر بر مناطق وسیعی از منطقه و اثر طولانی مدت بر اقتصاد منطقه.

فرم A۲ - آیا پایش با نظارتی بر روی نشت / لکه نفتی صورت گرفته است؟			
ساعت	روز		
.....		بازگشت به فرم شماره ۲. در صورت تهدید مناطق حساس ارزیابی ادامه یابد.	☐ بله
.....		بازگشت به فرم شماره ۲. پایش نشت/لکه نفتی ادامه یابد.	☐ خیر

روش نظارت و پایش نشت/لکه نفتی در فرم‌های بعدی توضیح داده خواهد شد. مواد مهم در پایش و نظارت عبارتند از:

- محل نشت
- شرایط اقلیمی
- اندازه لکه
- منطقه تحت تاثیر
- موقعیت منبع
- حرکت لکه
- حجم لکه
- برآورد زمان رسیدن لکه به ساحل

فرم شماره ۳

آیا استفاده از دیسپرسنت در نظر گرفته شده است؟			
ساعت	روز		
.....		فرم شماره ۴ تکمیل شود. (ارجاء به طرح‌های درجه ۲ و ۳)	☐ بله
.....		به فرم A۳ مراجعه شود. ارزیابی گزینه‌ها و پاسخ‌های دیگر	☐ خیر

تبصره مبحث ۳-۱- مزایای کلیدی کاربرد دیسپرسنت

- استفاده از دیسپرسنت تاثیرات نشت نفت را کاهش می‌دهد بخصوص از طریق پراکنده کردن نفت قبل از رسیدن آن به نواحی ساحلی یا مناطق حساس (مثل تالاب‌ها یا مصب رودخانه)
- حذف نفت از سطح دریا موجب کاهش امکان برخورد آن با پرندگان و پستانداران دریایی شده و تاثیر باد روی جابجایی نفت را محدود می‌کند.
- دیسپرسنت می‌تواند مانع از چسبندگی نفت به سطوح جامد شده و تجزیه طبیعی را تسهیل می‌کند.
- دیسپرسنت می‌تواند به‌طور موثری نشتی‌های بزرگ را با سرعت بیشتر و با هزینه کمتر نسبت به سایر روش‌ها برطرف کند.
- دیسپرسنت در آب‌های متلاطم و جریان‌های آبی قوی بازده بالایی دارد درحالی‌که روش‌های واکنشی مکانیکی در این زمینه محدودیت دارند.
- واکنش‌های موثر دیسپرسنت می‌تواند به‌طور چشمگیری میزان نفتی که باید بازیابی و دفع شود را کاهش دهد.
- کاربرد دیسپرسنت گاهی تنها روش عملی در مورد نشتی‌هایی است که فراتر از توانایی روش‌های مکانیکی می‌باشند.
- کاربرد دیسپرسنت به‌طور کلی محدود کننده سایر گزینه‌ها نیست به جز روش مکانیکی مکش نفت.
- نفت پراکنده شده که از طریق مکانیکی قابل بازیابی نیست معمولاً مشکلات زیست محیطی بارزی به‌وجود نمی‌آورد.

۳-۱- ملاحظات کاربرد دیسپرسنت

- ☐ درباره کاربرد دیسپرسنت موارد زیر باید مورد توجه قرار بگیرد اگر:
- ☐ نفت به طور قابل توجهی با نوار ساحلی، سازه‌ها و تجهیزات برخورد کند. (مثل اسکله و تفریح‌گاه ساحلی)
- ☐ نفت به طور قابل توجهی با منابع مهم اقتصادی برخورد داشته باشد (مثل سواحل توریستی و بسترهای صدفی)
- ☐ پراکندگی طبیعی دارای محدودیت باشد.
- ☐ سایر روش‌های مقابله کننده کارآمد، کافی یا مقرون به صرفه نباشد.
- ☐ شرایط دریایی / آب و هوایی مانع از کاربرد سایر روش‌های مقابله باشد.
- ☐ نفت می‌تواند تعلیق شده و به صورت گلوله‌های قیر یا حباب‌دار تبدیل شود.
- ☐ دیگر موارد

فرم A۳- آیا گزینه‌ها و پاسخ‌های دیگر ارزیابی خواهند شد؟			
بله ☐	به پایین صفحه مراجعه شود. تعیین و پیاده‌سازی مناسب‌ترین پاسخ	روز	ساعت
خیر ☐	بازگشت به فرم شماره A۲. نظارت و پایش بر نشت حداقل به عنوان یک گزینه		

به تمامی پاسخ‌ها توجه گردد، برای شناسایی این که کدام گزینه یا گزینه‌ها به عنوان بهترین گزینه انتخاب

گردند. به عنوان مثال توجه به موارد زیر:

- اقدامی به جز نظارت و پایش صورت نگیرد - پاک‌سازی نفت از سواحل - تصفیه بیولوژیکی
- مهار و بازیابی نفت در دریا - دیسپرسنت - سوزاندن در محل

فرم شماره ۴

آیا از دیسپرسنت به طور مناسب استفاده شده است؟			
بله ☐	فرم شماره ۵ تکمیل شود. اگر نفت پراکنده شده تعیین شود.	روز	ساعت
خیر ☐	به فرم A۳ مراجعه شود. ارزیابی گزینه‌ها و پاسخ‌های دیگر		

تبصره مبحث ۴-۱- ارزیابی تناسب کاربرد دیسپرسنت

- مهم‌ترین سوالی که باید پاسخ داده شود این است: آیا کاربرد دیسپرسنت می‌تواند به طور چشمگیری تاثیر نشت نفت را کاهش دهد؟
- تصمیم‌گیری سریع جهت کاربرد بسیار حیاتی است چون دیسپرسنت باید هر چه سریع‌تر به کار رود تا موثر واقع شود.
- تصمیم‌گیرندگان باید هر یک از عوامل مختلف محیطی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی برای هر نشت را به طور منحصر به فردی مدنظر قرار دهند.
- معاوضه ضروری خواهد بود چون هیچ روشی نمی‌تواند قانع کننده تمام طرفین و محافظت کننده از تمام منابع باشد. به خاطر داشته باشید که تاثیرات اکولوژیکی نفت به طور کلی بسیار طولانی بوده و خیلی بیش‌تر از سایر تاثیرات پایدار هستند.
- تاثیرات اکولوژیکی در ابتدا ناشی از نشت نفت خواهد بود. دیسپرسنت به کار رفته در مقادیر پیشنهاد شده بعید است که حتی با کاربرد متعدد باعث تاثیرات مضر قابل ملاحظه‌ای شود.
- نفت متفرق شده در مقداری بیش از ده متر آب به سرعت تا حدی رقیق می‌شود که تاثیرات سمی شدید بعید به نظر می‌رسند.
- در مورد نفت خام متفرق شده در مقدار کم‌تر از ده متر آب خوب پاک شده گزارش‌های بسیار کمی از تاثیرات سمی شدید ارائه شده است.
- نشت‌های کوچک مربوط به مواد سوختی سبک به ندرت نیازمند به استفاده از دیسپرسنت دارند.

۴-۱- آیا سود خالص زیست محیطی در استفاده از دیسپرسنت‌ها وجود دارد؟

☐ بله ☐ خیر ☐ اثری ندارد

ملاحظات:

- نوع و ارزش زیستگاه تحت تاثیر قرار می‌گیرد.
- حساسیت منابع تحت تاثیر به نفت و به استراتژی‌های به کار رفته برای لکه نفتی
- میزان بهبودی طبیعی گونه‌ها و زیستگاه‌های آسیب دیده.
- تداوم نفت و میزان تخریب با و بدون استفاده از دیسپرسنت‌ها
- سمیت نفت در گونه‌های آب‌های سطحی نسبت به ستون آب و / یا گونه‌های کف دریا

۴-۲- آیا مزایایی در استفاده از دیسپرسنت‌ها برای هر یک از موارد زیر وجود دارد؟

- اجتماعی ☐ بله ☐ خیر ☐ اثری ندارد
- اقتصادی ☐ بله ☐ خیر ☐ اثری ندارد
- سیاسی ☐ بله ☐ خیر ☐ اثری ندارد
- فرهنگی ☐ بله ☐ خیر ☐ اثری ندارد

ملاحظات:

- استفاده‌های تجاری / تفریحی از مناطق تحت تاثیر
- هزینه‌های نسبی اجتماعی / اقتصادی پاسخ به گزینه‌های مختلف
- انتظارات و نگرانی‌های عمومی و فرهنگی

تبصره مبحث ۴-۲- مناطقی که استفاده از دیسپرسنت‌ها در آن‌ها مناسب نمی باشد:

- در مناطق کم عمق، نزدیک ساحل با گردش محدود و flushing
- مناطق آبی‌ری‌پروری، تخم‌ریزی ماهی‌ها، بسترهای صدف‌دار
- محدوده دهانه آبریزها

تبصره مبحث ۴-۳ - آگاه‌سازی در خصوص استفاده از دیسپرسنت

- آگاه‌سازی امری احتیاطی است و نباید هر نوع کاربرد دیسپرسنت را به تاخیر بیندازد.
- استفاده از دیسپرسنت در تمام آب‌های دریایی به جز مناطق دریایی محافظت شده ، باید از پیش تصویب شده باشند.
- مناطقی که کاربرد دیسپرسنت شامل محدودیت می‌شود.
- فرمانده عملیات باید گروه‌های ذینفع مرتبط با هر نوع عملیات دیسپرسنت را مطلع سازد (لیست پیشنهادی به شرح زیر است)

۴-۳- گروه‌های علاقمند اطلاع یافته از عملیات پراکنده‌سازی نفت

گروه مطلع	شخص مطلع	تاریخ	ساعت
☐ گروه حفاظت			
☐ موسسه شیلات			
☐ گروه‌های زیست‌محیطی			

.....			☐ صنعت آبی‌پروری
.....			☐ صنعت ماهیگیری
.....			☐ مقامات بنادر
.....			☐ اپراتورهای قایق
.....			☐ آژانس‌های توریستی
.....			☐ گروه‌های تفریح و سرگرمی
.....			☐ رسانه‌ها
.....			☐ موارد دیگر

در هنگام انجام مانورها و تمرینات از قبل برنامه‌ریزی شده مربوط به نشت می‌بایست اطلاعاتی درباره دیسپرسنت‌ها به گروه‌های ذینفع ارائه شود تا بتوانند این موضوع را درک کنند که چرا کاربرد دیسپرسنت یک اقدام واکنشی اصلی است و این که کاربرد دیسپرسنت چگونه می‌تواند در واکنش نشت نفت نقش داشته باشد. باید از سوی هر گروه ذینفع توافق کتبی نوشته شود مبنی بر این که از تاثیرات کاربرد دیسپرسنت آگاه بوده و به‌طور کلی زمانی که موضوع نفع محیط‌زیست ناشی از کاربرد آن‌ها در میان باشد، عملیات دیسپرسنت پذیرفته شده باشد.

فرم شماره ۵

آیا نفت قابلیت پراکنده شدن دارد؟			
ساعت	روز		
.....		☐ بله	فرم شماره ۶ تکمیل شود. اگر دیسپرسنت‌های مناسب در دسترس است، تخمین زده شوند.
.....		☐ خیر	به فرم ۱۲ مراجعه شود. دیسپرسنت استفاده نشود.

تبصره مبحث ۵-۱- قابلیت پراکندگی نفت

- مهم‌ترین معیار برای کاربرد دیسپرسنت، قابلیت پراکندگی نفت است.
- بهترین مشخصه قابلیت پراکندگی نفت مربوط به هوازدهی خاص نفت و اطلاعات پراکندگی حاصل از عملیات میدانی می‌باشد.
- پتانسیل قابلیت پراکندگی بر اساس ویژگی‌های فیزیکی، تحت تفاوت هوازدهی نفتی و زمینه نشت، قابل ارزیابی است.
- کاربرد دیسپرسنت نباید منحصر بر اساس الگوهای قبلی رد شود.
- آزمایش دیسپرسنت در هنگام بروز نشت واقعی توصیه می‌شود مگر اینکه مطمئن باشید نفت غیرقابل پراکنده شدن است. (برای توضیحات به بخش تبصره مبحث ۵-۲ مراجعه شود)

۵-۱- به دست آوردن جزییات بیش‌تر در خصوص نشت / لکه نفت

این جزییات را می‌توان از فرم ارزیابی لکه نفت دریایی به دست آورد.

۵-۲- ارزیابی میزان پراکندگی

از طریق موارد زیر:

جدول ۵-۱- فلوجارت طبقه بندی نوع نفت

جدول ۵-۲- ویژگی‌های نفت بر اساس نوع نفت

جدول ۵-۳- برآورد میزان پراکندگی بر اساس نوع نفت

جدول ۵-۴- نسبت بین میزان دما و گرانشی برای نفت‌های انتخابی

جدول ۵-۵- پایگاه اطلاعات کامپیوتری (پیش‌بینی پراکندگی لکه نفت بر اساس خصوصیات فیزیکی، شیمیایی نفت

مشخص شده)

جدول ۵-۶- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از محصولات تصفیه شده پس از پراکنده‌سازی

جدول ۵-۷- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده‌سازی

تبصره مبحث ۵-۲- محدودیت‌های پیش‌بینی پراکندگی

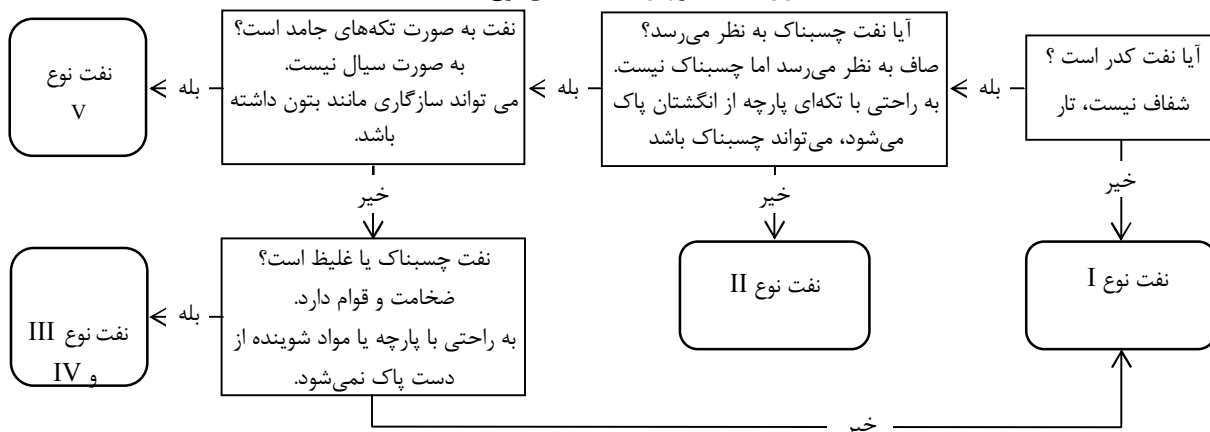
- استفاده از مقادیر کلی چسبندگی و / یا نقطه ریزش برای پیش‌بینی پراکندگی، می‌تواند پتانسیل پراکندگی نفت را ارزیابی کند.

- اکثر الگوها بر اساس هوازدگی نفت محدود، امولسیون‌سازی یا آمار پراکندگی می‌باشند بنابراین تخمین فرصت‌ها ممکن است نادرست باشد.

توصیه می‌شود: میزان کارایی دیسپرسنت، در صورتی که هر نوع تردیدی در مورد پتانسیل پراکندگی نفت وجود دارد،

مستقیماً روی نشت بررسی شود.

جدول ۵-۱- فلوجارت طبقه‌بندی نوع نفت

ثبت نوع نفت به جدول (۵-۲) مراجعه شود.

جدول ۵-۲- ویژگی های نفت بر اساس نوع نفت

نوع نفت	شرح	خصوصیات
I	فرآورده‌های نفتی سبک	بسیار سمی برای گیاهان و جانوران منطقه
	وزن مخصوص: < 0.8	کم در صورت عدم وجود امولسیون
	وزن API: $45 \square$	قابلیت نفوذ بسیار بالا از بستر
	گرانروی: $2 - 0.5 \text{ cSt در } 15^{\circ}\text{C}$	نرخ گسترش سریع
	مانند Maui & Kapuni distillate, Gasoline blendstocks, Motor spirit (RMS/PMS), Avgas, Jet A1, Kerosene	
به طور کلی با توجه به سرعت تبخیر بالا و مسمومیت ناشی از نفت پراکندگی نامطلوب است.		
II	خام سبک	ناپایدار
	وزن مخصوص: $0.85 - 0.8$	نوسانات متوسط به بالا
	وزن API: $45 - 35$	گرانروی پایین به متوسط
	گرانروی: 4 cSt به صورت جامد در 15°C	زیر نقطه ریزش – مانند نفت‌های گروه IV
	OC (میانگین 8 cSt)	
مانند Automotive Gas Oil, Marine Gas Oil, Navy Gas Oil, Light crudes		
به طور کلی پراکندگی در صورتی امکان‌پذیر است که دمای آب بالاتر از نقطه ریزش نفت باشد.		
III	نفت‌های متوسط و سنگین، سوخت	پایدار
	وزن مخصوص: $0.95 - 0.8$	نوسانات متوسط
	وزن API: $35 - 17.5$	گرانروی متوسط
	گرانروی: 8 cSt به صورت جامد در 15°C	زیر نقطه ریزش – مانند نفت‌های گروه IV
	OC (میانگین 275 cSt)	
مانند Light Fuel Oil, Medium – heavy crudes		
به طور کلی پراکندگی در صورتی امکان‌پذیر است که تصفیه صورت پذیرد و دمای آب بالاتر از نقطه ریزش نفت باشد.		
IV	نفت‌های خام سنگین و لجن نفتی	پایدار
	وزن مخصوص: $1 - 0.95$	نوسانات کم تا متوسط
	وزن API: $10 - 17.5$	گرانروی متوسط تا زیاد
	گرانروی: 1500 cSt به صورت جامد در 15°C	
	OC 15	
مانند Heavy Fuel Oil, Residues, Fletcher Blend, Maui F sands $<$ pour point, Lube oils, Lube oil blendstocks		
به طور کلی پراکندگی عملی نخواهد بود و مشکل خواهد بود اگر دمای آب بالاتر از 10° درجه سانتی گراد در زیر نقطه ریزش باشد.		
V	نفت‌های غیر قابل پراکندگی	پایدار
	وزن مخصوص: $1 \square$	نوسانات خیلی کم
	وزن API: $10 \square$	کمی تبخیر، در صورت وجود
	گرانروی: جامد (مگر این که گرم شود)	گرانروی بسیار زیاد
	به طور کلی پراکندگی امکان‌پذیر نخواهد بود	

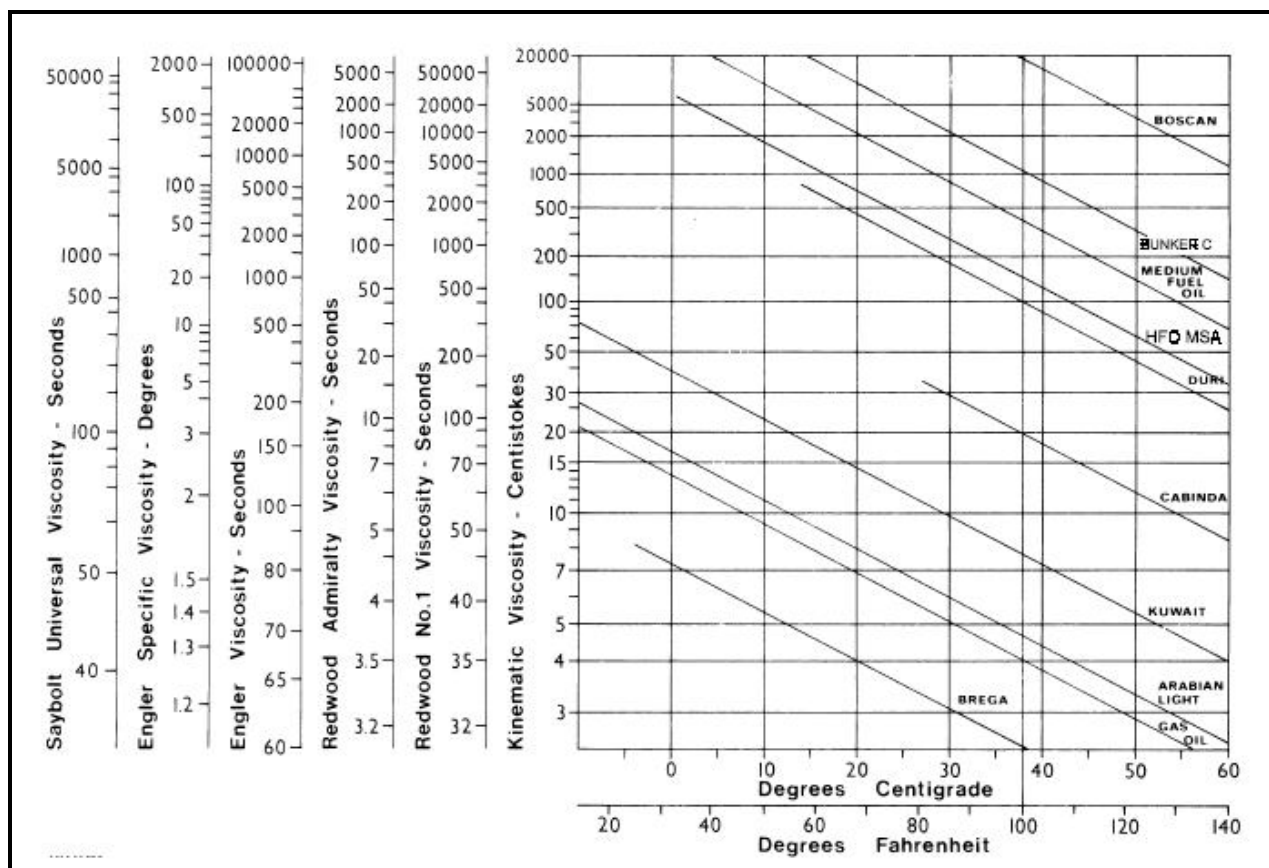
جدول ۵-۳- برآورد میزان پراکندگی بر اساس نوع نفت

نیازی به پراکنده‌سازی نیست موادی با وزن بسیار سبک نفت به سرعت پراکنده خواهد شد	موادی با وزن سبک نسبتاً غیر مداوم پراکندگی مشکل است اگر دمای آب زیر نقطه ریزش نفت باشد	موادی با وزن متوسط نسبتاً مداوم پراکندگی مشکل است اگر دمای آب زیر نقطه ریزش نفت باشد	پراکندگی احتمالا مشکل یا غیرممکن است	نقطه ریزش (°F ۴۱) °C ۵
	موادی با وزن سبک نسبتاً غیر مداوم پراکندگی آسان	موادی با وزن متوسط نسبتاً مداوم در صورت تصفیه بسیار پراکنده پذیر		
	۴۵ ۰/۸۰۲	۳۴/۵ ۰/۸۵۲	۱۷ ۰/۹۵۳	درجه API وزن مخصوص

نکته مهم: برآورد پراکندگی از روی این جدول محافظه کارانه خواهد بود. اگر هرگونه شکي در مورد پراکندگی نفت وجود دارد، اثر دیسپرسنت باید بر روی لکه آزمایش گردد.

جدول ۵-۴- نسبت بین میزان دما و گرانی برای نفت‌های انتخابی

به منظور تعیین گرانی نفت هوانخورده در دمای به‌خصوص، خطی موازی با خطوط رسم شده در نمودار زیر برای گرانی در دمای مشخص رسم گردد:

جدول ۵-۵- پایگاه داده های کامپیوتری ADIOS (درخواست اطلاعات خودکار برای نشت های نفت)

^۱ ASIOS نیازمند اطلاعات زیر جهت برآورد قابلیت پراکندگی نفت های خاص می باشد:

- استفاده از اطلاعات منبع (از صفحه ۱ فرم ارزیابی نشتی دریایی نفت).

- تهیه کپی هایی از ADIOS که توسط MSA و هیات منطقه ای نگهداری می شوند.

نام نفت / محصول: سرعت باد: m/s*
 میزان نشت: m³/ton ارتفاع موج: m
 نوع انتشار: ☐ لحظه ای دمای آب: °C
☐ مداوم شوری آب: ppt
 * ۱/۸۳۷ knot = m/s ۱ ۳/۶ km/h = m/s ۱ ۳/۶ km/s = m/s

محدودیت های مهم درباره کاربرد نرم افزار ADIOS

- ADIOS بر اساس ارزیابی ویژگی های نفت (شامل امولسیون سازی) تحت شرایط مختلف، قابلیت پراکنده سازی را پیش بینی می کند.

- چون اطلاعات امولسیون سازی کم هستند، ضرایب پیش بینی شده از پراکندگی ممکن است با ضرایب واقعی پراکندگی متفاوت باشد.

- ADIOS فقط برای کاربرد در نفت های سیال در نظر گرفته می شود و برای جریان ها، سواحل شنی و یا محدود کردن نفت به کار نمی رود.

- ADIOS در مورد نشت های خیلی بزرگ یا خیلی کوچک چندان قابل اطمینان نیست. به علاوه چون هنگامی که در الگوسازی نشت از سرعت های خیلی کم یا خیلی زیاد باد استفاده می شود، باز هم ADIOS قابل اطمینان نیست.

جدول ۵-۶- خصوصیات و میزان پخش شدگی پیش بینی شده ناشی از محصولات تصفیه شده پس از پراکنده سازی

نام محصول	وزن مخصوص در °C ۱۵/۵	درجه API در °C ۱۵/۵	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در °C ۲۰	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا OC			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
Asphalt (Bitumen) - no solvent	۰/۹۹ - ۱/۲	-	+۸۰ الی +۴۰	جامد	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Automotive Gasoil	۰/۸۴	۳۶/۳	-۱۵	۷/۵	بله	بله	بله	بله
Aviation Gasoline	۰/۷۱۶	۶۶/۳	-۶۰	۱	بله	بله	بله	بله
Bunker Fuel C (No 6 fuel oil)	۰/۹۸۴	۱۲/۳	+۱۵	جامد	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟

ادامه جدول ۵-۶- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از محصولات تصفیه شده پس از پراکنده‌سازی

نام محصول	وزن مخصوص در °C ۱۵/۵	درجه API در °C ۱۵/۵	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در °C ۲۰	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا OC			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
Bunker Fuel C	۱	۱۰	+۲	جامد	خیر؟	خیر؟	بله؟	بله؟
Bunker Fuel C (BHP Hawaii)	۰/۹۹۳	۱۱	+۱۱۰	>۳۰۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Bunker Fuel No 6 (BP)	۰/۹۹۱	۱۱/۳	-۱	>۸۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Bunker Fuel No 6 (Phillips)	۱/۰۲۲	۷	+۲۶	>۶۵۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Bunker Fuel Caltex/Ampol (K-940)	۰/۹۹۱	۱۱/۳	+۱۵	>۲۰۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Bunker Fuel Shell (FO-467)	۰/۹۸۰	۱۲/۹	+۱۵	>۳۰۰	خیر؟	بله؟	بله؟	بله؟
Diesel (automotive Winter blend)	۰/۸۵۵	۳۴	-۲۰	۷	بله	بله	بله	بله
Diesel (automotive Summer blend)	۰/۸۶۵	۳۲	-۱۲	۱۳	بله	بله	بله	بله
Diesel (Marine Diesel/Gasoil)	۰/۸۴۵	۳۴/۲	-۱۱	۱۳	بله	بله	بله	بله
Gasoline	۰/۷۳۹	۶۰	-۱۸	۳	بله	بله	بله	بله
Gasoline (Leaded)	۰/۷۵۰	۵۷/۲	-۲۹	۱	بله	بله	بله	بله
Heating Oil (fuel oil #2)	۰/۸۷۶	۳۰	-۱۲	۷	بله	بله	بله	بله
Heating Oil (fuel oil #5)	۰/۹۲۵	۲۱/۵	-۹	۱۹۰	خیر	خیر	بله؟	بله
Heavy Fuel Oil	۰/۹۴	۱۷/۵	(-۶-۱۵)	۱۳۴۳	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
IF-30 Bunker	۰/۹۳۶	۱۹/۷	-۶	۱۸۰	خیر؟	خیر؟	بله؟	بله
IFO-180 Bunker (BHP)	۰/۹۸۳	۱۲/۵	(۴-۱۵)	>۱۰۰۰	خیر؟	خیر؟	بله؟	بله؟
IFO-280 Bunker (BHP)	۰/۹۸۶	۱۲	(۴-۱۵)	>۱۷۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
IFO-380 Bunker (BHP)	۰/۹۹۰	۱۱/۵	(۴-۱۵)	>۲۴۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Jet Fuel (fuel oil #1 A-1)	۰/۸۰۶	۴۴	-	۱	بله	بله	بله	بله
Jet Fuel (JP-1)	۰/۸	۴۵/۴	-۴۰	۱/۲	بله	بله	بله	بله
Kerosene (dual purpose, fuel oil #1)	۰/۸	۴۵/۴	-۲۵	۱/۵	بله	بله	بله	بله
Light Fuel Oil	۰/۹۱	۲۳/۹	(-۹<-۲۴)	۱۶۶	بله	بله	بله	بله
Lube Oil 10W30	۰/۸۸۲	۲۹	-۴۰	۲۰۰	خیر؟	بله؟	بله؟	بله
Naphtha (White Spirit)	۰/۷۹۴	۴۶/۸	-	۱	بله	بله	بله	بله
Naphtha (EXXON)	۰/۷۵۸	۵۵	-۱۷	۳	بله	بله	بله	بله
No 2 Fuel Oil	۰/۸۷۱	۳۱	-۳۰	۶/۵	بله	بله	بله	بله
Mineral Spirits (Petroleum Spirit)	۰/۷۹۴	۴۶/۸	-	۱	بله	بله	بله	بله
Paraffin/Waxes	-	-	-	جامد	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Residual Oils #6	۰/۹۸۶	۱۲	+۱۵	>۴۵۰۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Solvents	-	-	-	۱-۵	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Transformer Oil (Electrical Oil)	۰/۸۸۳	۲۸/۸	-۳۰	۱۸	بله؟	بله	بله	بله

جدول ۵-۷- خصوصیات و میزان پخش شدگی پیش بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده سازی

نام نفت خام	وزن مخصوص در ۱۵/۵ °C	درجه API در ۱۵/۵ °C	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در ۲۰ °C	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا °C			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
A960 Residue (Saudi Arabia)	۰/۹۵۹	۱۷/۳	+۱۲		بله؟	بله؟	بله	بله
Alaskan (North Slope)	۰/۸۹۶	۲۶/۴	-۱۸	۱۶۰	بله	بله	بله	بله
Algerian Blend (Algeria)	۰/۷۹۹	۴۵/۵	-۲۹	۱۸	بله	بله	بله	بله
Anoa (Indonesia)	۰/۷۹۹	۴۵/۵	۱۶	۳/۰۳	بله	بله	بله	بله
Arun Condensate (Indonesia)	۰/۷۶۱	۵۴/۴	-۳۰	۱	بله	بله	بله	بله
Arabian Extra Light (Saudi Arabia)	۰/۸۳۱	۳۸/۷۶	-۲۰/۳	۴/۵	بله	بله	بله	بله
Arabian Light (Saudi Arabia)	۰/۸۶۱	۳۲/۹	-۳۶	۱۰/۷	بله	بله	بله	بله
Arabian Medium (Saudi Arabia)	۰/۸۷۲	۳۰/۸	-۱۵	۲۵	بله	بله	بله	بله
Arabian Heavy (Saudi Arabia)	۰/۸۸۷	۲۸/۳	-۳۶	۶۵/۱	بله	بله	بله	بله
Bach Ho (Vietnam)	۰/۸۵۵	۳۴	+۳۳	جامد	خیر	خیر	خیر؟	خیر؟
Bachequero (Venezuela)	۰/۹۷۳	۱۴	-۱۷	□ ۳۰۰۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	بله؟
Barrow Island (Aust NW Shelf)	۰/۸۴۱	۳۶/۷	-۶۰	۳	بله	بله	بله	بله
Basrah Light (Iraq)	۰/۸۵۷	۳۳/۷	-۱۵	۹	بله	بله	بله	بله
Basrah Heavy (Iraq)	۰/۹۰۹	۲۴/۲	-۳۰	۵۴/۴	بله	بله	بله	بله
Bekapai (Indonesia)	۰/۸۲۵	۴۱	-۱۲	۳/۱۵	بله	بله	بله	بله
Belinda (Indonesia)	۰/۸۰۱	۴۳	+۱۶	۲/۵۵	خیر	بله؟	بله	بله
Boscan (Venezuela)	۰/۹۹۴	۱۰/۹	+۲۱	جامد	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Brae (North Sea - UK)	۰/۸۵۷	۳۳/۶	-۶	۸	بله	بله	بله	بله
Brass River (Nigeria)	۰/۸۰۱	۴۵/۲	+۹	۲/۵۵	بله	بله	بله	بله
Brent Crude (UK)	۰/۸۳۵	۳۷/۹	-۹	۶/۱	بله	بله	بله	بله
Challis (Timor Sea)	۰/۸۲۷	۳۹/۶	-۱۵	۳	بله	بله	بله	بله
Champion (Brunei?)	۰/۹۰۲	۲۵/۳۷	-۵۱	۱۲	بله	بله	بله	بله
Cinta (Indonesia)	۰/۸۶۵	۳۲	+۳۹	۹۹/۱	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Cooper Basin (Aust)	۰/۸۰۰	۴۵/۴	+۱۲	۷	خیر؟	بله	بله	بله
Dia Hung (Vietnam)	۰/۸۴۰	۳۶/۹	+۲۷		خیر؟	خیر؟	خیر؟	
Dubai (Dubai)	۰/۸۶۰	۳۲/۸	-۲۹	۲۰	بله	بله	بله	بله
Enhanced Maui (NZ)	۰/۷۷۰	۵۲/۲۲	< -۲۴	۰/۷	بله	بله	بله	بله
Ekofisk (North Sea - Norway)	۰/۸۲۵	۴۰/۱	-۶	۹	بله	بله	بله	بله
Forties (North Sea - UK)	۰/۸۳۸	۳۷/۴	-۵	۸	بله	بله	بله	بله
Gippsland Crude/Bass Strait (Aust)	۰/۸۰۰	۴۵/۴	+۱۵	۳/۱	خیر؟	خیر؟	بله	بله
Griffin (Nth West Aust)	۰/۷۵۸	۵۵	-۴۸	۱/۲	بله	بله	بله	بله
Halibut (Gippsland)	۰/۸۱۷	۴۱/۷	+۱۰	۹	بله؟	بله؟	بله	بله

ادامه جدول ۵-۷- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده‌سازی

نام نفت خام	وزن مخصوص در ۱۵/۵ °C	درجه API در ۱۵/۵ °C	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در ۲۰ °C	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا °C			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
Handil (Indonesia)	۰/۸۵۸	۳۳/۴	+۲۷	۵/۴۲	خیر	خیر	خیر	خیر
Harriet	۰/۸۳۷	۳۷/۵	+۶		بله	بله	بله	بله
Iranian Light (Iran)	۰/۸۵۹	۳۳/۲	-۱۵	۲۰	بله	بله	بله	بله
Iranian Heavy (Iran)	۰/۹۷۹	۱۳	-۶	۳۰	بله	بله	بله	بله
Jabiru (Timor Sea Aust)	۰/۸۱۴	۴۲/۳	+۱۵	۳/۷	بله؟	بله؟	بله	بله
Kaimiro Crude (NZ)	۰/۸۴۶							
Kapuni (NZ)	۰/۷۳۴	۶۱/۳	+۱۲	۱/۱۸	بله	بله	بله	بله

جدول ۵-۷b- خصوصیات و میزان پخش‌شدگی پیش‌بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده‌سازی

نام نفت خام	وزن مخصوص در ۱۵/۵ °C	درجه API در ۱۵/۵ °C	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در ۲۰ °C	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا °C			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
Khafji (Saudi Arabia)	۰/۸۹۱	۲۷/۳	-۲۲	۴۸/۵	بله	بله	بله	بله
Kutubu (PNG)	۰/۸۰۶	۴۴	+۳	۲/۱	بله	بله	بله	بله
Kuwait (Kuwait)	۰/۸۷۳	۳۰/۶	-۱۲	۲۵	بله	بله	بله	بله
Lakes Entrance (Aust)	۰/۹۵۹	۱۶	-۱۵	۲۵۰	خیر؟	بله؟	بله؟	بله؟
Labuan (Malaysia)	۰/۸۷	۳۱/۱۴	+۱۵	۴/۲۹	بله؟	بله؟	بله	بله
Maui Condensate (NZ)	۰/۷۴	۶۰/۲			بله؟	بله؟	بله؟	بله؟
Maui F Sand (NZ)	۰/۸۱	۴۳/۱۹	+۱۸	۳/۱۵	خیر؟	خیر؟	بله	بله
Maui-B (NZ)	۰/۷۴	۵۹/۹	-۴۵	۰/۷۳	بله	بله	بله	بله
McKee Crude (NZ)	۰/۸۱۳				خیر؟	خیر؟	بله؟	بله؟
McKee Fletcher Blend (NZ)	۰/۸۲۷	۳۹/۶	+۹	۶/۴۱	خیر؟	خیر؟	بله؟	بله؟
Minas (Indonesia)	۰/۸۵۳	۳۴/۳	+۳۶	۲۹/۹	خیر	خیر	خیر	خیر
Miri Light (Malaysia)	۰/۸۷۵	۳۰/۶	-۱۲	۷/۷۸	بله	بله	بله	بله
Murban (Abu Dhabi)	۰/۸۲۵	۳۹/۹	-۹	۴/۳	بله	بله	بله	بله
Ngatoro-1 Crude (NZ)	۰/۸۴۸							
Ngatoro-2 Crude (NZ)	۰/۸۸۷							
Nigerian Light (Nigeria)	۰/۸۴۶	۳۵/۸	+۱۵	۷	خیر؟	بله؟	بله	بله
Nigerian Medium (Nigeria)	۰/۹۰۵	۲۴/۸	-۳۰	۴۵	بله	بله	بله	بله
Nth West Shelf Condensate (Aust)	۰/۷۴۰	۵۹/۷	-۴۸	۰/۷۹	بله	بله	بله	بله
Oman (Oman)	۰/۸۶۵	۳۳/۸	-۳۰	۲۱/۲	بله	بله	بله	بله

ادامه جدول ۵-b۷- خصوصیات و میزان پخش شدگی پیش بینی شده ناشی از نفت خام پس از پراکنده سازی

نام نفت خام	وزن مخصوص در ۱۵/۵ °C	درجه API در ۱۵/۵ °C	نقطه ریزش °C	گرانروی cSt در ۲۰ °C	پراکندگی در دمای مشخصی از دریا °C			
					۱۳-۷	۱۸-۱۳	۲۴-۱۸	۲۴ □
Pilon (Venezuela)	۰/۹۷۰	۱۳/۵	-۱۲	۵۰۰۰ □	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Santa Cruz (Argentina)	۰/۷۸۸	۴۸/۱۸	-۲۱	۲/۴۷	بله	بله	بله	بله
Saladin (Aust)	۰/۷۸۷	۴۸/۲	-۳۰	۱/۷	بله	بله	بله	بله
Stratford (UK)	۰/۸۳۶	۳۷/۸	-۵	۶	بله	بله	بله	بله
Suka (Timor Sea)	۰/۸۱۳	۴۲/۵	+۹	۳	خیر	بله؟	بله	بله
Syngas (NZ)	۰/۷۳	۶۱			بله؟	بله؟	بله؟	بله؟
Taching (China)	۰/۸۶۰	۳۳	+۳۵		خیر	خیر	خیر؟	خیر؟
Talisman	۰/۸۲۰	۴۱	+۹		بله؟	بله	بله	بله
Tapis (Malaysia)	۰/۷۹۸	۴۵/۷	+۶	۲/۷	بله	بله	بله	بله
Thevenard (Australia)	۰/۸۲۶	۳۹/۷۷	-۲۴	۳/۸۳	بله	بله	بله	بله
Trinidad (Trinidad)	۰/۸۷۶	۳۰	+۷	۱۵	بله؟	بله	بله	بله
Umm Shaif (Abu Dhabi)	۰/۸۴۱	۳۶/۸۵	-۱۸	۶/۱	بله	بله	بله	بله
Undang (Borneo)	۰/۸۲۷	۳۹/۶	+۳۷	۹۰	خیر؟	خیر؟	خیر؟	خیر؟
Varanus	۰/۷۹۷	۴۶/۰۴	+۹	۴	بله	بله	بله	بله
Venezuela Mix (Venezuela)	۰/۹۱۹	۲۲/۵	-۳۲	۱۵۰	بله	بله	بله	بله
Waihapa Crude (NZ)	۰/۷۵۲				بله؟	بله؟	بله؟	بله؟
Wandoo	۰/۹۴۰	۱۹/۳	-۳۰	۱۸۲	بله؟	بله	بله	بله
West Texas Intermediate (USA)	۰/۸۳۰	۳۹	-۲۱	۴/۹	بله	بله	بله	بله
Widuri (Indonesia)	۰/۸۶۴	۳۲/۱	+۴۲	جامد	خیر	خیر	خیر	خیر
Zaire (Zaire)	۰/۸۶۷	۳۱/۷	+۲۶		خیر	خیر	خیر؟	خیر؟

فرم شماره ۶

آیا دیسپرسنت در دسترس است؟			
ساعت	روز		
.....		از جداول زیر میزان دیسپرسنت برآورد گردد، سپس فرم ۷ تکمیل شود.	☐ بله
.....		به فرم ۱۲ مراجعه شود. دیسپرسنت استفاده نشود.	☐ خیر

۶-۱- شناسایی دیسپرسنت های مناسب موجود

مناسب ترین روش استفاده ازموارد زیر است:

جدول ۶-۱- دیسپرسنت مناسب جهت استفاده برای انواع مختلف نفت ها

جدول ۶-۲- خلاصه انواع دیسپرسنت ها

جدول ۳-۶- نتایج تست کارایی ذخایر دیسپرست MSA

- برای تعیین کارایی دیسپرست ممکن است نیاز به برآورد کارایی دیسپرست باشد.
- ممکن است لازم باشد تا چندین دیسپرست مختلف برای یافتن یک محصول موثر بررسی شوند.
- دیسپرست باید در چهارچوب زمانی که دیسپرست‌ها دارای کارایی هستند، موجود باشد.
- ممکن است نیاز باشد تا ذخایر یا محصولات بیش‌تر و متنوع‌تری از دیسپرست استفاده شوند.

جدول ۱-۶- دیسپرست مناسب جهت استفاده برای انواع مختلف نفت‌ها

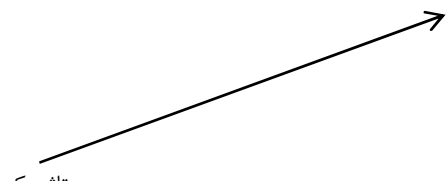
نوع نفت	نوع دیسپرست			محدودیت در استفاده
	نوع ۱: معمولی	نوع ۲: بر پایه آب	نوع ۳: کنسانتره	
I		✓	✓	پراکندگی نامطلوب، به جز در موارد خطر آتش‌سوزی به دلیل سرعت تبخیر بالا و مسمومیت ناشی از نفت
II	✓	✓	✓	پراکندگی در صورتی که دمای آب بالای نقطه ریزش نفت باشد
III			✓	پراکندگی در صورتی که تصفیه صورت گیرد و دمای آب بالای نقطه ریزش نفت باشد
IV	✓		✓	پراکندگی امکان دارد، اما در صورتی که دمای آب بالای ۱۰°C زیر نقطه ریزش نفت باشد عملی نیست
V	پراکندگی به طور کلی امکان‌پذیر نیست			

جدول ۲-۶- خلاصه‌ای از انواع دیسپرست‌ها

نام	نسل	نوع	روش استفاده	نوع حلال	سمیت
دیسپرست معمولی	دوم	۱	رقیق نشده از طریق کشتی/قایق ۱:۱ - ۱:۳	هیدروکربن‌های غیرآروماتیک با ۲۵-۱۰٪ سورفکتانت	کم
دیسپرست کنسانتره	سوم	۲	رقیق شده با ۱۰٪ آب دریا از طریق کشتی/قایق ۱:۱ - ۱:۳	ترکیبات اکسیژن‌دار یا آلی قطبی و هیدروکربن‌های غیرآروماتیک با ۶۰-۲۵٪ سورفکتانت	خیلی کم
دیسپرست کنسانتره	سوم	۳	رقیق نشده توسط هواپیما /کشتی ۱:۲۰ - ۱:۵۰		

دیسپرست‌های نسل اول بسیار سمی هستند و مدت‌های مدیدی است که دیگر از آن‌ها استفاده نمی‌شود.

جدول ۳-۶- نتایج تست کارایی ذخایر دیسپرست MSA *

Freshwater Unweathered IFO-180	Seawater (34ppt) Unweathered IFO-180			
۱۰°C	۱۵°C	۱۰°C	۵°C	نسبت دیسپرست به نفت ۱:۲۵
بی‌اثر				Corexit 9527
بی‌اثر				Shell VDC (Slickgone LTSW)
موثر				Gamlen OSD LT
موثر				Tergo (Rochem) R40
بی‌اثر				Simple Green

* این نتایج اولیه تست کارایی درباره نفت غیرهوازده فقط جهت راهنمایی کلی بوده و مربوط به ذخایر خاص دیسپرست غیرمجاز توسط MSA می‌باشند.

تبصره مبحث ۶-۱- کیت‌های تست کارایی دیسپرانت

- کیت‌های تست دیسپرانت را می‌توان جهت تعیین کارایی دیسپرانت‌های مختلف به کار برد.
- کیت‌های تست دیسپرانت معیار قابل اطمینانی از مقادیر پراکندگی یا نتیجه احتمالی کاربرد را ارائه نمی‌دهند.
- MSA کیت‌های تست را در اختیار دارند و راهنمایی‌های دقیق برای کاربرد آن‌ها را ارائه می‌دهند.

آموزش نمونه‌برداری تست کارایی دیسپرانت

- ۱- نمونه‌ها سریعاً پس از نشت جمع‌آوری شوند.
- ۲- نمونه‌های نفت از نقاط نیکدست، به خصوص نقاطی که بسیار متمایز به نظر می‌رسند، جمع‌آوری شوند.
- ۳- نمونه‌های نفت در محفظه‌های تمیز جمع‌آوری شوند (ترجیحاً ظروف شیشه‌ای اما هر نوع ظرف تمیز دیگر نیز قابل استفاده می‌باشد)
- از منابع پتانسیل آلودگی هیدروکربن اجتناب شود. (مثل تخلیه مخزن)
- از امکان تماس آلودگی بین نمونه‌ها جلوگیری شود (برای هر نمونه از دستکش‌های یکبار مصرف استفاده شود)
- ۴- اطمینان حاصل گردد که نفت کافی برای تست برنامه‌ریزی شده، جمع‌آوری شده باشد (۵ میلی‌لیتر نفت برای هر تست مطلوب است). اگر ترکیب نفت و آب دریا جمع‌آوری شده باشد، ممکن است نیاز باشد تا آب اضافی با سرنگ حذف شود تا نفت کافی حاصل شود.
- ۵- ظروف حاوی نمونه‌ها را بر اساس موارد زیر نام‌گذاری گردند:
- شماره نمونه، مکان، زمان، تاریخ، زمان تقریبی از نشت نفت، اسم / اسامی نمونه‌بردار.
- ۶- جزییات مربوط به جمع‌آوری نمونه ثبت شود، که شامل ظاهر، وجود امولسیون‌ها، نوع نفت و غیره می‌شود.
- ۷- از راهنمایی‌های موجود در کیت استفاده شود تا کارایی متناسب دیسپرانت‌های کیت تست به نحو مطلوب تعیین شود.
- ۸- کارایی دیسپرانت‌های کیت تست دسته‌بندی و ثبت گردد.

فرم شماره ۷

آیا دیسپرانت‌ها را می‌توان به صورت ایمن استفاده نمود؟			
ساعت	روز		
.....		به فرم ۸ مراجعه شود. در صورت امکان انجام آزمایشات میدانی، ارزیابی صورت گیرد	☐ بله
.....		به فرم ۱۲ مراجعه شود. دیسپرانت استفاده نشود.	☐ خیر

تبصره مبحث ۷-۱ - مسائل ایمنی عمومی

- فرمانده مسوولیت تامین موارد ایمنی و سلامتی مورد نیاز حین عملیات واکنشی را بر عهده دارد.
- افراد نباید در فعالیت‌هایی که در زمینه اجرای آن آموزش لازم را ندیده‌اند، حضور داشته باشند.
- انتظار می‌رود افراد از روش‌های ایمنی متناسب با شرایطی که تحت آن مشغول به کار هستند، پیروی کنند.
- از اپراتورهای هواپیما / کشتی انتظار می‌رود تا ایمنی و محدودیت‌های مناسب اجرایی و نیازمندی‌های نگهداری از وسیله نقلیه خود را مشخص کنند.
- هواپیما باید به طور منظم با آب تمیز شسته شود تا هر نوع دیسپرسنت و آب نمک حذف شود به‌خصوص از قسمت نصب روتور دم هلیکوپترها یا اجزای پلاستیکی روباز کنترل‌های هواپیما .
- برگه‌های اطلاعات ایمنی پر گردد.

۷-۱- مشخص گردد که آیا دیسپرسنت می‌تواند به صورت بی خطر مورد استفاده قرار گیرد.

- ☐ هیچ خطر قابل توجهی در این عملیات برای پرسنل وجود ندارد (خطر اشتعال، خطرات عملیاتی و غیره)
- ☐ پرسنل عملیاتی به صورت متناسب آموزش دیده و آگاه‌سازی شده‌اند.
- ☐ کشتی‌ها و هواپیماهای اجرایی در داخل محدوده‌های استاندارد عملیاتی باقی خواهند ماند.
- ☐ وسایل حفاظت فردی مناسب در اختیار کلیه پرسنل قرار داده شده است.

ایمنی افراد طی عملیات واکنش بر تمام سایر ملاحظات برتری دارد.

۷-۲- الزاماتی برای استفاده ایمن از دیسپرسنت

- هر فرد درگیر در عملیات در وهله اول مسوول حفظ سلامت خودش می‌باشد و در صورت نیاز فرمانده عملیات یک فرد هماهنگ کننده ایمنی و سلامت را تعیین خواهد نمود.
- موارد کلیدی ایمنی که باید در نظر گرفته شوند عبارتند از:
- خطرات فیزیکی (مثل امواج، جزر و مد، سطوح لغزنده یا ناپایدار)
 - تجهیزات و ماشین‌آلات سنگین
 - خطرات شیمیایی (مثل قرار گرفتن در معرض نفت و دیسپرسنت)
 - خطرات جوی (مثل بخارات و خطرات اشتعال)
 - فضاهای محدود شده
 - تجهیزات محافظتی فردی
 - شلوغی و خستگی

- استرس گرما / سرما
- حیوانات وحشی (گاز گرفتن / نیش زدن)
- تجهیزات پاک سازی
- درمان پزشکی

فرم شماره ۸

آیا آزمایشات میدانی برای میزان اثر بخشی مورد قبول هستند؟			
ساعت	روز		
.....		به فرم ۹ مراجعه شود. انجام آزمایشات میدانی و برنامه های پایش صورت گیرد.	☐ بله
.....		به فرم ۱۲ مراجعه شود. دیسپرانت استفاده نشود.	☐ خیر

تبصره مبحث ۸-۱- تست میدانی دیسپرانت

- تست های میدانی بهترین روش برای مشخص کردن این موضوع است که آیا نفت نشت شده با موفقیت قابل پراکنده سازی است.
- برای تعیین کارایی دیسپرانت های مختلف و ضرایب اجرایی، نظارت لازم است.
- در صورتی که کاربرد دیسپرانت دارای احتمال کلی از نظر موفقیت اجرایی است و فرصت کمی وجود دارد، و / یا شرایط جوی ممکن است وخیم گردد، نباید کاربرد دیسپرانت به تاخیر بیفتد.
- اگر عملیات میدانی امکان پذیر نیست، در این صورت کاربرد دیسپرانت هم امکان پذیر نخواهد بود.

۸-۱- تعیین روش های استفاده مطلوب

راهنمایی دقیقی برای انتخاب روش های استفاده فراتر از این مکتوب می باشد. انتظار بر آن است که فرمانده عملیات انتخاب روش استفاده را با توجه به جوانبی مثل امکان پذیر بودن، سرعت، توانایی، مدت زمان، کارایی، هزینه و ایمنی مطرح کند.

۸-۲- ارزیابی امکان انجام عملیات میدانی:

- ☐ نیروهای تعلیم دیده و اجرایی در یک بازه زمانی مناسب در دسترس هستند.
- ☐ دیسپرانت مناسب در دسترس است.
- ☐ نظارت موثر قابل اجراست.
- ☐ شرایط در محل نشت مطابق محدودیت های اجرایی روش / روش ها موجود هستند.

۸-۳- مجددا ارزیابی امکان انجام عملیات میدانی صورت پذیرد

به‌طور مرتب تصمیمات مربوط به این‌که آیا عملیات میدانی قابل اجرا می‌باشد را بازبینی شود تا زمانی که یک واکنش دیسپرست دیگر قابل اجرا نباشد.

۸-۴- تعیین میزان دز مصرفی

به عنوان یک قاعده کلی، ضریب دیسپرست به نفت به صورت یک به بیست توصیه می‌شود. هر چند عمل پراکنده‌سازی توسط عوامل بسیار زیادی مثل نوع نفت، تاثیرات جوی، ضخامت سطح، روش کاربرد و شرایط عمومی تحت تاثیر قرار می‌گیرد. فرمانده عملیات باید با توجه به نوع اطلاعات موجود برای نشت نفت، از جمله نتایج آزمایشگاهی یا تجارب قبلی، میزان دز خاصی از دیسپرست را در نظر بگیرد. از همه مهم‌تر این‌که برای اصلاح میزان دز، نتایج ناشی از یک عملیات میدانی باید مورد استفاده قرار گیرد.

۸-۵- پایش و نظارت بر عملیات میدانی

عملیات میدانی باید همواره مورد نظارت قرارگیرد تا مشخص شود که نفت تا چه میزان، با توجه به دیسپرست انتخاب شده، ضریب کاربرد و روش انتخابی، پراکنده شده است، جزییات روش‌های نظارتی در فرم ۱۰ توضیح داده شده‌اند.

جدول ۸-۱- پارامترهای کلیدی روش‌های کاربرد دیسپرست‌های مختلف

تجهیزات	ظرفیت (tonnes)	میزان مصرف (L/Ha)	عرض محدوده اسپری (m)	قابلیت مانور	میزان	تصفیه نفت (تن در ساعت)
هلی کوپتر	۳ - ۰/۵	۸۰ - ۲۰۰	۱۵ - ۲۰	عالی	متوسط	-
هواپیما تک موتوره	۰/۵ - ۱/۵	۵۰ - ۱۰۰	۱۵ - ۲۰	خوب	متوسط	۴۰
هواپیما چند موتوره	۵ - ۲۰	۵۰ - ۱۰۰	۲۰ - ۴۰	ضعیف	طولانی	۴۰۰
قایق	۰/۵ - ۶/۵	۱۰۰ - ۳۵۰	۵ - ۲۰	خوب	طولانی	۱۰ - ۵ (نوع ۲) ۷۵ (نوع ۳)
سیستم کوله پشتی	۰/۲۰ - ۰/۵	-	۰/۵ - ۱	عالی	کوتاه	۰/۳ - ۳
مکنده و شلنگ ثابت	-	-	۵ - ۱۰	خیلی محدود	خیلی کوتاه	۱

تجهیزات	بهترین منطقه	مزایا	معایب
هلی کوپتر	بندر / ساحل	پاک سازی مناطق با دسترسی پایین در موارد متعدد مفید است میزان پاک سازی بالا به ندرت به تغییرات نیازمند است در سرعت های پایین کار می کند (۱۵۰ kph) به باند نیاز ندارد	گران تر از هواپیماهای با ظرفیت محدود
هواپیما تک موتوره	بندر / ساحل	نسبتا ارزان به آسانی در دسترس میزان پاک سازی بالا در سرعت های پایین کار می کند (۲۰۰ kph) فقط به یک فرودگاه ابتدایی نیاز دارد	ظرفیت محدود نیاز به نازل مناسب در برخی موارد
هواپیما چند موتوره	ساحل / دریا	کارآمدترین گزینه برای نشت / لکه های بزرگ ظرفیت بالا میزان پاک سازی بالا	دسترسی محدود نیاز به باند طولانی نیاز به حمایت گسترده عملیاتی گران قیمت در سرعت های بالا کار می کند (۲۰۰-۴۰۰ kph)
قایق	بندر / ساحل / دریا	نسبتا ارزان دارای تجهیزات متناسب با طیف وسیعی از قایق ها ظرفیت بالا	عرض نوار محدود محدودیت در سرعت و فاصله عملیاتی نیاز به هدایت هواپیما در موارد انبوه نفت
سیستم کوله پشتی	خطوط ساحلی / بندر	سبک / قابل حمل / ارزان قابل استفاده در مناطق دور دست (به عنوان مثال، زیر اسکله)	مقرون به صرفه نیست نرخ پایین مصرف
مکنده و شلنگ ثابت	اسکله / خطوط ساحلی	به طور کلی در دسترس فراهم نمودن انرژی مناسب به تعداد پرسنل محدودی برای استفاده از آن نیاز است	کالیبراسیون / میزان دز و اندازه قطره، مشکل است غیر قابل استفاده در آب شیرین (اکثر دیسپرانت ها برای استفاده در آب دریا طراحی شده اند) گرایش به مصرف بیش از حد

فرم شماره ۹

استفاده از دیسپرانت			
ساعت	روز		
.....		به فرم ۱۰ مراجعه شود. نظارت بر اثر بخشی دیسپرانت صورت گیرد.	☐ بله

تبصره مبحث ۹-۱ - اطلاعات کلی

- فرمانده عملیات دارای مسوولیت قطعی برای جوانب اجرایی استفاده از دیسپرست می‌باشد.
- دیسپرست فقط باید توسط افراد مجرب که در زمینه کاربرد آن مهارت دارند اسپری شود.
- دیسپرست فقط باید مطابق با دستورات تولید کننده مورد استفاده قرار گیرد مگر این‌که روش دیگری توسط فرمانده عملیات تایید شده باشد.
- فردی که دیسپرست را به کار می‌برد مسوول تنظیم کردن و عملکرد سیستم اسپری است و مسوولیت ایمنی و نگهداری از تجهیزات هم بر عهده او می‌باشد.
- اندازه قطره روی کارایی دیسپرست تاثیر می‌گذارد. قطرات کوچک‌تر از حد معمول (مثل مه یا غبار) طی حرکت و تبخیر از بین می‌رود. قطرات بزرگ‌تر از حد معمول در میان نفت گرفتار شده و در ستون آب از بین می‌رود.
- دیسپرست‌های از پیش رقیق شده در آب نسبت به دیسپرست‌های غیررقیق شده، کارایی کم‌تری دارند.
- از هواپیما فقط دیسپرست غیررقیق اشباع مورد استفاده قرار می‌گیرد.
- در صورت امکان دیسپرست باید در باد و موازی با سطح مورد استفاده قرار گیرد.
- دیسپرست باید به روش متوالی و منظم مورد استفاده قرار گیرد تا اطمینان حاصل شود که تمام ناحیه مورد نظر را در بر گرفته است.
- در نفت خام نسبت به نفت هوازده، دیسپرست‌ها کارایی بیش‌تری داشته و مقادیر کم‌تری از آن‌ها نیاز است.
- عمل اسپری کردن باید روی بخش‌های ضخیم‌تر نفت که تهدید کننده مناطق حساس می‌باشد، متمرکز شود.
- بخش‌های ضخیم سطح ممکن است نیازمند عملیات متعدد باشد.
- لکه‌های رنگی نفتی نباید با دیسپرست مورد اسپری قرار گیرند.

۹-۱- کاربرد دیسپرست

- ☐ میزان نفتی که باید مورد پراکنده‌سازی قرار گیرد از فرم ارزیابی نشت دریایی نفت محاسبه گردد.
- ☐ ضریب کاربرد دیسپرست تعیین شود. (معمولا یک به بیست)
- ☐ میزان دیسپرست مورد نیاز محاسبه گردد.
- جزئیات مربوط به فرم خلاصه کاربرد دیسپرست ثبت شود.
- ☐ تجهیز تیم اجرایی
- ☐ تجهیز تیم نظارتی

تبصره مبحث ۹-۲ - کاربرد هوایی

- در هواپیما همیشه باید از دستگاه‌های اسپری پمپی استفاده کرد.
- اندازه قطره دیسپرسانت باید بین ۴۰۰ و ۱۰۰۰ میکرون باشد.
- لوله‌های خرطومی اسپری کننده هواپیمای باری معمولاً بین ۳۵۰ تا ۷۰۰ میکرون است.
- MSA می‌تواند برای کاربرد روی نفت‌های چسبناک لوله‌های اسپری ۱۰۰۰ میکرونی فراهم کند.
- لوله‌های خرطومی باید دارای ضریب کاربرد بین ۲۰ و ۱۰۰ لیتر در هر هکتار باشند.
- لوله‌های اسپری باید طوری نصب شوند تا مستقیماً از قسمت عقب تخلیه شوند.
- سطل‌های آویزان از پایین هلی‌کوپترها باید طوری نصب شوند که خلبان بتواند حین پرواز انتهای تیرک اسپری را مشاهده کند.
- سطح ارتفاع هواپیما باید تا حد ممکن پایین باشد.
- ارتفاع و سرعت مطلوب هواپیما در جدول (۹-۱) ارائه شده است.

در بخش انتهایی هر یک از روش‌های اجرایی اصلی یک دستورالعمل کلی ارائه شده است. این دستورالعمل‌ها فقط برای برجسته‌سازی موارد مهم ذکر شده‌اند. انتظار می‌رود فرمانده عملیات بر جوانب اجرایی کاربردهای دیسپرسانت نظارت کرده و آن‌را هماهنگ کند.

جدول ۹-۱ - سرعت و ارتفاع توصیه شده برای هواپیما بر حسب نوع دیسپرسانت

دیسپرسانت	گرانروی cSt در ۱۰ °C	گرانروی cSt در ۲۰ °C	سرعت هواپیما و ارتفاع اسپری توصیه شده
Slickgone LTSW (Shell VDC)	۵۹	۳۲	سرعت ۱۰۰ mph و ارتفاع ۵۰-۳۰ ft
Corexit 9527	۸۵	۴۷	در ۱۰ °C، سرعت ۱۰۰ mph و ارتفاع ۵۰-۱۰۰ ft در ۲۰ °C، سرعت ۱۰۰ mph و ارتفاع ۵۰-۳۰ ft
Tergo R40	۱۱۳	۶۲	سرعت ۱۰۰ mph و ارتفاع ۵۰-۱۰۰ ft

گرانروی دیسپرسانت ۶۰ cSt مناسب برای استفاده‌های هوایی با سرعت بیش از ۱۰۰ mph در ارتفاع ۱۵۰-۵۰ ft.
گرانروی دیسپرسانت در ۳۰ الی ۶۰ cSt مناسب برای کاربردهای هوایی با سرعت کمتر از ۱۰۰ mph در ارتفاع ۱۵۰-۳۰ ft.

تبصره مبحث ۹-۳- کاربرد در قایق‌ها

- تیرک‌های اسپری باید تا حد ممکن در جلوترین قسمت نصب شوند تا قبل از اسپری کردن از حرکت نفت به یک طرف که در اثر موج سینه کشتی ایجاد می شود ، جلوگیری شود . این روند از انرژی ترکیبی موج سینه کشتی برای بر هم زدن نفت استفاده می کند.
- سیستم‌های اسپری باید طوری نصب شوند که الگوی اسپری یکنواخت باشد و در یک خط عمود بر مسیر حرکت کشتی با آب برخورد کند.
- اسپری‌های به شکل پنکه از لوله‌های مجاور باید تا حد ممکن در پایین‌ترین قسمت نصب شوند و فقط روی آب / نفت را پوشش دهند.

دیسپرسنت‌های رقیق نشده

- اسپری کننده‌های دمنده هوا و پمپ‌های تعدیل شده اسپری را می توان برای دیسپرسنت‌های غیررقیق اشباع و دیسپرسنت‌های معمولی به کار برد.
- ضریب کاربرد معمولاً ثابت است و بر اساس اندازه لوله و فشار اسپری تعیین می شود.
- تنظیم و استفاده از یک اندازه قطره متناسب برای موثر بودن عملیات بسیار مهم است.

دیسپرسنت‌های از پیش رقیق شده

- دیسپرسنت‌های اشباع پس از پیش رقیق سازی در آب دریا قابل استفاده خواهند بود اما کارایی کمتری خواهد داشت.
- ضریب دیسپرسنت به آب باید مساوی بوده و یا بیش تر از ۱۰٪ باشد.
- عملیات‌هایی که از طریق تجهیزات آتش نشانی انجام می شوند توسط باز کردن و بستن منبع دیسپرسنت کنترل می شود. از سرعت کشتی برای کنترل ضریب عملکرد استفاده می شود.
- سیستم‌های پمپ دوتایی برای تیرک‌های اسپری منبع آب دریا و دیسپرسنت امکان تنظیم ضریب رقیق سازی را فراهم می کنند.
- سرعت کشتی عامل تعیین کننده اصلی میزان دز دیسپرسنت است (سرعت کشتی را کاهش می دهد تا دز افزایش یابد)
- سرعت کشتی باید برای نشت‌های تازه مایعات خام یا نفت سوختی به صورت ۵ گره دریایی باشد که فرض بر این است که نفت به ضخامت ۱/۰ میلی متر منتشر شده است.
- با کاهش سرعت کشتی، ضریب اجرایی مورد نیاز برای هر هکتار از طریق کاهش سرعت مکش حاصل می شود.

تبصره مبحث ۹-۴- کاربرد در مقیاس‌های کوچک‌تر

- در نشت‌های کوچک‌تر می‌توان دیسپرسنت‌ها را با استفاده از اسپری کننده‌های کوله‌ای یا لوله و سیستم‌های مکنده به کار برد.
- کاربرد موثر دیسپرسنت نیازمند تجهیزات تنظیم شده و قطره‌هایی با اندازه‌های مناسب می‌باشد.
- کنترل سایز قطره و میزان دز در کاربرد سیستم‌های مکنده و لوله‌ای دشوار است و باید خیلی دقت شود تا که فشار آب دیسپرسنت را از میان سطح عبور نکند.
- اکثر سیستم‌های مکنده و لوله‌ای از آب شیرین استفاده می‌کنند. اکثر دیسپرسنت‌ها برای پیش رقیق‌سازی در آب شیرین مناسب نیستند.
- برای افزایش بازده و جلوگیری از افزایش دز، نظارت بر میزان بازده ضروری است.

خلاصه‌ای از کاربرد دیسپرسنت

توسط استفاده‌کنندگان دیسپرسنت در عملیات هوایی و دریایی پر شود

نام حادثه:..... شماره گزارش:.....

گزارش دهنده:..... سازمان:..... تاریخ گزارش:..... ساعت گزارش:.....				
کاربردهای سکو هوایما / قایق / سایر موارد:..... نوع:..... ظرفیت:..... عرض نوار:..... سرعت استفاده:..... اندازه پمپ:..... فاکتور رقیق‌سازی:..... ظرفیت استفاده فاصله تا لکه:..... زمان پایه بازگشت لکه:..... مقدار استفاده در ساعت:..... میزان پوشش در ساعت:.....		پارامترهای مورد استفاده اماکن استفاده:..... اندازه مناطق هدف: Ha..... حجم لکه نفت: Tonnes..... حجم دیسپرسنت مورد استفاده: Tonnes..... انتخاب دیسپرسنت:..... نسبت دیسپرسنت به نفت:..... حجم دیسپرسنت Ha/ = L در نسبت ۱:..... دوره هوازدگی لکه:..... ساعت نتایج اثر آزمایشات آزمایش میدانی:..... آزمایش در محیط آزمایشگاهی:..... کیت آزمایش:.....		
نمودار اجرایی (شامل: مقیاس، جهت شمال، محل لکه، مسیر پرواز و مکان اجرا)				
جزئیات اجرا (برای هر کدام از موارد پر شود)				رمز عبور
۴	۳	۲	۱	زمان شروع عملیات:
.....				زمان اتمام عملیات:
.....				کل میزان دیسپرسنت مصرف شده:

فرم شماره ۱۰

آیا دیسپرانت موثر بوده است؟			
ساعت	روز		
.....		به فرم ۱۱ مراجعه شود. اگر استفاده مداوم توجیه پذیر است، ارزیابی صورت گیرد.	☐ بله
.....		به فرم ۱۰/۲ مراجعه شود. استفاده از دیسپرانت بررسی شود.	☐ خیر

تبصره مبحث ۱۰-۱- نظارت بر کارایی دیسپرانت

- استفاده از دیسپرانت، به منظور تایید موثر بودن یا نبودن آن باید مورد بررسی قرار گیرد.
- مشاهده عینی حداقل سطح نظارت است.
- موارد خیلی اندکی وجود دارند که کاربرد دیسپرانت عملی بوده اما نظارت عینی ممکن نمی باشد. نظارت در محل بر روی نفت پراکنده شده در ستون آب باید در هر زمان از نظارت عینی پشتیبانی کند.
- برای خاتمه دادن عملیات (به دلیل کارایی ضعیف) باید بر اساس نتایج نظارت در محل تصمیم گیری شود.
- مشاهده یک ابر قهوه ای رنگ در ستون آب به معنای تاثیرگذاری دیسپرانت است.
- دود شیری رنگ در ستون آب به معنای کاربرد بیش از حد دیسپرانت است.
- تفاوت در ظاهر سطح پراکنده شده و پراکنده نشده نشانگر پراکندگی نشستی است.
- عدم وجود ابر قابل رویت در ستون آب، تعیین کارایی دیسپرانت را دشوار می کند.
- پراکندگی موفقیت آمیز می تواند بدون علامت مشخصی نیز رخ دهد.
- خط حرکت کشتی می تواند از نظر فیزیکی نفت را منتشر کند که در برخی از موارد به اشتباه به عنوان موفقیت در پراکندگی ثبت می شود.

۱۰-۱- ارزیابی کارایی دیسپرانت

- ☐ تجهیز تیم نظارتی
- ☐ پس از هر عملیات دیسپرانت نتایج نظارت دیسپرانت بررسی شود.
- ☐ تعیین گردد که آیا کاربرد دیسپرانت موثر بوده است.
- ☐ تعیین گردد که پراکندگی شیمیایی به طور بارزی بیش تر از پراکندگی طبیعی است.
- ☐ ارزیابی شود که آیا پارامترهای تغییر کاربرد می توانند باعث موثر بودن کاربرد شوند.

۱۰-۲- چه زمانی استفاده از دیسپرست موثر نمی‌باشد.

اگر نظارت نشان دهد که کاربرد دیسپرست موثر نیست، تمام جوانب کاربرد و نظارت برای یافتن دلایل احتمالی باید بررسی شوند که موارد مورد بررسی عبارتند از:

- فرمولاسیون دیسپرست (انواع مختلف امتحان گردد)
- ضرایب کاربرد (افزایش یا کاهش ضرایب نفت به دیسپرست)
- روش‌های کاربرد
- روش‌های نظارتی
- تفسیر نظارتی
- هوازگی نفت
- شرایط جوی

اگر پراکندگی موثر نبوده و پارامترهای نظارتی و اجرایی بررسی شده موجب اصلاح کارایی نمی‌شود می‌توان کاربرد دیسپرست را متوقف کرد. به فرم ۱۲ مراجعه شود.

نظارت بر کارایی دیسپرست

اطلاعات این بخش بر اساس دستورالعمل‌های ¹ SMART، پروژه مشترک بین گارد ساحلی آمریکا، سازمان ملی جوی و اقیانوسی، آژانس حفاظت محیط‌زیست آمریکا و مراکزی برای کنترل و جلوگیری بیماری‌ها می‌باشد.

- نظارت بر کارایی کاربرد دیسپرست در پراکنده‌سازی نفتی مهم است.
- نظارت بر وضعیت نفت و ارزیابی تاثیر نفت پراکنده شده بر محیط‌زیست مطلوب است.
- شدت نظارت باید نشان دهنده وسعت نشت و شرایط عمومی، تاثیرات بالقوه نشت و محدودیت‌های فیزیکی و لجستیکی باشد. شدت نظارت باید با افزایش وسعت نشت افزایش یابد که به شرح زیر است:

نظارت ستون آب و جمع‌آوری نمونه		مشاهده عینی	سایز لکه
در چند عمق مختلف	عمق ۱ متری		
		✓	کوچک
	✓	✓	متوسط
✓	✓	✓	بزرگ

مشاهده عینی کارایی دیسپرسنت حداقل سطح نظارتی مورد قبول است. خاتمه عملیات دیسپرسنت، در صورت امکان، باید بر اساس نتایج نظارت زمان واقعی ستون آب در محل باشد که حداقل در یک عمق باشد. نظارت در عمق های مختلف (چه با اطلاعات زمان واقعی یا نمونه های جمع شده برای تحلیل های بعدی) می تواند اطلاعات خوبی درباره تاثیر دیسپرسنت و وضعیت نفت پراکنده شده ارائه دهد.

تجهیز منابع نظارتی

در استفاده از دیسپرسنت ها فرصت زیادی در دسترس نمی باشد. لازم است تا تیم نظارتی و مشاوران فنی از کاربرد احتمالی دیسپرسنت آگاه شده و هر چه سریع تر مجهز شوند. به دلیل شرایط دقیق نظارتی، کارمندان نظارتی مشخص شده باید منصوب شده و نباید وظیفه اجرایی دیگری به آنها محول شود.

مشاهده عینی

مشاهده عینی از هواپیما مطمئن ترین روش برای تشخیص و نقشه برداری پراکندگی نفت است. اهداف کلی برای مشاهدات شامل نقشه برداری گسترده و ظاهر نفت، بررسی مدل های پیش بینی جابه جایی نفت، اختصاص واکنش گرایی برای بررسی کلی عملیات و هدایت عملیات پاک سازی می شوند. انتخاب هواپیما بر اساس عوامل زیادی مثل وجود هواپیما، اهداف ماموریتی، مقیاس مورد نیاز پرواز، تعداد مسافران، لزوم تجهیزات پراکنده سازی و نیازمندی های جهت فرود و سوخت گیری مجدد انجام می شود. مشاهده گران آموزش دیده می توانند ارزیابی کیفی از کارایی دیسپرسنت ارائه کنند، این اطمینان حاصل می شود که گزارش از طریق کاربرد راهنمایی های بصری مثل دستورالعمل شناسایی و مشاهده هوایی شناسایی نفت روی آب MSA صحیح است. مشاهدات باید برای مقایسه و سندسازی مورد عکس برداری / فیلم برداری قرار گیرد. نفت نزدیک به خط ساحلی از هلی کوپتر بهتر مشاهده می شود به طوری که با کنار زدن در یا پنجره مشاهده گر این امکان را دارد تا مستقیماً به سمت پایین به نفت نگاه کند. برای نفت دورتر از ساحل، هواپیماهای چند موتوره می تواند مسافت طولانی تری را با سرعت بیشتر و ایمنی بالاتر طی کند. یک هواپیما می تواند حداقل برای دو مشاهده گر (به جز خلبان) جا داشته باشد که از طرفین به نظارت پرداخته و از امکانات ارتباط با خلبان و وسایل کمک ناوبری مناسب برای جهت یابی مسیر پرواز مورد نظر برخوردار می باشند.

قبل از بلند شدن، مشاهده گر باید از فرآیندهای ایمنی هواپیما آگاه شده و با منطقه کلی نشت آشنا شود و نقشه ها یا نمودارهای دریایی خاص در اختیار داشته باشد تا جزییات نشت را ثبت کند و از شرایط محیطی که با آن روبرو می شود مطلع باشد. (مثل بادهای روی دریا، میزان دید، محل دریا، جریان های سطحی و غیره). اهداف ماموریتی باید کاملاً توسط خلبان و مشاهده گران درک شود تا همه اهداف ماموریتی برآورده شوند.

شرایط جوی، شرایط دید، سرعت و جهت بادهای سطحی و محل دریا برای پیش بینی جابجایی نفت و تفسیر مشاهدات بصری بسیار مهم است. شرایط دید ضعیف (مثل مه، باران یا امواج شدید دریاهای موج) می توانند مانع از دید کامل تمام نشتی توسط مشاهده گر شود. بادهای شدید می تواند نشانه این باشد که ضرایب امولسیون سازی ممکن است سریع تر از حد انتظار است.

ابزارهای پیشرفته مشاهده (مثل عکس‌برداری با مادون قرمز حساس به گرما، رادار هوابرد با دید جانبی، فلورسانس لیزری، شعاع سنج میکروویو، اسکنر خطی مادون قرمز ماورا بنفش و سیستم ماهواره‌ای LANDSAT) می‌توانند در تعیین کارایی دیسپرسنت در نقاط مورد استفاده با حساسیت بسیار بالایی عمل کند. اگر چه مشکلات ناشی از هر یک از این سیستم‌ها مانع از کاربرد انحصاری آن‌ها در هنگام نشتی نفت می‌شود. مشاهدات بصری همیشه نمی‌توانند تایید کننده این باشند که نفت پراکنده شده و ممکن است نمونه‌برداری فیزیکی از آب زیر سطح نفت مورد نیاز باشد.

فلومتری ستون آب و نمونه‌های آب

مشاهده بصری همیشه نشانگر قابل اطمینانی از کارایی دیسپرسنت نیست. کارایی دیسپرسنت به وسیله مشاهده هیدروکربن‌ها در ستون آب با استفاده از اندازه‌گیری فلورسانس، در زمان واقعی قابل تایید است. برای نشت‌های بزرگ و متوسط، نظارت در محل مطلوب‌ترین روش تعیین تفاوت بارز بین پراکندگی افزایش یافته شیمیایی و طبیعی و برای تصمیم‌گیری درباره خاتمه زمان عملیات دیسپرسنت می‌باشد. به علاوه بهترین روش برای تعیین حجم نفت پراکنده شده به صورت شیمیایی می‌باشد.

مطوب است نمونه‌ها در اعماق مختلف جمع شوند از:

– آب عاری از آلودگی نفتی (محل‌های مرجع)

– آب زیر لکه نفت قبل از کاربرد دیسپرسنت (قبل از عملیات)

– آب زیر لکه نفت بعد از کاربرد دیسپرسنت (بعد از عملیات)

نمونه‌برداری از آب، نگارش ابزاری، مشاهدات مربوطه در فواصل زمانی تعیین شده و محل دقیق هر نگارش (ترجیحا با استفاده از سیستم موقعیت‌یاب جهانی GPS) باید ثبت شود. مستندسازی تنظیم دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس و واکنش ابزاری بررسی شده نیز باید موجود باشد.

روش نمونه‌برداری بستگی به وجود منابع نظارتی، اندازه نشتی و محدودیت‌های لجستیکی واکنش دارد. حداقل، نمونه‌های کافی مورد نیاز است تا تفاوت‌های قبل و بعد از کاربرد دیسپرسنت مرتبط با محل مرجع مشخص‌سازی شوند. چون دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس نه فقط نفت بلکه فلورسانس طبیعی را اندازه‌گیری می‌کند، نمونه‌های آبی نیز باید جمع‌آوری شوند تا این امکان به وجود آید که نتایج اندازه‌گیری فلورسانس با غلظت نفت اندازه‌گیری شده مرتبط باشد. اندازه‌گیری‌های فلورسانس باید با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس با جریان با دبی ثابت انجام شود (مثل دستگاه Turner Design یا مشابه آن). نمونه‌های آبی باید در دریچه خروجی مجرای جریان آب پس از ظرف نمونه دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس جمع‌آوری شوند. نمونه‌های آبی باید در محل سرد و تاریک قبل از انجام تحلیل‌های آزمایشگاهی نگهداری شوند.

وضعیت نفت پراکنده شده

نظارت بر ردیابی وضعیت نفت پراکنده شده در اعماق مختلف این امکان را به وجود می‌آورد تا ضریب رقیق‌سازی نفت پراکنده شده مورد ارزیابی قرار گیرد و تعیین ضریب میزان هیدروکربن در ستون آب که به میزان قبلی باز می‌گردد امکان‌پذیر می‌شود. مدل‌های خط سیر در جایی که ممکن است باید استفاده شود تا در ردیابی وضعیت نفت ما را یاری کند. از نشانگرهای رنگی نیز می‌توان استفاده کرد. نظارت بر وضعیت نفت نیازمند موارد زیر است:

- نظارت هم‌زمان از یک کشتی با استفاده از روش‌های مستقل از حداقل دو عمق متفاوت (مثلاً یک و پنج متر)
- جمع‌آوری نمونه‌های آبی برای اعتبارسنجی نگارش‌های دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس
- هر زمان که مقدور باشد، اندازه‌گیری پارامترهای کیفیت آب انجام می‌شود (مثل دما، رسانایی، اکسیژن محلول، pH و میزان کدوری) تا بتوان واکنش نفت پراکنده شده را تشریح کرد.

کاربرد و تفسیر نتایج نظارتی

نگارش‌های دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس تا حد زیادی متفاوت است که نشان دهنده ناسازگاری و ناهماهنگی وضعیت نفت پراکنده شده می‌باشد. اگر نتایج نظارتی برای هدایت عملیات دیسپرسنت و نیز تعیین زمان عدم کارایی واکنش به کار می‌روند، اطلاعات زمان واقعی بسیار مهم هستند. افزایش در مسیر سیکنال دستگاه اندازه‌گیری فلورسانس زیر نفت پراکنده شده شیمیایی با مقیاس پنج یا چند برابر بیش‌تر از نگارش‌های زیر نفت پراکنده نشده و محل‌های مرجع، شاخص خوبی از اجرای روند پراکندگی می‌باشد. مهم است که غلظت‌های واقعی نفتی هم اندازه‌گیری شوند تا ضریب پراکندگی طبیعی با ضریب پراکندگی افزایش یافته شیمیایی مقایسه شده و تاثیر واقعی کاربرد دیسپرسنت مشخص شود.

دستورالعمل‌های کلی مشاهده

- هر زمان که مقدور باشد از مشاهده‌گران تعلیم دیده و مجرب در شناسایی و تعیین کمیت شناوری نفت روی دریا استفاده گردد.
- از عبارات استاندارد و دستورالعمل‌های متداول برای هماهنگی بین مشاهده‌گران استفاده شود.

نفت روی آب

- درحالی‌که خورشید پشت مشاهده‌گر باشد بهتر می‌توان نفت را مشاهده کرد و جهت پرواز هم باید زاویه ۳۰ درجه نسبت به سطح باشد.
- اواسط صبح یا اواسط ظهر بهترین دید وجود دارد که مانع از درخشش سطح آب در وسط روز شده و کنتراست محدود مواجهه در اوایل صبح یا اوایل عصر وجود ندارد.
- ابعاد کلی نشتی معمولاً از ارتفاع هزار تا دو هزار پایی بهتر قابل رویت است.
- تخمین پوشش نفتی و رنگ آن از ارتفاع ۲۰۰ تا ۳۰۰ پایی یا کم‌تر قابل انجام است.

- وضعیت و سطوح براق نفت به دلایل مختلف متفاوت به نظر می‌رسند که شامل ویژگی‌های نفت یا فرآوری، زاویه خورشید، زاویه دید، نوع تجهیزات، آب و هوا، شرایط نور، شرایط دریا، ضریب پراکندگی و غیره می‌شود.
- امواج، بستر موجودات دریایی، مواد طبیعی، جمعیت پلانکتون‌ها، سایه ابرها، یخ، ستاره دریایی و جلبک‌ها می‌توانند در شرایط خاص مثل نفت به نظر برسند.
- شرایط کنتراست پایین (مثل سایه، شفق، غبار) مشاهده را با دشواری مواجه می‌کنند.

کاربردهای دیسپرسنت

- می‌تواند تأثیرات متفاوتی داشته باشد چون غلظت‌های مختلف نفتی (ضخامت سطحی) منجر به کاربرد ضرایب متغیر نفت / دیسپرسنت می‌شود.
- ممکن است منجر به اجتماع شده و موقتاً نفت را فشرده‌سازی کرده و موجب شوند تا سطح به نظر کاهش یافته برسد یا این که برای مدت کمی از سطح دریا ناپدید شود.
- ممکن است رنگ سطح امولسیون شده را با کاهش چسبندگی و گنجایش آب تغییر دهد.
- ممکن است شکل سطح لکه را به دلیل عمل امولسیون‌زدایی دیسپرسنت تغییر دهد.
- ممکن است ضرایب انتشار نفت‌ها را بهبود بخشد (لکه‌های پراکنده شده می‌توانند سطح گسترده تری را نسبت به لکه‌های کنترل شده پوشش دهند)

وضعیت پراکندگی نفت

- ممکن است بلافاصله پس از کاربرد دیسپرسنت تشکیل نشود.
- چند ساعت طول می‌کشد تا تشکیل شود (مثلاً اگر نفت امولسیون‌سازی شده باشد، انرژی ترکیبی کمی نیاز خواهد داشت)
- ممکن است اصلاً تشکیل نشده و قابل مشاهده نباشد.
- ممکن است توسط نفت سطحی پوشیده شده و بدرخشد.
- بر اثر شفافیت ضعیف آب ممکن است مخفی شود.
- ممکن است به دلیل سایر موارد مقل جامدات معلق اشتباه گرفته شود.
- اغلب از نظر شکل و غلظت نامنظم هستند.

کارایی دیسپرسنت

- ابر قابل رویت در ستون آب دلیلی بر کارایی دیسپرسنت است.
- تفاوت‌ها در ظاهر لکه‌های پراکنده شده و پراکنده نشده نشانگر احتمالی پراکندگی است.
- فقدان یک ابر قابل رویت در ستون آب، تعیین کارایی دیسپرسنت را دشوار می‌سازد.
- امواج کشتی ممکن است از نظر فیزیکی نفت را منتشر کند و به اشتباه نشانگر پراکندگی موفقیت‌آمیز باشد.

وقتی که کاربرد دیسپرست موثر نباشد، این روند خاتمه می یابد.

چک لیست نظارت بر دیسپرست

برای ناظران و استفاده کنندگان از دیسپرست در هواپیما و کشتی قبل از حرکت

نام حادثه:..... شماره گزارش:.....

گزارش دهنده:..... سازمان:..... تاریخ گزارش:..... ساعت گزارش:.....			
نام ناظر / ناظران:..... سازمان:.....			
تجهیزات دیده بانی : هلی کوپتر / هواپیما / کشتی / قایق / دیگر موارد (مشخص گردد):.....			
تجهیزات مورد استفاده : هلی کوپتر / هواپیما / کشتی / قایق / دیگر موارد (مشخص گردد):.....			
خطوط ارتباطی	VHF	UHF	دیگر موارد
هوا به هوا			
هوا به کشتی			
هوا به زمین			
زمین به کشتی			
کشتی به کشتی			
نام هواپیما / پرسنل	فراخوان ثبت نام	زمان تقریبی ورود به منطقه نشت	زمان تقریبی خروج از منطقه نشت
اسپری کننده ۱:			
اسپری کننده ۲:			
دیده بان:			
ناظر:			
فرماندهی مرکز:			
نام دیسپرست:..... نسبت دیسپرست: نفت:.....			
رقیق سازی قبل از استفاده:..... میزان استفاده:..... Litres/Ha.....			
ارتفاع استفاده از دیسپرست:..... ارتفاع دیده بانی:..... فوت			
شرایط آب و هوایی در محل نشت / لکه نفتی: ☐ آفتابی ☐ تیره و ابرناک ☐ ابری ☐ بارانی ☐ مه ☐ سایر موارد ☐	سرعت باد:..... knots/km	دمای هوا:..... OC	وضعیت دریا:.....
جهت باد:.....	درجه حقیقی / مغناطیسی	دمای دریا:..... OC	طول موج:..... m
سرعت فعلی:..... knots	شوری:..... ppt	وضعیت جزر و مد:.....	عمق آب:..... m
جهت فعلی:.....	درجه حقیقی / مغناطیسی		قابلیت دید:..... nm/km
تجهیزات نظارت بر دیسپرست و چک لیست ایمنی			
نظارت		خلا صه ایمنی	
☐ نقشه های پایه / نمودارها		☐ خلاصه ای از موارد ایمنی به همراه کاپیتان / خلبان	
☐ دفترچه / فرم های گزارش / چک لیست / تخته کار		☐ هدف از ماموریت	
☐ قلم / خودکار / مداد		☐ محدودیت های عملیاتی	
☐ GPS + باتری یدکی		☐ تعیین موقعیت منطقه / نقشه دیده بانی	
☐ وسایل کمکی و راهنما برای مشاهده بصری		☐ مدت زمان سفر	
☐ دوربین عکاسی به همراه فیلم یدکی		☐ مکان های فرود / پهلوگیری	
☐ دوربین فیلم برداری به همراه باتری یدکی		☐ فرکانس های رادیویی و برنامه های گزارش	
☐ دوربین دو چشمی		☐ ویژگی های ایمنی (مانند، چراغ اضطراری، وسایل اطفاء حریق، ارتباطات رادیویی، جعبه کمک های اولیه و دیگر موارد)	
وسایل حفاظت فردی		☐ خروجی های اضطراری	
☐ جلیقه نجات (و لباس کار در صورت نیاز)		☐ استقرار لوازم و ادوات (به عنوان مثال، لنگر چتری، منور و ...)	
☐ تجهیزات ایمنی (مانند، روشنایی، مکان یاب و ...)			

گزارش دهنده:						سازمان:						تاریخ گزارش:						ساعت گزارش:																	
شروع زمان استفاده:																		ساعت مشکلات مشاهده شده (در صورت وجود):																	
پایان زمان استفاده:																		ساعت																	
ظاهر قابل مشاهده لکه (استفاده از تعاریف استاندارد و راهنماهای تصویری در خصوص نفت بر روی آب)																																			
قبل از استفاده									بلافاصله بعد از استفاده									۲۰ دقیقه بعد از استفاده																	
شماره فیلم:									شماره فیلم:									شماره فیلم:																	
شماره عکس:									شماره عکس:									شماره عکس:																	
ابر پراکندگی مشاهده شده:																		بله /خیر																	
لکه مجدا تشکیل شده (به هم پیوسته):																		بله /خیر																	
درصد لکه پاک‌سازی شده:																		درصد اسپری:																	
توصیف هرگونه تغییر بر اثر بخشی روی لکه:																		توصیف تفاوت بین نواحی پاک‌سازی شده و نشده:																	
توصیف هر گونه جاندار و عوارض مشاهده شده:																		کلیه نظرات و مشکلات:																	
توصیه‌هایی برای برنامه‌های آینده:																																			
موقعیت شروع:																		موقعیت اتمام:																	
عرض جغرافیایی:																		عرض جغرافیایی:																	
طول جغرافیایی:																		طول جغرافیایی:																	
فاصله از ساحل:																		nm/km فاصله از ساحل:																	

فرم شماره ۱۱

آیا استفاده از دیسپرانت ایمن و توجیه پذیر است؟			
ساعت	روز		
.....		به فرم ۹ مراجعه شود. استفاده از دیسپرانت.	☐ بله
.....		به فرم ۱۲ مراجعه شود. از دیسپرانت استفاده نشود.	☐ خیر

۱۱-۱- مطابقت کاربرد مداوم دیسپرانت

تمام موارد زیر باید برای مطابقت کاربرد مداوم دیسپرانت اعمال شود:

- ☐ مقادیر حساس به طور مهم در نظر گرفته شوند.
- ☐ گزینه عدم واکنش به جای نظارت، نامناسب است.
- ☐ پراکندگی مداوم دارای مزایای محیطی است که شامل مقرون به صرفه بودن کاربرد دیسپرانت و اثرات منفی کم تر آن نسبت به سایر روش ها می باشد.
- ☐ دیسپرانت کارآمد است.
- ☐ پراکندگی افزایش یافته شیمیایی به طور بارزی از پراکندگی طبیعی بیش تر است.
- ☐ کاربرد دیسپرانت بی خطر است.

فرم شماره ۱۲

از دیسپرانت استفاده نشود		
ساعت	روز	
.....		اگر استفاده از دیسپرانت نامناسب است روش های دیگر پاک سازی بررسی شود. مراجعه به فرم ۱۳.
به طور منظم در خصوص مدودیت های شرایط آب و هوایی، دیسپرانت، تجهیزات و پرسنل موجود، بازنگری هایی صورت پذیر.		

۱۲-۱- چه زمانی نباید از دیسپرانت استفاده کرد

در هر یک از موارد زیر نباید از دیسپرانت استفاده کرد:

- گزینه عدم واکنش بجای نظارت، مناسب است.
- با کاربرد دیسپرانت ها هیچ نوع مزایای محیطی اساسی حاصل نشود.
- نفت قابل پراکنده سازی نیست.
- پراکنده سازی موثر نیست.
- دیسپرانت های مناسب موجود نیستند.
- انجام دیسپرانت به صورت بی خطر ممکن نیست.
- پراکندگی افزایش یافته شیمیایی نسبت به پراکندگی طبیعی چندان بیش تر نیست.

امضای تکمیل کننده فرم گزارش

پیوست ۴

وضعیت سمیت دیسپر سنت‌ها

National Contingency Plan Product Schedule Toxicity and Effectiveness Summaries

For the products on the National Contingency Plan (NCP) Product Schedule, EPA provides a summary of effectiveness and toxicity for Dispersants:

Product (1:10 Product-to-No.2 Fuel Oil ratio)	Toxicity (LC50 values in ppm)		Effectiveness (%)		
	Menidia (96-hr)	Mysidopsis (48-hr)	Prudhoe Bay Crude Oil	South Louisiana Crude Oil	Average of Crude Oil
ACCELL CLEAN™ DWD	8.05	1.32	58.70	96.03	77.37
BIODISPERS	5.95	2.66	51.00	63.00	57.00
COREXIT® EC9500A	2.61	3.40	45.30	54.70	50.00
COREXIT® EC99527A	4.49	6.60	37.40	63.40	50.40
DISPERSIT SPC 1000™	7.90	8.20	40.00	100.00	73.00
FFT-SOLUTION™	5.14	2.75	49.97	48.87	49.42
FINASOL OSR 52	5.40	2.37	32.50	71.60	52.10
JD-109	3.84	3.51	26.00	91.00	58.50
JD-2000™	3.59	2.19	60.40	77.80	69.10
MARE CLEAN 200	42.00	9.84	63.97	84.14	74.06
NEOS AB3000	57.00	25.00	19.70	89.80	54.80
NOKOMIS 3-AA	7.03	5.56	63.20	65.70	64.50
NOKOMIS 3-F4	100	58.40	62.20	64.90	63.55
SAF-RON GOLD	9.25	3.04	84.80	53.80	69.30
SEA BRAT #4	23.00	18.00	53.55	60.65	57.10
SEACARE ECOSPERSE 52(see FINASOL® OSR 52)	5.40	2.37	32.50	71.60	52.10
SEACARE E.P.A.(see DISPERSIT SPC 1000™)	7.90	8.20	40.00	100.00	73.00
SF-GOLD DISPERSANT(see SAF- RON GOLD)	9.25	3.04	84.80	53.80	69.30
SUPERSPERSE™ WAO2500	3.70	2.53	77.84	87.56	82.70
ZI-400	8.35	1.77	50.10	89.80	69.90
ZI-400 OIL SPILL DISPERSANT(see ZI-400)	8.35	1.77	50.10	89.80	69.90

Editing and preparation of Dispersant usage Guideline in response to oil pollution

منابع و مراجع

- 1- <http://www.mentaljudo.blogspot.com>, (2010)
- 2- Lewis Alun and etal, (2009), "Manual on the Applicability of Oil Spill Dispersants"; European Maritime Safety Agency (EMSA) - Version 2
- 3- ITOPF, (2009), "Use of dispersants to treat oil spills"; technical information paper
- 4- Leigh Stevens, (2009), OIL SPILL DISPERSANTS GUIDELINES FOR USE IN NEW ZEALAND. Cawthron Institute.
- 5- REMPEC, (2011), RESPONSE CENTRE FOR THE MEDITERRANEAN SEA; "Guidelines for the use of dispersants for combating oil pollution at sea in the Mediterranean region"
- 6- PrinceWilliam, (2004), "HEATED OIL AND UNDER-REPORTED DISPERSANT VOLUMES MAR MMS/EXXON COLD WATER DISPERSANT TESTS AT OHMSET"
- 7- Milton and etal, (2003), "Summarizes research on the toxicity of oil to sea turtles, along with indirect impacts that might occur during an oil spill and subsequent cleanup methods"
- 8- <http://mohitt.blogfa.com/>, (2012)
- 9- MEMAC, (2011), "Application of Dispersants in the ROPME Sea Area"; Fact Sheet

۱۰- نیک‌بخش، س.، (۱۳۸۴)، «بررسی اثر سه نوع دیسپرسنت بر موجودات زنده (میکروارگانیزم‌ها)»، کارشناسی

ارشد، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال.

خواننده گرامی

امور نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، با گذشت بیش از چهل سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افزون بر ششصد عنوان نشریه تخصصی - فنی، در قالب آیین نامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تالیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. ضابطه حاضر در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیت های عمرانی به کار برده شود. فهرست نشریات منتشر شده در سال های اخیر در سایت اینترنتی nezamfanni.ir قابل دستیابی می باشد.

Dispersant usage Guideline in response to oil pollution [No. 683]

Executive Body: Islamic Azad University, Science and Research Branch, Graduate School of Marine Science and Technology

Project Advisor: Amir Hossein Javid, Dean of Graduate School of Marine Science and Technology

Authors & Contributors Committee:

Arjomandi, Elham	Department Of Environment	MSc. of pollution and protection of marine environment
Javid, amir Hossein	Graduate School of Marine Science and Technology	Ph.D. of Environmental Engineering
Zandi, Farzad	Department Of Environment	MSc. of Environmental Law

Supervisory Committee

Allahyari beik, Sara	Graduate School of Marine Science and Technology	Ph.D. of physical Oceanography
Mashinchian moradi, Ali	Graduate School of Marine Science and Technology	Ph.D. of Marine Chemistry
Saeidy, Pooneh	Science and Research Branch	MSc. of Environmental Engineering

Confirmation Committee:

Almassi, Ziaeddin	Department Of Environment	Ph.D. of Environmental Planning
Daneshgar, Marzieh	National Iranian Oil Company	BSc. of Chemistry
Kazemi Sadeghi, Alireza	Iranian Offshore Oil Company	BSc. of Environmental Health Engineering
Mirnejad, Mohammad	Ports & Maritime Organization	MSc. of Ports & Maritime Management
Pourasghar sangachin, Farzam	Management and Planning Organization of Iran	Ph.D. of Environmental Planning
Rasouli, Maryam	Ports & Maritime Organization	Ph.D. of Marine Chemistry
Sheikholeslami, Mohammadreza	Sabz andishan Payesh Consulting Eng.	MSc. of Soil Science Engineering

Steering Committee(Management and Planning Organization):

Alireza Toutounchi	Deputy of Technical and Executive Affairs Department
Farzaneh Agharamezanali	Head of Water & Agriculture Group, Technical and Executive Affairs Department
Seyed Vahidoddin Rezvani	Expert in Irrigation & Drainage Engineering, Technical and Executive Affairs Department

Abstract

One of the main issues that human being should deal with is marine pollution which is introduced today in association with problems regarding environmental pollution. The main reason of marine pollution is resulted from oil extraction in sea water, oil tankers traffic and oil cargo of by vessels. Due to devastating environmental effects and irreparable damages of oil spills and its derivatives as well as extent of pollution - which is beyond sea self-purification limit - it is essential to clean up the see when any sign of oil strains is seen. So far, various methods were provided to resolve expansion, elimination and reduction of damages caused by oil dispersion in aquatic ecosystems including: mechanical, chemical and biological methods. Application of oil chemical dispersants is one of the chemical methods introduced for cleaning oil stains in the sea.

These materials accelerate formation of tiny droplets of oil dispersed in the top layer of water column. This may lead to accelerated oxidation and evaporation operations of volatile hydrocarbons and microbiological decomposition and finally can lead to lesser damages which were caused by oil leaks. The purpose of application of these materials is dispersion and elimination of oil stains, especially when it is not possible to use special equipment against pollution.

Key words:

Dispersant, Oil spills, Marine pollution, Sea Cleanup

**Islamic Republic of Iran
Management and Planning Organization**

Dispersant Usage Guideline in Response to Oil Pollution

No. 683

**Office of Deputy for Technical and
Infrastructure Development Affairs**

Department of Technical and Executive Affairs

nezamfanni.ir

Department of the Environment

Division of the Marine Environment

www.doe.ir

2016

این ضابطه

با عنوان « راهنمای استفاده از مواد پراکنده‌ساز نفتی (دیسپرسنت‌ها) در عملیات مقابله با آلودگی نفتی » به معرفی و بیان اصول و ضوابط استفاده از این مواد به هنگام بروز آلودگی در دریا می‌پردازد و ملاحظات لازم در به کارگیری آن‌ها را به عنوان آخرین راه چاره برای پاک‌سازی، مورد توجه قرار می‌دهد.